Machine Translated by Google

ДЛЯ МОГО ЛЕГІОНЕРА

пер

КОРНЕЛІУ ЗЕЛЯ КОДРЯНУ

Machine Translated by Google

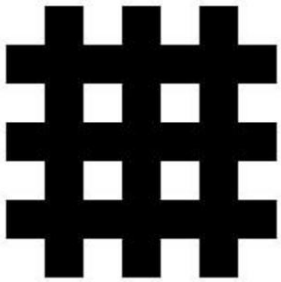

Знак лег ону

Machine-Translated by Google

ІНДЕКС

для лег онер в

ПЕРЕХІД ДО ЖИТТЯ

У л с Добрине

в ун верситет м. Ясси

готується революц я

Нац ональна гвард я сов ст

Костянтин Панку I

Окупац я Держмонопол ї Вартою сов ст

Нац ональний трикол рний прапор над роботами Н кол ни

Нац онал-християнський соц ал зм Тред-юн они

Громадяни Кредо соц ал зму

нац онально-християн

Правдивий портрет ситуац ї 1919 року

Румунськ роб тнич л дери

Ставлення єврейської преси

Перший п сля в йни студентський з'їзд

Урочисте в дкриття Ясського ун верситету восени 1920 року

Ун верситетський 1920-1921 р к

Виключений з Ясського ун верситету назавжди

Рада юридичного факультету

Ун верситетський 1921-1922 р к

Президент Асоц ац ї студент в-юрист в

В дв дування ун верситету Чернаут

Огляд "Apararea Nationala"

Заснування Християнської студентської асоц ац ї –

обов'язок чест

Наприк нц мого навчання в ун верситет

Л то 1922 року

В Н меччин

СТУДЕНТСЬКИЙ РУХ

10 грудня 1922 року

«Нумерус Клаусус»

ЄВРЕЙСЬКА ПРОБЛЕМА

к льк сть євреїв

Проблема румунської земл

Проблема м ст

Проблема румунської школи

Проблема румунського пан вного класу

Проблема нац ональної культури

Повернення до Румун ї

в Ясси

Machine Translated by Google

в Бухарест

в Клуж

Ясська асамблея 4 березня 1923 р. Заснування Л ги оборони

Нац ональний , 4 березня 1923 р. 81

Інш антисем тськ та нац онал стичн орган зац ї

«Румунська нац ональна фасц я» та «Румунська акц я»

Зм на ст. 7 Конституц ї М й

Перший

Арешт Велик люди Румун ї 1879

Василь Конта

Василе Олександр

Михайло Когальн чану

Михайло Ем неску

Іон Гел аде Радулеску

Богдан Петричейку Хайдеу

Костаке Негр

AD Ксенополь

У червн 1923 року триває

загальний студентський страйк

Плани юдаїзму проти румунського народу

Проти румунського народу

Проти румунської земл

Проти студентського руху

Єврейськ аргументи та ставлення

Конгрес л дер в студентського руху

Конгрес LANC у Кампул-Лунг

Жовтень 1923 Студентська д лянка

У в'язниц Вакарест

Ззовн

Moti mite для студент в Вакарест

Думки про нове життя

Ізоляц я пол тик в

Помста за зраду суд

в Яссах

РІК ВЕЛИКИХ ВИПРОБУВАНЬ

Християнський будинок культури

Перше поле роботи

новий удар

Забитий ударами в саду

Нагор в каб нет мера

На гор Рарау

На гор Рарау

моя заручина

Суд над Мотою-Владом

Навколо того, що сталося в саду

Слова професора AC Cuza

М тинги протесту проти Маньчу

Призначено адм н стративне розсл дування

фатальний день

Machine Translated by Google

Дв статт про справу Манч у
Голодовка
Один у Галат
Судове р шення передається до Фокшань
У Турнул-Северин
Судове р шення
Повернення до Ясс

ЧЕРВЕНЬ 1925 - ЧЕРВЕНЬ 1926

М й шлюб
Церемон я хрещення в Чораст
Через р к робота в дновлюється
Небезпеки, що загрожують пол тичному руху
Критика л дера
Випадок сов ст
У Франц ї в школ
У Франц ї в школ
загальн вибори вдома в
Альпах
У П не-д'Ур аж серед французьких селян
У Бухарест - Християнська л га нац ональної оборони розкололася на дв
частини. Що сталося
Моя реакц я на такий стан речей

ЛЕГІОН АРХАНГА МИХАЙЛА

Лег он Архангела Михаїла
Матер я проти Духу
Причина
проти зради
Початок лег онного життя наша
програма
Аспекти усп льного життя Румун ї
Наш побоювання перед цим св том
Етапи розвитку
Лег он "Памантул"
Stramosec"
Зм ст першого видання
Основн принципи лег онерської етики.
В дсутн сть нтересу до бою
В дсутн сть нтересу до бою
Боротьба за збереження нашого огляду
Інш назви зустр чаються в перших випусках
нашого огляду Наша д я з боку
поза формами
Нац ональн рухи
диктатура Початки ст

Machine Translated by Google

орган зац я The Vows of the

Перш лег онери
нова битва

Проблеми типу матер залу
Л то

1928 Боротьба з б дн стю

Професор Гаванескул отримує м шок з брудом

Перша асамблея вожд в формування лег онерського сенату

ДЛЯ НАРОДНИХ МАС

среди мотивов
серед мотив в

Р шення п ти в маси
15 грудня 1929 року

У Транс льван ї, в Лудосул-де-Муреш
в Бессараб ї

Знову в Бессараб ї

Проблеми в Мараморош

Пох д до Бессараб ї заборонено

Замах на життя м н стра Ангелеску

Розпуск Лег ону Архангела Михаїла арешт

ордер на Зал зну гвард ю

Судове р шення

Лег онерський рух на перших виборах

Кампан я Нямца

ДЕМОКРАТІЯ ПРОТИ НАЦІЇ

в парламент

Р зн зауваження щодо демократ ї

Вибори, в дб р, спадков сть

Індив д, нац ональний колектив,
нац я нац я

К нцев ц л нац ї

Монарх я право монарх ї
Тутова битва

Другий розпуск гвард ї

нов загальн вибори

У парламент вдруге

Стан лег онної орган зац ї в 1932-1933 рр

КАЛЮМНІЙСЬКИЙ НАСТУП

«Анарх чно-терористичний рух»

«Зал зна гвард я на служб

Freigners" "Зал зна гвард я на служб

у г тлер вц в Друк фальшивих банкнот у Рас нар

Machine Translated by Google

команда смерт в
Teius
Мати В зан
Л беральна парт я бере на себе в дпов дальн сть за знищення
Товариш Зал зної гвард ї

У цьому том — стор я моєї юност , в д 19 до 34 рок в, с свої почуття, в ру, думки, д ї та ваш помилки.

КОРНЕЛІУ КОДРЕАНУ

Machine-Translated by Google

ДЛЯ ЛЕГІОНЕРА

6 грудня 1935 р.

Каннен С льва

ЛЕГІОНЕР ,

Я пишу для нашої родини лег онер в. Для вс х лег онер в: в сел , на заводах, в ун верситет . Я не звертаю уваги на будь-як правила, як накладаються на автор в книг. Не маю часу. Я пишу посп шно на пол бою, в розпал атак. У цю годину ми оточен з ус х бок в. Вороги в роломно нападають на нас, а зрада кусає нас.

Два роки ми були скован ланцюгами сумнозв сної цензури. Протягом двох рок в наше м'я та м'я лег онера терп лося пресою лише для того, щоб ображати його. Зрада ллється на нас, а наш вороги рад ють чекають, поки ми помремо. Але ц боягузлив лицар , як їхн господар , справд незабаром переконаються, що вс напади, на як вони покладали над ю знищити лег онерський рух, ус їхн хвилювання та в дчайдушн зусилля залишаться марними.

Лег онери не вмирають. Прям , непохитн , непереможн та безсмертн , вони, здається, завжди перемагають безсильн конвульс ї ненавист .

*

– –

Думка, створена в нелег онерському св т наведеними нижче рядками, для мене неважлива, її вплив на цей св т мене не ц кавить.
Я хочу, щоб ви, солдати з нших румунських обр їв, читаючи ц спогади, вп знали в них своє минуле згадали свої битви; нехай ви знову переживете страждання, як ви пережили, удари, як ви завдали нашому народу; Нехай ви наповните їхн серця вогнем твердо витримаєте у важк й справедлив й боротьб , у як й ви берете участь в як й ус м нам наказано вийти переможцями або загинути. Я думаю про тебе, коли пишу.

Про вас, хто збирається померти, приймаючи хрещення смерт з спокоєм наших фрак йських предк в. І ви, т , кому доведеться переступати через мертвих їхн могили, несучи в руках прапори румунської перемоги.

ПЕРЕХІД ДО ЖИТТЯ

Machine-Translated by Google

У ДОБРИНСЬКОМУ ЛІСІ

Ось ми з бралися весняного пополудня 1919 року в Добринському л с , який стоїть на варт на висотах навколо Хус .
ВООЗ? Група близько 20 старшокласник в, другокурсник в, молодших старших.
Я з брав цих молодих товариш в, щоб обговорити серйозну проблему, хоча наше життя т льки починалося. Що ми будемо робити, якщо б льшовики вторгнуться до нас?
Моя думка, з якою погоджувалися й нш , була така: якщо большевицьке в йсько форсує Дн стер, то Прут, д йшовши до нашого краю, ми не п дкоримося, а сховаємося озброєн в л с ; орган зуємо там румунський осередок д й опору, вм лими д ями в дтрусимося в д ворога; ми п дтримуватимемо дух непокори та п дтримуватимемо скру над ї серед румунських мас у м стах м стах. Серед в кового л су вс ми присягнули. Цей л с був куточком знаменитого л су Т гечу, на шляху якого протягом стор ї Молдови зустр ло свою смерть багато ворог в.

Ми вир шили здобути зброю та боєприпаси, збер гати повну секретн сть, провести розв дку та бойов тренування там, у л с , створити фронт, який би маскував наш нам ри. Ми легко знайшли цей фронт невдовз його зд йснили: нац онально-культурне товариство студент в коледжу Хус , яке ми назвали «Михайло Коґальн чану» .
Його затвердив директор коледжу. Тод ми почали зустр ч та лекц ї в м ст . Ми публ чно займалися звичайними справами, а в л с м тували бойов вправи. У цих назвах можна було всюди знайти зброю, тож приблизно за два тижн ми з брали все необх дне.

*
– –

Тод в країн був такий хаотичний стан справ, що ми, хоч д ти до 18 рок в, дуже добре розум ли. Ус думали про б льшовицьку революц ю, яка розгорталася, лише за к лька крок в в д кордону.
Селянство протистояло ц й хвил руйнац ї нстинктивно, але абсолютно дезорган зоване воно не могло чинити серйозного опору. Але промислов роб тники запаморочливо скочувалися до комун зму, систематично п дживлюючись культом цих дей єврейською пресою та загалом ус м єврейським народом у м стах.

Кожен єврей, торговець, нтелектуал чи кап тал ст-банк р, у межах своєї д яльност , був агентом цих антирумунських революц йних дей.
Румунська нтел генц я була невизначеною, державний апарат у розлад . Кожного моменту можна оч кувати внутр шнього вибуху к лькох р шучих орган зованих елемент в або вторгнення на Дн стер. Ц зовн шн д ї, узгоджен з д ями внутр шн х єврейсько-комун стичних банд, як могли б вдарити по нас, зруйнувати мости та п д рвати запаси боєприпас в, тод вир шили б нашу долю як народу. Саме в цих обставинах, у наших думках, у сум’ятт , зайнятих життям свободою нашої новооб’єднаної країни наприк нц важкої в йни, у наших юнацьких головах зародилася думка, яка привела нас до присяги в Добринському л с . .

Я пров в п’ять рок в у В йськов й академ ї Manastirea Dealului (Монастир на пагорб), де покоїться голова Михаїла Доблесного, п д пильним оком Н колае Ф л песку*.
Там, за наказом майора, п зн ше полковника Мареела Олтеану, командира школи, кап тана В рджила Бадулеску, лейтенанта. Ем ля Паланжану та п д кер вництвом вчител в я отримав сувору в йськову осв ту та здорову впевнен сть у своїх силах.

*Колишн й м н стр каб нету м н стр в (1900-1913), який заснував Academia Militar, висить своє м’я... (Прим тка перекладача.)

Machine Translated by Google

Власне, в йськова осв та буде з мною на все життя. Порядок, дисципл на, єрарх я, закладен в моїй кров змалку, разом з почуттям солдатської г дност стануть пров дною ниткою вс єї моєї подальшої д яльност . Тут мене також навчили мало говорити, це згодом призвело до того, що я зненавид в «балакучий бокс» почав багато говорити. Тут я навчився любити окоп зневажати в тальню.

Уявлення про в йськову науку, як я отримав тод , змусять мене пот м судити про все через призму ц єї науки. Цей культ почуття людської та в йськової г дност , в якому мене виховали оф цери, створював би мен труднощ та наражав на страждання у св т , часто без чест та без почуття г дност .

Л то 1916 року я пров в вдома в Хус .

Батько був в дкликаний в арм ю за останн два роки п шов з полком у Карпати. Одного разу вноч мама розбудила мене , плачучи хрестячись, сказала: «Прокидайся, у вс х церквах дзвонять» . Це було 15 серпня 1916 року, свято Санта-Мар я. Я зрозум в, що була оголошена моб л зац я що в цей момент румунська арм я перейшла через гори.

Охоплений емоц ями, усе моє т ло здригнулося. Через три дн я п шов з дому за батьком, керований бажанням бути серед б йц в на передов й. Нарешт , п сля багатьох пригод, я прибув до полку, в якому м й батько командував ротою, 25-го п хотного полку п д командуванням полковника В. П переску, який просувався до Транс льван ї в долин Ойтуз. Моє нещастя було велике, бо, маючи лише 17 рок в, командир полку в дмовив мен добровольцем. Та все ж я брав участь в наступ , в в дступ з Транс льван ї, а 20 вересня, коли м й батько впав поранений над Соватою, на гор Церес-Дому, я був йому в пригод перед наступом ворога. Незважаючи на те, що був поранений, в н в дмовився в д евакуац ї, керуючи своєю ротою п д час в дступу, а згодом в тяжких боях, як посл дували п д Ойтузом.

Одн єї ноч , о друг й годин , полк отримав наказ наступати. Оф цери в тиш , як на придорожн й могил , оглядали з бране в йсько.

Батька попросили допов сти до полковника. Повернувшись через деякий час, в н сказав мен : «Чи не краще тоб п ти додому? Скоро ми будемо в бою, не добре, що ми обоє тут загинемо, бо тод мати залишиться з ш стьма малими д тьми без жодної п дтримки. Полковник подзвонив мен сказав, що не хоче брати в дпов дальн сть за своє перебування тут на фронт . "

Я бачив, що його серце сумн вається: в н вагався залишити мене саму серед ноч , просто неба, на нев домих дорогах, за 40 к лометр в в д найближчої зал зниц .

Однак, пом тивши його наполеглив сть, я повернув св й караб н дв п дставки для патрон в, коли полков колони просувалися вперед, зникаючи в тиш й темряв ноч . Я залишився сам на краю канави, тому я рушив до старого кордону додому.

Коли через р к, 1 вересня, я вступив до Ботошанського в йськового п хотного училища, я ще думав про те, щоб потрапити на фронт. Тут я завершив свою в йськову осв ту знання, в д 1 вересня 1917 року до 17 липня 1918 року в Д єв й Рот В йськової Школи. Четверо видатних оф цер в, полковник Славеску, кап тан Чурея, лейтенант. Флор н Радулеску та майор Штефлеа скеровували мої кроки на шляху битви та самопожертви за мою країну.

Минув ще один р к - 1919 прин с мир, ми, вмираючи д ти, розбрелися кожен по своїй хат .

М й батько, вчитель середньої школи, все життя був нац онал стом. М й д д був нженером л сового господарства, як м й прад д. Народ моєї нац ї був в д початку, у вс важк сторичн часи, народом л с в г р. Тому м й в йськовий вишк л кров у моїх жилах наклали на вчинок Добрин — наївний вияв — нотку серйозност , якої не припускав би наш молодий в к.

У т хвилини ми в дчували в наших серцях, з їхн ми порадами та досв дом, присутн сть ус х наших предк в, як боролися за Молдову тими самими шляхами, якими вороги н коли не проходили.

Machine Translated by Google

В ЯССЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ВЕРЕСЕНЬ 1919 РОКУ

Пройшло л то. Восени я здав бакалавра*, наша група розд лилася, кожен направив свої кроки до ун верситету. Про Добриню ми зберегли лише спогади про те, як захищали нашу країну в д загрозливих хвиль ворожнеч , що п днялися з-за наших кордон в за їх межами.

Я залишав Хус на цьому роздор жж для кожної молодої людини, вступ до ун верситету, довгооч куваний вступ до ун верситету! Як п дготовку я мав кап тал знань, набутих у коледж , сенсац йну л тературу чи духовне збочення, яке зараз займає таке важливе м сце в роки становлення старшокласника — на його нещастя — якого я не скуштував. Кр м звичайної л тератури румунських класик в, я прочитав ус статт в Semanatorul («С яч») Neamul Romanesc («Румунський народ») Н. Йорги та АС Cuza. У мого батька вони були в ящиках на горищ . Туди я п днявся у в льний час, щоб зайнятися ц єю л тературою. Суть цих статей м стила вираження у високому ключ трьох деал в життя румунського народу:

1. Об’єднання румунського народу.
2. П днесення селянства шляхом земельної реформи та пол тичних прав 3. Вир шення єврейської проблеми.

На обкладинках ус х нац онал стичних видань того часу було надруковано дв сентенц ї:

«Румун я румун в, т льки румун в вс х румун в» . - Н. Йорга.

«Народн сть — творча сила людської культури, культура — творча сила нац ональност » . - АС Куза.

Я п дходив до Ясс з великим благогов нням - Ясси любили розум ли вс х румун в, це м сто, яке хочуть в дв дати вс .
Багато м ст Мойдав ї мають осколки слави. Ми не можемо вимовити назви: Хот н, Барлад, Васлуй, Тиг на, Четатя-Альба, Сорока, не в дчувши п днесення душ .

Але перш за все з'являються Сучава Ясси.
Сучава, фортеця Стефана Великого; Ясси, м сто Куза-Вода, - м сто Союзу 1859 року, яке з заснуванням ун верситету стало м стом молод та її найблагородн ших прагнень.

В Яссах жили: Мирон Кост н, Бо дан Петричейку Хасдеу, Михайло Ем неску, Йон Крянга, Вас ле Александр , Остаке Негр , Якоб Негруцц , Михайло Когальн чану, С тн он Барнутиу, Василе Конта, Н. Йорга, Іон Гаванескул. Тут, як маяк, св тить у пол тичн й економ ї велика особист сть професора Кузи. Ун верситет став школою нац онал зму; Ясси, м сто великого просування Румун ї, нашої нац ональної велич , деал в прагнень. Великий смуток 1917 року, коли тут, у його важк години, знайшла притулок змучена душа короля Фердинанда; великий через свою долю бути в 1918 роц м стом єднання для вс х румун в; велике своїм великим минулим великою своєю тепер шньою трагед єю - м сто сорока церков - щодня вмирає забутим п д невблаганною єврейською навалою Ясси, оск льки Рим, побудований на семи пагорбах, є залишається в чним м стом румун в.

Як чудов спогади!
Тут пролунали вперше, дзв нк , т гармон йн в рш Олександр :

Machine-Translated by Google

* Перед зак нченням середньої школи необх дно скласти комплексний спит. (Тр.)

«Румуни вс х п р'я,

приходьте, в зьмемося за
руки»

Тут, як н де, учень в дчуває себе ширяючим у пов тр над мовчазними Яссами, з їх таємничими покликами з їх священними поривами, духами наших предк в. Студент Яся в н чн й тиш чує, н би ошелешений в д болю, як привид М хаїла Ем неску б жить кривими вулицями м ста, стогне, як привид:

«Хто серйозно сприймає
чужинц в, нехай собаки
з'їдять його серце, нехай см ття
з'їсть його д м, нехай зла
слава з'їсть його
батьк в» .

Це м сто, до якого я п д йшов з глибоким благогов нням восени 1919 року, мене привабила його чудова аура, але також зворушений тим, що саме тут я народився двадцять рок в тому. І як будь-яка дитина, я був зворушений знову побачити поц лувати свою батьк вщину.

Я вступив на юридичний факультет.

Ясський ун верситет, закритий у роки в йни, знову в дкрився роком ран ше. Колишн студенти, як тепер повернулися старшими, дотримувалися традиц йного нац онал зму довоєнного студентства. Вони розд лилися на два табори. один п д кер вництвом Лабуска дас Картас, а нший п д кер вництвом Нелу Іонеску з права.
Ц невелик за к льк стю групи були переповнен величезною масою єврейських учн в, як прибували до школи з Бессараб ї, вс комун стичн агенти та пропагандисти.
Ун верситетськ професори, за винятком дуже обмеженої групи на чол з А. С. Куза, Іоном Гаванескулом Корнел у Сумулеану, були прихильниками тих самих л вих дей. Професор Пауль Бужор, один з виразник в б льшост , дуже дорого заявив у всьому сенат країни: «Св тло йде з Сходу» , тобто з-за Дн стра.

Таке ставлення з боку викладач в, як вважали будь-яку нац онал стичну дею чи ноту «варварством» , призвело до повної дезор єнтац ї студент в, одн в дкрито п дтримували б льшовизм, нш – б льш сть – казали:
«Кажи що хочеш, нац онал зм – це вийшли з моди л в » . Група Labusca , людство рухається до повн стю скотилася в цьому напрямку. Група Нелу Йонеску, до якої я приєднався, з часом розпалася п сля к лькох ун верситетських вибор в, як вони програли.

Просування цих антирумунських дей, п дтримане щ льною масою професор в студент в заохочуване вс ма ворогами єдиної Румун ї, не зустр ло румунського опору серед студент в. Деяк з нас, як все ще намагаються керувати барикадами, були оточен атмосферою презирства та ворожнеч . На вулицях чи в холах ун верситету колеги з ншими думками, т , хто має «свободу сов ст » пропов дує вс нш форми свободи, плювали нам усл д, коли ми проходили повз, ставали дедал агресивн шими. Тисяч студент в, м тинг за м тингом, на яких пропагувався б льшовизм, нападали на арм ю, правосуддя, церкву, корону. Існувало лише одне товариство, яке все ще збер гало румунський характер: «Аврам Янку» , що належало буковинцям транс льванцям, п д кер вництвом Василе Лас нського, студента. Ун верситет, традиц йно нац онал стичний з 1860 року, став вогнищем антироман зму.

Machine Translated by Google

Але така ситуац я була не зовс м в ун верситет . Маса яссських роб тник в, майже повн стю занурена в комун зм, була готова вибухнути революц єю. На заводах мало працювали. Години безперервно проводили збори й ради; здеб льшого про пол тику, а не про роботу.
Нас систематично саботували, зг дно з планом наказом: «Ламати, руйнувати машини, створювати стан загальної матер альної б ди, що веде до вибуху революц ї» . І справд , чим б льше виконувався цей наказ, тим б льше поширювалося нещастя, загрожував голод повстання розгорталося в душах натовпу.

Кожн три-чотири дн на вулицях Ясс в дбувалися велик комун стичн демонстрац ї. Т 10-15 тисяч голодуючих роб тник в маневрували. єврейською злочинною рукою Москви маршували вулицями, сп ваючи нтернац онал, вигукуючи: «Геть царя !» «Геть арм ю! І несли таблички, на яких можна було прочитати «Хай живе комун стична революц я! » ,« Хай живе Радянська Рос я! "

Якби вони перемогли, чи мали б ми принаймн Румун ю на чол з румунським робочим режимом? Чи стали б румунськ роб тники господарями країни?
Немає! Наступного дня ми стали б рабами найбрудн шої тиран ї: талмудичної та єврейської тиран ї. Велика Румун я, п сля Джес секунди снування, розвалилася б.
Нас, румунський народ, знищили б, убили або безжально депортували по Сиб ру: селян, роб тник в, нтел гент в, ус х у безладд . Земля в д Марамороша до Чорного моря, вирвана в Румун ї, була б колон зована єврейськими масами.
Тут би побудували
його справжня Палестина.

Я чудово усв домлював, що в т години на кону стояло життя смерть румунського народу. А також євреї, як п дштовхували румунських роб тник в до революц ї. Вони не сп вчували н туз , яка охопила наш серця в т хвилини, н видан й туз в наших очах. Вони знали, що робили. Лише румунськ нтел генти були несв дом , нтел генти, як ходили до школи мали просв тити народ у важк часи - тому вони були нтел генц ями - були в дсутн у своєму обов'язку. Ц нег дн стоти в т вир шальн хвилини з злочинною несв дом стю твердили, що «св тло йде з сходу» . Хто виступить проти революц йних колон, що гр зно пройшли вулицями вс х наших м ст? Студенти? Немає! Інтел генц я?

Немає! Пол ц я? Сигуранта *? Ц , почувши наближення колон, запан кували й зникли. Нав ть в йськов не змогли встати на їхньому шляху. Бо мова йшла не про 1000 чолов к в, а про 15 000, про 20 000 орган зованих голодних.

Machine Translated by Google

Одн єї дощової ос нньої ноч 1919 року в їдальн Художньо-рем сничої школи, де я був радником, м й друг показав мен газетне оголошення.

«Сьогодн ввечер , у четвер, 9 ранку, вул.
Олександр "

Я негайно п шов, посп шаючи з великим нетерп нням д знатися про цю орган зац ю, чиї антикомун стичн брошури я читав к лька м сяц в тому, приєднатися до неї.

У к мнат на вулиц Олександр , 3, прикрашен й новоспеченими лавками, я застав лише одного , чолов ка. Йому було близько 40 рок в, сильний виснажений, сид в за столом чекав, поки прийдуть люди. Велика голова, дв сильн руки, важк кулаки, середнього зросту. Ним був Костянтин Панку, президент Нац ональної гвард ї сумл ння.

* Служба безпеки Румун ї до захоплення влади комун стами. (Тр.)

Я представився, сказав, що я студент хочу, щоб мене взяли в гвард ю б йцем. В н прийняв мене. Я був присутн й на т й зустр ч . Були присутн приблизно двадцять ос б: композитор Войнеску; Студент; про чотирьох механ к в з РМС*, двох з зал зниц ; к лька купц в роб тник в; адвокат В ктор Кл меску та священик. Обговорювалися р зн питання у зв'язку з розмахом комун стичного руху на р зних заводах в частин м ста та з проблемою орган зац ї гвард ї.

З т єї ноч моя дорога роздвоїлася. половина в б йц в ун верситет , друга половина з Костянтином Панку, серед роб тник в. Я прив’язався до ц єї людини пост йно залишався з ним п д його кер вництвом, поки орган зац я не розвалилася.

КОСТЯНТИН ПАНКУ

Костянтин Панку, чиє м’я було на вустах кожного ясянина в обох таборах, виголошене румунами з над єю, а нш з жахом, не був нтелектуалом.

В н був купцем, сантехн ком електриком. В н н коли не проходив дал чотирьох клас в початкової школи. В н мав ясний вр вноважений розум, який сам збагатив адекватними знаннями. Двадцять рок в в н був зайнятий проблемами роб тник в. В н к лька рок в був президентом профсп лки метал ст в. В н був першокласним оратором.

На под ум , перед натовпом, в н вразив. В н мав душу сов сть явно румунськ . В н любив свою країну, в йсько, короля.
Хороший християнин. В н мав м’язи циркового борця справд геркулесову силу.
Ясяни знали його давно.

Перед в йною в Ясси приїхав цирк, який влаштовував бойов вистави. Серед учасник в бойових д й були чолов ки вс х нац й. Угорц , турки, румуни, рос яни т. д. одн єї ноч , коли один з них побив ус х нших б йц в, серед глядач в п днявся громадянин, який просив битися з переможцем. В н був уповноважений це зробити. В н роздягнувся почалася б йка. протягом двох хвилин силач угорського цирку був повалений на землю, переможений.
Румун, який перем г серед захопленого захоплення натовпу, був не хто нший, як Костянтин Панку.

Тому, коли його заклик до бою вперше з’явився на вулицях Ясс, шанувальники сили сприйняли його з дов рою.

Його зусилля тривали р к, зростаючи в м ру зростання б льшовицької загрози зменшуючись у м ру її зменшення.

Спочатку проходили невелик м тинги, пот м демонстрац ї, як збирали 5, 6, нав ть 10 тисяч людей. У критичний пер од вони проводилися щотижня в Зал принца М рч або нод на Юн он-сквер. серед тих

Machine Translated by Google

хто регулярно говорив, це я. Саме тут я навчився виступати перед натовпом.
Безсумн вно, Нац ональна Гвард я Сов ст п дняла св дом сть румун в у критичний момент у такому важливому м сц , як Ясси, поставила його як бар'єр проти комун стичної хвил .

Однак ця д яльн сть не обмежувалася лише Яссами. Ми їздили в нш м ста.
Кр м того, газета Constiinta («Сов сть»), яка регулярно видавалася, проникла своїм криком тривоги майже в кожне м сто Молдав ї та Бессараб ї.
Майже щодня на пол м ж двома таборами в дбувалися неминуч кровопролитн сутички, найб льше поранених давала наша сторона. Ця напружена ситуац я тривала до весни, але п сля двох великих перемог на нашому боц , потужн сть суперника в наступ значно знизилася.

ОКУПАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО МОНОПОЛІАЛЬНОГО АГЕНТСТВА ОХОРОНОЮ В.М
НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ

Це було 10 чи 11 лютого 1920 р. Два тижн говорили про загальнонац ональний страйк. Наближався вир шальний б й. в м ст пов домили, що близько полудня в АСМ де близько 1; Було зайнято 000 роб тник в, оголошено страйк, п днято червоний прапор, опущено й просвердлено зображення короля, а пот м
зам нено зображеннями Карла Маркса, Троцького та Раковського.

Наших побили, механ к в, гвард ї поранили. О перш й годин нас з бралося близько 100 у нашому штаб . Що робити? Головував на обговоренн Панку. Було дв думки. Деяк стверджували, що ми повинн над слати телеграми уряду з проханням про в йськове втручання. Я вважав, що присутн повинн звернутися до ASM скинути червоний прапор за будь-якого ризику. Мою точку зору прийняли. Ми взяли св й прапор о перш й годин дня п д проводом Панку ми почали марш на Лапушняну та Пакурар , сп ваючи Desteapta-te Romane («Пробудись, румуне»).

Б ля заводу по вул.ми в докремили к лька груп комун ст в.
Ми зайшли на заводський дв р ув йшли в буд влю, виносячи прапорну ол ю на дах, де я її посадив.
Зв дти я читав лекц ю. З'явилися в йськов зайняли фабрику.

Ми в дступили, сп ваючи, а пот м повернулися до нашого штабу, вважаючи наш швидкий наб г усп шним.
Зв стка про нашу позиц ю блискавично пролет ла м стом, але страйк продовжувався. В йськов могли т льки захистити прапор, вони не змогли змусити завод працювати. що було робити? Нам спала на думку шукати

роб тник в у м ст для в дкриття фабрики. за три дн на фабрику ув йшло 400 нових роб тник в з ус х куточк в Ясс. Це почало працювати; страйк провалився. Через два тижн половина страйкуючих вимагала цього зробити. Повернутися до роботи.

Наша перемога була великою. Перший крок до загального страйку було в дхилено. Плани єврейсько-комун стичного консорц уму почали зриватися. Наша акц я мала гучний в дгук у румунських лавах, п днявши їхн й моральний дух.

ТРИКОЛОРНИЙ ПРАПОР НАД РОБОТАМИ НІКОЛІНИ

Найпотужн ший комун стичний центр утворила румунська зал зниця в Н кол н .
Там працювало понад 4000 чолов к, майже вс б льшовизи. Житлов квартали навколо цих роб т, Подул Рось, Сокола та Н кол на, були захоплен значною к льк стю євреїв.
Ось чому л дер комун стичного руху в Яссах доктор Гелертер його радник Гелер створили тут св й пункт опору. Не минуло й м сяця п сля розгрому АНМ, як сигнал до початку загального страйку вир шальної битви над роботами п днято замайор ло червоне знамено. Було оголошено страйк. Тисяч роб тник в йшли.
Влада була безсила.

Machine Translated by Google

* Держмонопольного агентства, надал - ACM (Тр.)

За допомогою лист вок ми закликали вс х румун в на збори в зал князя М рч . П сля виступ в ми вийшли з буд вл з нашими прапорами, весь натовп попрямував до Н кол ни. На Юн он-сквер нас зупинила влада, яка порадила нам не продовжувати, оск льки на нас чекало понад 5000 озброєних комун ст в, почнеться кровопролиття.

Тож ми вийшли з Юн он-сквер у напрямку зал зничного вокзалу, де пов сили прапори над к льцевою розв'язкою та станц єю. Тож ми с ли на поїзд поїхали до Н кол ни. Хтось клацнув вимикачем на станц ї та в поїзд Nicolina, вс зайшли на завод Nicolina. Йдемо вниз. В магазинах

н кого. На одному з будинк в червоний прапор. Я п дн мався пожежною драбиною, тримаючи в зубах триколор. З деякими труднощами, оск льки я був на велик й висот , я д стався даху. Я вил з на дах поповз наверх. Я схопив червоний прапор п д бурхлив вигуки, як тривали к лька хвилин, п дняв тримав триколор. Тож зв дти я говорив. Поза мурами комун сти, чисельно зб льшуючись, неухильно росли в компактну масу загрозливо вимальовувалися.

Пекельний рекет. Всередин — ура, зовн — свист лайка. Тод я пов льно спустився на землю. Панку наказав нам п ти. Але б ля вор т комун сти заблокували нам вих д, кричачи: «Пуст ть Панку Кодряну!» .

Ми пройшли 100 фут в попереду нашого натовпу й попрямували до вор т.

Посередин Панку, праворуч в д нього торговець Маргар нт, а я л воруч. Ми втрьох п шли вперед, не кажучи н слова, тримаючи руки в кишенях зброї.

Т , хто б ля вор т, спостер гали за нами тихо й нерухомо. Тепер ми були лише за к лька крок в. Я оч кував свисту кул повз мого вуха. Але ми рухаємося вперед, прямо та р шуче.

Однак це був дуже незвичайний хвилюючий момент. Тепер ми були лише за к лька крок в. Комун сти п шли, в дкривши нам! Близько десяти метр в ми йшли мовчки, як могила посеред них. Не дивимося н вл во, н вправо. Н чого не було чути, нав ть людського дихання. Наш п шли за нами. Але коли вони пройшли, тиша була порушена. Почалося прокляття з погрозами з обох стор н, але без боротьби. ми разом йдемо по зал зниц в б к ст. Позаду, над роботами, поривчастий в тер ворушив полотнище переможного триколора.

Моральний ефект в д ц єї акц ї був незр внянним. Вся Яся збурилася. На вулицях ус говорили лише про Нац ональну гвард ю сов ст . У пов тр в дчувалася прихована теч я румунського пробудження. Потяги рознесли зв стку про це воскрес ння ще дал в чотири к нц країни. Ми усв домлювали, що б льшовизм буде переможений, тому що перед ним, як на його флангах, була зведена заслона сумл ння, яка перешкоджала його експанс ї.

Ус шляхи до їхнього нового вторгнення тепер були закрит . В дтепер в н повинен в дступити, незабаром п сля д й Гет . До наших зусиль долучилася адм н страц я Авереску, наст льки, що перспективи цього руху були повн стю зведен нан вець.

НАЦІОНАЛ-ХРИСТИЯНСЬКИЙ СОЦІАЛІЗМ

НАЦІОНАЛЬНІ СИНДИКИ

Гвард я нац ональної сов ст була бойовою орган зац єю, покликаною знищити ворога. Я багато раз в розмовляв з Панку в т ноч 1919 року, оск льки ми пост йно були разом майже регулярно їли за його столом. А я йому казав:

«Недостатньо перемогти комун зм. Треба також боротися за права прац вник в. Вони мають право на хл б боротися за честь. Треба боротися з ол гарх чними парт ями, створюючи нац ональн робоч орган зац ї, як „можуть в двоювати свої права в структур держави, а не проти держави.

«Ми не дозволяємо н кому намагатися п дняти нший прапор на румунськ й земл , окр м прапора нашої нац ональної стор ї. Ск льки б не було роб тничого класу, ми не терпимо

Machine-Translated by Google

воно повстає проти країни або сп льне з ноземними рухами за межами наших кордон в, н хто цього не визнає

за св й хл б ви марнуєте приєднуєтеся до банд чужого народу банк р в лихвар в, усе, що протягом двох тисячол ть було потом народу роб тник в хоробрих, врятовано, Ваш права, так - але в межах прав вашого народу. Неприпустимо, щоб через її сувор сть потопталося сторичне право нац ї, до якої ти належиш.

«Але ми також не визнаємо, що п д прикриттям кольорових формул ол гарх чний тиран чний клас встановлюється за спинами роб тник в ус х категор й буквально здирає з них шк ру, пост йно розмахуючи в пов тр прапорами за батьк вщину — чого вони не роблять» . кохання; Бог, в якого вони не в рять; Церква, в яку вони н коли не входять, арм я, яку вони в дправляли на в йну порожн ми загонами.
«Це реал ї, як не можна використовувати як фальшив емблеми для пол тичного шахрайства в руках к лькох аморальних жонглер в» .
Тод ми почали орган зовувати роб тник в у нац ональн сп лки нав ть у пол тичну парт ю: «Нац онал-християнський соц ал зм» . Саме тод Панку написав:

КРЕДО НАЦІОНАЛЬНО-ХРИСТИЯНСЬКОГО СОЦІАЛІЗМУ

В рю в єдину непод льну Румунську державу в д Дн стра до Тиси, власника вс х румун в т льки румун в, працелюбця, шанувальника страху Божого, турбується про країну та її народ; дарує р вн права, громадянськ та пол тичн , чолов кам ж нкам; захисник с м'ї, який оплачує державних службовц в *.

У той час ми не чули про Адольфа Г тлера та н мецький нац онал-соц ал зм роб тник в за к льк стю д тей та виконаною роботою, як стю та к льк стю; а в держав — захисник соц альної гармон ї через м н м зац ю класових в дм нностей; кр м зароб тної плати, нац онал зувати заводи (як належать ус м роб тникам) розпод лити землю м ж ус ма фермерами.

В н розпод ляв б вигоди м ж власником (державним чи приватним) прац вниками.
Колишн й власник, на додаток до власної зарплати, повинен отримувати в дсоток, обернено пропорц йний вартост його початкових нвестиц й; кр м того, держава гарантувала б його перв сн нвестиц ї; кр м того, держава страхувала б прац вник в через «фонд ризику» ; в н забезпечив би продовольство та одяг для роб тник в державних службовц в, як , орган зован в нац ональн профсп лки, мали б своїх представник в у радах директор в р зних промислових, с льськогосподарських комерц йних установ.

Я в рю у великого сильного «батька роб тник в» короля селян, Фердинанда Першого, який пожертвував ус м заради щастя Румун ї який заради нашого порятунку став одним з народом; що на чол своїх в йськ у Мараст та Марасешт в н розбив ворога; який в дтод з любов'ю та дов рою дивився на солдат в, як йому завдячують, на солдат в, як в дкриють, що їхн й в йськовий обов'язок є справжньою школою для їхньої нац ї, яку вони можуть зак нчити за р к. «Я в рю в триколор, оточений променями нац онал-християнського соц ал зму, як символ злагоди м ж братами сестрами Великої Румун ї.

Я в рю в Святу Християнську Церкву з священиками, як живуть Євангел єм для Євангел я, як хочуть, як апостоли, пожертвувати собою для просв ти багатьох.

Я визнаю обрання м н стр в палатою, скасування сенату, орган зац ю с льської пол ц ї, прогресивний прибутковий податок, школи с льського господарства та ремесел у селах, «гуртки» для домогосподарок дорослих, будинки для нвал д в престар лих. людей, нац ональних дом вок, визначення батьк вства, ефективне доведення до вс х знань закон в, стимул до н ц ативи

Machine Translated by Google

приватний сектор в нтересах нац ї та розвиток селянської домашньої промисловост .

Я спод ваюся на воскрес ння нац ональної св домост нав ть у смиренному пастир та сходження осв чених серед втомлених, щоб зм цнити та допомогти їм у справжньому братерств , фундамент завтрашньої Румун ї, Ам нь! «Гвард я нац ональної сов ст » .

Газета Constiinta («Сов сть»), понед лок, 9 лютого 1920 р.

Тож ми почали орган зовувати нац ональн сп лки. У наступному документ показано, як утворилася одна з наших сп лок. Публ кую його, щоб п дкреслити сумл нн сть ясських роб тник в того часу:

хвилин!

«П дписан нижче, купц , роб тники та службовц тютюнової фабрики ASM, зустр лися сьогодн ввечер , у понед лок, 2 лютого 1920 року, у штаб-квартир Нац ональної гвард ї сумл ння, № 3 Rua Alecsandri' п д головуванням пана . В. Панку, виконуючий обов'язки президента гвард ї. БЕРУЧИ до уваги злочинн тенденц ї певних ос б, як служать нтересам, чужим цьому народу, , БЕРЕЧИ до уваги пропаганду, якою вони займаються, а саме атакувати благополуччя ц єї нституц ї та саме снування тих з нас, хто все своє життя працював на скибку хл ба, яка є нашою єдиною їжею та їжею наших д тей, МИ, чесн та законослухнян румунськ роб тники, як бажають разом крокувати п д прапором нашої країни дорогою, продиктованою найвищими нтересами нашого народу, для добробуту ц єї нституц ї, щоб допомогти раз назавжди припинити пропаганду нашого ворога в наших рядах, МИ ВИРІШИЛИ утворитися в профес йний нац ональний союз, до якого обираємо наступний ком тет делегата в д Нац онального Варта сов ст » .

Дал 183 п дписи.

«Constiinta» («Сов сть»), 9 лютого 1920 р., № 17 18.

РЕАЛЬНА КАРТИНА СТАНОВИЩА 1919 РОКУ

Я намагаюся описати момент 1919-20 рок в, беручи з газет ман фест в те, що вважаю значущим. Перший ман фест, опубл кований Костянтином Панку в Яссах у серпн 1919 року, вив шений на ст нах Ясс у момент загальної дезор єнтац ї, є сигналом до бою для румунських роб тник в Ясс:

Звернення до румунських купц в, роб тник в, солдат в селян

Брати,

П сля рок в жахливих битв св т святкує мир м ж людьми; Мудр л дери в ус х цив л зованих країнах намагаються покласти край в йн , встановивши закон, який гарантуватиме мирне снування в майбутньому.

Але ось з Сходу лунають голоси ненавист , як вказують на спробу наших ворог в роз’єднати нас через розбрат непорозум ння м ж нами. З Рос ї, якою керує темрява хибних вчень, нас закликають воювати, стр ляти та вбивати наших однокровних брат в.

З Угорщини, яка плаче за колишньою величчю, лунає такий самий заклик. Вороги Сходу об’єдналися з ворогами Заходу, щоб порушити наш мир

Machine Translated by Google

вламати.

Іноземц за нашими кордонами намагаються передати чашу отрути м ж нами через ноземц в, як живуть у наш й країн . Вони см ють стверджувати, що штовхають нас вперед в м'я миру, справедливост та свободи, а також в м'я
трудящих. Їхнє слово — брехня, їхн прохання — смертельна отрута для: Вони кажуть, що хочуть миру, але сам його руйнують, убиваючи найдостойн ших; Вимагають свободи, але через
погрози смерт змушують людей п дкоритися їм; Бажайте братерства, с ючи в
народах ненависть, несправедлив сть розпусту. Кр м того, вони кажуть, що
хочуть скасування кап талу, заробленого в пот чола.

'

Вони кажуть нам, що не хочуть в йни, але воюють.
Вимагають скасувати арм ю, а озброюються. Вони закликають в дкинути триколор, а на його м сц
п дняти червоний прапор ненавист . Не в рте його ман фестам закликам, як в н не в рив ворогов ,
коли воював в Ойтуз , Мараст Марасешт .

Обов'язок кожного доброго румуна — подбати про те, щоб в майбутньому зерно розбрату, яке намагається пос яти м ж нами ворог, не пустило кор ння.
Удосконалюйте розпочату роботу своєю працею та своєю честю. Ваш вороги — це л нощ , ненависть безчестя, як панують за межами кордон в, як загрожують нам.

Обережно! Береж ть свою душу чистою, не забувайте, що наше спас ння – праця, єдн сть честь.

Брати солдати,

З в рою в Бога ти ворожу силу зламав. Своєю зброєю ви нав ки викарбували кордони країни.

Своєю кров'ю ти вдосконалив запечатав свою жертву. Ось чому ви не
повинн дозволити чужим беззаконним бандам знищити те, що ви вдосконалили.
Продовжуйте збер гати свою любов до батьк вщини та в ру у свого короля. Ви присягнули кров'ю захищати кордони Батьк вщини до останньої крапл . Ретельно береж ть їх в д злих нам р в ворога, бо так робили наш батьки предки.

брати селяни,

Бог наших батьк в змилувався над нашими стражданнями дав нам такий щедрий р к, як р дко коли бачиш. Будьте вдячн доброму Господу, за вашу працю за вашу в ру. В дновлюйте свої робоч сили, старанно збирайте плоди земл .
Будьте певн , що земл Тиси, Дунаю та Чорного моря повн стю завойован вами.

Береж ть його в святин , борон ть його багатства своєю працею своєю любов'ю.

Брате Риме,

Саме у вас над ї та сила ц єї країни. Ти теж завтрашнє щастя. Не збирайте прокляття, а благословення.

Ворог наступає на Дн стер Тису. В н також намагається порушити внутр шн й спок й нашої країни.

Наше визволення — у прац , чест , любов до Батьк вщини та в р в Бога.
Будьте обережн , кличте на правий шлях тих, хто заблукав перейшов до безнародних безв рних.
Об'єднан навколо трону та п д т нню трикол рного прапора, вони пильнують спок й країни.

Скаж ть ноземцям та ноземним коханцям, як намагаються нам заважати, що навколо нас утворилася нацональна гвард я, яка стежить, яка буде боротися з тими.

Machine-Translated by Google

як хочуть пос яти розбрат м ж нами.

Румуни повсюди, роб тники, рем сники, солдати селяни, будьте г дн наших предк в заклику цього часу, в якому ми живемо. (ss) румунське купецьке коло; Сп лка тяги зал зниц ; товариство нвал д в в йни; Г льд я металург в та н.

Constiinta («Сов сть»), 30 серпня 1919, молодший курс, № 1

ВАЖДИ РИМСЬКИХ РОБІТНИКІВ

Л дери румунських комун стичних роб тник в не були ан румунами, ан роб тниками. В Яссах: доктор Гелертер, єврей; Гелер, єврей; Шп глер, єврей;

Шрайбер, єврей та н.

У Бухарест : Іл є Москов ч , єврей;

Паукер, єврей та н. Навколо них групи загиблих румунських роб тник в.

Якби революц я була усп шною, президентом республ ки, який узурпував би великого короля Фердинанда, був би Іл є Москов ч .

У парламент Великої Румун ї в 1919 роц , коли депутати та сенатори з ус х румунських пров нц й з бралися, захоплен великим актом Ун ї, п днялися й аплодували великому королю-об'єднавцю, цей пан Л є Москов ч в дмовився встати, н бито с даючи. .

Machine Translated by Google

СТАВЛЕННЯ ЄВРЕЙСЬКОЇ ПРЕСИ

Необх дно п дкреслити ставлення єврейської преси в т небезпечн для румунського народу часи. Щоразу, коли румунськ й нац ї загрожувало снування, ця преса п дтримувала тези, як найб льше влаштовували наших ворог в. Як справд , п сля под й можна легко побачити, що т сам тези зазнавали впертого спротиву кожного разу, коли вони в ддавали перевагу руху румунського в дродження.

Для них наш турботи були днями радост , а наша рад сть для них – днями жалоби.

Свобода

Свобода, якої сьогодн так сильно в дмовляли нац ональному руху, тод вважалася догмою, бо служила справ нашого знищення. Ось, наприклад, що писав Adevarul ("Правда") в д 28 грудня 1919 року за п дписом Ем ля Д. Фагуре (справжнє м'я Хон гман):

«Оск льки Соц ал стична парт я має право на в льн демонстрац ї, не можна стверджувати, що ця парт я має прив лей. Незалежно в д того, яка парт я хоче демонструвати, це право доведеться в дхилити...»

СП

Ненависть

Ми можемо прочитати на тому самому папер :

«Ненависть завжди повинна бути пров дником проти парт ї вбивць, яка правила на чол з Іоном Брат ану"

Єврейська ненависть до румун в благословенна; п дтримується; один закликає його. Це не злочин. Це не середньов чний сором. Але коли приходить час для румун в в дстоювати свої порушен права, їхн д ї отримують ярлик «ненавист » , а ненависть стає ознакою варварства, принизливого почуття, на якому н чого не можна будувати.

правовий порядок

Adevarul («Правда»), 5 жовтня 1919 р

Це к нець! Зг дно з «високим» декретом-законом, протягом виборчого пер оду встановлюється новий режим, набагато сувор ший, н ж ран ше, режим облоги та цензури, з усуненням опозиц ї та вс єї країни в д закону. це чисто просто, режим в йськової диктатури, в якому т льки корона є всевладною; корона та л беральна парт я, як виконавець цих двох запов т в, у вас є уряд генерал в... таким чином, ордонанс забороняє нам нападати на корону. Якщо говорити правду розум ти як атаку, тобто те, що корона взяла на себе важкий тягар

управл ння країною з л беральною парт єю, то все-таки цей напад має бути зроблено.

Декрет забороняє нам нападати на нин шню форму управл ння, якщо при цьому розум ється, що ми не маємо права з ус єю палк стю протестувати проти сьогодення.

влада, яка є результатом неконституц йної вол двох людей, ми будемо протестувати....

Якби не було ншого шляху проти такого стану речей, якби ми знали, що п дбурювання до повстання або проти так званого правового порядку матиме якийсь ефект - на жаль, це не так, - ми б не вагалися жодної мит в цьому. так, як ншого способу боротися з такими немає

Machine Translated by Google

диктаторський тиран чний режим.

* Прем'єр-м н стр Румун ї п д час Першої св тової в йни (Тг.)

Ми вважаємо, що з ткнулися з збройним угрупованням, яке ставить себе поза законом використовує жорстоку силу....

Незважаючи на все це, ми п дн мемо цей прапор , падаючи, все одно будемо кричати: «Геть тиран ю» .
«Хай живе свобода» .

Це єврейська преса 1919 року.

Іншими словами: п дбурювання до повстання проти корони, проти форми правл ння та правового порядку.

п дбурювання до повстання

Adevarul («Правда»), 11 жовтня 1919 р

«Божев льн ! Де божев льн ?»

Як ми вже сказали, у нас багато вихованих чолов к в немає божев льних. Або божев лля - це те, що нам потр бно.
Т 1848 року були божев льн викорчовували тод шн й боярський режим....

Нам теж потр бн божев льн . З добре вихованими чолов ками, як под ляють волосся в 14 stW н , прийшовши до р шення, н чого не можна зробити.
Нам потр бен хоча б один божев льний, якщо не б льше. Що цей божев льний робитиме, зв дки я знатиму? .....

Пот м запитується божев льний. Тод нехай приходять божев льн .

Нав ть соц ал сти стали добре поводитися. Насправд за ними стоїть парт я люди, як не повинн н кого боятися. Я бачу, що вони не бояться, але все одно поводяться добре. Як колись І.Надейде, вони вперто залишаються в правовому пол , Влада, цив льн та в йськов , хочуть їх витягти, марна спроба, Їхня тактика - правова держава.
Нав ть коли в них стр ляють, як 13 грудня 1918 року, коли їх побивають дощенту, коли Фр му його попл чники опускають у могилу, соц ал сти протестують – це правда, з великою г дн стю – але вони не виходять за рамки закону. .

У будь-якому випадку нам потр бн божев льн .

Нехай з'являться божев льн , як будуть н ц ювати незаконн чи протизаконн д ї проти сьогодн шнього стану речей.

Корона

Для румун в корона завжди була дорогою ц нн стю. Будучи гарантом нашої єдност та опору перед лицем будь-якої небезпеки, євреї н коли не вагалися нападати, ображати та скомпрометувати його будь-якими засобами.
Ось, наприклад, як Dimineata («Ранок») в д 16 листопада 1919 року ставиться до короля Фердинанда.

"Через помилку"

Тварина потребує обмежених турбот, але її розуму достатньо, щоб їх задовольнити. Р дко, вкрай р дко тварина помиляється.
Под бним чином його нтелект, хоч би малий, запоб гає йому в д грубої помилки.

З королем не так.

Я хочу поговорити про царя твор ння.

Цар твор ння набагато розумн ший за собаку, коня чи в слюка. Це в рно. Але хоча жодна з цих тварин не стрибне з краю пр рви, не кинеться у воду, щоб потонути, або не зробить небезпечного кроку, цар твор ння щодня робить помилки.

Machine Translated by Google

непростим помилки.....

* Me "ers ofp; dvikged -hudhokhn-g @s. ??? (Tr.)

Мудр сть вимагала, щоб король не дозволив соб потрапити в полон до рук одн єї людини чи групи.

З ус єю повагою, м й обов'язок — сказати Його Величност , що в н був неправий. Ситуац я, яка є наст льки незрозум лою, — це заслуга Його Величност . Бо Його Величн сть, п ддавшись деяким винним зац кавленим одержимостям, ут к в д природних р шень, яких вимагала внутр шня ситуац я.

Якщо нав ть сьогодн корона не вир шить вступити на природн шляхи, як в д рван в д майбутн х нтерес в, природа вимагатиме своїх прав ще з б льшою р шуч стю.

Нехай цар твор ння буде попереджений.

християнська церква

Opinia («Думка»), 10 серпня 1919 р

Яськ нац онал сти починають хвилюватися. Їх так мало так зл , тому їхня аг тац я, колись огидна, тепер см шна, чиста й проста.
Нац онал сти створили «Гвард ю нац ональної сов ст » . Були видан ман фести; в дбулися зустр ч ...

Були запрошен й студенти-шов н сти. Прийшли також звичайн священики... У той час, коли скр зь за найдеспотичн шими законами скасовуються в дм нност м ж нац ональностями, у нас нац онал сти хочуть п дкреслити ц в дм нност ... мирна конференц я хоче встановити догов рним контролем меншин....

Коли всюди церква в дд ляється в д держави, залишаючись приватною турботою кожного, у нас нац онал сти звертаються до духовенства для орган зованої рел г йної пропаганди принцип в...

Тод втручається священик: в н м'яко хапає людей за волосся б'є їх чолом об церковне кам ння, поки т не оглушають. Саме в церкв люди вчаться смирення змирення. Це воля

Бог.

Брехнею вже н кого не обдурити. Даремно нац онал сти ч пляють на рукава трикол рн пов'язки, що нацьковують обивательську нтел генц ю проти євреїв, що змушують священик в анафемувати нас у церкв . Н хто сьогодн не боїться її анафеми.

Ми пропов дуємо любов м ж людьми. І вибити ногами двер храм в, як таять ненависть помсту.....

П дпис: М. Севастос

процес я

Opinia («Думка»), 26 жовтня 1919 р

На заклик «Гвард ї нац ональної сов ст » дворянське духовенство надало демонстрантам свої бороди, ризи та хоругви.

Але за розк ш мати Бога з ц лою командою потр бно платити.
Ми вважаємо за краще, щоб наш податки наймали вчителя, а не священика. Тому ми прагнемо в докремлення церкви в д держави. Бо х ба ми не хочемо, щоб наш вимушений внесок служив плеканню мракоб ся, зречення духу покори, завдяки якому збер гаються пол цейськ режими, Назад до Середньов ччя? Для нкв зиц ї? Ми роздратован терором у смугастих штанях хвостах, у в йськов й тун ц , ми б льше не можемо терп ти терору в рел г йному звичаї. Нам боляче бачити вуличн демонстрац ї, мотивован пол тичними та в йськовими нтригами, ми б льше не хочемо бачити паради в червоних митрах хустках...

Machine Translated by Google

Достатньо!

Куполи церков тяж ють на плечах людства; поклони тягнуть його на землю.

Ця процес я буде несмачною. На вулицях ви побачите музейн шати, септери, всипан д амантами, митри... Побачите хрести та палантини.

Пройдуть бороди, оратори з скривленими жестами оголять груди, показуючи натовпу закривавлений б к, смоктаючи м ж зубами губки, змочен в оцт ...

П дпис: М. Севастос

Ясно. Зв дси до нападу на оф цер в зривання з них нашивок — крок.
Також крок до того, щоб руйнувати церкви кирками або перетворювати їх на стайн чи садистськ веч рки для маленьких єврейських репортер в Opinia («Думка»), Adevarul («Правда»), Dimineata («Ранок») ваших людей .

Я бачив на шпальтах цих газет, у час великої румунської б ди, всю ненависть п дступн змови ворожої раси, ос лої тут терпимої жалем т льки жалем румун в. Я бачив, як вони хизувалися своєю неповагою до слави румунської арм ї та сотень тисяч, як загинули в їхн й свят й форм ; брак поваги до християнської в ри ц лого народу.

Не минуло й дня, щоб з кожної стор нки в наш серця не лилася отрута.

Читаючи т газети, як оповили мою душу, я п знав справжн почуття цих нопланетян, як вони беззастережно виявляли в той момент, коли вони думали, що ми впали на землю. Я навчився антисем тизму за один р к достатньо, щоб прожити три життя. Бо не можна вдарити по святих в руваннях людей або по тому, що їхнє серце любить поважає, не поранивши їх глибоко не потекла з їхньої рани кров. Минуло с мнадцять рок в, а рана все ще кровоточить.

Дозвольте мен ще раз виконати священний обов'язок, згадавши тут цього героя, атлета християнських роб тник в, рем сника Костянтина Панку, п д командуванням якого я був на боц якого буду стояти до «Червоного зв ра» , як в н його називав , зазнав поразки. Саме ц й людин – її мужност та твердост – належить зв льнення

м. Ясси в д знищення. Через с м рок в цей ослаблений стражданнями та злиднями велетень ходив, як т нь, вулицями Ясс, шукаючи допомоги для л кування хвороби серця. В н помер хворим б дним, забутим без допомоги, посеред країни, як й було байдуже, в м ст , яке захищав власним т лом у найважч години.

Machine-Translated by Google

ПЕРШИЙ ПІСЛЯ ВІЙНИ СТУДЕНТСЬКИЙ З'їзд

КЛУЖ, 4, 5, 6 ВЕРЕСНЯ 1920 РОКУ

Цей конгрес в дбувся в Нац ональному театр Клужа в атмосфер великого ентуз азму, результату об'єднання 26

Румунський народ силою зброї та своєю жертвою. Це була перша зустр ч молодої нтел генц ї з народу, дос розкиданого на чотири в три долею й недолею. Дв тисяч рок в несправедливост та страждань доб гали к нця.

Який ентуз азм! Ск льки святих емоц й! Ск льки сл з ми вс пролили!

Але яким би великим не був наш ентуз азм щодо сьогодення, яке своєю величчю дом нувало в наших серцях, наст льки великою була наша дезор єнтац я щодо л н ї, якої сл дувати в майбутньому.

Саме з ц єї невизначеност єврейська влада намагалася отримати прибуток, пропонуючи та зрештою чинячи тиск на м н стерства, масонство та пол тик в, щоб поставити на порядок денний Конгресу можливий прийом єврейських студент в до студентських сп лок.

Іншими словами, була зроблена спроба перетворення румунських асоц ац й у румунсько-єврейськ асоц ац ї. Небезпека була серйозною: з одного боку, б льшовизм стукав у двер , з ншого — ймов рн сть того, що єврейсько-комун стичн елементи в наших групах будуть к льк сно переважати. Принаймн в двох з них, Яссах Чернаут , ситуац я була траг чною. Незважаючи на це, кер вники конгресу Лабуска, президент студентської асоц ац ї Ясси та весь його ком тет; Назар , президент Бухареста з ус м його ком тетом вс ма асоц ац ями; Пускару, президента Клужа, захопила ця дея. Молод студенти дуже легко п ддаються впливу, особливо коли вони не мають в ри. Вони дозволили спокусити себе не ст льки безпосередн ми матер альними перевагами, як могли бути запропонован , ск льки, зокрема, лестощами та перспективою великого майбутнього, яке їм об цяли. Але молодий чолов к повинен знати, що незалежно в д того, яку посаду в н об ймає, в н є вартовим на служб нац ї, що дозволити соб бути п дкупленим, п длещеним, спокушеним означає невиконання обов'язк в нав ть може призвести до дезертирства чи зради.

Невелика неоф ц йна група нас з Ясс, незламна у своїй р шучост , об'єднана з групою буковинц в, два дн вела запекл бої. І нарешт ми перемогли.
Конгрес прийняв пропозиц ю, яку я запропонував, нормальним голосуванням, на противагу пропозиц ї, яку п дтримало все студентське кер вництво, я вважаю, що Конгрес проголосував так не ст льки з переконання, ск льки з захоплення р шуч стю та в дчаєм, з якими велася наша боротьба .

Учн Чернау, яким не б льше 60 рок в, поводилися чудово.
Наша невелика група яс ян, не б льше 20, також. якщо ми додамо групу з 20 Ciochina, також з Ясс, дводенну битву виграли 100 проти 5000.

Ця наша перемога була вир шальною. Якби наша точка зору програла, студентськ товариства також втратили б св й румунський характер , контактуючи з євреями, звернулися б до б льшовизму. Румунське студентство було на великому роздор жж .

А п зн ше, у 1922 роц , ми мали б не спалах румунського студентського руху, а, можливо, вибух комун стичної революц ї.

ВІДКРИТТЯ ЯССЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВОСЕНИ 1920 РОКУ

Machine Translated by Google

В нших ун верситетських центрах панувала тиша. Т льки наш в Яссах були приречен на безперервну боротьбу. Вперше в стор ї Ясссього ун верситету сенат ун верситету оголосив про в дкриття навчального року без звичної рел г йної служби. Для того, щоб хтось зрозум в наш б ль, треба знати, що ця урочиста церемон я безперервно, протягом п встол ття, була найкрасив шою под єю в ун верситет . Ця под я охопила весь сенат ун верситету, ус х професор в, ус х новозареєстрованих студент в та нтелектуальну ел ту Ясс. Богослуж ння завжди в дправлялося в актов й зал Митрополитом Молдови або його в кар єм, благословляючи початок нового року в осв т румунського народу. Але тепер наш ун верситет жестом Сенату ун верситету в дклав цю перлину своєї п встол тньої традиц ї.

Ще б льш серйозно, ун верситет нашого християнського Ясси, найвищий навчальний заклад в Румун ї, таким чином проголошував у т важк часи боротьбу проти Бога, вигнання Бога в школах, установах країнах.
Професори Ясссього ун верситету, за винятком 4 чи 5, як , як в домо, виступають проти ц єї тенденц ї, з великим задоволенням прив тали язичницьке р шення Сенату як крок вперед, який виведе «румунську науку» з «варварства» та «середньов чних упереджень» . . ".

Студенти-комун сти рад ли, євреї тр умфували, тод як дехто з нас сумно розм рковував: «Нам було ц каво, ск льки часу мине, перш н ж церкви будуть зруйнован , а священики в ризах роз п'ят на їхн х в втарях?»

У той час приблизно в с м з нас, студент в-нац онал ст в у Яссах, марно стукали в двер багатьох професор в, намагаючись переконати їх скасувати р шення Сенату, але наш повторн спроби не ув нчалися усп хом.
І ось увечер перед початком навчального року ми вир шили п ти на серйозний крок: р шуче протид яти в дкриттю ун верситету.
Щоб об'єднатися, ми вс спали на вулиц Сухупан, 4, де була штаб-квартира нашої акц ї. О шост й ранку ми з Володимиром Фр р-ну вирушили до ун верситету — нш мали його супроводжувати. Ми закриваємо та забарикадуємо задн двер ун верситету, залишаючи там Фр му охороняти їх. На великих вх дних дверях я пов сив червоним ол вцем плакат з написом: «Я звертаю увагу студент в викладач в,
що цей ун верситет в дкриватиметься лише п сля традиц йної церковної служби» .

Решта наших товариш в прибули п зно, надто п зно. Учн почали приходити о 8 годин .
Один на вход я чинив оп р приблизно до п в на десяту, коли з бралося понад 300 студент в. Коли професор математики Мюллер хот в ув рватися, я сказав йому: «Ти присягнув на хрест , коли став професором цього ун верситету. Чому ти зараз повстаєш проти хреста?»

Ви лжеприсяга, тому що ви поклялися в чомусь, у що не в рили, тепер порушуєте цю клятву. "

Тод студенти на чол з Мар ном, комун стичним л дером, Гр цу та Йонеску де Ботошан кинулися на мене, в дчинили головний вх д до ун верситету, завели у вестибюль, били палицями та кулаками по голов . Н захисту, н в дпов д було неможливо, оск льки мене сп ймали посередин , штовхали з ус х бок в, приймаючи удари з ус х бок в. Нарешт я залишився сам. Поки я сид в у кутку, розм рковуючи про нещастя своєї поразки, прибули шестеро студент в. Проте перемога ворога тривала недовго, як незабаром з ректорату з йшов секретар ун верситету вив сив таке пов домлення: «Добре в домо, що ректорат постановив, що цей ун верситет буде закритий до середи, коли в н в дкриється з рел г йна служба» . Це була велика перемога, яку ми сприйняли з неперевершеною рад стю. У середу вранц , через два дн , в зал , вщерть заповненому населенням м ста, в дбулося богослуж ння. Мене вс прив тали.
Професор AC Cuza говорив з неперевершеним

красномовство. Саме в той момент мене охопила в ра — н коли не полишала — що той, хто бореться за Бога Його народ, нав ть якщо сам, н коли не зазнає поразки. У громадськ й думц в Яссах ця боротьба, головним чином на ASM на зал зничних заводах, нарешт в ун верситет , мала потужний в дгук. О

Machine-Translated by Google

ворог почав усв домлювати, що б льшовизм не може просуватися без серйозних перешкод, нав ть коли його п дтримують майже вс ун верситетськ професори, вся преса, ус євреї, найб льша частина роб тник в, тод як з ншого боку є лише м н мальна група молод . людей, як протистоять цим величезним хвилям, озброєн лише своєю великою в рою в майбутнє своєї країни. Ц юнаки мали бар'єр вол , який можна пор вняти з гострими каменями в земл , як можна легко побачити, але не можна перел зти без серйозних ушкоджень; насправд ми нав ть не думали спробувати. Вороги боялися не ст льки нас, ск льки нашої р шучост . Розсудлива частина населення, християни румуни Ясси, п дбадьорювали нас сп вчутливо дивилися на нас.

РІК УНІВЕРСИТЕТУ 1920-1921

Розпочатий у вищезгаданих умовах, цей р к був неск нченною сер єю битв з ткнень. Ми, студенти-б йц , зорган зувалися навколо студентського товариства «Штефан Вода» , президентом якого я був. Зв дси ми атакуємо наших супротивник в, перемагаючи їх знову знову. Зневажаючи румунську культуру, вони зневажали ун верситет все таке

Machine Translated by Google

ми були в ц й країн з виглядом мудрих порадник в, як деяк люди, як прибули з великої країни на цю гр шну та в дсталу румунську землю.

Можливо, вони мали рац ю в пунктах, але незабаром вони з ткнуться в наш й маленьк й країн з великим св тським здоровим глуздом, якого вони у своїй велик й мпер ї над Дн стром довели, що н коли не мали. В ун верситет зустр ч стали неможливими. Б льше н яких р шень приймати не можна. Переважну б льш сть студент в складали комун сти та їхн симпатики. Але вони не могли зробити крок вперед, тому що наша група, н коли не старше 40 рок в, завжди була присутня; ми атакуємо не допускаємо поширення комун стичних дей практик. Спроба загального страйку в Яссському ун верситет , коли був арештований студент-комун ст Шп ґлер, зазнала невдач через один день, тому що наша група зайняла їдальню, заборонивши страйкарам заходити до їж , стверджуючи, що «хто не працює, той не їсть» . Ус благання декана та викладач в переконати нас, що цих студент в сл д дозволити харчуватися, були марними. Невдовз наша група здобула ще одну перемогу – зм нили форму.

Студенти-комун сти носили рос йськ кашкети, не те щоб не мали нших кашкет в, а як показовий знак утвердження б льшовизму.

П д час протистояння в ун верситет ц кепки вилучили та спалили на Юн он-сквер. Тод щодня в ун верситет , на вулицях, у шинках почалося полювання. Вс кришки згор ли, через тиждень вони зникли повн стю.

Наша група п шла ще дал вступила в б й з єврейсько-комун стичною пресою. У нас не було друкарн , щоб донести наше слово. П сля к лькох зневажливих статей про короля, арм ю та церкву, наша група, вичерпавшись терп нням, ув рвалася в оф си та друкарн газет Lumea («Св т»), як видавали єврей Гефтер Opinia («The Opinion»). ») знищив друкарн , як вивергали отруту та образи. Безсумн вно, ми спровокували заворушення, але ц заворушення зупинять той великий безлад, той непоправний безлад, який готували наш й країн найманц комун стичної революц ї.

Але вся ця д яльн сть зробила мене головним об’єктом його помсти.

Єврейська преса атакувала нас; Я бурхливо в дпов в. Зустр вши редакц ю Opinia («Думка») одного дня на вулиц , п сля словесної перепалки, п сля того, як я вимагав в д них в дпов сти за свої образи, ми посварилися. Мої суперники були сильно побит . Але наступного дня вс газети в Яссах виступили проти мене сп льно: Opinia («Думка»), Lumea («Св т»), Miscarea («Рух»).

ВИКЛЮЧЕНИЙ З ЯССЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ НАЗАВЖДИ

На цьому все не зак нчується. Ун верситетський сенат д яв негайно; зустр в , не давши мен ауд єнц ї, виключив мене назавжди з Яссського ун верситету.

Нарешт ун верситет, м сто Ясси позбудуться порушника громадського порядку, який протягом двох рок в порушував спок й єврейських комун ст в протид яв ус м їхн м спробам розв’язати революц ю для повалення нашого короля, спалення церкви, розстр л с

оф цер в розправу над сотнями тисяч румун. Люди порядку

легальн стю були, в очах ун верситетського сенату, комун сти; руйн вник цього порядку.

РАДА ЮРИДИЧНОГО ШКОЛИ

Machine Translated by Google

Але їхн плани не вдалися, тому що у звичайний х д нашого студентського життя втрутилася справд ун кальна под я. Рада юридичного факультету поставила п д сумн в виключення, оголошене Сенатом, на чол з професором Кузою, його декан разом з професорами Матеєм Кантакуз но та Д м тр є Александреску виступили проти цього заходу. Зусилля ради приборкати гн в в

Сенат ун верситету провалився. Сенат не скасував наказ про виключення.

Тод юридичний факультет в дкликав свого представника в Сенат , б льше не виступав проти його р шення проголосив себе незалежним. На юридичному факультет мен пов домили, що я можу продовжувати в дв дувати заняття, оск льки рада факультету в дмовилася визнавати р шення Сенату ун верситету. Тож я продовжив навчання в Ясссько му ун верситет . Через цей нцидент колег я юридичного факультету три роки не направляла свого представника до сенату ун верситету. Цей конфл кт тривав багато рок в, нав ть п сля того, як я покинув ун верситет. Згодом, коли я отримав диплом, ректорат в дмовився видати диплом. І донин не видали. Для реєстрац ї в колег ї адвокат в продовження навчання за кордоном я скористався сертиф катом, виданим мен юридичним факультетом.

РІК УНІВЕРСИТЕТУ 1921-1922

Новий навчальний р к в дкривали у звичайних умовах – тобто богослуж нням. Знову в ун верситет та м ст Ясси панував святковий настр й.
Ця велика под я залишилася майже непом ченою в Бухарест . Там, коли приїжджають студенти, вони губляться в натовп сотень тисяч людей, шум , св тл та численних конфл ктах нтерес в. В Яссах, коли

Machine Translated by Google

учн йдуть, панує загальна меланхол я, як коли восени в дходять журавл та птахи. Коли повертаються студенти, приходить молод сть, життя. Це свято. У Бухарест студенти почуваються самотн ми посеред величезного св ту, який їх не бачить, не ц нує, не п ддає цензур , не ц кавиться ними, не любить їх. Навчання студента в Яссах н чим не нагадує навчання в Бухарест , бо в н росте, як дитина, п д любов'ю матер , п д притулком любов румун в. Тут народ виховує своїх учн в. Я сам завдячую ц й Яс великою часткою вдячност за все, що мен вдалося зробити. Я завжди в дчував турботу цього духа Яс про мене, я в дчував пром нь його любов , я в дчував його напучення, його заохочення, його наполеглив сть, його заклик до бою.

Вони йдуть за нами - учнями Яс - зараз, будуть йти за нами до к нця життя, як в чна пам'ять про тугу любов моєї матер . З ус х покол нь студент в, як пройшли через Ясси, ск лькох не спонукало до життя заклик Ясси до боротьби! Ск лькох не супроводжували до могили, ск лькох ще й сьогодн пересл дують їхн докори!

На початку року було пом тно, що єврейський комун зм в дступив, дезор єнтувався, його моральний дух був практично нульовим не чинив опору. Ус новоспечен студенти чули про наш бої довго чекали, щоб перейти на наш б к. Опинившись тут, вони поповнили наш лави.

ПРЕЗИДЕНТ АСОЦІАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПРАВНИКА

Т єї осен мене обрали президентом Асоц ац ї студент в права. Сенат ун верситету в дмовив мен в вал дац ї п д приводом того, що мене виключили з ун верситету. Я п дтвердив себе.
Наша Асоц ац я студент в-юрист в, як асоц ац ї вс х нших коледж в, мала своєю метою наукову д яльн сть щодо проведення та поглиблення досл джень у в дпов дних областях. Наприклад, за два роки до мене п д президентством Нелу Йонеску Асоц ац я студент в-юрист в проводила зустр ч майже щотижня. Якийсь студент прочитав книгу з права чи сум жної галуз , стисло її на зустр ч виступив з критикою. Тод почалися суперечлив дискус ї. Я збер г цей загальний формат, але я також додав щось нове. Ус ц питання та зв ти не можна було б розглянути, якщо вони науково не досл джували єврейську проблему. Були прочитан прац , що стосуються ц єї проблеми в Румун ї та за кордоном, про м жнародну єврейську владу, про стор ю ц єї проблеми в країн та за кордоном. Ми вивчали не т льки їхн методи боротьби з нами, але й єврейський дух ментал тет, тому пропонували р зн засоби боротьби та захисту.

Пот м, п сля кожного викладу, були дискус ї, висновки , нарешт , формулювання запровадженої стини, щоб ус могли п ти просв тленими.
Кр м того, на цих же зустр чах ми прагнемо зд йснити:

а) виявлення на кожному кроц того єврейського духу та ментал тету, як непом тно проникали в образ думок почутт в значної частини румуни.

б) наша детоксикац я, а саме усунення юдаїзму, який був впроваджений у наше мислення через книги в школах, л тературу, вчител в, лекц ї, театр к нематограф. в) розум ння та розкриття прихованих єврейських план в багатьма способами. Для нас

вони мають пол тичн парт ї, очолюван румунами, через як промовляє юдаїзм; Румунськ газети, написан румунами, через як єврей виступає за свої нтереси; Нос ї та автори румунської мови, як думають, пишуть говорять по-єврейськи румунською мовою.

Machine Translated by Google

Вивчаючи все це, ми починаємо усв домлювати, що вперше у своїй стор ї румуни вступили в контакт з народом, який використовує як зброю для боротьби та знищення - як нац ональну зброю - хитр сть п дступн сть.
Румун завжди знав т льки чесну боротьбу. З ткнувшись з новим єврейським методом, в н був збентежений. Ми зрозум ли, що все зводиться до знання ворога що коли ми, румуни, його знаємо, ми його переможемо.

Наш зустр ч тривали регулярно протягом року. Вони залучали все б льше студент в з нших коледж в, так що Загальна асоц ац я студент в Ясси майже не снувала. До д яльност правового гуртка тяж в увесь студентський колектив.

Аудитор я була замалою для натовпу студент в, як хот ли взяти участь у цих зустр чах. Бессарабськ студенти брали участь у дедал б льш й к лькост . П вроку д яльност принесли нам справжнє диво: три чверт бессарабських студент в-християн прокинулися, в дчули покликання до нового життя, просв тилися. За короткий час вони стануть найв рн шими солдатами в наш й боротьб , досягнувши в рою, в ддан стю, чистотою серця та духом жертовност кер вництва рухом, який починав процв тати.

Цей момент братерства в одн й в р та об цянки боротися за нашу християнську країну проти розб йницьких єврейських орд н коли не буде забутий. Ми, як ще вчора билися м ж собою, тепер обнялися.

Пров дними ор єнтирами на наших зустр чах були прац наших нац ональних ген їв Богдана Петричейку Гайдеу, Василе Конта, М хаїла Ем неску, Василе Александр тощо, але особливо прац та лекц ї професора Кузи, прац професора Паулеску, уроки нац ональної осв ти професора Гаванескула.

Ус твори професора Кузи читали не один раз, а три, чотири рази та вивчали.
Зокрема, його курс пол тичної економ ї, який блискуче розглядав єврейське питання з своєї престижної позиц ї, вимагаючи в д румун в зрозум ти їхню найсерйозн шу нин шню проблему, був для нас пут вником у кожну мить у наших зусиллях п знати її. Таким чином, для нас для румун в найб льшою вдачею було мати професора Кузу, одного з найдосв дчен ших людей у св тов й єврейськ й проблем . саме завдяки йому ми могли зор єнтуватися на будь-який єврейський маневр.

Його курси найвищого академ чного р вня вивчалися вс ма студентами з небаченою дос увагою. Аудитор я юридичного факультету завжди була замалою. Довгий час в Ясському ун верситет не буде професора, який би читав лекц ї про нац онал зм викликав би под бний ентуз азм.

У той час для багатьох з нас життя почало в дкривати єдину мету, понад ус нш нтереси: боротьбу за наш народ, саме снування якого опинилося п д загрозою.

ВІДВІДУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТУ ЧЕРНАУТІ

В нших ун верситетах панувала тиша. З весни минулого 1921 року в Чернауцях почалася аг тац я за румун зац ю театру. Запекла к лькаденна битва завершилася перемогою студент в. Тепер, навесн 1922 року, я орган зував, п д ег дою Асоц ац ї студент в права, в зит яс ян до Чемаут . Нас добре прийняли викладач та студенти. Ми, 100 в дв дувач в, н чого б льше не робили протягом трьох дн в, як були там, але
ми передавали нашим колегам з Чернаут в нову в ру, яка поширювалася в наших душах, Чернауц це було не важко, як Ясси, т льки б льше,

в н постраждав в д єврейського вторгнення, його вулиц , його торг вля, його нап взруйнован церкви, його земл та румуни — все це стогнало п д єврейським пануванням. коротко,

Machine Translated by Google

м ж нами створилася нова т сна духовна спор днен сть, заснована на прагненн наш й сп льн й мр ї побачити в дразу св й народ

пробуджен до усв домлення своєї г дност , влади та прав як господар в власної дол та дол своєї країни. Ця спор днен сть зм цнилася п сля повторного в зиту студент в Чемаут через м сяць. Тод я вперше зустр в Тудосе Попеску, ту прекрасну постать молодого б йця, схожого на пандура, який п зн ше був одним з л дер в студентського руху, але сьогодн спить на б дному цвинтар п д забутим хрестом.

ОГЛЯД "APARAREA NATIONALA".

1 кв тня 1922 р. п д кер вництвом професор в Кузи та Н. К. Паулеску вийшов двом сячник Apararea Nationala («Нац ональна оборона»). Кожен може соб уявити, що означала для нас публ кац я цього журналу серед наших думок турбот.

У ньому ми знайшли все необх дне для власного повного розум ння та корисних аргумент в. Статт професор в Кузи та Паулеску читали вс молод люди з рел г єю мали гучний вплив на студент в усюди, як у Бухарест , так в Клуж . Публ кац ю кожного номеру ми вважали тр умфом, оск льки це був для нас ще один зас б транспортування амун ц ї для боротьби з суперечками в єврейськ й прес .

Я вважаю доц льним в дтворити тут дв статт , опубл кован в той час за п дписами професор в Кузи та Паулеску.

«Божественний дух tmtb в чно захищатиме людство. П дсумовуючи, Талмуд – пол тико-рел г йне законодавство євреїв – зам сть того, щоб, як Євангел є, боротися з пристрастями власност та панування, навпаки, в н ставить ц пороки на незбагненну вершину, щоб реал зувати мр ю Юди бути на земл . водночас, власник ус єї земл владика всього людства.

Але якщо християнськ апостоли пропов дували св й деал в дкрито, Талмуд приховує; а два її придатки — кагал масонство — ще б льш непом тн .
Щоб залишатися в темряв , ц троє вживають скрабний проклятий зас б: брехню.
«Іншими словами, брехня є основою системи, яку використовують євреї, яким можна сказати...
«Ви говорите, значить, ви є.
Але у брехн є смертельний ворог, а саме правда. Бо правда є в дм нною рисою християнства. Христос сказав: «Я є правда» , тому Ізраїль проклинає Його вчення.

Брехня, навпаки, характеризує те, що називається духом зла або дияволом.
Тому Ісус, звертаючись до євреїв, сказав їм: «Ваш
батько диявол, похот вашого батька — ваша воля» . В н був душогуб споконв ку, не перебуває в правд , бо правди в ньому немає. Коли в н говорить неправду, в н говорить за себе, бо в н брехун її батько. '

«Залишаючи цей св т, Христос послав своїм учням непереможну зброю, а саме Свого Духа. Божественний дух стини, який в чно захищатиме людство в д демон чного духу брехн » , — схиляюся я перед цим Духом Істини, кажучи з глибини мого душа. Я в рю в Святого Духа! "

(Проф. д-р Н. К. Паулеску, з «Ф лософської ф з олог ї.
Талмуд, кагал, масонство» т. Іл., Бухарест 1913, стор. 300-301)

Наука про антисем тизм

«Ще одне жахливе поєднання сл в: наука про антисем тизм. Як може антисем тизм бути наукою? вчен з своїми каменями, т з своїми печатками,

Machine Translated by Google

математики з їх ксами, ф лологи з їх суф ксами, науковц з їх так званими «ф ксованими» уявленнями про культуру. «Антисем тизм? Для цих вчених це просто дик сть, сл пий прояв жорстоких нстинкт в, пережитки до сторичних час в, ганьба нашої див л зац ї, яку засуджує як наука, так св тле сумл ння людини, в льної в д упереджень пристрастей.

Це атмосфера, створена особливо євреями – яку юдаїзован культивують – навколо антисем тизму, обману наївних чи експлуатац ї наївност дурн в, уявляючи, що вони теж на тому ж р вн , що й сучасна див л зац я. '
А хто не хоче бути?

Наприклад, є цей ц кавий випадок, коли удаїзований ндив д, сам наполовину єврей, к лька рок в тому говорив з виглядом неймов рного вченого про наш антисем тизм, який тод , як сьогодн , був незм нним. І ось що цей автор, nomen-odiosum, розпов дає нам у Viata Romaneasca («Румунське життя»), другий р к, №. 11 листопада 1907 р., стор. 186, 204-207 – зрадник нац ональної думки, як в н п зн ше був зрадником наших нац ональних д й п д час в йни: «Я хочу говорити про єврейське питання... повн стю знеструмлене вульгарним лютим Юдеофаг я наших антисем т в, як таким чином ... притягують нас до див л зованого св ту ...

«З ржавою зброєю, викопаною з арсеналу середньов чних пересл дувань, з пропагандою ненавист , з пристрасним п дбурюванням до надм рностей, з пробудженням зв риних нстинкт в у народних масах... можна скомпрометувати лише справедливу справу, але справу антисем тизму. не може це справедливо...
«Але надавати цьому конфл кту... фальшивого вигляду расового пересл дування, рел г йного пересл дування, одним словом, антисем тизму, може служити лише справ ворога, який дуже радий використати пустот ння деяких ман як в.. . антисем тських скандал ст в, передчасно ставить на порядок денний ц ле питання... «Н хто, а тим б льше наш, сам по соб не може неск нченно позбавлятися в д насл дк в н проти сучасних дей, н проти зовн шньопол тичних д й... (Ц пункти авторськ , тобто не суспензивн , а загрозлив , мабуть, м стять фантастичний пол тичний настр й.
ред. [тобто Куза, Тр .]
«Тому пом стити наше питання в сферу антисем тизму, расової ненавист означає для нас бути доведеними до ганебної та смертельної поразки... аз атськ потреби... насильницька демагог я, нездорова аг тац я... зусилля спекуляц я темн пристраст ..... (Останн пункти, знову ж таки, належать авторов , передв щаючи ту саму загрозу злочинам, таким жахливим, як злочини антисем тизму. Ред. [тобто Куза, Тр.]

Я процитував цю типову концепц ю, типову для вс х, хто продався євреям. І видно, до чого все це зводиться: кл ше («див л зований св т» , «сучасн деї»), але особливо наклеп («вульгарна та люта удеофаг я» , « ржава зброя» , зв рин „ нстинкти» , блукання спонукань якихось ман як в. , «темн пристраст »). , розповсюджувач антисем тських скандал в, "аз ат

Ми знаходимо так «вдячност » не лише в д звичайних любител в євреїв, але нод нав ть в д деяких видатних представник в культури в нших сферах.
Так, наприклад, видатний юрист, професор ун верситету, оратор, пол тик, колишн й м н стр громадської осв ти пан А. С. Ар он вказав на мене через м й антисем тизм на пленарному зас данн Палати депутат в апостроф - ми можемо сказати «знаменитий» в д такої людини, яка називає мене печерною людиною.
Що стосується євреїв, то їхн й опис антисем тизму ще б льш характерний.
Кр м звичного кл ше «з ненавистю з дик стю» — зв сно, безп дставно, вони не проти обговорити мотиви — за ними антисем тизм — це божев лля, нтелектуальне виродження, хвороба духу. Ось як нас розглядає один з найвидатн ших сучасних єврейських « нтелектуал в» , доктор К. Л ппе, видатного походження як правнук в домого середньов ччя коментатора Талмуду Рас , який сказав tob sebegoim barog (убити). найкращий з гоїв).

Л кар. Доктор медичних наук К. Л ппе походив з Галичини оселився в Яссах, де в дбував терм н за вбивство ж нки шляхом проведення їй аборту, нав ть написав спец альну працю н мецькою мовою п д назвою: Симптоми псих чної хвороби – антисем тизм (1887 р.) .
І як доказ того, що аргументи євреїв-паразит в проти антисем тизму дуже поган , як аргументи юдаїзованих, завжди однаков , ось Curierul Israelit («Ізраїльський кур’єр»), оф ц йний орган Союзу Натурал зован євреї кажуть у редакц йн й статт свого видання ц єї п’ятниц , 15

Machine Translated by Google

Вересень 1922 р. п д наклепницьким заголовком - для нас, хто писав у Aparare'a Nationala ("Нац ональна оборона") - "Зграя шахраїв".

У цих антисем т в снує стан нтелектуального виродження, що досягає спотвореност почутт в, свого роду псих чний садизм, який спонукає до брехн та наклепу. Як бачите, це дуже просте пояснення, до того ж вкрай наївне: усе сказане

проти євреїв є брехня наклеп через специф чне нтелектуальне виродження. Визначення антисем тизму – зг дно з євреями та юдаїзованими – п дсумовується, таким чином, у цих двох словах, дик сть безумство, природно, «антисем т в» . Щодо євреїв як соц ального явища, то вони нав ть не входять у це «пояснення» . Н би їх не було. Саме ця дик сть божев лля змусили вс народи вс х час в, єгиптян, перс в, римлян, араб в, а також сучасн нац ї до сьогодн шнього дня розглядати євреїв як нац ональну загрозу вживати заход в проти них.

Саме ця дик сть божев лля затьмарювали розум ння найвидатн ших представник в культури вс х народ в, таких як Цицерон, Сенека, Тацит, Магомет, Март н Лютер, Джордано Бруно, Фр др х Великий, Вольтер, Йосиф II, Наполеон I, Ґете, Гердер Людв г Фейєрбах, Р хард Вагнер, , Іммануїл Кант, Ф хте, Шопенгауер, Шарль Фурньє, Б смарк, Рудольф В рхов, Теодор Б льрот, Ойген Дф р нг та незл ченна к льк сть нших у вс х сферах, як виступали проти євреїв.

Нарешт , дик сть божев лля пояснюють антисем тизм найвидатн ших представник в нашої культури, таких як С м он Барнутиу, Б. П. Гайдау, Василе Александр , Василе Конта, Михайло Ем неску.

Дик та божев льн : все це, Цив л зован та вихован : удаїзован , І євреї: не снує, продажн сть удаїзованих не може пояснити антисем тизм як соц альне явище, ми назвемо це антисем тською теор єю .
В дпов дно до нашої теор ї, в конституц ї антисем тизму ми повинн розр зняти три стад ї: нстинкт, сов сть, наука.
Інстинкт завжди спонукав натовп, спочатку стурбований своїми безпосередн ми матер альними нтересами, протистояти єврейському паразитизму через народн рухи, часто узагальнен та кривав , як це було серед багатьох нших у всьому св т , наприклад, жахливий рух козак в в Україн спричинив Богдана Хмельницького, в якому в 1649 роц загинуло понад 250 000 євреїв.

Усв домлення єврейської загрози поступово пробуджується, спочатку в осв чених класах. Пот м поширюється проникає в маси. Перша група приєднується до народу, п дтримуючи його вимоги. Таким чином останн стають поступово св домими.

Наука починається з часткового досл дження, поки вона не досягає - лише в наш дн - визначення своєї мети, а саме, вивчення юдаїзму як соц ального явища, в ддаленого в д середовища, в якому в н намагається сховатися, д йшовши висновку, що це людська проблема, в стин найб льший, розгадка якого повинна бути знайдена.

З огляду на висновки, зроблен частковими досл дженнями, ми могли б сказати, що вони формують антисем тизм науки. Це основа, яку не сл д плутати з наукою про антисем тизм. Що їх в др зняє, це їхн р зн ц л . І ось ц леспрямоване визначення ц єї науки, яке ч тко демонструє її як справжню власну науку:

Наука про антисем тизм має своїм об’єктом юдаїзм як соц альну проблему, будучи, таким чином, обов’язково синтезом ус х наук, як можуть сприяти її вир шенню.

Що це за науки, як своїми частковими досл дженнями сприяють п знанню юдаїзму, ми вже бачили. І цим користується наука про антисем тизм

Machine Translated by Google

їхн висновки, щоб прийти до р шення.
Істор я св дчить, що євреї з найдавн ших час в були мандр вним народом серед нших, коч вниками, без поля. Наука антисем тизму встановлює, що таке коч вництво суперечить добробуту ос лих землеробських народ в не може бути терпимим.

Антрополог я встановлює, що євреї є сум шшю неспор днених рас, що в др зняються м ж собою, наприклад, сем ти, ар йц , чорн , монголи. Наука про антисем тизм пояснює безпл дн сть єврейської нац ї в галуз культури в результат цього зм шання показує, що це

Метиси не можуть н чого внести в культуру нших народ в, як вони лише фальсиф кують, денатуруючи їхн особливост .

Теолог я встановлює, що єврейська рел г я є ексклюзивною рел г єю, заснованою на особлив й угод , укладен й м ж її Богом, Яхве, євреями, як вважаються обраним святим народом (am codes), окремо в д нших народ в.
Наука антисем тизму суворо робить висновок, що така концепц я виключає можлив сть будь-якої мирної сп впрац або будь-якої асим ляц ї з євреями.

Пол тика стверджує, що всюди, в нших нац ях, євреї мають свою ун кальну соц альну орган зац ю, утворюючи державу в держав . Наука про антисем тизм робить висновок, «що євреї є анарх чним елементом, небезпечним для снування вс х держав» .

Пол тична економ я встановлює, що євреї жили в ус часи, нав ть у Палестин , як народ, насаджений на нш нац ї, експлуатуючи їхню працю, а сам не будучи прямими виробниками. Наука антисем тизму говорить, що будь-який народ має право захищати свою продуктивну працю в д експлуатац ї євреями, як не можуть терп ти, що вони живуть як паразити, ставлячи п д загрозу снування людей.

Ф лособи встановлює, що концепц я життя удаїзму є анахрон змом, що суперечить людському розвитку. Наука про антисем тизм накладає, як обов'язок перед цив л зац єю, л кв дац ю ц єї культурної потвори сп льними зусиллями вс х нац й.

Наука про антисем тизм ґрунтує свої висновки на тому, що об'єктивно встановлено р зними, але р зними спец альними науками – ус вони обов'язково ведуть до одного висновку: усунення євреїв з середовища нших народ в, що поклало край їх неприродному паразитичному снуванню, яке до анахрон чної концепц ї, протиставленої цив л зац ї та миру вс х нац й, як б льше не можуть цього терп ти.

Ця антисем тська теор я в др зняється, як можна побачити, в д єврейської та юдаїзованої теор ї, яка зводила антисем тизм до двох ндив дуальних прояв в, як , фактично, у той момент, коли вони проявляються масово, стають соц альною проблемою: дик сть знущання. - це також пояснює.

Інстинкт антисем тизму нод може супроводжуватися дик стю та ненавистю.
Бо нстинкт сл пий, - кажуть вони, - хоча в н необх дний для захисту життя.
Однак усв домлення антисем тизму додається до нстинкту, посилюючи його мпульси, якими б «дикими» вони не були.
Бо щоб бути «див л зованим» , потр бно спочатку снувати.
Науц антисем тизму врешт -решт вдається пояснити цей феномен, ще б льше просв тлюючи св дом сть людей, повн стю задовольняючи їхн нстинкти та їхн бурхлив вибухи, узаконен таким чином розкриттям їхньої причини – паразитизму євреїв.
Таким чином, це дає нам формулу наукового вир шення проблеми юдаїзму, яку ми повинн лише застосувати, щоб зрозум ти її, сучасний антисем тизм, таким чином, об'єднує вс енерг ї: енерг ю нстинкту, сов ст , науки, стина повн стю виявилася, утворивши гр зну соц альну силу, безсумн вно, здатну вир шити найб льшу проблему див л зац ї нашого часу, якою є єврейська проблема. І що євреї та юдаїзован роблять проти ц єї великої держави, прагнучи продовжити приречене снування свого паразитизму? Ми бачили: кл ше, образи та примхи.

Machine-Translated by Google

«Вульгарна юдеофаг я наших антисем т в...» , «компрометують нас в очах цив л зованого св ту...» , «Іржава зброя, викопана з арсеналу середньов чних пересл дувань...» , «Розпалювання зв рства» . нстинкти в масах народн ...» , «аз атськ пориви...» , «божев лля...» , «душевний садизм. '

Це вс аргументи, з якими вони виступають проти нашого антисем тизму, бо не мають ншого, думаючи, що можуть пок нчити з ним своєю дур стю, тод як енерг я помсти кипить у вс х нац ях, обурених кочовим паразитизмом. "

AC Cuza, Apararea Nationala («Нац ональна оборона») № 16, 15 листопада 1922 р., перша р к.

ФУНДАЦІЯ ХРИСТИЯНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ

20 травня 1922 року на обмеженому зас данн ми скасували Загальну асоц ац ю студент в Ясс, яка все ще перебувала в руках залишк в опонент в, п дтримуваних ректоратом, заснували «Асоц ац ю студент в-християн» , яка снує й сьогодн . Коли ми починали, ми були невеликою групою, пот м ми заснували студентський гурток, який згодом перетворився на Асоц ац ю студент в права, тепер, нарешт , завдяки наш й прац народилася справжня загальна студентська асоц ац я п д назвою ХРИСТИЯНСЬКА СТУДЕНТСЬКА АСОЦІАЦІЯ, щоб серця ус х студент в Ясс в бив, але нший студентський контингент, на в дм ну в д 1919 року.

У цей момент, не без значної меланхол ї в моїй душ , п сля трьох рок в битв дорогих друз в, переварених у вогн ст льких випробувань, я наближався до дня мого в д'їзду з ун верситету, в д студентського життя та в д моїх бойових товариш в. У мене був лише м сяць до випускного спиту, я не м г подолати думки, що треба йти, що ми, випускники г мназ ї 1919 року, так м цно зв'язан серцем, роз йдемося, Боже т льки знає. в як куточки країни. Ось чому п сля того, як ми призначили моїх наступник в, Саву Марг нчану в Асоц ац ї студент в-юрист в та Іл є Гарнеату в Асоц ац ї студент в-християн в, 26 товариш в, як в дчували себе найб льш згуртованими, дали об тницю боротися, де б ми не були, за кредо, яке об'єднало нас як студент в в ун верситет . Ми вс п дписали цю об тницю, поклали її в пляшку, а пот м поховали. П сля того, як я пройшов випускн класи, було в ддано ще один голос з другої групи з 46, нов ших у битв . Вони були моїми гостями в Husi, де протягом чотирьох дн в ми проводили зустр ч , прояснюючи в голов найменш подробиц нашої майбутньої д яльност . Тут батько к лька раз в розмовляв з моїми товаришами, заохочуючи їх до бою. Так ми роз йшлися, несучи в душ тугу за кращими справедлив шими днями для нашого народу.

ОБОВ'ЯЗОК ЧЕСТИ

П дписан нижче, студенти Ясського ун верситету, усв домлюючи важку ситуац ю, в як й румунський народ опинився п д загрозою самому своєму снуванню з боку чужого народу, який привласнив наш земл та має тенденц ю захопити кер вництво країни; щоб наш нащадки не блукали по чужих землях, вигнан з своїх земель злиднями й злиднями, щоб наш народ не ст кав кров'ю п д тиран єю чужого народу, ми р шуче повстаємо навколо нового священного деалу — захисту нашої батьк вщини. проти єврейської навали.

Саме навколо цього деалу ми створили Асоц ац ю християнських студент в Ясського ун верситету. Саме з цим деалом у серц ми залишаємо зали

Machine-Translated by Google

сьогодн з школи.

Боротися, де б ми не були, за нашу справедлив сть, за життя наших людей п д загрозою, ми вважаємо своїм головним обов'язком чест . З ц єї причини, з бравшись сьогодн , у суботу, 27 травня 1922 року, ми беремо на себе сп льне зобов'язання, що, поширюючись по вс й країн , ми будемо всюди нести вогонь, який надихав нас у часи нашої молодост , щоб запалити засмучен серця наших народу смолоскип правди, що його права на в льне життя на цих землях.

Ми будемо п дтримувати т сн ш контакти з Асоц ац єю, яку ми сьогодн залишаємо членами якої ми залишаємось п дтримкою, будучи центральною точкою, яка завжди об'єднуватиме нас у наш й сп льн й боротьб . Ми знову зустр немося через 8 рок в, т льки в 1930 роц , з 1 по 14 травня в Ясcському ун верситет . Членський ком тет подбає про те, щоб ус члени були пов домлен за два м сяц до цього дня, орган зує їх прибуття. Ми запрошуємо вс покол ння студент в, як йдуть за нами через цю Асоц ац ю, як повинн показати розум ння закр плення своєї прац на в втар батьк вщини, приєднатися до нас того року того дня в Ясcському ун верситет .

27 травня 1922 року

Корнел у
Зелеа-Кодряну-Хус Н.

Над йде, вул. Ун верситетська, 21-
Яс Гр г. Ghica, 23 Carol St.-Iasi I.
Сарбу,

Руд , графство Сорока, Григор'єв Євсев ,
Карагаян , округ Четатя-Альба, Іл є Гамеата, вул. Музелор,
40, Ясси, Александру П. Хаг у, Четрешт -Васлуй, Лоан
Бланару, вул.

Husi A. Ibraileanu, 3 Ghica Voda St.-Galati M.
Берте, Пуркар , графство Четатя-Альба Якоб І.
Ф л песку, Тг.

Фальч у, пов т Фальч у Леон д Бондач, вул. І. Гел аде
Радулеску, 5-Сорока Ч. Мадаржац, вул. Апостола, 71-
Галац 1. М клеску, 165 Portului St.-Galati lonel 1.
Теодореану,

Музелор-Галац Ласеу Н колає, вул. Синад но, 22-
Кишин в Бобов Михайло, вул. Под льська, 85-
Кишин в Михайло В.

Сарбул, Маскаут , округ Орхей Н колае Б.
Іонеску, 59 Констант н

Brancoveanu St.-R-Sarat Pavel Epure-Cetatea-Alba,
Cathedral Gh.
Бока, Балацеана,

графство Сучава Василе Н колау, 61 Lascar Catargiu St.-Husi Andronic
Zaharia, Partestii de Sus, Буковина Василе Н.
Popa, Paunesti, Plutna County Vasile Corniciuc, Putrauti,
Suceava County Nicolae N. Aurite, Tereblecea, Siret
County Gr . Mihuta, Scheia, Suceava County Ciobanu Stefan,
9 Sturza St.-Suceava Eugeniu Cardeiu, Bilca,
Radauti County Eug. Н. Маноїлеску, Епурен ,
округ Фальч у В адим р

Machine Translated by Google

Фр рну, Калматуї, округ Кахул.
Zarojanu, 40 Muzelor St.-Iasi
Prelipceanu Tit. Vasile, Horodnicul de jos, Radauti
County Prelipceanu Gr. Vasile, Horodnicul de
jbs, Radauti County Constantin Darie, Horodnicul de
Sus, Radauti County Pasearu Позика Стефану,
Tereblecea, Siret County Mihail I. Babor, Balaceana,

Suceava County Sava Margineanu, Stroesti,
Suceava County Taranu Traian, Stroesti,
Suceava County Al . Pistuga, Tarnauca, Dorohoi
County Dragomir Lazarescu, Tarnauca,
Dorohoi County Constantin C.
Campanu, Scheia, Suceava D. Porosnicu
County, Gurmezoaia, Falciu N. Gh . Ursu, Malusteni,
Covurlui C. Ghica County,
23 Carol St.-Iasi

НА КІНЦІ МОГО НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ

Вдома перед моїми очима промайнули три роки навчання в ун верситет , я запитав себе: як ми змогли подолати ст льки перешкод; як ми могли перемогти ментал тет, волю тисяч людей; як ми могли перемогти сенати коледж в; як ми могли б пом'якшити см лив сть ц лої ворожої преси? Чи були у нас грош , щоб наймати найманц в, видавати газети, їздити в село, розпалювати справжню в йну? У нас н чого не було.

Коли я кинувся в ту першу битву, я зробив це не через чиюсь наполеглив сть, чи внасл док якоїсь суперечки, чи якогось попереднього р шення, яке мен доручили виконати, чи нав ть п д впливом великого й тривалого внутр шнього хвилювання чи думки. глибина, в як й я розглядав цю проблему. Н чого под бного. Я не можу описати, як я потрапив у цей б й. Можливо, як людина, яка, йдучи вулицею з своїми турботами та думками, здивована вогнем, що поглинає будинок, зн має пальто, стрибаючи на допомогу тим, кого охопило полум'я. Я, розумом 19-20-р чного хлопця, з усього, що бачив, розум в, що ми втрачаємо свою країну, що у нас б льше не буде країни, що через несв дому сп впрацю б дних румунських роб тник в, зб дн лих експлуатованих , правляча спустошлива єврейська орда поглине нас. Я д яв, керуючись вел нням серця, керуючись нстинктом захисту, яким волод є нав ть найменший повзаючий черв'як, не керуючись нстинктом простого самозбереження, а щоб захистити людей, частиною яких я був. Тому весь час у мене було в дчуття, що за нами вс люди, з ус ма живими, з ус ма тими, хто загинув за свою країну, з їхн ми майбутн ми покол ннями; що наш народ бореться говорить через нас, що к льк сть ворог в, незважаючи на те, наск льки велика, перед ц єю сторичною сутн стю, це лише жменька жалюг дних людей, яких ми розпорошимо та переможемо.

Тому зазнали невдач вс наш опоненти, починаючи в д бездумних ун верситетських сенат в, як , вважаючи, що в нас бореться зграя божев льної молод , насправд билися вбивали св й народ. Є закон природи, який ставить кожного на м сце; бунт вники проти природи, в д Люцифера до наших дн в, ус ц бунт вники, часто дуже розумн , хоча завжди позбавлен мудрост , падали приголомшен .

У рамках цього природного закону, цього мудрого порядку кожен може воювати, має право воювати м ж собою. Поза ним, проти нього, п д цей порядок, н хто не може

Machine Translated by Google

активувати без покарання непереможний. В орган зм людини кров'ян кульки повинн залишатися в його структур служити йому. Було б повстання не т льки в тому випадку, коли б глобула аг тувала проти орган зму, але коли б вона робила ще менше, тобто коли вона була сама соб на служб , коли вона задовольняла лише себе, коли не мала ншої мети й деалу поза собою, коли воно стало вашим власним Богом.

Людина в картин та на служб своєму народу. Люди в структур служ нн своєму Богов Божим законам.

Хто зрозум є ц реч , той переможе, нав ть якщо в н один. Хто не зрозум є, той зазнає поразки. П д впливом цих думок я зак нчую трет й курс ун верситету. З орган зац йної точки зору, ми сформували дею л дера та дисципл ни. Демократ я була виключена не через спекуляц ї чи переконання, досягнут через теор ю.

Ми з самого початку жили антидемократ єю. Я завжди в в. За три роки мене лише один раз обрали президентом Асоц ац ї студент в-юрист в.
У будь-який нший час не б йц зробили мене л дером, а я обрав їх, щоб вони насл дували. У мене н коли не було ком тет в я н коли не ставив пропозиц ї на голосування. Проте, коли в дчував потребу, радився з ус ма, але на власну в дпов дальн сть приймав р шення самост йно. Тому наша маленька група завжди була непохитною одиницею. Не було фракц й розд лених думок, б льшост чи меншост , як конфл ктували м ж собою з питань д ї чи теор ї.

З ус ма ншими групами було навпаки. Тому й зазнали поразки.

велика в ра, як полум’я, що пост йно горить у наших серцях, осв тлюючи нам шлях; велика незабутня любов один до одного, чудова дисципл на, р шення п д час битви та баланс

зважування плану бою; це, благословення нашої країни Бога, запевнило нас у перемоз в ц три роки.

ЛІТО 1922 РОКУ

Л то 1922 року не пройшло спок йно. На сценах румунських нац ональних або комунальних театр в у м стах Молдови єврейськ п'єси почали ставитися на диш трупою «Канапоф» . Наша молодь вважала це загрозою, оск льки бачила початок в дчуження ц єї установи, призначеної для нац онального та морального виховання румунського народу. Експропр йован в торг вл , промисловост , багатств румунської земл та надр, у прес , одного дня ми також побачимо себе експропр йованими з сцен наших нац ональних театр в. Театр, разом з школою та церквою, може п дняти декадентську нац ю до усв домлення своїх прав та сторичної м с ї. Вона може п дготувати й спонукати нац ю до боротьби за визволення. В днин нав ть цю твердиню в дберуть у нас. Наш театри, побудован потом грошима румун в, будуть служити євреям для п дготовки зм цнення їхн х сил у боротьб проти нас. А з ншого боку, з цих румунських сцен вони подадуть нам, румунам, як «духовну їжу» , що все сприятиме наш й нац ональн й деморал зац ї та моральному розкладу та руйнац ї.

Обов’язком нших, а саме уряду, будь-якої влади чи вчител в, було виступити проти цього нового антирумунського нападу. Але жодного не взяли. Лише молодь в дреагувала якнайкраще, ризикуючи отримати удари, бути засипаною незл ченними образами, н де не знаходячи п дтримки. Ця боротьба велася в ус х м стах: Хус , Бар ад , Ботошан , Паскан та н. групою язьких студент в, яким скр зь допомагали старшокласники.
Вони заходили в зали, заповнен євреями, кидали в виконавц в Сатани все, що могли схопити, виганяючи їх з сцени.

румунська.

Можливо – хтось може сказати – нецив л зовано. Я теж, скажи, можливо. Але наск льки це цив л зовано для чужої нац ї

Machine Translated by Google

грабувати одне за одним ус блага моєї країни? Наск льки цив л зовано для т єї самої нац ї отруювати мою культуру, а пот м подавати її на сцену, щоб убити мене?
Наск льки цив л зованими були засоби, якими користувалися євреї в Рос ї? Наск льки цив л зовано вбивати м льйони людей без суду? Наск льки цив л зовано спалювати церкви чи перетворювати їх на кабаре?

Для себе, у моїй б дност та з моїми б дними силами, я захищаюся в д нападу, як можу - друкованим словом, якщо можу; за допомогою влади,
якщо вона ще румунська; словом, якщо хто слухає; силою, в крайньому випадку, якщо вс мовчать.
Нег дний зрадливий той, хто не захищає свою країну шляхом самозради чи вродженої боягузтва, або взагал не реагує.

У будь-якому випадку, ця боротьба була протестом, єдиним протестом серед боягузливої жахливої тиш .
Наступного дня наш товариш повернулися повн удар в ран, оск льки груп з 15 молодих людей було нелегко ув йти до театру, де було 3 або 4000 євреїв; , зокрема, вони повернулися пригн чен ганьбою та образами наших румун в.

Я часто запитую себе: що тримало нас, таку невелику групу, перед обличчям ст лькох удар в, ст лькох докор в з ус х бок в? Ми н де не знайшли п дтримки. У ц й боротьб проти вс х нас ми знаходимо єдину опору в соб ; у переконанн , що ми йшли великим шляхом нашої нац ональної дол поруч з ус ма тими, хто боровся, страждав мученицьки загинув за нашу землю та її народ.

В НІМЕЧЧИНІ

Я повернувся до Ясс восени 1922 року. Там я под лився з своїми товаришами своєю давньою думкою поїхати до Н меччини, щоб продовжити навчання пол тичної економ ї, водночас спробувати реал зувати св й нам р прийняти наш деї та переконання. за кордоном. . На основ наших досл джень ми дуже добре усв домлювали, що єврейська проблема має м жнародний характер, а тому реакц я повинна мати м жнародний масштаб; що повного вир шення ц єї проблеми досягти не вдалося, за винятком

завдяки д ям ус х християнських народ в пробуджене усв домлення єврейської загрози.
Але в мене не було н грошей, н одягу. Товариш дали мен трохи одягу позичили суму

8000 леїв в д нженера Григора Бежана, як повинн були повертатися щом сяця, кожен вносячи в дпов дно до своїх можливостей. З цими грошима я виїхав до Берл на в супровод вс х тих, з ким я розлучився, як тепер залишилися вдома, щоб продовжувати боротьбу.

Коли вони прибули до Берл на, двоє друз в-студент в, Балан К. Зотта, дуже допомогли їм. Я подав документи до ун верситету. У день реєстрац ї я одягнув св й нац ональний костюм п шов на ту гарну церемон ю, на як й декан, за давньою традиц єю, подає руку кожному новому аб тур єнту. В коридорах ун верситету я був об’єктом загальної ц кавост через св й румунський одяг.

Читача цих рядк в щодо Н меччини 1922 року можуть ц кавити зокрема два питання – погляд на загальну ситуац ю та статус антисем тських рух в.

Рани, залишен в йною, що зак нчилася поразкою, ще кровоточили. Матер альн злидн охопили Берл н решту країни. Останн м часом Рурська долина, важливий центр багатства, також була окупована.
Я був св дком стр мкого катастроф чного пад ння бренду. У роб тничих кварталах,
без хл ба, без їж , без роботи, сотн д тей п дходили до перехожих, жебракували. Пад ння бренду також кинуло н мецьку аристократ ю в таке ж страждання. Людей, як мали грош , небагато

Machine-Translated by Google

дн в вони були без грошей. Т , хто продавав свою землю та нерухом сть, приваблен
м ражем високих ц н, зубож ли за к лька тижн в.
Внутр шн та ноземн єврейськ кап тал сти укладали колосальн угоди. Т , хто мав
валюту, ставали власниками масивних 50-квартирних будинк в всього за к лька сотень долар в.
Аферисти нишпорили по всьому м сту, влаштовуючи гр зн афери.

Розд ляли це велике горе також к лька ноземц в, серед них я, бо в мене не було грошей. 8000
лей, з якими я прийшов, витрачен . Пот м почався голод.
Але серед загального страждання легше переносити свої страждання. Будучи типом, який легко не
згинається перед обличчям труднощ в, я не п дкорявся стражданням, а намагався боротися з ними.

Я вивчив ус можливост вир шив присвятити себе комерц ї. Мен потр бно було дуже мало
кап талу, щоб купити запас їж в країн , привезти її в Берл н пот м продати в ресторани. Цей
факт змусив мене перед кан кулами переїхати до Єни, де життя було дешевшим. Там, серед нещастя, в
якому боровся н мецький народ, я був вражений духом дисципл ни, працездатн стю,
почуттям обов'язку, правильн стю, силою витривалост та в рою в кращ дн . Вони були
здоровими людьми, я бачив, що вони не дозволять себе повалити що, маючи нечуван
сили, вони п дн муться з-п д скел вс х труднощ в, як їх гн тять.

Антисем тський рух. У Н меччин було к лька пол тичних орган зац й з антисем тськими
студентами в газетах, ман фестах, знаках в дм нност , але вс слабк . Доктринерський Берл н, як
в Єн , був под лений на сотн асоц ац й, а антисем т в було дуже мало. Маса студент в знала
проблему, але неч тко. Не можна було говорити про антисем тську студентську акц ю чи нав ть
про доктринальну ор єнтац ю, под бну до Ясси. Я мав багато дискус й з студентами в Берл н
в 1922 роц , як сьогодн , безсумн вно, є хеттерами, я пишаюся тим, що був їхн м учителем
антисем тизму, переказуючи їм стини, яких я д знався в Яссах. Я вперше почув про Адольфа Г тлера в
середин жовтня 1922 року. Я п шов до роб тника в п вн чному Берл н , з яким у мене були
хорош стосунки, який робив «свастику» . Його звали Штрумпф в н жив на Зальцведелерштрассе,
3. В н сказав мен : «Кажуть, що антисем тський рух розпочав у Мюнхен 36-р чний художник Г тлер.
Мен здається, що це та людина, на яку ми, н мц , чекали» . Цей прогноз роб тника зд йснився.
Я завжди захоплювався його нтуїтивними зд бностями, за допомогою яких в н м г вибрати незнайомця
серед десятк в людей за десять рок в до його часу, того, хто досяг усп ху в 1933 роц , об'єднавши весь
н мецький народ п д одним великим командуванням. .

Це також було в Берл н приблизно в той же час, коли я почув новину про великий фашистський
вибух: пох д на Рим перемогу Муссол н . Рад в так, н би це була перемога моєї власної країни. М ж
ус ма тими, хто в р зних частинах св ту служить своєму народов , снує спор днен сть сп вчуття,
як снує спор днен сть м ж тими, хто працює на знищення народ в.

Муссол н , хоробрий чолов к, який наступив на дракона, був одним з нас, тому вс голови
дракона впали на нього, присягаючи смерт . Для нас, нших, в н буде ген алом

Полярна з рка дарує нам над ю; в н буде живим доказом того, що г дру можна перемогти; доказ
можливостей перемоги.
«Але Муссол н не антисем т. Ви даремно рад єте» , — шепоче нам на вухо єврейська преса. Питання
не в тому, чому ми рад ємо, я кажу, це питання в тому, чому ви, євреї, сумуєте через його перемогу,
якщо в н не антисем т. Яка лог ка всесв тньої атаки на нього з боку єврейської преси? В
Італ ї є ст льки ж євреїв, ск льки в Румун ї чангаїв [набагато менша етн чна група] в долин
С рет. Італ йський антисем тський рух був би схожим на те, що румуни почали рух проти чангаїв.

Machine Translated by Google

Але якби Муссол н жив у Румун ї, в н не м г би бути антисем том, бо фашизм означає перш за все захист своєї нац ї в д небезпек, як їй загрожують. це означає знищення цих небезпек в дкриття ясного шляху до життя слави для вашої нац ї.

У Румун ї фашизм м г означати лише усунення небезпек, як загрожують румунському народу, а саме: усунення єврейської загрози та в дкриття в льного шляху до життя та слави, на як румуни мають право прагнути.

Юдаїзм став господарем св ту через масонство, а в Рос ї – через комун зм. Муссол н знищив удома т дв єврейськ голови, як загрожували смертю Італ ї: комун зм масонство. Там юдаїзм було викор нено через два його прояви. У наш й країн його доведеться викор нювати тим, що є: євреям, комун стам масонам. Це думки, як ми, молод румуни, загалом виступаємо проти єврейських спроб позбавити нас радост перемоги Муссол н .

СТУДЕНТСЬКИЙ РУХ

Machine Translated by Google

10 ГРУДНЯ 1922 РОКУ

Я все ще був у Єн , коли одного дня мене здивувала новина, що вся румунська студентська група з ус х ун верситет в повстала на б й. Ця колективна демонстрац я румунської молод , н хто про це не п дозрював, була виверженням вулкана, який п днявся з глибин нац ї. Уперше це виявилося в Клуж , серц т єї Транс льван ї, яка займала позиц ю щоразу, коли нац я переживала безвих дь, а пот м, майже одночасно, вона бурхливо спалахнула в ус х нших ун верситетських центрах.

Фактично, 3 4 грудня в дбулися велик вуличн демонстрац ї в Бухарест , Яссах Чернаут . Усе румунське студентство повстало, наче в момент великої небезпеки. У тисячний раз ця земна раса, яка так часто зазнавала загроз протягом стор ї, випустила свою молодь, щоб протистояти загроз , щоб врятувати своє снування. Чудовий колективний електризуючий момент, без попередньої п дготовки, без будь-яких обговорень «за» «проти» , без жодних р шень ком тет в, без тих, хто з Клужа нав ть не знає тих, хто з Ясс, Чернаут чи Бухареста. Велика мить колективного прозр ння, як блискавка серед темної ноч , в як й уся молодь країни п знала своє життєве призначення свого народу.

Ця доля блискуче проходить через всю нашу нацональну стор ю та простягається через усе наше румунське майбутнє, вказуючи шлях до життя та чест , яким нам нашим онукам доведеться йти, якщо це життя та честь, яких ми бажаємо для нашого народу. . Покол ння можуть йти за ц єю долею, можуть залишатися поруч з нею або в ддалятися в д неї, таким чином маючи можлив сть дати своїй нац ї максимум життя та чест або максимум безчестя та сорому. Інод лише окрем особи, покинут своїм покол нням, можуть досягти
цього м сця призначення. У цей момент вони люди, вони говорять в д вашого мен . З ними вс м льйони загиблих мученик в минулого, як життя нац ї завтрашнього дня.

Тут б льш сть з своїми думками не має значення, хоча це може бути 99 в дсотк в. Не думки б льшост визначають цю життєву долю нашого народу.
Вони, б льш сть, можуть лише наблизитися або в ддалитися в д цього в дпов дно до свого стану св домост та чесноти або несв домост та занепаду. Наш народ вистояв не через м льйони раб в, що п дклали свою шию п д чужинц в, а через хор йське ярмо Аврама Янку, Тудора, Янку Цзяну, через ус х гайдук в *, як перед чужим ярмом не скорилися, але поставили своїх нос їв з мордами на спинах, як п дн малися г рськими стежками, несучи з собою честь скру свободи. Саме через них говорив наш народ, а не через боягузливу та виховану «б льш сть» . Вони переможуть або помруть, незважаючи н на що.

Бо коли вони помирають, ус люди живуть їхньою смертю шануються їхньою честю.
Вони сяють в стор ї, як золот маяки, на висотах, ос яних у сут нках сонячним пром нням, тод як над безкрайн ми р внинами, якими б великими й численними вони не були, панує темрява забуття смерт . До нац ональної стор ї належить не той, хто живе перемагає, жертвуючи долею життя свого народу, а лише той, хто, перемагаючи чи програючи, залишиться ц єї дол . Наша румунська доля визначена мудр стю Божою; 10 грудня могли побачити румунськ студенти. І в цьому ц нн сть дня: уся румунська молодь побачила св тло. 10 грудня делегати вс х студентських центр в з бралися в Бухарест , заф ксували десять пункт в, як вони вважали суттю свого руху, оголосили загальний страйк для вс х ун верситет в, вимагаючи виконання цих пункт в.

10 грудня не має великого значення для формулювання узгоджених момент в, хоч багато делегати могли сформулювати про суть правди, яка тод хвилювала всю румунську молодь. Це чудово через чудо пробудження цього молодого чолов ка до св тла, яке побачила його душа; за його р шення сп льної д ї оголосити священну в йну, яка вимагала б в д цього юнака ст льки сили серця, ст льки героїзму, ст льки зр лост , ст льки в домих нев домих жертв, ст льки могил!

10 грудня 1922 року викликало молодь цього краю на велике випробування.

Machine Translated by Google

* Легендарн чолов ки типу Роб н Гуда. (Тр.)

Н т в Бухарест , н я, хто був далеко, н нш , хто, можливо, був старшокласником, але хто сьогодн томиться у багатьох в'язницях або спить п д землею, не могли пов рити, що цей день перенесе нас через ст льки небезпек, принесе нам ст льки удар в ст льки ран у боях за захист нашої країни.

У Бухарест , Клуж , Яссах Чернаут в дбулися гр зн спалахи студентських мас, як , керуючись власною нтуїц єю, а не л дерами, звернулися до ворога. Перш за все вони дивляться на єврейську пресу: Adevarul («Правда»), Dimineata («Ранок»), Mantuirea («Спокута»), Opinia («Думка»), Lumea («Св т»), гаряч л жка. моральної нфекц ї, отрути та плутанини для румун в. Вони звертаються до них, щоб знищити їх, але також щоб показати румунському народу небезпеку ворожої л н ї фронту, проти якої вони повинн бути на сторож . Демонстрац я проти преси означає: оголосити її ворогом нац ональних нтерес в таким чином привернути увагу румун в, щоб вони не дозволили себе обдурити, засл пити або керувати пресою, написаною євреями чи юдаїзованими румунами.

Ця преса атакує рел г йну дею, тим самим послаблюючи моральний оп р румун в розриваючи їхн й контакт з Богом. Ця преса поширює антинародн теор ї, послаблюючи в ру в їхню нац ю в докремлюючи їх в д земл їхньої країни, в д їхньої любов до неї, земл , яка в ус часи була бажанням битви жертви.

Ця преса неправдиво представляє наш румунськ нтереси, вводячи в оману та ор єнтуючи румун в у спос б, який суперечить нац ональним нтересам. Ця преса п дносить посередн х елемент в людей, здатних до корупц ї, щоб ноземець м г задовольнити свої нтереси, вона принижує моральних людей, як не опускаються, щоб робити будь-як послуги юдаїзму та його нтересам.

Ця преса отруює душу нац ї, щоденно й систематично оприлюднюючи сенсац йн злочини, аморальн справи, аборти, авантюри.

Ця преса вбиває правду служить брехн з диявольською наполеглив стю, використовуючи наклеп як зброю знищення румунських бойовик в. Ось чому румуни повинн бути обережними, читаючи єврейську газету, звертаючи увагу на кожне слово, жодне з яких не надруковано випадково, намагаючись розшифрувати єврейський план, що стоїть за ним. Саме ц проблеми студентський рух хот в привернути увагу вс х румун в, коли називав єврейськ редакц ї, оголошуючи їх ворогами румунського народу. Я наголошував, що гр зн вибухи студентських мас керувалися силою нтуїц ї, а не л дерами.

Бо комусь легко загнати к лькох людей до чиєїсь хати, щоб влаштувати ворожу демонстрац ю, але коли велик натовпи обертаються проти когось з ворож стю за вел нням свого нстинкту, тод цю особу засуджують, без права оскарження, як ворога нац я.

Machine Translated by Google

"NUMERUS CLAUSUS"

Формула «numerus clausus» передається з вуст в уста п д час студентських батал й, але не як рят вна формула, оск льки маси не видають формули, вони вказують на погрози.

«Numerus clausus» означає, що, оск льки єврейська загроза є великою, ми б льше не можемо п дтримувати їх у школах, у торг вл чи промисловост чи в незалежних профес ях. «Зверн ть увагу на вашу велику чисельн сть» — ось що означає «numerus clausus» , оск льки воно перевищує наш повноваження нац онального опору, якщо ми не вживемо заход в, ми загинемо як народ.

Це загальне значення ц єї формули. Або, якщо хочете, як м ра економ ї, вона має значення формули екстреної допомоги, необх дної першої допомоги, хоча й зовс м неадекватної для л кування хвороби. “Numerus clausus” per se означає: обмеження євреїв у школах, профес ях тощо. До якої к лькост це обмеження? В дношення к лькост вс х євреїв до к лькост румун в у Румун ї. Тобто, якщо в Румун ї 15 м льйон в румун в 3 м льйони євреїв, то частка становить 20%. В дпов дно до формули «numerus clausus» , євреї повинн бути прийнят до шк л, медичних профес й, бар в тощо у пропорц ї 20%: «numerus clausus» означає обмеження к лькост євреїв пропорц єю м ж їх к льк стю та загальною к льк стю румуни.

«Numerus clausus» — це лише формула перерозпод лу євреїв усередин нац й, а не формула вир шення проблеми. Ця формула майже н чого не вир шує, оск льки вона має справу з поважними пропорц ями, але вона не зменшує високу частку євреїв. Якщо євреїв 3 м льйони, то вони й залишаються. Зокрема, в н не розглядає причину такої високої частки не показує засоб в, за допомогою яких її можна зменшити; нарешт , воно само по соб не є засобом вир шення єврейської проблеми.

ЄВРЕЙСЬКА ПРОБЛЕМА

Machine-Translated by Google

КІЛЬКІСТЬ ЄВРЕЇВ

Велика к льк сть євреїв породжує низку проблем: 1. Проблема
румунської земл ; 2. Проблема
м ст; 3. Проблема
румунської школи та пан вного класу; 4. Проблема
нац ональної культури.

Усе це бездоганно розглядає професор AC Cuza у своїх працях.
Народ, Народн сть у мистецтв , Статт , Парламентськ промови, Курс пол тичної
економ ї. Ідеї, як я наводжу нижче, по сут , належать до думки професора Кузи.
К льк сть євреїв у Румун ї точно нев дома.
Це тому, що з бран статистичн дан були зроблен з найб льшою незац кавлен стю з
боку румунських пол тик в, щоб вони могли приховати свою роботу нац ональної зради,
тому, що євреї всюди т кають в д правдивост статистики. Присл в'я говорить: «Євреї
живуть брехнею вмирають, коли стикаються з правдою» . До реч , тривалий час директором
Департаменту державної статистики М н стерства ф нанс в був Леон Колеску, справжнє
м'я якого було Леон Колер. І з їхньої точки зору вони мають рац ю, тому що якби румуни
з ткнулися з точною к льк стю єврейського населення, вони б усв домили, що перед
ними реальна нац ональна загроза, п днялися б на захист своєї батьк вщини.
ншими словами, перед лицем статистичної правди єврейська влада хитається, гине. В н може
жити, лише приховуючи правду, фальсиф куючи її брехнею.
Ми вважаємо, що в Румун ї є в д 2 до 2,5 м льйон в євреїв. Якби був лише м льйон, як
вони стверджують, румунського народу

наражатися на смертельну небезпеку. Тому що важлива не т льки сама к льк сть, к льк сть,
але також як сть ц єї к лькост , зокрема позиц ї, як займають євреї у функц ональн й
структур держави та в житт нац ї в ус х його аспектах.

Наша земля була землею загарбництва. Але н коли за всю свою довгу стор ю жоден
загарбник не досягав такої величезної чисельност , як сучасн євреї.
Обминули нас навали; сьогодн шн загарбники н коли не залишають. Вони поселяються тут,
на наш й земл , у нев дом й к лькост , н ж будь-коли ран ше, вони тримаються,
як струпи, на т л та на людях ц єї земл . Коли почалося це єврейське вторгнення?
Близько 1800 року в ус й Молдов було знайдено лише к лька тисяч євреїв. У 1821 роц в
Бухарест було 120 с мей.

Таке п знє поселення на наш й земл пояснюється тим, що євреї завжди займалися
торг влею, а для розвитку торг вл потр бна свобода безпека.

У Румун ї були в дсутн ц дв умови: з одного боку, свобода експлуатац ї румунської
земл , отже, будь-як перспективи розширення торг вл , а з ншого — стаб льн сть
безпека. Румунська земля була найнебезпечн шою землею в св т . З року в р к румунський
селянин не мав безпеки н вдома, н худоби, н роботи, н врожаю. Наша країна була
спустошена вторгненнями служила театром в йни протягом стол ть, часто з насл дками
ноземного панування та кривавої данини.

Що мали робити євреї на ц й земл ? Воювати з гунами, татарами, турками?
Єврейське вторгнення почалося лише 100 рок в тому. В результат Адр анопольського миру в
1829 роц була надана свобода торг вл , в той же час почали з'являтися горизонти б льш
мирного життя. Саме тод почалося їхнє вторгнення, яке з кожним роком посилювалося над
нашими румунськими головами, особливо головами молдаван, висмоктуючи з нас багатства,
нищачи нас морально загрожуючи нам вимиранням. У 1848 роц молдавськ купц та
промисловц почали скаржитися правителю Михайлу Стурз , вимагаючи вжити заход в проти
єврейських купц в та їхньої нечесної конкуренц ї.

В дтод вторгнення пост йно зростало. «Вторгнення» може бути не правильним терм ном,
оск льки воно передбачає дею насильства, моральної та ф зичної мужност .
«Єврейська нф льтрац я» — це б льше

Machine Translated by Google

вдалий терм н, оск льки в н краще охоплює дею хитрого проникнення, боягузливого та в роломного проникнення. Бо це не др бниця — вкрасти землю та багатство народу, не виправдовуючи битви, ризику, великої жертви, досягнутого завоювання. Помалу вони завоювали др бну румунську торг влю й промислов сть; пот м, використовуючи таку ж обманну тактику, вони атакували великий б знес велику промислов сть, таким чином отримавши контроль над м стами в п вн чн й половин країни. Напад на румунський середн й клас був зд йснений з т єю точн стю, яка характерна лише для деяких хижих комах, як , щоб парал зувати ворога, жалять його в хребет.

Вони не могли вибрати б льш п дходяще м сце. Усп шна атака на середн й клас означала розбити румунський народ надвоє. Це єдиний клас, який має подв йний контакт: низький, з селянським класом, накладеним на нього владним над ним через його кращий економ чний стан осв ту; з правлячим класом, який в н тримає на своїх плечах. Усп шна атака на середн й клас, тобто його знищення, призводить до фатальних насл дк в, як не потребують подальших зусиль з боку нападника: а) крах правлячого класу (цей правлячий клас зрештою розвалиться), b) Неможлив сть його в дтворення, в) Розгублен сть оживлення,

розгром поневолення селянської верстви. Зрештою, напад євреїв на румунський середн й клас має бути смертю. Смерть румунського народу не означає смерть останнього румуна, як дехто уявляє. Ця смерть означає життя в рабств . Звернення до рабства к лькох м льйон в румунських селян, як мали працювати на євреїв. Ось висновки професора Н колає Йорги щодо к лькост євреїв та їхнього прибуття в наш краї. Професор Лорга в «Істор ї євреїв у наших княз вствах» , статт , представлен й в Румунськ й академ ї 13 вересня 1913 р., роз'яснюючи це питання, уточнює, серед ншого:

«у Нямц к лька євреїв оселилися на монастирських землях м ж 1764-1766 роками» (с. 18).

«У Ботошан жоден документ в д правителя, под бний до документа 1757 року, не згадує євреїв серед нших мешканц в м ста» (с. 17).

«Інод єврей з'являється в Сучав як шинкар на церковних землях; нод як др бн торговц в Окн , Харлау, С рет у, Галац , Барлад (був час, коли можна сказати, що барладськ християни були залучен в торг влю б льше, н ж у будь-який нший нше заняття) » (с.10); «пот м у Роман , де в 1741 р. були в дом лише «молдавани» та «в рмени» ; у Таргул Фрумос, де в 1755 р. згадуються «дв шинки» та єврейка» (с.17-18).

На Буковин п д час її анекс ї 1775 р.:

«У рег онах Чернаут та Кампулунг, до яких були приєднан частини Хот на та Сучави – у вс х цих рег онах – до панування австр йської мпер ї було лише 206 єврейських родин.

У 1775 роц через галицьку пов нь їх к льк сть досягла 780-800 родин.
Перший губернатор країни генерал Еценберг д знався, що вони в основному присвячен створенню таверн з вином, в ск , пивом ...
Це, за словами генерала, «найзбоч ш люди, схильн до л нощ в, як без особливих проблем живуть потом християнських роб тник в» . "

Ком с я, яка д яла в 1781 роц , показує, що:

«У ц й країн євреї мають звичку купувати в селянина курча в яйц , мед у кв тах, ягня в утроб матер за м зерну ц ну, за допомогою цього лихварства повн стю висмоктують мешканц в. , доводячи їх до злидн в, так що селяни, обтяжен боргами, не знаходять жодних ресурс в на майбутнє для порятунку, а т кають з країни.Ми бачимо адм н страц ю ц єї країни (Молдова), пот м бояр, зокрема Костянтина Моруз . , в дчайдушно захищаючись в д них.
"

Machine Translated by Google

«... Оск льки кабали пропонували Енценбергу письмово 500,0 золотих монет на р к, щоб миритися з старим станом справ, також намагалися розбестити нашого правителя, але в н в дмовився в д ГРОШІ, а не п ддав свою країну повному знищенню» *, (стор.20).

А п зн ше, приблизно у 1840-48 роках, ось що розпов дає професор Йорга тертн н:

«Можна порахувати ц заклади експлуатац ї та розпусти, шинок за трактиром, з пляшками великої картопл та ншими отрутами, по вс й Молдов , виснажуючи гонку за годуванням див л зованих порок в правлячого класу» (с. 34).

А професор Йорга пише про:

«Тим не менш, нтервенц я ноземц в, яку сприяли єврейськ елементи в країн , не припинялася. У 1878 роц вони висунули умови перед визнанням незалежност Румун ї (здобутої такою великою румунською кров'ю жертвою) зневажили питання про незалежн сть: ск льки нин шн кагали платять л дерам Румун ї?

Румун я, яка не може не пок нчити життя самогубством, пол тично в ддавши половину себе п д владу молдавських євреїв... І оск льки Коґальн чану захищав села в д алкоголю та єврейського лихварства, пан Майореску захищає г дн сть Румун ї в д образи надання громадянських прав ноземцям у країн внасл док тиску з боку його однов рц в за кордоном. » (с.39).

Я наводжу ц приклади, наведен великим, визнаним незаперечним науковим авторитетом, щоб пролити св тло на початок єврейських поселень на румунськ й земл .

ПРОБЛЕМА РУМУНСЬКОЇ ЗЕМЛІ - ПРАВО ТЕРИТОРІЇ

У цьому св т не може бути людей, нав ть якби це було лише плем'я дикун в, як , з ткнувшись з ноземним вторгненням, не дивилися б з жахливим болем на тяжке становище своєї земл . Ус народи св ту в д початку стор ї до сьогодн захищали землю своєї Батьк вщини. Істор я вс х народ в, як нашого, сповнена боротьби за захист своєї земл . Чи це було аномал єю, хворобою нашої, румунської молод , те, що ми були зарахован до захисту нашої загрозливої земл ? Або аномал я, якщо ми не захистили його, коли побачили, що в н у небезпец ? Для нас було б аномал єю не захистити її, тобто не зробити те, що зробили вс народи. Поставити себе в протир ччя з ус м св том з ус єю нашою стор єю було б аномал єю хворобою.

Чому, запитую я себе, вс народи боролися, боролися будуть боротися завжди за захист своїх земель? Земля – це основа снування нац ї. Нац я має своє кор ння, як дерево глибоко в земл , зв дки вона бере соб їжу життя. Немає людей, як могли б жити без земл , так само як немає дерев, як могли б жити в пов тр . Нац я, яка не має своєї земл , не може жити, якщо не утвердиться на земл ншої нац ї — у своєму власному т л , п дриваючи соб засоби до снування. Є закони, дан Богом, як впорядковують життя людей. Одним з таких закон в є територ альний закон. Бог дав кожному народу певну територ ю, на як й вони можуть жити, рости, розвиватися та створювати свою культуру.

Єврейська проблема в Румун ї, як всюди, полягає в порушенн євреями цього природного закону територ ї. Вони вторглися на нашу територ ю. Вони є кривдниками, не ми, румунський народ, покликан нести насл дки їхн х образ. Елементарна лог ка п дказує: правопорушник повинен нести насл дки скоєного правопорушення. Чи доведеться йому страждати? Хай страждає!

Страждають ус правопорушники. Жодна лог ка св ту не скаже мен , що я повинен померти за порушення, скоєне ншими.

Отже, єврейська проблема не виникає через «расову ненависть» . Це походить в д порушення, вчиненого євреями проти закон в природного порядку, в якому живуть ус народи.

Machine Translated by Google

св ту. Вир шення єврейської проблеми? Ось воно: повторне входження злочинц в у
ун версальний природний порядок їх

поважаючи природний закон. Але закони країни також забороняють єврейське вторгнення.
Стаття 3 Конституц ї говорить: «Територ я Румун ї не може бути колон зована
населенням ноземного походження» .
Що означає те, що два м льйони євреїв поселяються на територ ї Румун ї, як не
колон зац ю? Але ця територ я є нев дчужуваною безповоротною власн стю румунського
народу. І як хтось писав, не через 50, не через 100, а нав ть через тисяч рок в, ми будемо
претендувати на право на цю землю, коли в двойовуватимемо земл Транс льван ї п сля
1000 рок в угорської окупац ї.

МИ І НАША ЗЕМЛЯ

Ус люди навколо нас прийшли зв дкись оселилися на земл , де вони тепер живуть. Істор я
дає нам точн дати про прих д болгар, турк в, мадяр в тощо. Лише один народ виник з
н чого: наш. Ми народилися на ц й земл в смуз час в разом з дубами та ялинами. Ми
пов'язан з ним не лише хл бом снуванням, яке воно дає нам, коли ми працюємо на ньому,
але й ус ма к стками наших предк в, як сплять у його земл . Тут ус наш батьки. Вс
наш спогади, вся наша бойова слава, вся наша стор я тут, на ц й земл , похована.

Ось руїни Сарм сегетузи з прахом безсмертного короля Децебала, тому що той, хто вм є вмирати,
як Децебал, н коли не вмирає. «Тут спочивають правител Мусатини правител Басараби; тут,
у Podul Inalt, Razboeni, Suceava, Baia, Hotin, Soroca, Tighina, Cetatea Alba, Chilia, сплять румуни,
полегл там у боях, дворяни та селяни, численн , як листя та травинки.

У Posada, Calugareni, на р чках Olt, jiu e.Cerna, в Turda; в горах нещасної забутої Мот -
де-В дра, до Хуед на та Альба-Юл ї (м сця тортур Гор ї та його брат в по зброї),
всюди є св дчення битв могили героїв. У вс х Карпатах, в д Олтенських г р у Драгославеле
та Предял , в д Ойтуза до Ватра-Дорней, на вершинах на дн долин, скр зь
р ками текла румунська кров. серед ноч , у важк для нашого народу часи, ми почули заклик
з румунської земл , закликаючи нас
до бою. Питаю чекаю в дпов д : за яким правом євреї хочуть забрати у нас цю землю?

На якому сторичному аргумент вони базують свої претенз ї , перш за все, зухвал сть, з якою
вони кидають виклик нам, румунам, тут, на наш й власн й земл ? Ми пов'язан з ц єю землею
м льйонами могил м льйонами невидимих ниток, як в дчуває т льки наша душа, горе
тому, хто намагається вирвати нас з неї.

ПРОБЛЕМА МІСТ

Але в межах ц єї румунської земл євреї не селилися н де випадково.
Вони селилися в м стах, утворюючи в них справжн остр вц компактного єврейського
населення. Спочатку були захоплен та завойован торгов м ста та м стечка
п вн чної Мойдав ї: Чернауц , Хот н, Сучава, Дорохой, Ботошань, Сорока, Бурдужен , Іцан ,
Бричен , Секурен тощо.

Перед ними поступово зникав румунський купець купець – сьогодн одна вулиця, завтра
нша, п слязавтра сектор. Менш н ж за 100 рок в,

Machine Translated by Google

Стародавн румунськ центри втратили св й румунський характер, набувши схожост з справжн ми єврейськими фортецями. Інш м ста Молдови також швидко впали: Роман, П'ятра, Фалт чень, Бакеу, Васлуй, Бар ад, Хус , Текуч , Галац; а Ясси, друга столиця Молдав ї - п сля першої, наша колишня Сучава - просто перетворилася на брудне єврейське гн здо, яке оточує б дн та славн руїни фортец Стефана Великого.

Тепер у Яссах можна пройти ц лими вулицями та секторами, не зустр вши жодного румуна чи див

Румунський будинок або румунський магазин. Люди проходять повз в дом церкви, як зараз у руїнах занепад :. церква Талпалар *, побудована г льд єю румунських шевц в, церква Курелар *, побудована г льд єю румунських упряжник в. Все розвалюється. У великому м ст Ясси немає б льше н румунського шевця, н упряжника.

Церква святителя Миколи Б дного, старомолдавського дворянства, зовс м зруйнована; а на могилах навколо них єврейськ ресторани дос викидають своє см ття, см ття см ття. Церква на Головн й площ , де найб льше народу, закрита через брак людей. І саме єврейське населення становить зараз цю агломерац ю людей. На вулиц Лапушняну палац Куза-Вода, що майже стогне в д болю, перетворили на єврейський банк, а в його колишньому саду можна побачити єврейський театр у палестинському стил . Іноземний загарбник топче все наше святе. Наш серця стогнуть в д болю. Ми, д ти, з роз рваною душею запитуємо себе: як можуть бути румуни, як так вороже ставляться до свого народу? Як може бути ст льки зрадник в? Як це їх не поставили до ст ни чи не спалили живцем у момент їхньої зради? Чому вс байдуж ? Чому ми н чого не робимо?

Це проблеми сумл ння, як тиснуть на нас, турбують нашу душу, тривожать наше життя.
Ми знаємо, що ми н коли не знайдемо свого спокою, окр м як у боях, у стражданнях чи в могилах.
Наше мовчання покриває нас боягузтвом, кожна хвилина звол кання н би вбиває нас.

Ми нав ть не згадуємо про торгов м ста й села Бессараб ї, як є в дкритими ранами в змученому й здавленому т л країни.
Ми нав ть не згадали про Марамуреш, де щоденно гинуть румуни, перебуваючи в стан рабства.
Немає сл в, якими можна описати велику трагед ю Мараморощини. Але гниль поширилася, як рак; досягли Рамникул-Сарата, Бузеу, Плоешти проникли в столицю. За 15 рок в Вакарести, стародавн й румунський квартал, упав; Дудест повн стю впав; так само румунськ купц в Каля Грив тей. В дом купц околиц Обор помирають, а їх м сце займають євреї; Calea Victorieil * впала. Сьогодн , насправд , вона стала просто румунською дорогою «розгрому» ; адже три чверт власност в Калеа В ктор єй тепер належать євреям. За останн десять рок в євреї поширилися на зах д через Дунайську р внину до Олтен ї та до столиц Крайова, столиц Михайла Хороброго; вони поїхали в Рамн кул-Валча, Северин п д захистом румунських пол тик в, як , добре оплачуван , вдають, що єврейської проблеми немає.

Ця зрада цих пол тик в свого народу наст льки жахлива, що якщо вони ще жив , люди повинн виколоти їм оч ; якщо вони мертв , їхн к стки мають бути викопан та спален на площах. Їхн д ти та онуки повинн були бути притягнут до в дпов дальност , їхн багатства конф скован , а вони мали бути клеймован еп тетом «сини зрадник в» .
Втрата наших румунських м ст має для нас руйн вн насл дки, оск льки м ста є економ чним центром нац ї. У них з брано все багатство країни. Так що той, хто контролює м ста, контролює засоби снування, багатство нац ї. Чи це буде байдуже до нас, румун в, як є власниками нашого нац онального багатства? Ми сам чи євреї? Для будь-кого у св т це може бути байдужим. Тому що популяц я розмножується розвивається всередин

Machine Translated by Google

Чим менше цих засоб в, тим менший прир ст населення, про яке йдеться, тим менш шанси на його розвиток, навпаки. Ц стини про закон народонаселення вивчали вс економ сти та сформулював професор Куза з неперевершеною ясн стю. Перех д румунських багатств у руки євреїв означає не лише економ чну чи пол тичну залежн сть в д румун в, оск льки т , хто не має економ чної свободи, не мають пол тичної свободи, але це означає б льше: нац ональну загрозу, яка руйнує саму нашу здатн сть розвиватися. в населенн . Коли наш засоби до снування зникнуть, ми, румуни, загинемо на наш й земл , залишивши наш м сця в руках єврейського населення, чисельн сть якого зростає з кожним днем, як через вторгнення з-за кордону, так через захоплення наших засоб в до снування. прожиток, наш багатства.

* Множина для шевця та ремня в дпов дно. (Тр.)

По-друге, м ста є культурними центрами нац ї**. Тут, у м стах, є школи, б бл отеки, театри, класи, все це служить жителям м ста. Єврейська с м'я може легко утримувати п'ятьох-ш стьох д тей у школ , тод як румунський селянин у якомусь далекому в д м ста сел насилу в дправить дитину до школи до к нця. І в цьому випадку в н повн стю виснажується в сил та багатств до такої м ри, що загрожує благополуччю нших чотирьох чи п’ятьох д тей удома. Таким чином, той, хто контролює м ста, контролює можливост участ в культур . Але це ще не все. Саме через м ста та школи нац я виконує свою культурну м с ю у св т . Яким чином румуни можуть виконувати свою культурну м с ю через єврейськ голоси, пера, серця та розум?

Нарешт , м ста є пол тичними центрами нац ї, нац ї йдуть за м стами. Той, хто прямо чи опосередковано контролює м ста, має пол тичне кер вництво країною. Що залишилося в д села за межами м ст? Натовп к лькох м льйон в селян, без людських засоб в до снування, виснажених злиденних, без культури, отруєних пияцтвом, очолюваних збагаченими євреями, як тепер стали володарями румунських м ст, або румунами (мерами, мерами, пол ц єю, жандармами) , каб нет м н стр в), як є ном нальними адм н страторами лише тому, що вони є н чим ншим, як безглуздими виконавцями єврейських план в. Цих чиновник в п дтримують, п длещують, обсипають подарунками, кооптують до адм н стративних рад, отримують щом сячну оплату в д судової економ чної влади (Юда отримав платню лише один раз); у них пробуджується жадоба грошей, вони вганяються в розк ш пороки, а коли вони не п дкоряються єврейським директивам розпорядженням, їх просто виганяють, хоча вони є м н страми каб нету. Їхн зарплати та грошов надбавки скорочуються, їхн крад жки розкриваються та т ньов оборудки, як причетн до них, щоб ско
Це те, що залишилося в д румунської батьк вщини п сля того, як ми втратили наш м ста: нечесний правлячий клас, селянський народ без свободи та вс румунськ д ти без країни та без майбутнього.

ПРОБЛЕМА РУМУНСЬКОЇ ШКОЛИ

Хто контролює м ста, той контролює школи, а хто сьогодн контролює школи, той завтра контролює країну. Ось деяк статистичн дан з 1920 року:

Ситуац я в ун верситет Чернаут

Школа ф лософ ї.

Machine-Translated by Google

Л тн й семестр, румуни: 174; Євреї 574.

Школа права.

Л тн й семестр, за конфес єю: православн :
237 (румуни русини)
католик в: 98
лютеран: 26

Інш рел г ї: 31
Іврит: 506

De Situatia demografica a Romaniei (Демограф чна ситуац я в Румун ї) Ем.
Васил у-Клуж с. 84

*
**Шлях Перемоги, модний торговий проспект (Тр.)
Див. AC Cuza, Apararea Nationala («Нац ональна оборона») № 3, 1 травня 1922 р.

в Бессараб ї

С льськ початков школи: хлопчики:
72 88 9 румун в, 1 974 нерумунських етн чних християн Д вчата: 27 555 румун в, 1 302 , 1281 євреїв.
нерумунськ етн чн християни , 2147 євреїв.

М ськ початков школи: хлопчики.
6385 румун в, 2435 нерумун в, з них 1351 євреїв. д вчата:
5501 румун в, 2435 нерумун в, з них 1492 євреїв.

Середньо-техн чн школи:
1535 православних, 6302
врит,

Зм шан середн школи: 690
православних, 1341 єврейських.

(Op.cit, стор. 84-5)

в стародавньому царств
румунськ євреї
Л цей Бакеу 363 198
Середня школа Ботошан 229 127
Ботошанський ж ночий л цей 155 173
Л цей Дорогого 177 167
Л цей Falticeni 152 100
Нац ональний л цей, Ясси 292 201
Г мназ я Олександра Доброго, Ясси 93 215
Спортзал Стефана Великого, Ясси 94 120
Л цей Романа 256 157
Л цей П'ятра-Нямц 343 179

Приватн школи:
Бухарест 441 781
Ясси 37' 108
Галат 1.90, 199

Machine Translated by Google

(0p.cii. Стор. 85-7)

*
Молдав я Валах я до об'єднання Румун ї в 1918 р. (а)

Ситуац я в Яссському ун верситет
румунськ євреї
Школа медицини 546 831

Школа фармац ї 97 299
Школа мистецтв 35 1 100
Школа науки 722 321

Школа права 1743 370

(0p.cit. Pp.87-8)

Румунська система осв ти, знищена великою к льк стю євреїв, породжує дв проблеми:

1. Проблема румунського правлячого класу, тому що школи формують майбутн х л дер в, не лише пол тик в, а вс х л дер в у вс х сферах д яльност .

2. Проблема нац ональної культури, адже школа – це лаборатор я, в як й формується культура народу.

Щоб п дкреслити трагед ю ц єї румунської шк льної системи, яку гноблять євреї, я вважаю особливо важливим процитувати нижче болюч в дкриття одного з найвидатн ших педагог в нашої країни, професора Іона Гаванескула з Яссського ун верситету: «Ми б льше не хочемо бачити видовище, яке пропонує

Нац ональний л цей м. Ясси, де переважна б льш сть студент в складається з єврейського елементу. К лька румунських студент в почуваються дивно; п д час перерви вони неспок йно ховаються в кутки. Вони складають терпиму менш сть.

Б льш сть живе окремо, розмовляє один з одним про свої проблеми, свої гри, товариства, Macaby, Hacoah, Macoah тощо, свої зустр ч та лекц ї, свої види спорту, робоч плани та гарний час.
І коли виникають сумн ви щодо розсудливост румун в, єврейськ учн (б льш сть у школ , хоча менш сть у країн) шепочуться м ж собою або безпосередньо переходять на диш...

Шкода, що румунськ вчител стикаються з цими студентськими душами!

Мимовол згадується курка, яка висиджувала качин яйця. Подив ться на неї, як вона, кудихаючи, перелякана стоїть на берез озера, в дчайдушно кличе своїх каченят, своїх дитинчат ншого виду, як стрибнули у воду, ковзаючи на нший берег, куди вона не може п ти. Якої школи нац онал зму ви можете навчити цю аудитор ю? Чи можете ви говорити, якщо в дчуваєте в соб вогник патр отизму, румунських прагнень та деал в? Ви нав ть можете в дкрити рот? Їхн щелепи змикаються, слова застигають на губах.

Великий Когальн чану перед ст льки заповненими ноземними студентами лавами... чи м г би в н виголосити свою знамениту промову, в як й розпов дав про стор ю румун в, яку в н виголосив саме в цьому м сц , де сьогодн Румунський «Нац ональний» л цей став єврейським «Нац ональним» один?

В н втратив би натхнення, яке черпає свою силу з сп вчуття з яскравих очей, повних розум ння й в ри.

1. Гаванескул, Imperativul momentului istoric, («Імператив сторичного моменту») стор.67.

І б льше:

Machine Translated by Google

«І якщо обмежитися лише одним аспектом нац онального життя, де хтось коли-небудь бачив в Англ ї, Франц ї, Італ ї школу будь-якого р вня, де переважна к льк сть учн в належить до народу, в дм нного в д народу, який становить кор нне населення «Можна уявити, наприклад, що в як йсь юридичн й школ в якомусь англ йському ун верситет може бути 547 євреїв проти 234 британц в, таке ж сп вв дношення євреїв румун в у Школ права Чернаут в 1920 роц . ? «Або що в школ ф лософ ї в Італ ї може бути 574 євреї проти 174 тал йц в, таке ж сп вв дношення євреїв румун в у Чернаут ?

«Чи нормальн ц пропорц ї? Чи не є вони неприпустимими та немислимими потворами етн чної б олог ї? Чи не є вони показником злочинної несв домост з боку в дпов дального правлячого класу
румунського народу?» (І. Гаванескул, op.cii,)

ПРОБЛЕМА РИМСЬКОГО КЕРІВНОГО КЛАСУ

Але хто так сучасн студенти та студенти? Сучасн студенти – це вчител , л кар , нженери, юристи, мери, конгресмени, м н стри завтрашнього дня, одним словом, майбутн л дери людей у вс х сферах д яльност . Якщо нин шн студенти становлять 50, 60, 70% євреїв, то завтра ми матимемо 50, 60, 70% єврейських л дер в цього румунського народу. Ще можна поставити п д сумн в, чи має держава право обмежувати к льк сть ноземних студент в у своїх ун верситетах?

Ось як на це питання в дпов дають у Гарвардському ун верситет . Бюлетень Морр са Грея, випускника брехуна (1906) п сля вивчення там єврейської проблеми - як цитує професор Куза в "Numerus Clausus" стор. 11. Морр с Грей почав з формулювання проблеми в принцип , запитуючи: «По-перше, яка функц я ун верситету? Як його функц ї?

«Якщо в н має обов’язок перед людиною, то вступ до ун верситету повинен базуватися, в дверто й явно, на демократичних принципах: кожен кандидат має бути прийнятий за умови, що в н складе вступний спит сплатить перший пер од навчання, що без будь-яке серйозне досл дження особистост кандидата або прихованих можливостей просування, зд бностей або корисност для нього самого чи нших.

Але якщо обов'язок ун верситету - це обов'язок перед нац єю, то його ставлення до прийому студент в, природно, має будуватися на ншому принцип .

На мою думку, обов’язок ун верситету полягає в тому, щоб навчати людей у р зних сферах людської думки таким чином, щоб принаймн деяк з них могли стати л дерами у своїх галузях таким чином служити нац ї.

Це усталений принцип , додає професор Куза:

«Обов’язок ун верситет в — перед нац єю, для якої вони повинн п дготувати л дер в у вс х сферах, вони обов’язково мають бути етн чно р дними» . Бо нестерпно, щоб нац я виховувала в своїх ун верситетах ноземних л дер в. "

З попередн х цифр можна зробити висновок про серйозну проблему завтрашнього румунського правлячого класу. Залишається одна загальновизнана стина: Румун єю мають керувати румуни. Хтось стверджує, що Румун єю повинн керувати євреї? якщо н , то один
повинен визнати, що молодий румунський студент має рац ю що вс кампан ї, ус помилки, ус зневаги, ус провокац ї, ус змови, ус несправедливост , як нагромаджуються будуть навалюватися

Machine Translated by Google

ц молод румуни знаходять своє виправдання у в йн , яку ведуть євреї за знищення румун в та їхн х найкращих б йц в.

ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ

Люди, як вважають цю проблему найсерйозн шою з ус х, под бн до дерева, яке турбується проблемою своїх плод в. Коли в н виявляється пригн ченим гусеницями, в н б льше не може виконувати свою м с ю в цьому св т , в н не може приносити пл д; тод їй доведеться з ткнутися з найсумн шою проблемою, б льшою нав ть за проблему самого життя, бо, бачачи, що мета її життя знищена, для неї було б ще болюч ше, якби в н помер. Найб льший б ль - це б ль в д марних зусиль, тому що це б ль в д страшного усв домлення марност життя.

Х ба не страшно, що ми, румунський народ, уже не можемо плодоносити? Що ми не маємо власної румунської культури, нашого народу, нашої кров , щоб сяяти у св т пл ч-о-пл ч з культурою нших народ в? Що ми сьогодн приречен представляти себе св тов з продуктами єврейської сутност ? Що сьогодн , в цей момент, коли св т чекає появи румунського народу, щоб показати плоди нашої кров та нац онального ген я, ми представляємо себе з

зараження єврейської культурної карикатури?

Ми дивимось на цю проблему з важким серцем болем, не буде жодного румуна, який, бачачи всю свою стор ю в небезпец , не взявся б за зброю, щоб захистити себе. Я в дтворюю тут з «Імперативу сторичного моменту» професора І. Гаванескула ц безсмертн рядки:

«Головною турботою румунського народу, такою ж важливою для його снування, як його ф зичне збереження, є його утвердження в царин людського життєвого деалу – створення культури, яка має особливий румунський характер. Неможливо, щоб румунська культура розвинулася з школи чи економ чної чи пол тичної орган зац ї чужого характеру. "

«Інституц я, як функц я нац онального життя, має румунський характер лише тод , коли людський фактор, який її породив, є румунським» .

З ткнувшись з ц єю сумною ситуац єю, з ткнувшись з великою к льк стю загарбник в, як нищать нас, Професор Гаванескул, ставлячи питання про нац ональну школу культуру, сповнений тривоги запитує себе:

«Де можуть шукати притулку румунськ душ ? Куди їм втекти в д бол сного й нав'язливого враження вигнання у власн й країн ?» Кр м церкви, куди вони заходять, щоб у тиш з братися з думками п д захистом спасенного хреста, єдиним їхн м притулком є школа.

Школа – деальне гн здечко, де нац ональний ген й збирає своє потомство, щоб нагодувати його, виховати, навчити л тати, показати їм шлях до висот, як т льки цей нац ональний ген й знає т льки повинен досягти. «Школа є м сцем притулку, де серце нац ї та духовн органи людей налаштован сп вати нову симфон ю, яку ще не чули у св т , першу симфон ю її природних талант в, призначених Богом виключно для її буття.

Школа – це святиня, де розкривається велика таємниця життя народу, де етн чна душа переганяє свою безсмертну сутн сть у краплини св тла, щоб її можна було влити в деальну форму, яка їй виключно наперед визначена творчим мисленням. св т.

Мелод йн нструменти нших етн чних душ не можуть гармон йно брати участь у симфон ї нашої культури. В силу свого складу вони вм ють т льки вклонятися, щоб звучати нота свого народу.

Яку румунську симфон ю вони могли створити?

Machine Translated by Google

Сутн сть нац онального ген я нших етн чних душ не може кристал зуватися в нш й форм , н ж визначена для них творцем народ в. Як з єврейської, мадярської чи н мецької нацональної сутност можна створити румунський образ? "

(1. Гаванескул, «Імператив сторичного моменту» , стор. 64-8).

Євреї не т льки не зможуть створити румунську культуру, але й фальсиф куватимуть ту, яку ми маємо, подадуть її отруєною. Оск льки румунська школа була таким чином знищена, ми опиняємося в стан в дмови в д нашої м с ї як народу, в дмови в д створення румунської культури та смерт в д єврейської отрути.

ПОВЕРНЕННЯ ДО РУМУНІЇ

На в дм ну в д наших колег з нших ун верситет в, ми, яс йськ студенти, знали все це з лекц й професора Кузи, з праць професор в Паулеску та Гаванескула, з наших досл джень досл джень, проведених в Асоц ац ї студент в-юрист в, з того, що ми бачили. власними очима в дчути власною душею. Перед нами виникла проблема великої сов ст . Кожен день приносив нам додатков докази. Ми визнаємо п дступн сть єврейської преси, ми бачили її недобросов сн сть за вс х обставин, ми бачили її п дбурювання за вс м антирумунським; ми бачили лестощ та вихваляння пол тичних д яч в, чиновник в, влади, письменник в, християнських священик в, як прагнули виконувати вимоги єврейських нтерес в; ми бачили глузування над тими, хто

зайняли правильну та г дну позиц ю Румун ї або тих, хто наважився засудити єврейську небезпеку; ми бачили, з якою непристойн стю поводилися з нами в наш й земл , н би вони тут панували тисячол ттями;

ми з зростаючим обуренням спостер гали за см ливим вторгненням цих небажаних в дв дувач в у най нтимн ш проблеми румунського життя: рел г ї, культури, мистецтва, пол тики, коли вони намагалися накреслити л н ї, по яких повинна рухатися доля румунського народу. Коли я був маленьким, майже дитиною, мене довго мучили ц думки, поки я шукав р шення.

Елементи, як мене найб льше вразили, як пот м визначили мою боротьбу як вт шали та зм цнювали мене в хвилини страждань, були: 1.
Усв домлення смертельної небезпеки, в як й опинився наш народ його майбутнє.
2. Моя любов до земл б ль за кожне святе славне м сце, яке сьогодн євреї висм ють оскверняють.
3. Шкода праху полеглих за батьк вщину.
4. Почуття бунту проти образ, а також висм ювання та потоптання цим дивним ворогом нашої людської г дност як румуни.

Тому, коли 10 грудня 1922 року я почув чудову новину: вулкан чний вибух студентського руху, я вир шив повернутися додому, щоб я м г боротися пл ч-о-пл ч з своїми товаришами. Через деякий час потяг везе мене додому. З Кракова я над слав телеграму студентам Чернаут , як чекали мене на станц ї. Я пробув там два дн . Ун верситет закрили. Студенти, як охороняли його, виглядали як солдати, як служать своїй країн , з

Machine Translated by Google

душа, осв тлена Богом. Жодна ознака егоїзму не затьмарювала його прекрасну святу д ю. Справа, заради якої вони об'єдналися й боролися як один, виходила далеко за меж них самих та їхн х пост йних труднощ в потреб.

У Чемаут головними б йцями були: Тудосе Попеску, син старого священика Марчешт , пов т Дамбов та, студент третього курсу теолог ї; пот м Дан ляну, Павелеску, Карстяну тощо. Я запитав про план битви. Було вир шено оголосити загальний страйк до перемоги, тобто до тих п р, поки уряд не вир шить задов льно питання, порушен в пропозиц ї в д 10 грудня, починаючи з «numerus clausus» . Мен цей план здався неправильним.

У моїй голов почав формуватися нший: а)
Студентський рух повинен охопити весь румунський народ. Обмежившись тепер ун верситетами, його сл д поширити на румунський нацональний рух, тому що, з одного боку, єврейська проблема не обмежується ун верситетами, а охоплює всю румунську нац ю, а з ншого боку, сам ун верситети не можуть її вир шити. б) Цей нац ональний рух має бути об'єднаний в орган зац ю п д єдиним командуванням. в) Метою ц єї орган зац ї має бути боротьба за приведення до влади нац онального руху, який розв'яже як «numerus clausus» , так вс нш проблеми, оск льки н яке нше правл ння пол тичних парт й поза цим рухом не розв'яже нац ональної проблеми. d) Маючи на уваз ц моменти, студенти повинн орган зувати велик нац ональн збори румун в з ус х верств
сусп льства, як пот м ознаменували б початок нової орган зац ї. с) Для реал зац ї ц єї асамблеї кожен ун верситет повинен надати ст льки прапор в, ск льки

пов т в у кожн й пров нц ї, одяг для кожного пот м делегац я студент в передає в домому нац онал стов , якого делегац я вважатиме людиною, найб льш квал ф кованою для завдання з брати навколо себе групу л дер в м ста та країни. Тод , отримавши за тиждень телеграму з пов домленням про дату та м сце м тингу, в н вирушав туди з прапором вс ма своїми людьми.

f) Щоб уряд не намагався перешкодити демонстрац ї, вс приготування повинн бути зроблен обережно, збер гаючи дату нев домою до останньої хвилини.

Цей план я описав близько 50 б йцям в одному з гуртожитк в. Вони вважали це добре. Тож ми вс разом з брали грош , закупили потр бну тканину, одразу ж учн почали виготовляти прапори для буковинських пов т в.

НА ЯСІ

У Яссах я зустр в ус х своїх колишн х одноклубник в. Я також виклав для них св й план. І тут прапори були зроблен в перший день, школярками, для вс х пов т в Молдови та Бессараб ї.
Я не м г знайти професора Кузу. В н поїхав до Бухареста з професором Сумулеану та моїм батьком, щоб в дв дати зустр ч у столиц .

В БУХАРЕСТІ

Наступного дня я виїхав до Бухареста. Тут я п шов до професор в Кузи, Сумулеану та мого батька, як понад чверть стол ття разом боролися проти єврейської загрози, були розчавлен насм шками, ударами та нав ть ранами, як сьогодн в дчувають велике задоволення бачити вся молодь країни, чисельн стю понад 30 000, п дняла бойов прапори за в ру, як й служила все життя.

Machine Translated by Google

Але в Бухарест мої думки не були сприйнят з таким ентуз азмом. По-перше, тому що я з ткнувся з певною протид єю з боку професора Кузи. Представляючи м й план, пропонуючи створити нац ональний рух, очолюваний ним як головою, на м тингу, який має в дбутися, в н не вважав м й план добрим, тому що, сказав в н. «Нам не потр бно самоорган зовуватися, наш рух базується на гр зн й масов й теч ї» .

Я наполягав, пор внюючи масовий рух з нафтовою свердловиною, яка, в д'єднана в д нафтопроводу, не приносить н чого, нав ть коли б'є, бо нафта переливається. Проте я п шов безусп шно, але наступного дня професор Сумулеану та м й батько переконали його.

Але незабаром я з ткнувся з труднощами, яких не оч кував. Це було приблизно на початку лютого. Велика к льк сть студент в була переповнена ентуз азмом; Незважаючи на те, що вс їдальн були закрит , а ворота вс х гуртожитк в закрит перед нами, тому ми залишилися на вулиц голодувати посеред зими, студенти були в ентуз азм , чудово захищен румунами столиц , як наступного дня широко в дчинилися. двер їхн х дом вок, даючи притулок годуючи понад 8000 студент в, як мають труднощ .

У цьому жест було схвалення, жага до бою, сол дарн сть, розрада для поранених.
Але я не мав контакту з ц єю масою. Я там н кого не знала. Через студентку Фан ку Анастасеску, яка була менеджером журналу Apararea Nationala («Нац ональна оборона»), я познайомився з деякими з них. У мене склалося враження, що л дери студентського руху в Бухарест були недостатньо зор єнтован , тому що, хоча елементи ел ти, над лен виразними нтелектуальними якостями, факт, п дтверджений функц ями, як вони п зн ше пос ли в сусп льств , неспод вано опинилися на чол рух, про який вони тод не думали. Насправд , оск льки їх було багато, кожен мав свою думку. Серед ц нних елемент в л дерства на передов й знаходяться: Крету, Данулеску, С м онеску, Рапеану, Ровента та нш . Маса була войовничою, але дехто з кер вництва вважав за краще заспокоїти такий п днесений настр й. З ншого боку, як його недостатнє знайомство з єврейським питанням, так

неадекватн контакти з пол тиками спонукали принаймн деяких з них до певної м ри спроби зм нити рух на матер альну площину, що, на м й погляд, було неприпустимим.
Бо це було б так, н би хтось сказав: 1. Ми боремося, щоб в дновити нашу країну в д євреїв.

2. Ми боремося за б лий хл б на наших столах.
3. Боремося за дворазове харчування.
4. Ми билися за зручн ше л жко.
5. Ми боремося за обладнання в наших лаборатор ях, за нструменти для препарування тощо.
6. Ми боремося за б льше гуртожитк в; щоби зрештою влада сказала нам вголос: «Вимоги студент в задоволено; уряд визнав жалюг дний стан студент в, їхнє велике горе т. д. З шести обов'язкових пункт в дозволено п'ять: розтин. прилади, лаборатор я, два б лих хл ба на день, дв страви

, три студенти
"

гуртожитки з зручними л жками тощо.

Щодо першого пункту: порятунок країни в д єврейських банд, то н чого не буде сказано, п д приводом того, що уряд присудив п'ять бал в з шести. В д початку студентського руху вся єврейська преса прагнула перевести його в матер альну площину: щоб метою руху був «кусок хл ба» .

Таким чином, справжня мета - єврей - залишиться непом ченою. Справд , якщо один. Проблеми, перечитавши газети, можна пом тити, що румунськ пол тики також ставили проблему под бним чином. студентам треба дати гуртожиток, краще харчування тощо. Як я вже сказав, частина студентського кер вництва в Бухарест була схильна до ц єї схильност . Якби студенти пройшли цей курс, вони б в двол клися в д своєї справжньої м с ї. Моя думка завжди була проти

Machine Translated by Google

ця точка зору - проти будь-якого порушення матер ального порядку при формулюванн вимог учн в.

Бо я казав, як я також кажу сьогодн , студентами керували не нагальн потреби чи матер альн бажання. цей великий рух, але, навпаки, це була в дмова в д заклопотаност цими речами, в д егоїстичних нтерес в, в д власних чи родинних страждань: це було забуття вс х цих речей з боку румунських студент в, дентиф кац я їх ц лої бути з турботами, потребами та прагненнями свого народу. Саме ця безкорислив сть ця самотн сть запалили святе св тло в її очах.

Студентський рух не був одним з матер альних вимог. Вона п днялася над потребами покол ння, перепл таючись з вищими прагненнями нац ї. З ншого боку, тут, у Бухарест , переважала дея, що студентський рух має залишатися в межах ун верситету, залишатися академ чним рухом, а не ставати рухом пол тичного характеру. Але ця думка була абсолютно неправильною, оск льки вона зб галася з планом євреїв пол тичних парт й, як були найб льше зац кавлен в обмеженн цього палкого руху ун верситетом, щоб там, так чи накше, його можна було знищити.

Ми думали, що ми створили рух не для аг тац ї, а для перемоги. Оск льки наших студентських сил для цього було недостатньо, нам потр бно було об'єднатися з ус ма румунами.

Кр м того, л дери Бухареста виступили проти проголошення професора Кузи президентом можливої орган зац ї, стверджуючи, що в н не п дходить для такого активного кер вництва. Я наполягав на тому, що ми повинн п дтримувати його таким, яким в н є. Нарешт , т в Бухарест мали велик застереження щодо мене. Це завдало мен болю, бо я прийшов до них з найчист шим найсвят шим серцем людини, з палким бажанням якнайкраще сп впрацювати для нашої країни. Можливо, не знаючи мене, вони виправдано мали застереження.

З цих причин я з ткнувся з опозиц єю в Бухарест . Тому я почав працювати поза замовленням, ми зробили лише 3 або 4 прапори.

У КЛУЖІ

Я поїхав до Клуж разом з Александру Г кою, одним з трьох д тей пан Константи Г ки з Ясс, як були правнуками правителя, як п д час студентської кампан ї поводилися чудово.

Президентом студентського центру Клуж була Алекса, пом ркована та добра людина. Фле прийняв мене з однаковими аргументами як щодо студентської ор єнтац ї, так щодо проголошення професора Кузи президентом нового руху. Студентська маса була м цною сповненою ентуз азму. Тод я познайомився з Мотою, спритним талановитим хлопцем. В н мав т ж погляди, що й Алекса. Я намагався його переконати, але марно. Мен було важко. Я н кого не знала. Незважаючи на це, я знайшов к лькох студент в на своєму боц : Корнел у Георгеску, студента фармац ї; Ісак Мокану з лист в; Красмару, в медицин ; Джаст н Л су та н.

Ми виготовили лише один прапор, тож у дом кап тана Сянку, який з першої мит з великим ентуз азмом погодився з нашим планом д й, ми присягнули цьому прапору,

Machine-Translated by Google

ЯССЬКІ ЗБОРИ 4 БЕРЕЗНЯ 1923 РОКУ.

ЛІГА НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

П сля повернення до Ясс перед мною стояли дв дороги паралельної д яльност : 1. Закладання основи для м тингу, для якого були виготовлен прапори на вс х ун верситетах.

2. Продовжити студентський рух п дтримувати загальний страйк.

Щодо першого пункту, то найб льшою труднощею була не в дсутн сть людей, не брак орган зац ї, не урядов заходи. Цього разу найб льшою перешкодою став сам професор Куза, якому, хоч не заперечували, бракувало ентуз азму.

Професор Куза не був достатньо впевнений у необх днос самоорган зац ї та не в рив у можлив сть усп ху запланованого м тингу.
Що стосується другого пункту, то я з ткнувся з серйозними труднощами з кер вниками центр в у Бухарест та Клуж , труднощами, як завадили домовитися про єдину точку зору щодо плану бою, навколо якого буде реал зована досконала єдн сть цього нового св ту, п двищення встаньте вс єю своєю об'єднаною силою всупереч ворогов та вс м нашим минулим помилкам.

Ан кер вництво, ан органи цих студентських осередк в: а) не знали єврейської проблеми, особливо не знали євреїв; вони не знали єврейської влади, її способу мислення та д й. Вони почали вести в йну, не знаючи супротивника. б) Вони в рили, що тод шн й л беральний уряд або, зрештою, наступник, якому ми об цяли нашу п дтримку, задовольнить наш вимоги. Виходячи з цього, вони вол ли займатися дипломат єю, вважаючи, що зрештою переконають пол тик в у справедливост нашої справи. Я вважаю, що немає н чого б льш прикрого, н ж обговорення проблеми з людьми, як нав ть не знайом з її найелементарн шими аспектами. Щодо ц єї ситуац ї я вжив наступних заход в:

1. Щоб к лька хороших делегат в з центру Ясс регулярно брали участь у зас даннях центрального ком тету в Бухарест (Зас дання цього ком тету в дбувалися регулярно два три рази на тиждень. Вони починалися о 9 вечора тривали 3, 4, 5 нав ть 7 годин ранку, у суперечливих дискус ях.Для багатьох учасник в єдиним спогадом про студентський рух були ц зустр ч з їхн ми риторичними зустр чами в ком с ї).

2. Щоб у Бухарест та Клуж була сформована група найкращих б йц в з студентства, яка б працювала незалежно в д директив своїх центр в.

У Клуж та Бухарест ц групи сформувалися дуже швидко; у Бухарест вони були присутн на ком тет , де кер вництво зустр чало сильну опозиц ю на кожному зас данн . в Бухарест ,

Ібра ляну, делегат з Ясс, надав велику допомогу. Так само тверда позиц я С м онеску, л дера студент в-медик в, п дтримувала студент в у справжньому дус .

Що стосується п дготовки до асамблеї, то, зг дно з новинами, отриманими з Ясс, перспективи були такими: лише за два тижн було видано понад 40 прапор в у 40 пов тах дов реним особам. Ц лком природно, що п сля двох м сяц в студентського руху, загального страйку в ус х ун верситетах, душа румун в кип ла, вони були готов з'являтися скр зь, т льки чекаючи на слово. Прапори та зв стка про демонстрац ю над йшли вчасно.

Професор Куза хот в призначити м тинг у травн , щоб на нього прийшло б льше людей.
Я вважав, що м тинг потр бно провести якнайшвидше з наступних причин:

1. Ус люди, що стояли на ногах, збираючись навколо студентського руху, оч кували почути зв дкись наказ, сформувати заг н, знати, що є план, якому вони можуть сл дувати.

Machine Translated by Google

2. Я боявся, що євреї та масонство, д знавшись про ситуац ю, можуть почати псевдо

нац онал стичної орган зац ї з метою визиску народу тим самим заведення руху в глухий кут.

У будь-якому раз це могло б створити таке сум'яття в головах румун в, що про це не год було й думати.
3. Я в дчував, що необх дно п дтримувати передову л н ю студентського руху, тому що вести в йну нелегко, удари йдуть з ус х стор н: уряд, м сцева влада, батьки, вчител ; з злиднями, голодом, холодом. Моб л зац я румунських мас, як стали б на їхн й захист, посилаючи їм слово п дбадьорення, оживила б весь фронт цього руху.

4. Нарешт , тому що тисяч студент в були безд яльн , не знаючи, що робити; вони демонстрували раз, два; вони провели одну чи дв зустр ч . Але минуло два м сяц . Ц й молод треба було чим зайнятися. Як т льки народилася нова орган зац я, весь натовп, який не м г придумати, що робити дал , мав би широке поле д яльност .

Вони могли починати роботу наступного дня, ходити по селах, щоб орган зовувати та залучати їх до нової в ри.

4 БЕРЕЗНЯ 1923 РОКУ

Професор Куза вир шив, що м тинг має в дбутися в нед лю, 4 березня 1923 року; м сце, Ясси.

В н запросив мене на об д. Там постало питання, як назвати нову орган зац ю. Кап тан Лефтер сказав: Парт я нац ональної оборони, як у Франц ї. Я вважав це доречним. Професор Куза додав: «Це не парт я, а л га – «Християнська л га нац ональної оборони» . І так його назвали.
Тож я над слав телеграми в Чемаут , Бухарест Клуж, в яких м стилося те саме пов домлення: «Вес лля в Яссах 4 березня» . Тод я зайнявся орган зац єю найменших деталей п дготовки до м тингу. це визначив професор Куза за погодженням з професором Сумулеану та моїм батьком: у собор – молитва; в ун верситет - вшанування С м она Бамут у та Гх. Марзеску; у Salã o Bejan - публ чна зустр ч.

Були надрукован плакати з оголошенням про велик народн збори. Зв стка про велике румунське з брання в Яссах з метою заснування бойової орган зац ї блискавично поширилася серед студент в чотирьох ун верситет в, а пот м серед румун в загалом.

У березневу н ч почали прибувати 3 повн потяги на чол з вождями, як привезли полотнища для прапор в. Вранц прибуло 42 групи з 42 прапорами. Полотнище цих прапор в було чорне — на знак трауру; у центр б ла кругла пляма, що означає наш над ї, оточен темрявою, яку їм доведеться перемогти; у центр б лого — свастика — символ антисем тської боротьби в усьому св т ; а навколо прапора — смуга румунського триколору — червоного, жовтого та синього. Професор Куза п д час перебування в Бухарест затвердив форму цих прапор в. Тепер ми закр пили їх на стовпах, загорнули в газети вс п шли до собору, де перед понад 10-тисячним натовпом в дбулася служба.

Ус 42 хоругви, коли їх мали освятити, розгорнули перед в втарем. Отримавши благословення, їх мали розвезти по вс й країн , навколо кожного з них збиралася справжня фортеця румунських душ. Ц прапори, роз слан до кожного округу, стануть коагулянтами, як об'єднають ус х тих, хто має под бн думки та почуття. З його урочистим благословенням, його вражаючою символ кою та його розм щенням у кожному мун ципал тет вир шувалася головна проблема орган зац йного та народного спрямування.

В д собору тисяч людей з розгорнутими прапорами утворили процес ю через Юн он-сквер, вулиц Лапусняну та Керол до ун верситету. Там, в одному

Machine Translated by Google

На знак шани та пошани були покладен в нки до М хаїла Коґальн чану, С м она Барнутиу та Георге Марзеску, останнього, захисника статт 7 Конституц ї 1879 року та, за рон єю дол , батька л берального м н стра Георге Марзеску, захисника євреїв.

Там, в амф театр ун верситету, було п дписано засновницький документ «Л ги нац онально-християнського захисту» .

Того дня зустр ч в дбулася в Bejan Hall п д головуванням генерала Іона Тарноск .
багато

люди, як не могли розм ститися в коридор , були на вулиц . Професор Куза був з великим ентуз азмом проголошений президентом Християнської л ги нац ональної оборони. Допов дачами були: професор Куза, професор Сумулеану, генерал Тарноск , м й батько, кожен мун ципальний делегат представники ун верситетських центр в: Тудосе Попеску, Прел пчану, Алекс.
Ventonic, Donca Manea, Novitchi, Sofron Robota. Серед них я. Наприк нц , прочитавши клопотання, професор Куза, наприк нц , доручив мен м с ю, сказавши: «Я п клуюся про орган зац ю молодого юриста LANC CZ Codreanu» .

*

для вс єї країни п д моїм безпосередн м кер вництвом, в

Пот м назвав кер вник в округу. М тинг завершився в повному порядку та з великим ентуз азмом.

Machine-Translated by Google

*
Румунська абрев атура «Християнська л га нац ональної оборони» (Tr.)

ІНШІ АНТИСЕМІТСЬКІ ТА НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Невелик антисем тськ орган зац ї економ чного та пол тичного характеру снували ще до 1900 року, а також п сля. Це були слабк зусилля людей з баченням любов'ю до батьк вщини протистояти дедал зростаюч й єврейськ й навал . Але найсерйозн шою антисем тською орган зац єю була «Нац онал стично-демократична парт я» , заснована 23 кв тня 1910 р. п д кер вництвом професор в Н. Йорги та А. С. Кузи. Ця парт я мала ц лу адм н стративну програму. Його стаття №45 давала вир шення єврейської проблеми:

«Вир шення єврейської проблеми має бути досягнуто шляхом знищення євреїв, розвитку продуктивних сил румун в захисту їхн х п дприємств» .

П сля перерахування цих пункт в прочитайте цю урочисту заяву:

«Ми будемо п дтримувати, пропагувати та захищати цю програму з ус єю тверд стю та силою, вважаючи це нашим першочерговим обов'язком чест » .
AC Ciiza N. Idrga

Ця орган зац я об'єднала вс х ветеран в-б йц в з 1900 року. Серед видатних один з них: професор Сумуляну, професор Йон Зеля-Кодряну, Бутуреану в Дорохой, Тон в Галац , К. Н. Іфр м, а п зн ше Стефан Петрович, Ч. К. Корою та нш .

У 1914 роц вс вони очолили рух, який вимагав в д Румун ї вступити у в йну за зв льнення Транс льван ї; до 1916 року б льш сть з них були на передов й, блискуче виконуючи св й обов'язок. З 1910-11 рр. мун ципал тети Дорогої п д кер вництвом адвоката Бутуреану; Ясси п д командуванням професора Кузи; Сучава п д кер вництвом мого батька стала оплотом В дродження

румунська .

У 1912 р. теч я в цих пов тах була наст льки сильною, що на виборах уряд не м г уникнути суц льної поразки без застосування терору. Тод м й батько був важко поранений.

Одразу п сля в йни, коли селяни повернулися з фронту, р шуче бажаючи нового життя, перш вибори привели професора Кузу до Ясс, а мого батька до Сучави до парламенту. Там вони вступили в запеклу парламентську боротьбу, як й аплодувала вся країна. Боротьба велася проти миру, який хот ли нав'язати нам н мц , чиї в йська вторглися в нашу країну.

В длуння цих справд чудових з ткнень об'єднало над ї країни навколо Нац онал стично-демократичної парт ї, так що на наступних виборах були заф ксован справжн гр зн перемоги. У Сучав перемога була незр вняною. Із семи депутатських м сць адм н страц я отримала одне, нш групи жодного, а батьковий список – ш сть. У Дорогому та Яссах приблизно так само. Потяги доставили до Бухареста 34 депутат в-нац онал ст в.
Але, на жаль для румунського народу, вс ц в йська, як прибули з ус х куточк в країни, зак нчилися великою поразкою.

Воно вдарило блискавкою над головами румун в. Єврейсько-масонським силам вдалося розд лити двох л дер в парт ї, професора Н колае Лоргу з AC Cuza. Н колае Лорга не виступав проти договору, який нав'язує нам «застереження про менш сть» , оголосивши про своє бажання його п дписати. Професор Куза, який стоїть на протилежн й барикад , зазначає, що ця сумнозв сна «застереження про менш сть» представляє

Machine Translated by Google

непокора вс й кров , пролит й румунами, неприйнятне втручання в наш нац ональн справи та початок нещастя для нас. По сут , на нас було покладено обов'язок гарантувати пол тичн права євреям паста.

Деякий час Н. Йорга не був антисем том. було зрозум ло, що розрив непоправний. І цей нещасний румунський народ знову розривався над своїми над ями на порятунок.

Б льш сть член в парт ї та парламентар в виступили на боц професора Н колака Лорги, вважаючи, що позиц я професора Кузи в ддаляє їх в д будь-яких шанс в отримати владу. З професором Кузою залишилися лише професор Сумулеану та м й батько.

«РУМУНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФАСІЯ» ТА «РИМСЬКА АКЦІЯ»

У 1923 р. п д час студентського руху та п д мпульсом хвил нац онал зму виникла «Румунська нацональна фас я» п д кер вництвом В фора, Лунгуеску, Баґуеску, а в Клуж — «Румунська акц я» на чол з професорами Катуняну, Чортеа, Юл у Хатеган, адвокат Ем. Васил у-Клуж та група студент в п д кер вництвом Мота.

Перший видавав добре написаний дотепний тижневик «Фашизм» . Але вони не знали про єврейську проблему. Останн видавали «Румунську д ю» раз на два м сяц , а пот м «Румунське братство» , також дуже добре написан , але обмежилися лише публ кац єю. Вони не могли н розпочати жодної д ї, н створити сол дну орган зац ю.

За цей час студент Мота переклав «Протоколи» з французької мови, як прокоментували професор Катункану та Ем. Vasiliu-Cluj, пот м виданий у форм брошури, також у той час In. Васил у-Клуж опубл кував свою працю «Демограф чне становище Румун ї» , в як й статистично показав жахливий стан румунських м ст.

Ц дв орган зац ї не мали сили д ї, орган зац ї чи доктринальної компетенц ї, як «Л га нац онального християнського захисту» , яка про снувала лише до 1925 року, коли вони злилися з останньою.

П сля заснування «Нац ональної християнської оборонної л ги» моя д яльн сть мала продовжуватись у двох напрямках: студентський рух як окрема одиниця, орган зована центрами, що має своєю безпосередньою метою власн битви, в яких в н брав участь протягом трьох м сяц в, в LANC, де я взяв на себе роль орган затора для професора Кузи.
З боку студента я повинен прагнути до:

а) П дтримання загальної страйкової позиц ї, яка передбачала честь студент в, досить важка робота, враховуючи напади, удари, тиск, приманки, як всюди лилися над головами студент в. Кр м того, були студенти-пораженц , прихильники переможених в руючих, яких потр бно було контролювати.

б) Систематично використовувати наявн студентськ елементи для вербування з ус х румунських мас, орган зовуючи їх в єдину арм ю. LANC

З боку LANC ми мали л дер в прапори приблизно в 40 країнах. Нам потр бно:

а) Завершення прапор в для решти округ в. b) Якомога т сн ший контакт з в дпов дними кер вниками, c) Негайне встановлення точних вказ вок в орган зац йному контекст дотепер. не снує, але вимагають старости округ в, як не знали мед. вечора ,, В

короткий: захист на студентських л н ях; наступ на л н ї LANC.

Machine Translated by Google

Велика маса студент в д яла, керуючись своїм здоровим нстинктом нашої раси та духом мертвих. пройшов св й славний шлях, подолавши багато труднощ в.

З Л гою проблеми були трохи серйозн ш . Начальники пов т в просили роз'яснень вказ вок для орган зац ї. Людей, яких рухала ця теч я, необх дно було зм цнити у в р , навчити, повн стю по нформувати про орган зац ю та ц л , яких вони мали досягти у своїй боротьб .

Їм довелося навчитися дисципл ни та дов ри у начальства. Ми тод ще не народжували рух, але ми вже мали повний рух, який потр бно було орган зувати, дисципл нувати, навчити вести до бою.

Коли я п шов до професора Кузи з отриманими листами та наказами, в н був роззброєний ними,

вони ввели його в дивний новий св т. Сяючий, як сонце, безперечний на висотах теоретичного св ту, коли його опустили на землю на пол бою, в н став безсилим.
«Нам не потр бн нормативн акти.
Нехай орган зовуються» .
або:

«Ми в казарм не для того, щоб мати потребу в дисципл н » , - неодноразово казав в н нам. Тому я почав писати статут сам, до др бниць. Але розум ючи, що це важка робота для мого в ку, я в дн с її до батька , працюючи над нею к лька дн в, вн с необх дн зм ни у форму та зм ст. Орган зац йна система була простою, але в др знялася в д системи пол тичних парт й до того часу. Р зниця була в тому, що кр м самої пол тичної орган зац ї, заснованої на пов тових волосних ком тетах членах, я окремо утворив молод жний корпус, орган зований десятками сотнями. У наших пол тичних орган зац ях до того часу н чого под бного не було. П зн ше їх також прийняли у вигляд молод Л беральної парт ї, Молод нац онально-селянської парт ї тощо. В н чути про таке не хот в. Тод м ж професором Кузою та моїм батьком виникла ганебна суперечка, яка тривала к лька годин, я буквально заморозив мене. П дозрюючи, що це може призвести до невдалого конфл кту, мен шкода бути причиною ц єї теми. М й батько, жорстокий грубий чолов к, узяв статут п шов до друкарн , щоб опубл кувати його без схвалення професора Кузи.

Але останн й, виявляючи б льше такту й спокою, хоч негнучкий у деяких справах, у под бних випадках був так само податливим вм в усе згладити.
В н передзвонив батьков сказав:

«Добре, давайте роздрукуємо, але дайте мен можлив сть поглянути» . В н його виправив, переставив, додав доктринальний розд л заклик в, ман фест в, пот м в дправив до друку. Пот м це стало «Пос бником доброго румуна» , а згодом — LANC, фундаментальною книгою Л ги до 1935 року. Я був задоволений тим, що щось хороше й абсолютно необх дне для орган зац ї справд було зроблено, але в серц я сказав соб : «Справа стане складн шою, якщо нам знадобиться ст льки дискус й для цих елементарних питань. В орган зац ї н в дсутн сть розум ння з боку начальника, н багато дискус й не є хорошими.

Machine Translated by Google

МОДИФІКАЦІЯ СТ. 7 БЕРЕЗНЕВОЇ КОНСТИТУЦІЇ

1923 р к.

НАДАННЯ ЄВРЕЯМ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ

Довгий час поширювалися чутки, що л беральний парламент, який також був Установчими зборами, з м с єю переписати Конституц ю, має нам р зм нити ст. 7 у сенс надання «громадянства та пол тичних прав ус м євреям, як перебувають у Румун ї. Дотепер ця стаття старої Конституц ї забороняла надання громадянства ноземцям , отже, становила справжн й щит захисту в д вторгнення та втручання Надавши цей прив лей втручатися в державн справи Румун ї двом м льйонам євреїв, а також євреям, щойно оселилися на наш й земл , право р вност з румунами, як жили в ця земля протягом тисячол ть, це була несправедлив сть, що волала до небес, велика нацональна загроза, яка не могла не хвилювати глибоко потрясати кожного румуна, який любив свою країну.

З ткнувшись з ц єю ситуац єю, професор Куза написав сер ю безсмертних статей, як показують загрозу, яка загрожувала майбутньому ц єї нац ї, Л га розповсюдила петиц ї по вс й країн , щоб їх п дписали румуни, за допомогою яких це мистецтво. 7 Конституц ї залишити в сил . Петиц ї були наповнен сотнями тисяч п дпис в передан до Установчих збор в.

Я вважав, що це вказує на те, що ми, студенти, поки обговорюється це серйозне питання, повинн в дправитися з ус х центр в до Бухареста, де разом з м сцевими студентами та населенням ми проведемо демонстрац ю, щоб зупинити акт, який поневолює наше майбутнє. Я виїхав до Чернаут , Клуж Бухареста. Студенти прийняли мою пропозиц ю почали збиратися на матч. Щоб вказати дату в д'їзду, домовилися, що я повинен над слати випадкову телеграму. Але план провалився. Ми розраховували, що обговорення цього питання триватиме щонайменше три дн , протягом яких ми зможемо д статися до Бухареста. Але 26 березня обговорення тривало менше п вгодини. Л беральний уряд, а також Асамблея, мабуть, знаючи про ганебний вчинок, який збиралися вчинити, намагалися приховати його, видаючи це якомога непом тн ше.

Наступного дня, п сля цього великого акту нац ональної зради, так звана румунська преса, як єврейська, мовчали про ганебний акт. «Dimineata» («Ранок»), «Luptall («Б й»), Adevarul («Правда») щодня друкували жирним шрифтом конфл кт м ж орендодавцями та орендарями в Бухарест , а в кутку к лька сл в, якими вони спов щали про простий п дступний: статтю 7 старої Конституц ї було зам нено статтею 133.

Таким чином Л беральна парт я та сумнозв сна Асамблея 1923 року поклали в могилу та запечатали надгробок над майбутн м цього народу. Жодне прокляття в д наших д тей, в д наших матер в, в д наших старших, в д ус х румун в, як страждають на ц й земл , тепер нав ки, не буде достатн м, щоб покарати цих зрадник в свого народу. Таким чином, мовчки та в атмосфер повсюдного боягузтва було зд йснено цей великий акт нац ональної зради. Можна було почути лише голос професора Кузи, особистост , яка тепер дом нує над ус єю румунською нац єю:

«Румуни, Конституц я в д 28 березня 1923 року має бути негайно скасована. Протест проти його прийняття. Вимагати в льних вибор в. Орган зуйте свою перемогу. Нова конституц я повинна гарантувати пр оритетн права румунського народу, як дом нуючого народу в держав » .

Коли я почув новини в Яссах, я почав плакати. І я сказав соб : «Не може бути! Принаймн народ повинен знати, що ми протестуємо. Бо якщо народ, на шию якого покладено таке ярмо, не протестує, то це народ недоумк в» .
Тод я в дредагував ман фест, звернений до ясян, закликаючи вс х румун в на м тинг протесту в ун верситет . Зв стка про громадянськ права, надан євреям, розлет лася блискавично. М сто вирувало.

Machine Translated by Google

За розпорядженням уряду м сцева влада ввела в йсько, жандарм в, пол ц ю; виникли провокац ї з наступною забороною руху.
Тож план зм нили. «Акц я зам сть ун верситету пройшла на 14 точках м ста. Тод й почалися демонстрац ї та сутички, як тривали всю н ч.

М сцева влада, арм я та пол ц я були повн стю збит з пантелику р зкою зм ною наших бойових план в, нашого м сця зустр ч та переб ганням з одного к нця м ста в нший, оск льки їхн агенти пов домляли їх про демонстрац ї, як мали спалахували кожн п вгодини в протилежних точках. Група п д моїм кер вництвом зустр лася на найважчому м сц : Подул Росу (Сокола) Тг. Кукулуй, де єврейська нахабн сть стверджувала, що антисем тський демонстрант н коли не ступить не п де живим. Там румуни не живуть.

Тисяч євреїв прокинулися б гали туди-сюди, як черви. Коли нас зустр ли вогнем, ми в дпов ли вогнем.
Ми виконали св й обов'язок, знищивши все, що стояло на нашому шляху, показавши євреям, що Ясси, колишня столиця Молдови, все ще є румунською, що там наша рука керує, може дозволяти чи забороняти, п дтримувати мир чи в йни, яка карає або милує.

Наступного дня кавалер я Бар ада прибула до м ста, щоб допомогти двом м сцевим полкам, пол ц ї, жандармер ї та євреям, а бухарестськ газети вийшли спец альними випусками з заголовками на зразок: «Ясси прожили н ч день революц ї. "

Це те, що ми могли б зробити, просто д ти; це ми знали, як це зробити, нараз ярмо було покладено на наш плеч . Ми не приймаємо цього спок йно, з рабським покорою, з боягузтвом. Ми все це зробили дали священну клятву зламати це ярмо на все життя, хоч би ск льки битв жертв в д нас чекали.

Наступного дня я п шов до м л ц ї, щоб принести їжу в'язням. Там допитували Юл ана Сарбу, якого п дозрювали як автора ман фесту. Побачивши це, я п д йшов до сл дчого сказав: «Сарбу не автор ман фесту, а я» .

МІЙ ПЕРШИЙ АРЕШТ

У пол цейськ й д льниц мен сказали: «Пане Кодряну, ви повинн йти до суду в супровод агента» .

"Чому агент?" Я в дпов в. «Я йду сам» . Це був перший раз, коли моє слово поставили п д сумн в. Я почувався ображеним. "Н , я не п ду з агентом. В н може, якщо захоче, пройти 60 фут в позаду мене. Я йду сам. Моє слово коштує б льше, н ж 20 пол цейських". Я п шов, а агент йшов у 20 футах позаду мене.
Я прибув до суду. Агент прийшов в дв в мене до Juiz de Instruç ã o Catichi, який сказав мен : «Ви заарештован , я повинен в дправити вас до пен тенц арної установи» .

Коли я це почув, у мене потемн ло перед очима. У той час «посадити» було принизливо. Серед ясн н хто н коли не був арештований н хто не чув про арешт студента-нац онал ста. Тим б льше я, з патр отським минулим? Я п д йшов до його столу сказав: «Ваша честь, я не погоджуюсь на те, щоб мене арештували, н хто мене не збирається забирати везти до пен тенц арної колон ї» .

Б долаха, щоб уникнути подальших розмов, наказав агенту в двезти мене до в'язниц порадив не заперечувати. Тод в н п шов. Мене намагався взяти агент. Я сказав йому: «Іди додому, чолов че,

залиш мене в спокої. Ти не можеш мене зв дси витягти» .
Пот м ув йшли нш агенти. Я був там з 11 ранку до 8 ранку. Ус спроби мене усунути були безусп шними.

Я думав: «Я не винен
н в чому. Я виконав св й обов'язок перед своїм народом. Якщо є винна сторона, яку потр бно заарештувати, то це т , хто образив ваш народ: парламент, який надав громадянськ права євреям ."

Machine Translated by Google

Нарешт вс придворн один за одним п шли додому до воротар в. Залишилися т льки агенти б ля мене я.
Близько 8:00 приїхали троє пол цейських.
«Пане Кодреану, ми отримали наказ евакуювати цей суд» . «Добре, панове, я йду» .
Спускаємося по сходах виходимо з буд вл . На м й подив, я побачив там роту жандарм в п вколом, прокурор в, судд в, м л ц онер в.
З цими словами я п шов с в посеред двору. До мене прийшла влада сказала:

«Ви повинн п ти до пен тенц арної установи» . "Я не п ду."
Мене п дняли, посадили в машину потихеньку повезли до штрафної колон ї, а за ними п шов жандарм. В останню мить, коли ми проходили через ворота в'язниц , наш хлопц спробували мене визволити, але автомати агент в зупинили їх.

Це був протест проти закон в? Н . Це був один проти ярма неправди.

Моя вперта в дмова дозволити себе арештувати здавалася мен передчуттям великих страждань, як чекають на мене, коли я пройду стежкою, яка привела мене в холодн ст ни в'язниц . Я пробув там тиждень, до переддня Великодня. Мої перш дн в тюрм !
Морально я їх сприйняв дуже важко, тому що не м г зрозум ти, що когось можуть заарештувати, коли в н воює за св й народ за наказом того, хто воює проти народу.

П сля зв льнення я п шов додому. Багато румун в прийшло зустр ти мене на вокзалах, висловлюючи своє сп вчуття заохочуючи мене продовжувати боротьбу, яка є боротьбою народу, яка врешт -решт буде переможена.

Сумну зв стку про Мистецтво сприйняв з великим болем увесь народ у вс х його найкращих елементах, в д селянина до нтел гента. 7 модиф кац я; але в н н чого не м г зробити, бо прокинувся виснажений зраджений вождями. Ц каво, яке прокляття лежить на наших головах як гр хи прирекли нас, румун в, бути частиною таких злих л дер в?

Тут ми стикаємося з двома сторичними моментами в двох р зних ромах, з двома групами людей з т єю самою проблемою: Установч збори 1879 року в Маленьк й Румун ї, дуже маленьк й, яка мала мужн сть протистояти тиску Європи, Установч збори 1923, у Велик й Румун ї, виникла з жертви нашої кров , яка через продажне п дступство, п д тиском самої Європи, не вагаючись принижує ставить п д загрозу життя ц лої нац ї.

Machine Translated by Google

ПОВІЛА ЗАБУТТЯ

На наступних стор нках читач ц єї книжки будуть дещо здивован , побачивши низку уривк в з твор в р зних пров дних людей, як вважали, патр отизм характер нашого народу, який у 1879 роц запекло боровся за право румунського народу по вс й Європ . Хоча включення цих всупереч , уривк в обтяжує та ускладнює нормальне розгортання цього тому, правилам, яких зазвичай дотримуються в таких питаннях, я включаю їх не ст льки для того, щоб використовувати їх як сторичн аргументи, ск льки для того, щоб знову висв тлити ц перли м ркувань вираження цих великих предк в, до яких змова єврейсько-масонського окультизму

пересл дували, закриваючи їх п д важкими печатями та табличками забуття, т льки тому, що вони писали, думали боролися, як справжн румунськ велетн .
Наше покол ння студент в, перестрибнувши через п'ятдесят рок в пол тичного зречення в д єврейської небезпеки, ототожнює себе з тими ж переконаннями, почуттями та характером, що й у 1879 роц , в момент цього священного союзу схиляє голову в знак вдячност та благогов ння перед т нню його велич .

ВАСИЛЬ РАХУНОК

Зверн ть увагу на ставлення до нашого великого зв ту в Палат в 1879 роц .
П'ятдесят рок в тому румунський ф лософ продемонстрував непохитними науковими аргументами, оформленими в бездоганну систему лог ки, тверд сть расових стин, як повинн лежати в основ нац ональної держави; теор я, прийнята через п'ятдесят рок в тим самим Берл ном, який змусив нас надати громадянськ права євреям у 1879 роц .

З цього можна побачити крихк сть аргумент в тих, хто нападає на нац ональний рух як натхненний новою н мецькою деолог єю, тод як насправд , через ст льки рок в, саме Берл н прийняв л н ю Василе Конта, Михайла Ем незеу та нш .

Ми, якщо не будемо боротися з єврейським елементом, загинемо як нац я. Визнаним фактом є нав ть т , хто атакує нас сьогодн , що першою умовою снування та процв тання держави є те, що громадяни ц єї держави належать до одн єї раси, одн єї кров , це легко зрозум ти. По-перше, ндив ди под бної раси зазвичай одружуються лише м ж собою, бо лише так вони можуть зберегти єдн сть раси; пот м шлюб породжує с мейн почуття, як є найм цн шими та найтривк шими зв'язками м ж людьми; коли ми враховуємо, що ц родинн зв'язки поширюються на вс х громадян держави, ми бачимо, що їх приваблює загальне почуття любов , те, що називається расовою симпат єю. Кр м того, пам'ятаючи про те, що в жилах ус х член в народу тече одна кров, розум ється, що вс ц члени за спадков стю матимуть однаков почуття, однаков схильност нав ть однаков деї; так, щоб у небезпечн часи, в ун кальних випадках, їхн серця билися як одне ц ле, їхн розуми приймали одну думку, д ї вс х мали одну мету; ншими словами, нац я, сформована одн єю расою, матиме лише один центр тяж ння; держава створена з такої нац ї, яка т льки така буде в найкращих умовах опору, тривалост та прогресу.

Отже, як для збереження виду, першою умовою снування держави є те, що її люди належать до одн єї раси. Отже, це правда, на як й базується принцип нац ональностей, на як й так багато говорять у цив л зованому св т . Цей принцип нац ональностей, звичайно, стосується лише раси, а не того, що називається «п дданими держави незалежно в д раси, оск льки тод цей принцип не мав би застосування» .

Що ж, цей принцип тепер наст льки вкор нений у св домост вс х людей, державних д яч в чи простих громадян, що сьогодн вс держави в див л зованому св т виникають або в дновлюються виключно на ц й основ .

Machine Translated by Google

Тож нехай єврейськ публ цисти чи любител євреїв б льше не говорять, що основою держави є лише сп льний матер альний нтерес її громадян, бо, навпаки, ми бачимо, що саме це, наше стол ття, породило початок нац ональност ; яке сьогодн переважає все б льше б льше ... Це правда, що це не заважає ноземцям набувати громадянства держави, за умови, що вони асим люють пан вну нац ю; а саме, щоб зм шатися воєдино, щоб, зрештою, держава залишалася одн єї кров .

«Це єдин науков принципи натурал зац ї. Щоб натурал зац я була корисною, рац ональною та в дпов дала науковим критер ям, вона повинна надаватися лише ноземцям, як асим люються або бажають зробити це через шлюб з кор нною особою. Інакше можна легко зрозум ти, що надання громадянства особам, як не мають або не можуть мати цю схильн сть до асим ляц ї в кров пан вної раси, призвело б до того, що країна стане предметом пост йної боротьби м ж протилежними тенденц ями.

Я не кажу, що неможливо, щоб к лька рас, як снували б у будь-як й країн , нод мали сп льний нтерес, щоб спадков схильност одн єї раси були такими ж сприятливими, як схильност ншої за тих самих обставин.

Поки триватиме такий стан речей, кор нне та натурал зоване населення безперечно житиме в мир . Але обставини зм нюються, а разом з ними можуть зм нюватися нтереси р зних рас; а якщо не сьогодн , то завтра; якщо не завтра, то п слязавтра тенденц ї натурал зованих вступлять у конфл кт з нтересами кор нних жител в, тод нтереси одних будуть протиставлен нтересам нших, тод нтереси одних не можуть бути задоволен , не жертвуючи нтересами нших ; тод ми матимемо боротьбу за снування м ж двома расами, з запеклими битвами, як можна зак нчити або повним скасуванням держави, або коли одна з рас буде повн стю розгромлена, так що в держав знову залишиться лише одна дом нуюча раса. .... Що ж, наша нац ональна стор я повсякденний досв д довели нам, що серед ус х ноземц в, як приїжджають до нас, турки особливо євреї - це т , хто н коли не одружується з нами, тод як нш

ноземц : рос яни, греки, тал йц , н мц одружуються зливаються з нами, якщо не в першому, то в другому чи третьому покол нн , але нарешт настає час, коли м ж цими ноземцями та нами немає р зниц н по кров , або любов до батьк вщини. Але з євреями не так...

«...Як би не було поставлене це питання, як би воно не було витлумачене, ми, якщо не будемо боротися з єврейським елементом, загинемо як нац я» .
(З промови проти перегляду ст. Конституц ї, виголошеної в Палат депутат в, надзвичайна сес я, що в дбулася 4 вересня 1879 р. опубл кована в Оф ц йному мон тор № 201 за середу, 17 вересня 1879 р., стор. 5755- 6)

ВАСИЛЬ АЛЕКСАНДРІ

Перебуваючи в зал , Василе Конта виголосив вищезгадану промову перед Сенатом, Василе , б ля Александр , поет Союзу, висловив почуття румун в наступним чином.

Сьогодн Румун я приходить до нас з своєю Книгою стор ї в наших руках, щоб ми могли записати на її стор нках приниження та втрату нашого народу або його г дн сть та визволення...

З ткнувшись з ц єю ситуац єю, яка не має соб р вних в сторичних анналах св ту, ми повинн знати, як п днести наш серця та розум до висоти нашого обов'язку, без пристраст , без насильства, але з спок йним духом, з просв тленим патр отизмом благородною мужн стю цього оч кують в д людей, покликаних вир шувати долю вашої країни...

Що це за новий глухий кут? Що це за нове вторгнення?
Хто так загарбники? Зв дки вони? Чого вони хочуть? І хто такий новий Мойсей, який веде їх у нову землю об товану, розташовану на ц й титн на берез Дунаю?

Що таке загарбники? Це активний розумний народ, який не втомлюється виконувати свою м с ю; прихильники найсл п шого рел г йного фанатизму; найвиключн ший з ус х мешканц в земл , найб льш неасим люваний з ншими народами св ту...

«Що вони в д нас хочуть?

Machine-Translated by Google

Стати власниками земл цього народу, перетворивши колишн х пан в ц єї країни на раб в, якими є сьогодн селяни Галичини та частини Буковини.
Ця країна красива багата; у н й є велик м ста, дороги, передов нституц ї та дещо непередбачуваний народ, як-от ус латинського походження... Що легше, н ж зам нити мешканц в ц єї країни таким чином перетворити все це на зраїльську власн сть?

Якщо це план нин шн х загарбник в, як все змушує нас в рити, це ще раз доводить п дприємливий дух зраїльського народу , не заслуговуючи провини, швидше за все, викличе оплески та захоплення практичних людей.
Ми, румуни, були б винн , якби своєю байдуж стю чи застосуванням якихось фатальних абсурдних гуман тарних теор й ми сам допомагали зд йсненню цього плану. Провина впала б на наш голови, якби обдурен цими теор ями, зрозум вши їх зсередини, або охоплен уявним переляком п д впливом уявних загроз, ми б забули, що румунська батьк вщина є священним депозитом, дов реним нам нашими батьки. передаватися ц лими бездоганними нашим д тям...

Що б тод сказала вся країна, якби ми їй створили таку ситуац ю? Що б сказали румуни, як щасливо боролися за незалежн сть батьк вщини?
Наша країна з болем в двернеться в д нас.
Румун сказав би: «Не прос ть в дтепер моєї кров , якщо пролита кров служить лише роздробленню моєї країни та приниженню нац ональної г дност » .

З цих м ркувань, коли Румун я стоїть перед нами сьогодн , тримаючи свою Книгу стор ї в своїй рюкзаку, щоб ми могли вписати наше вето на її стор нках, для мене я розриваю стор нку, призначену для напису, щоб принизити нашу країну, а на нш й стор нц я пиши з моїм серцем, своєю г дн стю, своїм визволенням! "

(З промови проти перегляду ст. 7 Конституц ї, виголошеної в Сенат Румун ї, надзвичайн й сес ї, з бран й 10 жовтня 1879 р., опубл кован й в Оф ц йному мон тор № 230, четвер, 11/23 жовтня 1879 р., стор. 6552-8.)

МИХАЙЛО КОГАЛНІЦЯНУ

Ось г дне ставлення до єврейської проблеми та тиск, який чинив з-за кордону Михайло Когальн чкану, м н стр внутр шн х справ у 1869 роц , титулярний голова того самого м н стерства, яке сьогодн стало м сцем, зв дки надходять накази катувати тих з нас, хто все ще ми боротися за захист нашого народу:

«Ус т , хто активно зац кавлений у своїй країн , були стурбован тим, щоб запоб гти євреям експлуатувати народ.
У Румун ї єврейське питання є не рел г йним, а нац ональним водночас економ чним.

У Румун ї євреї не лише становлять ншу рел г йну сп льноту; вони становлять, у повному розум нн цього слова, нац ональн сть, чужу для румун в через їхнє походження, мову, одяг, звичаї та нав ть почуття.

Отже, мова не йде про рел г йн пересл дування, тому що якби це було так, зраїльтяни з ткнулися б з забороною або обмеженням у в дправленн свого поклон ння, а це не так.
Їхн м синагогам не дозволялося в льно стояти б ля християнських церков; його рел г йн настанови, публ чн сть його культу також не допускалися.

Ус х, хто в дв дував Княз вства, зокрема Молдав ю, налякав той сумний аспект, щоб не сказати г рше, н ж сумний, який в дкривають зраїльтяни-поляки, як населяли наш м ста.
Коли вони уважн ше придивилися до торг вл , промисловост та способ в снування цього натовпу, ц мандр вники налякалися ще б льше, бо побачили, що євреї є лише споживачами, а не виробниками, що їхня найб льша , можна сказати, головна галузь є роздр бна торг вля алкоголем...

Machine-Translated by Google

Я не виганяв жодного єврея з м сця проживання з т єї простої причини, що зг дно з ус ма законами країни зраїльтяни в Румун ї не мають права поселення в селах, як це також має м сце в Серб ї.

Я обмежив майбутню оренду шинк в н чних клуб в євреями, особливо галичанами та подолянами. Цей зах д був виправданий в Орган чному статут та в закон , який проголосувала Генеральна Асамблея, а пот м схвалив принц М хай Стурза, який жоден наступний закон не скасував донин , а, навпаки, закон ус х м н стр в внутр шн х справ до п сля конвенц ї, п дтримується та виконується. Доказом цього є накази моїх попередник в, а саме: в д 17 28 червня 1861 року п д час м н стра Коста Фору; в д 5 лютого 1866 р. за п дписом генерала Флореску; 11 березня та 11 кв тня 1866 р., видан префектур Рамн кул-Сарат князем Д м тр єм Г кою тощо.

За цих умов жоден м н стр, нав ть десять зм нюючих один одного на посад , не м г зробити н чого, кр м мене моїх попередник в.
М н стри Румун ї, країни з конституц йним режимом, ми не можемо керувати накше як за волею народу.
Ми зобов'язан брати до уваги потреби, бажання , певною м рою, нав ть упередження ц єї нац ї...
Це виправдовує велике роздратування румунського населення, яке походить в д глибоких страждань законної стурбованост , оск льки це голос нац ї, яка в дчуває загрозу у своїй власн й нац ї; її економ чн нтереси. Іноземц можуть заглушити цей голос, але румунському м н стру будь-якої парт ї неприпустимо не чути його. Ось чому не лише сьогодн , але завжди, у вс часи та за вс х адм н страц й,
ус правител , ус державн д яч в Румун ї, ус т , хто д йсно зац кавлений у своїй країн , були стурбован необх дн стю зупинити експлуатац ю Румунський народ чужим народом, євреями. "

(З пов домлення м н стра внутр шн х справ М хаїла Когайн чяну, адресованого м н стру закордонних справ, червень 1869 р., щодо єврейського питання. Опубл ковано в Зб рц старих нових закон в Румун ї, прийнятих до 1870 р., позичено М. Бужоряну , Бухарест 1873, Нова друкарня румунських роб тник в, частина F. Назва «Положення та циркуляри» , глава X, стор.813-6.)

МИХАЙЛО ЕМІНЕСКУ

«Якщо сьогодн , коли вони ще не мають повних громадянських пол тичних прав, вони захопили всю торг влю всю др бну промислов сть у Молдав ї; якщо сьогодн вони страшно показують себе на румунських р внинах; якщо сьогодн вони гн здяться в серц працьовит олтенц ; як буде завтра, коли їм будуть надан р вн права, коли вони зможуть називатися румунами, коли вони впишуть у законах формальне право, що ця батьк вщина належить їм так само, як нам. !"

(Повне з брання твор в, Ізраїльське питання, стор. 489, Ясси, Книгарня Лонеску-Джорджеску, 1914. Цитує Алекс Наум).

І на стор нц 481:

«Якою працею чи жертвами вони заслужили право прагнути р вност з румунським народом? Чи вони були тими, хто боровся з турками, татарами, поляками та угорцями? Чи вони були покаран , коли стар договори були порушен ? ваш зусилля, щоб слава про цю країну поширювалася, щоб ця мова була в дкопана в д зав си минулого?
Чи через одну з них румунський народ отримав право на сонячне св тло?»

Machine Translated by Google

ІОН ГЕЛІАДЕ РАДУЛЕСКУ

«Х ба ви не бачите, що к кери в Англ ї та Франц ї не просто вимагають прав громадянства в Румун ї для своїх однов рц в, але прив леїв, верховенства; вони хочуть встановити аристократ ю грошей, золотого теляти?

Вони вимагають того, чого ми не можемо дати, якщо помремо до останнього.

Чи в рять К кери в Англ ї та Франц ї, ц каво, чи в рите ви, джентльмени, разом з ними, що румуни спок йно спостер гатимуть, як серед них л кв дують наймерзенн шу й найбрудн шу, найвульгарн шу аристократ ю, правл ння блазн в, євреїв, мамони. хул гани?

Яким титулом яким правом таке мерзенне панування могло бути встановлене перед судом, перед брамою двадцятого стол ття, де все людство, кр м син в загибел , постане як наречена перед божественним Нареченим?

Чи наважилися б К кер з Англ ї та Франц ї представити право людини, засноване на р вност , водночас мали б см лив сть претендувати на прив леї та вищ сть?

І оск льки вони не можуть покликатися на це право, чи наважуються вони на власний розсуд вигадувати румунський парадокс зраїльського обряду – довести свою специф чно єврейську зухвал сть до того, щоб погрожувати нам в д мен монарх в Європи?

Чим же тод євреї завойовуватимуть нас? Судячи з вашої к лькост , вашої сили?

Задля добра, якого ми бажаємо бажаємо їм, в м'я в дродження народ в самих євреїв на земл Палестини, ми сп вчуваємо їм радимо їм як християни, як бажають спас ння всього людства через рани Христос, який з хреста пробачив власних мучител в - щоб не намагатися н чого под бного, або не наважуватися нав ть подумати про це, а тим б льше вимагати щось у наш тепер шн й в к хвилювань, спричинених ангелами сатани, як їх спокушали; їм краще не наважуватися на таке, бо один Бог знає, як далеко можуть зайти румуни у своїй законн й найсвят ш й з ус х бурхливих лютей, захищаючи свої права як нац ї з нстинктом самозбереження! "

(Взято з книги «Р вновага м ж антитезами або духом матер єю» , 1. Гел аде Радулеску, Бухарест, опубл ковано 1859-69; частина III, п д назвою «Ізраїльтяни та євреї» , глава X, стор. 380-380).

БОГДАН ПЕТРИЧЕЙКУ ГАЙДЕУ

Таким чином, у Талмуд вказан дв форми повед нки євреїв щодо нас:

«Якщо ви сильн ш за християн, винищуйте їх» .

«Якщо ти слабший в д християн, хвали їх...»

«Але хтось слабший за мене, щоб колись стати сильн шим за мене, спочатку повинен пройти пром жний етап, на якому в н дор внює мен » .

«Ц каво, ви тепер розум єте, що означає надання так званих пол тичних прав євреям?»

(Витяг з «Досл дження юдаїзму. Талмуд як спов дання в ри зраїльського народу» , Б. П. Хайдеу, директора Історичного арх ву Румун ї, президента секц ї моральних пол тичних наук Румунського Атенеуму, Бухарест. Видавець Теодор Вайдеску, будинок Босселя № 34, 1866; стор. 30-1.)

КОСТАЧЕ НЕГРІ

Machine-Translated by Google

«Євреї, одна сьома частина нашого населення, є найжахлив шою проказою, проти якої засудили нас наша слабк сть, наша непрозорлив сть наша продажн сть» .
(З листа до Лупаску, над сланого з Окни, в д 12 с чня 1869 р., опубл кованого в том Versos, Prose, Cartas de C. Negri з досл дженням його життя та твор в Е. Гарлеану, Editora "Minerva", 3 Academiei Blvd. ., Бухарест 1909, стор. 1 16).

AD XENOPOL

Ми дозволяємо соб представити в т й же доб рц витяг в думку великого сторика А. Д. Ксенополя, професора Яссского ун верситету; це з огляду на незаперечний авторитет вченого, який жив бачив на власн оч бол сну реальн сть своїх в дкритт в:
«Якщо румун вир шить в дкрити крамницю, жоден єврей не переступить його пор г. Таким чином його об йде сторона велика кл єнтура, тод як румуни не проти купувати в євреїв. Зрозум ло, що нав ть без ман пулювання ц нами оп р румунського купця та торговця можна зламати. "Єврей н коли не прийме румуна до свого закладу, якщо останн й означає" навчитися чомусь з цього; бо румун в приймають у єврейськ дом вки лише як слуг чи носильник в. Ця система ексклюзивност м цно збер гається. У незл ченних єврейських майстернях крамницях, як охоплюють Молдову з одного к нця в нший, немає жодного християнського чи румунського п дмайстра – роб тника, майстра, бухгалтера, касира, продавця, «євреї практикують проти румун в найсувор ший економ чний ексклюзив, який вони не можуть зректися, як це передбачено їхньою власною рел г єю» .

(Взято з La question israelite en Roumanie AD Xenopol, досл дження, опубл кованого в La renaissance latine, 25 rue Boissy-d'Anglas, Paris, 1902, p. 17).

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ СТУДЕНТСЬКИЙ ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК

П сля Великодня бої в дновилися. На фронт LANC професор Куза продовжив акц ю через газети, а решта з нас займалися орган зац єю.
Почалася сер я зустр чей у м стах селищах. На очах учня модиф кац я ст. 7 Конституц ї внесла з собою зм ни. Студентськ л дери в

Machine Translated by Google

Бухарест Клуж, як в рили, що студентський рух зрештою переконає уряд визнати справедлив вимоги студент в, були г рко розчарован , побачивши, що уряд не т льки не визнає жодної з їхн х вимог, але й надає права євреям, тому кожен з них усе б льше й б льше думав про кап туляц ю.

У Клуж президент скликав нараду, на як й запропонував, що найкраще повернутися до школи. Студентська маса в дкинула його пропозиц ю, заявивши, що вона бореться за свою честь боротьбу треба вести до останньої меж опору. Прихильниками ц єї тези були: Іон Мота, Корнел у Георгеску, Ісак Мокану та вс наш групи.

Алекса подав у в дставку, зам сть нього на посад президента студентського центру Петру Майора було обрано Іона Моту разом з новою ком с єю.
Атака уряду, щоб повернути студент в до занять, цього разу також провалилася, але л дери були принесен в жертву: Іон Мота та ш сть нших були назавжди виключен з ус х ун верситет в за їхню непоступлив сть.
У Бухарест група п д кер вництвом С м онеску Данулеску почала зам нювати кер вництво, яке ставало все б льш нер шучим слабким. Тут також влада не змогла в дкрити класи п сля Великодня.

ЧЕРВЕНЬ 1923 РОКУ

Пройшло ще два м сяц героїчного опору, страждань тиску, а студенти були виснажен . У Бухарест ун верситет знову в дкрився для спит в, хоча б для студент в-євреїв ренегат в. У день в дкриття в ун верситет стояла арм я.
Студентськ сутички в дбувалися на фронт , але вони були надто слабкими, щоб перешкоджати його в дкриттю. План уряду полягав у тому, щоб в дкривати ун верситети один за одним, залишаючи Ясси наостанок ставлячи Ясси перед зд йсненим фактом трьох д ючих ун верситет в. Через тиждень у Клуж , а через к лька дн в у Чернаут ун верситети були в дкрит за участю арм ї на тих же умовах, що й у Бухарест . ще через тиждень для Яс настане важкий час. В н був зольований урядом, сам по соб , його студентськ сили значно зменшилися.

Напередодн в дкриття, знаючи, що завтра вранц арм я ув йде до ун верситету, ми планували сам зайняти його вноч .
До настання темряви я послав дов реного студента, який ув йшов у зал засунув засуви двох великих в кон, щоб їх не було видно, щоб, коли їх штовхнули ззовн , вони в дчинилися. Дос н кому не пов домляючи про цей план, я скликав на 9:00 збори 100 студент в у Bejan Hall. О 10 ранку ми займаємо ун верситет. Ми п дняли прапор з свастикою на його фасад , незабаром п сля цього прибув ректор ун верситету професор С н-Донеску. Його прийняли. В н розмовляв з нами, закликаючи залишити ун верситет. Ми у в дпов дь пояснили йому наш мотиви. Через к лька годин в н п шов. Ми орган зувалися на гауптвахту ночували там.

Наступного ранку студенти прибули до ун верситету у велик й к лькост .
В дродившись, вони одностайно вир шили продовжувати боротьбу.

Єврейськ газети люто атакували нас. Через два дн Клуж у боротьб намагався в дбити св й ун верситет у жандарм в. Ще через два дн Бухарест Чемаут насл дували їхн й приклад. Ця боротьба призвела до нових студентських повстань закриття вс х ун верситет в.
Зак нчився навчальний р к. Молодий румун пройшов ун кальний тест на витримку, характер згуртован сть.

Слава студентству, що своєю ст йк стю, отримавши ст льки удар в, дало приклад колективної вол , дос неперевершений в стор ї св тових ун верситет в. Жодна країна н коли не була св дком того, щоб студенти, об’єднан в одну душу, як взяли на себе всю в дпов дальн сть вс ризики, могли п дтримувати

Machine Translated by Google

загальний страйк протягом року, щоб довести свою в ру, прагнучи своїми проявами пробудити сов сть ц лого. нац я, яка з ткнулася з найсерйозн шою проблемою свого снування.

Це прекрасна стор нка, героїчна стор нка, написана стражданнями цього молодого чолов ка, у книз румунського народу.

Плани юдаїзму проти римської нац ї

ПРОТИ РУМУНСЬКОГО НАРОДУ

Помиляється той, хто вважає євреїв б дними нещасними, як потрапили сюди навмання, принесен в трами, п дштовхнут долею тощо. Ус євреї в усьому св т утворюють великий колектив, об'єднаний кров'ю та рел г єю Талмуду. Вони створен в дуже сувор й держав , маючи закони, плани та л дер в, як ц плани розробляють. Внизу знаходиться Кабал. Тому ми не стикаємося

Machine Translated by Google

к лька зольованих євреїв, але сформована влада, єврейська громада. У кожному ринковому м стечку чи сел , де ос дає к лька євреїв, в дразу ж створюється Кабал (там єврейська громада). Цей кагал має своїх л дер в, окрему судову систему, податки тощо, в н м цно об'єднує навколо себе все єврейське населення ц єї м сцевост .

Саме тут, у цьому крих тному кагал ринку чи м ста, будуються вс плани: як залучити м сцевих пол тик в чиновник в; як проникнути в певн кола ваших нтерес в, так як маг страти, чиновники, високопосадовц ; як плани використовувати, щоб взяти з рук румуна таку-то галузь торг вл ; як знищити м сцевого антисем та; як знищити неп дкупного представника м сцевої влади, який може виступати проти єврейських нтерес в; як плани застосувати, коли, витиснуте за меж опору, населення бунтує та вибухає антисем тськими рухами, використовуються методи:

, ми не будемо тут заглиблюватись у ц плани. загалом наступне

I. Щоб завоювати м сцевих пол тик в: 1.
подарунки; 2.
Особист послуги; 3.
Ф нансування пол тичної машини на пропаганду, друк лист вок, витрати на в дрядження тощо. Якщо в м ст є к лька банк р в або заможних євреїв, кожен приписується до певної пол тичної парт ї.

II. П дкорити м сцеву владу: 1. Корупц я, хабарництво.
Пол цейський у найменшому м ст Молдови, окр м зарплати, яку отримує в д держави, отримує ще одну чи дв зарплати на м сяць. Як т льки в н приймає хабар, в н стає рабом євреїв, якщо в н не виконує накази, то вони застосовують до нього другу зброю: 2. Шантаж, якщо в н не п дкоряється, його отримання хабара виявляється.

3. Третя зброя – руйнування. Якщо вони побачать, що вами неможливо дом нувати або п дкорити, вони спробують знищити вас, шукаючи ваш слабкост . Якщо ви п'єте, вони будуть шукати можлив сть скомпрометувати вас алкоголем; якщо ти погоня за сп дницями, вони пришлють ж нку, яка скомпрометує тебе або знищить твою родину; якщо ви жорстокий за своєю природою, вам пришлють ншого жорстокого чолов ка, який уб'є вас або якого ви вб'єте, а пот м потрапите до в'язниц ; 4.
Якщо у вас немає вс х цих недол к в, вони скористаються брехнею, прошептаним чи надрукованим наклепом донесуть на вас
начальству. У м стах ринках, захоплених євреями, м сцева влада перебуває в стан п дкупу, шантажу чи знищення.

III. Щоб проникнути в р зн кола або навколо к лькох високопоставлених людей, вони використовують: 1. услужлив сть; 2. ради директор в; 3. основа особистих послуг; 4. лестощ .

Тому вс пол тики отримують єврейських секретар в, тому що вони корисн для того, щоб ходити по магазинах, чистити черевики, колихати д тей, тримати портфел тощо, п длещуючи себе та задобрюючи. Румун не буде таким хорошим, тому що в н менш витончений, в н не в роломний, в н залишає плуг , перш за все, тому, що в н хоче бути в рним солдатом, сторожем

його честь, в дмовляючись бути створеним.

IV. Плани розорити румунського купця.
1. З флангу до румуна один або два єврейських купця.
2. Реал зац я товар в нижче соб вартост , компенсац я збитк в за рахунок спец альних кошт в, наданих кагалом.
Так один за одним розорялися румунськ купц .

До них можна додати:

Machine Translated by Google

а) Комерц йна перевага єврея, що є насл дком комерц йної практики, набагато давн шої за румунську. b) Перевага єврея, що

змагається п д захистом кабали. Румуни не користуються захистом румунської держави, а лише стражданнями, нав'язаними м сцевою владою, з псованою новинами. Румун воює не проти єврейського сус да, а проти кагалу, тому легко зрозум ти, що окрема особа буде посп шати, якщо буде воювати проти коал ц ї. У румуна немає н кого, батьк вської держави, щоб його виховати, порадити допомогти. В н залишається сам, кинутий напризволяще, стикаючись з могутньою єврейською коал ц єю. Легко повторити формулу вс х пол тик в категор ї М халаче: «Хай румун стане купцем» .

Нехай ц румунськ пол тики покажуть нам одного румунського купця, якому допомагала держава, єдину школу, покликану фактично виховувати торговц в, а не банк вських службовц в чи клерк в. Нехай покажуть нам хоча б один заклад, побудований ними, який допом г невеликим кап талом або спрямував молодого випускника б знес-школи на шлях комерц ї.

Не румуни залишили шлях комерц ї, а ц пол тики в дмовилися в д свого обов'язку л дер в радник в нац ї.
Румун, покинутий своїми л дерами, залишився сам протистояти орган зован й єврейськ й коал ц ї, шахрайським маневрам чесн й конкуренц ї, зазнав поразки. Але прийде час, коли цим л дерам доведеться дати зв т
ваш помилки.

ПРОТИ РУМУНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ще раз повторюю, ми не дивимося на якихось б долах, як самотньо заблукали тут у пошуках притулку.

Ми стикаємося з єврейською державою, арм єю, яка входить на нашу землю, щоб завоювати нас. Перем щення єврейського населення зд йснюється проти Румун ї зг дно з добре розробленим планом, велика єврейська рада, ймов рно, прагне створити нову Палестину на д лянц земл , що простягається в д Балт йського моря до частин Польщ та Чехословаччини, тод охоплюючи половину Румун ї. до Чорного моря, зв дки легко могли встановити водний контакт з ншою Палестиною. «Де та наївна людина, яка може пов рити, що масов перем щення єврейського населення в дбуваються незаплановано? Вони приходять за планом, але їм не вистачає мужност боротися, протистояти, ризикувати, проливати свою кров, щоб виправдати хоча б цими рисами якесь право на цю землю.

Зв дки ми знаємо ц плани? Ми знаємо їх напевно, роблячи висновки з ворожих рух в. Будь-який командир в йськ, який уважно стежить за д ями противника, реал зує нам чен ним плани. Елементарне питання. Чи був л дер у вс х в йнах цього св ту, який знав плани супротивника, бо брав участь у їх розробц ? Немає! В н чудово знав їх по тому, що робив ворог.

Щоб зламати всю силу опору румунського народу, євреї застосують справд ун кальний диявольський план: 1. Вони спробують роз рвати
духовн зв'язки румун в з небом землею.
Щоб роз рвати наш зв'язки з небом, вони широко поширять атеїстичн теор ї

наказ в докремити румунський народ або принаймн деяких Божих л дер в; розд ляючи їх

Machine Translated by Google

Бога Його померлих, вони можуть знищити їх не мечем, а в дс каючи кор ння їх духовного життя.
Щоб роз рвати зв'язки, що прив'язують нас до земл , матер ального джерела снування нац ї, вони нападуть на нац онал зм, наклеївши на нього ярлик «старомодност » , на все, що пов'язане з деєю батьк вщини та земл , щоб перер зати нитку любов, яка прив'язує румунський народ до своєї канавки.

2. Щоб досягти усп ху в цьому, вони будуть прагнути отримати контроль над пресою.

3. Вони будуть використовувати будь-яку нагоду, щоб пос яти розбрат у румунському табор , поширюючи непорозум ння, сварки , якщо можливо, розд ляючи їх на фракц ї, як воюють м ж собою.

4. Прагне отримати контроль над б льш стю румунських засоб в до снування.

5. Вони систематично п дбурюватимуть румун в до розпусност , руйнуючи їхн с м'ї та моральну основу.

6. Всякими напоями та ншою отрутою будуть труїти й оглушувати.

Будь-хто, хто бажає завоювати та знищити народ, може зробити це за допомогою ц єї системи: розривання їхн х зв'язк в з небом землею, запровадження сварок та братовбивчих суперечок, сприяння аморальност та розпусти, матер альне розорення, ф зичне отруєння, пияцтво, усе, що б льше руйнує нац ю. н ж бути п д рваним тисячами гармат чи бомбардуванням тисячами л так в.

Нехай румуни озирнуться трохи назад, щоб побачити, чи ця система не була використана проти них з точн стю та наполеглив стю - справд вбивча система. Нехай румуни в дкриють оч на читання преси протягом останн х 40 рок в, в дколи вона перебуває п д контролем євреїв. Нехай вони перечитають Adevarul («Правда»), Dimineata («Ранок»), Lupta («Боротьба»), Opinia («Думка»), Lumea («Св т») тощо перев рять, чи з кожної стор нки, цей план не виникає пост йно.

Нехай румуни в дкриють оч , щоб побачити роз'єднан сть у сусп льному житт Румун ї сьогодн ; нехай в дкривають оч добре бачать. Євреї використовують ц плани як отруйний газ у в йн , щоб використовувати його проти ворога, а не проти власного народу. Вони пропагують атеїзм румунам, але сам не атеїсти, оск льки фанатично стверджують, що поважають їхн найдр бн ш рел г йн запов д . Вони хочуть в д рвати румун в в д їхньої любов до земл , але вони забирають землю. Вони повстають проти нац ональної деї, але залишаються шов н стично в рними своїй нац ї.

ПРОТИ СТУДЕНТСЬКОГО РУХУ

Кожен, хто вважає, що єврейськ сили не мають план в щодо студентського руху, помиляється, тому що помилялися у своїх оч куваннях, євреї на мить були дезор єнтован .
Вони намагалися протистояти студентам, маневруючи прац вниками комун стичного руху, тобто ншими румунами, але це їм не вдалося, тому що з одного боку ц прац вники були безсил , а з ншого боку вони також почали усв домлювати, що ми боремося страждають за свої права та румунський народ. Багато з них у серц були на нашому боц .

Євреї, розум ючи свою неспроможн сть поставити роб тник в на нашому шляху, налаштували уряд вс х пол тик в проти студент в.

Що це означає?

Пол тичн парт ї потребують грошей позик з-за кордону; а при влад голосує; сприятлива преса в опозиц ї. Євреї погрожували скоротити ф нансування, необх дне для передвиборної аг тац ї р зними пол тичними парт ями; погрожували сп впрацею єврейських м жнародних ф нанс в для зменшення державних запозичень; погрожували контролювати велику масу голос в, за допомогою яких, тепер, маючи громадянськ права, вони могли вир шувати перемогу чи поразку через демократичну систему; погрожували ман пулювати пресою, яку вони майже повн стю контролюють без п дтримки якої пол тична парт я чи уряд можуть зазнати поразки.

Грош , преса та голоси визначають життя та смерть у демократ ї. Євреї контролюють їх ус х, через них румунськ пол тичн парт ї стали простим нструментом у руках єврейської влади.

Machine Translated by Google

Щоб ми, як почали боротьбу з євреями, раптом виявили, що боремося з урядом,

пол тичн парт ї, м сцева влада, арм я, а євреї мовчки сидять осторонь.

ЄВРЕЙСЬКІ АРГУМЕНТИ ТА СТАВЛЕННЯ

«Що скажуть ноземн країни про румунський антисем тський рух, який повертає нас до варварства? Що скажуть люди науки, цив л зац ї?»
Наш пол тики повторюватимуть нам на кожному кроц цей єврейський «аргумент» , щодня друкуватимуть ус газети, коли нарешт , через в с м рок в, Н меччина, незважаючи на всю свою цив л зац ю та культуру, повстане проти євреїв переможе г дру через Адольфа Г тлера, цей аргумент залишено. Пот м приносять нше: «Ви на служб Н меччини, вам платять н мц за те, щоб займатися антисем тизмом. Зв дки ви берете кошти?»

І знову румунськ пол тики – бездушн , безособов , без чест – м тують мелод ю єврейської преси: «Зв дки грош ? Вам платить Н меччина» .

У 1919, 1920, 1921 роках вся єврейська преса атакувала румунську державу, розв'язуючи всюди безладдя, п дбурюючи насильство проти режиму, форми правл ння, церкви, румунського ладу, нац ональної деї, патр отизму.

Тепер, наче дивом, та сама преса, керована тими ж людьми, стала захисником державного порядку, закон в; виступає проти насильства. Поки ми стаємо: «ворогами країни» , «правими екстрем стами» , «на оплат та служб ворог в Румун ї» тощо. І врешт ми ще почуємо це: що нас ф нансують євреї.

Я запитую себе: коли настане той день, коли кожен румун зрозум є брехню та п дступн аргументи євреїв в дкине їх як щось сатанинського походження? Ц каво, коли ж настане час, коли вони зрозум ють порочн сть ц єї раси?

Ось як трактувалися 23 кв тня 1922 року в зраїльськ й пошт , оф ц йному орган Союзу натурал зованих євреїв, трьом румунським професорам ун верситету А. К. Куз , Паулеску та Сумулеану в редакц йн й статт п д назвою «Фантоми» : «Кл ка клоун в громадськ сть злочинц з бралися, щоб створити банду злочинц в. І на сором країн , серед них троє професор в наших ун верситет в.

«І ц екземпляри, ц в дстал привиди хочуть в дродити антисем тизм... деяким в дсталим клоунам це вдасться зараз, коли оф ц йний антисем тизм зникає, а загальне виборче право також неминуче призведе до демократизац ї нашої громадськост та громадське життя Н ! Даремно вони працюють! Ц привиди не зупинять людство в їхньому поход , не потр бно буде проколювати їхн серця гострим жезлом;* насм шка над їхньою зрадою пок нчить з ними назавжди...

«Ран ше ми пов домляли про жорсток д ї, спричинен так званим «Нац ональним християнським союзом» (що складається приблизно з п’яти з половиною дурних персонаж в), щоб виправити

їх раз назавжди у їхн й сумнозв сн й позиц ї та звернути увагу євреїв на те, що все ще є злочинц . там, проти якого вони повинн захищатися» .
Отже: кл ка клоун в, публ чн злочинц , зграя зловмисник в, зразки, п зн привиди, зрада, дика д я, сумнозв сне позерство - це те, що професори Куза, Паулеску та Сумуляну, професори румунської мови; а яка ваша д я для порятунку нац ї!

Ми отримували обурення за обуренням, глузування за глузуванням, ляпас за ляпасом, поки не опинилися в так й жахлив й ситуац ї: євреїв вважають захисниками Румун ї, захищеними в д усякого невдоволення, як живуть у мир та достатку, тод як нас вважають ворогами нашої нац ї з нашими

Machine Translated by Google

свобода життя п д загрозою, вс органи влади пересл дують їх, як скажених собак
румунська.

Я на власн оч бачив ц часи переживав їх, засмутився до глибини душ . Це
жахливо боротися роками за свою батьк вщину, з чистим, як сльоза, серцем, терп ти
страждання та голод, раптом опинитися оголошеним ворогом своєї країни,
пересл дуваним под бними соб , кажучи, що ти правий, бо тоб платять
ноземц , див

весь єврейський народ дом нує на своїй земл , беручи на себе роль захисника
Румун ї та оп куна Румунської держави, як й загрожуєте ви, молодь країни.
Н ч за н ччю нас турбували ц думки, час в д часу ми в дчували огиду,
неймов рний сором сповнювалися смутком.

Чи не краще було б нам, думаємо ми, п ти в св т, чи не краще було б шукати помсти,
за яку ми вс загинули б: ми, румунськ зрадники, голови єврейської
г дри.

Machine Translated by Google

*
Народне пов р'я, зг дно з яким, щоб привид не потривожив спок й живих, «в дкопують голову пронизують серце шкодою» (Тр.)

З'ЇЗД ЛІДЕРІВ СТУДЕНТСЬКОГО РУХУ

ЯСІ З 22 ПО 25 СЕРПНЯ 1923 РОКУ

У обмеженому ком тет в Бухарест було вир шено провести перший з'їзд л дер в студентського руху та делегат в п сля року боротьби.
Цей конгрес в дбувся в Клуж 22 25 серпня 1923 р. Мота, президент студентського центру Петру Майора, написав нам, що м сцева влада пов домила йому, що вони мають наказ заборонити цей конгрес. Ми, ясяни, в дпов ли Клужу, а також ншим осередкам, що ми в зьмемо в дпов дальн сть за проведення цього конгресу в Яссах, нав ть якщо уряд захоче його заборонити. Нашу пропозиц ю прийняли, ми виконали св й обов'язок, щоб 40 в домих делегат в розквартирували. Вранц 22 серпня ми поїхали на зал зничний вокзал, щоб прийняти делегац ю з Клужа на чол з Йоном Мотою, пот м делегац ю з Чернаут на чол з Тудосе Попесеу та Карстяну та з Бухареста на чол з Наполеоном Крету, С м онезеу та Рапеану. О 10 годин п шли т лесними до Катедри помолитися

провести Рекв єм в пам'ять про студент в, загиблих у в йн , одним з яких був колишн й президент студентського центру кап Стефан Петрович.

Але, на наш превеликий жаль, ми застали ворота собору замкненими на ланцюги охороняними жандармами. Тим часом прибув старий професор Гаванескул.
Пот м, оголивши голови, ми стали навкол шки посеред вулиц перед церквою, яку нав ть нев рн турки не закрили для тих, хто хот в помолитися. Коли отець Штубей випадково проходив повз, побачивши нас на кол нах, в н п д йшов до нас прочитав к лька молитов.

Так, непокрит , мовчазн дуже сумн , ми долали в дстань до Ун верситету, йдучи серединою вулиц , з єврейськими поглядами, що стр ляли в нас, як стр ли з їхн х дверей в трин.
М сцева влада в оточенн численної м л ц ї, яка чекала на нас на сходах ун верситету, пов домила, що М н стерство м жнародних в дносин заборонило проведення з'їзду. Прокурор зупинився попередив, щоб ми розходилися. Я роздратовано в дпов в: «Пане прокуроре, я знаю, що ми живемо в країн , де д ють
закони. Конституц я гарантує нам право на з брання, ви, сер, знаєте краще за мене, що м н стр не може скасувати ц права, гарантован Конституц я, тому в м'я закону, який не ми, а ви порушили, ми просимо вас в д йти» .

Загартован святотатством, скоєним годину тому, коли церковн ворота були закут нам не дозволяли молитися; тепер ми стикаємося з другою несправедливою та принизливою провокац єю, коли нам не дозволяють ув йти до нашого власного дому, ун верситету; Розм ри
цих заход в являли собою кричущу незаконн сть, ми спалили все на нашому шляху , п сля деякої боротьби, ми силою зайняли ун верситет.

13-й полк, який прибув трохи п зн ше, оточив ун верситет. Ми ховалися, охороняли вс входи, а за кожним в кном ми бачили по три солдати з натягнутими багнетами.

З'їзд був урочисто в дкритий в аудитор ї юридичного факультету о 12 годин дня, у важк й атмосфер в ц й несприятлив й ситуац ї. Делегати, бл д в д обурення, притихл болем того, що сталося в Собор й тут, в дчули в безлюдних коридорах пов тря глибокої печал . Ус х хвилювало можливий напад арм ї на ун верситет неминуч насл дки.

Machine Translated by Google

Ми не говорили жодних промов. Конгрес неправильно оц нив серйозн сть ситуац ї та побоювався серйозних насл дк в.
Мене обрали президентом у перший день. Ми почали розкритикувати под ї дня. Дехто попросив слова на знак протесту. Тож ми почали дискус ї про рух.

Як ми ставимося до в дкриття нового навчального року. Ми кап тулюємо? Важко!
Ц лий р к боротьби без результату. Навпаки, збентежений, принижений, побитий.
Продовжуємо? Знову важко! Учн виснажен ; вони не можуть продовжувати другий р к битви.

Тим не менш, Мота, Тудосе Попеску, С м онеску я благали продовжувати нашу боротьбу; благати про жертву, бо з кап туляц ї не буде н чого, кр м сорому й приниження. І неможливо було, щоб через жертву щось краще не дало плод в для нашого народу. О 8 годин вже стемн ло. У м ст ми чуємо шум метушню.

Костянтин Панку, ветеран-борець 1919 року, оточений студентами, стояв на вулиц . Велика к льк сть городян, як з бралися б ля кафе «Туф й» з смолоскипами, намагалися п днятися на пагорб до ун верситету, щоб принести нам к лька м шк в хл ба.

Ми вс стрибаємо до в кон, щоб визирнути. Протестувальники прорвали оточення Tufli Café поб гли на пагорб. Також у запекл й боротьб було прорвано друге оточення на вулиц Корою. Чуємо вибухи «Ура» . Таким же чином було подолано третє оточення. Ми готувалися атакувати зсередини, виходити, але наш ззовн не змогли пробити четверте оточення. Чути було голос Панку, його торба з хл бом б ля н г: «Вони наш д ти» .

Ми плакали в д радост . Саме за цих людей ми боремося, вони б нас не п двели.
О 9 год
почалися переговори м ж нами та владою через Наполеона Крету. Ус м студентам пооб цяли негайну свободу, якщо мене передадуть їм. Студенти в дмовилися. Близько 11 вони дали нам знати, що ми можемо п ти групами по троє, звичайно, маючи нам р заарештувати мене, коли ми п демо. Ми приймаємо.
Щохвилини в дходила група з трьох ос б. Б ля дверей їх уважно оглянули чотири ком сари та агенти.
Я швиденько зняв св й нацональний одяг, в ддав його товаришу одягнув його одяг. Я п шов з С м онеску та трет м студентом.
Коли двер в дчинилися, я д став з кишен к лька монет. Вийшовши на тротуар, ус стюарди подивилися вниз запитали:

— Що ви загубили, панове?
Ми, теж похиливши голови, шукаючи монети,
в дпов ли: «Без р зниц » .

С м онезеу залишився розмовляти з ними, шукаючи грош , чиркаючи с рниками, а я вт к.

Ми запланували продовження нашого з'їзду на другий день за м стом у монастир Кетатуя в найсувор ш й таємниц . Я прокрався туди п д виглядом кочегара паровоза мен пощастило, що мене не вп знали нав ть маршали.
Головував Іон Мота.

Завдяки нашим вартовим, розм щеним на стратег чних позиц ях, ми могли виявити наближення будь-кого на в дстан к лометра. Того дня ми працювали мовчки сид ли там доп зна. Були внесен пропозиц ї, р шення

Machine-Translated by Google

розетки. Також на ц й зустр ч 10 грудня було проголошено нац ональним святом для румунських студент в.

На трет й день м ркування тривали в невеликому л ску на гор Галата. Б льш стю було прийнято р шення про продовження страйку. Для кер вництва д яльн стю всього студентського руху в ус х ун верситетах була обрана ком с я з п'яти ос б. Членами ком тету були: Йон Мота в Клуж , Тудосе Попеску в Чернаут , Іл є Гамеата в Яссах, С м онезеу в Бухарест та я. Сформувавши цей ком тет, старе студентське кер вництво в Бухарест , недостатньо по нформоване та нер шуче, впало остаточно. В н продовжував називатися, але б льше не очолював. Вперше було оф ц йно вир шено надати руху нового спрямування: з одного боку, боротися проти пол тичних парт й, як ми вважали далекими в д нашої нац ї, а з ншого боку, зм цнити в ру в новий румунський рух. як мають бути оф ц йно п дтриман студентами. для досягнення перемоги «Християнська л га нац ональної оборони» .

Конгрес завершив свою роботу на четвертий день у будинку пан Г ки на Керол-стр т. Увечер вс роз йшлися до свого ун верситету, а я поїхав до Кампул-Лунга, щоб орган зувати конгрес LANC на Буковин , в якому мали брати участь професор Куза та вс л дери руху. Мен було важко туди потрапити, оск льки був виданий ордер на м й арешт.

Коли я подорожував, я був у захват в д ус х р шень конгресу, як в дпов дали дус наших думок, але перш за все тому, що ми залучили людину на наш б к: Іона Моту, президента Центру Петру Майора в Клуж .

ЛАНКОВИЙ КОНГРЕС У КАМПУЛЬ-ЛУНГІ

Конгрес у Кампул-Лунг в дбувся в понед лок, 17 вересня 1923 року.
Ми зберегли його лише п сля важкої битви, тому що уряд заборонив це, для виконання свого указу в н послав в йсько з Чернаут п д командуванням полковника. На кожному в'їзд до м ста були виставлен м цн кордони в йськ.
Ми зосередили вс сили на зах дному вход в м сто, в д Садової, Пожората.
Там ми порвали шнури завдяки лучникам Ватра-Дорнея та Кандрен , що дало нам ц лу годину, щоб пропустити весь конвой з к лькох сотень воз в.

З'їзд проходив на м ському кладовищ . Допов дачами були: професор С, Уза, м й батько, д-р Катал н, президент LANC для Буковини, Тудосе Попеску; пот м брати Октав Валер ан Дан елеану, як з ентуз азмом орган зували цей значний конгрес за допомогою доктора Катал на. Т горд г рськ селяни з довгим волоссям, одягнен в б л сорочки та груб сукн , почувши звуки довгого г рського рогу, ст калися до свого м ста, численн й бурхлив , як н коли. Вони думали, що настав час, оч куваний стол ттями, для румуна розтоптати г дру, яка його засмоктувала, щоб в н вийшов, щоб прийняти свої права володаря своєї країни, її г р, її р чок її м ст. Вони несли тягар в йни. Ваша кривава жертва на вс х фронтах створила Велику Румун ю. Але, на превеликий їхн й жаль розчарування, Велика Румун я не виправдала їхн х спод вань.

Тому що Велика Румун я в дмовилася роз рвати ланцюги єврейського рабства, яке їх так довго мучило.
Велика Румун я в дмовилася в д м фу для подальшої експлуатац ї євреїв» наклала на їхн голови бат й пол тик в, як в дправляли їх у в'язниц , коли вони намагалися вимагати своїх вкрадених сторичних прав.
Л с на Буковин , вс ц гори, наповнен колишньою православною церквою, як тепер були занурен в пол тику далеко, були в ддан єврею Анбаубу на видобуток дров за нечувану ц ну 10 лей за куб чний метр, тод як румунський селянин мав платити 3,50 лей.

Machine Translated by Google

Г рськ л си потрапляють п д нещадну єврейську сокиру. Б дн сть смуток поширюються румунськими селами, гори перетворюються на безпл дну скелю, а Анхаух його родич пост йно й невтомно везуть свою наповнену золотом скарбницю через кордон. Злочинним партнером єврея в експлуатац ї нещастя тисяч селян був румунський пол тик, який наївся своєї частки цього неймов рного прибутку.

Демонстрац я делегувала 30 важливих селян до Бухареста п д кер вництвом доктора Катал на та Валера Дан елеану, зустр лися з прем'єр-м н стром попросили його вжити заход в проти спустошення їхн х г р, скасування контракту з церквою Анхау таким чином показати свою любов вдячн сть до молодих людей, як пробудили їх до бою, мол ться, попрос ть його поставити "humerus clausus" у школах, Тудосе Попеску та мене також обрали м тинги, щоб супроводжувати 30 селян до Бухареста.

*
Румунська грошова одиниця. (Тр.)

Я поїхав перед ними до Бухареста, щоб переконатися, що ц селяни, як вперше приїхали до столиц своєї країни, будуть добре прийнят студентами. Ц селяни п д йшли до Бухареста з такою чистотою серця, з таким великим болем такими великими спод ваннями, щоб захистити нашу справу так само, як їх. Витрати на подорож були непропорц йно великими пор вняно з їхн ми м зерними ресурсами.

П сля прибуття до Бухареста студенти прийняли їх по-корол вськи – цих в чних корол в румунського народу – вони з йшли з поїзда у своїй свят й столиц з очима, повними сл з. Але за вокзалом чекали прокурор Рашкану, ком сари пол ц ї та ряди жандарм в, щоб не дати їм пройти. Жандармам ком сарам пол ц ї було наказано атакувати нас.

Корпуса рушниць палиц сипали ударами по б лих головах спок йних обличчях селян. Пот м розлючен студенти, поставивши старих селян серед своєї групи, напали на е. прорвали перше оточення, кинувшись до Пол техн чної школи, де вони прорвали другий, пот м трет й втекли на площу Матаче Мацелару. Селяни плакали. Один з них, охоплений нестримним обуренням, порвав на соб сорочку. Наступного дня ми вс п шли на вулицю Гогу Кантакуз но до м н стерської резиденц ї, де нас зустр в прем'єр-м н стр.

Нас перенесли на наступний день; нарешт нам сказали, що нас приймуть на трет й день. Ми прийшли. Ми зайшли в коридор чекали близько години, мовчки, розмовляючи пошепки навшпиньках. З'явився начальник канцеляр ї.

"Панове, їдьте додому, прем'єр-м н стр вас прийняти не може. В н заходить до Ради м н стр в".

«Але ми пройшли довгий шлях» , — намагаємося сказати ми. Двер зачинилися перед нами. Я думав: кожен витратив 1000 леїв т льки на св й квиток. Ми п демо додому, н чого не зробивши? Вони б льше не можуть залишатися в Бухарест . Я схопив двер обома руками почав їх трясти щосили. кричачи на все горло: «Впуст ть нас, а то я зламаю двер й ув йду силою» .
Я в дчинив двер ногою. Селяни загомон ли й притулились плечима до дверей. Двер в дчинилися, з'явилося близько десяти здивованих людей з волоссям, що стояло дибки, жовтими обличчями. Здається, це були журнал сти: «Що ви

хочете, панове?» запитали вони.
«Передайте прем'єр-м н стру, що якщо в н не пустить нас, ми тут усе зламаємо й силою проникнемо» . Через к лька хвилин перед нами в дчинилися двер , ми ув йшли. Ми п днялися сходами. Там у коридор , стоячи високий

Machine Translated by Google

прямо, як жердина, стояв Іон Брат ану; за ним м н стри Ангелеску, Флореску, Константинеску, В нт ла Брат ану та нш .

— Чого ви хочете, люди добр ? запитав в н.

Ми, двоє молодих студент в, ще обурювалися хот ли б виглядати лют шими, передаючи тим самим правдиву нотку настрою гурту, але селяни, потоптавши с льськими черевиками по мармурових сходах плюшевих килимках, пом'якшилися.

«Ваша Високосте, прем’єр-м н стре, ми ц луємо вам руки шанобливо стоїмо б ля ваших н г. Чого ми хочемо? тече дах, бо не вистачає нав ть черепиц , щоб їх покрити. Ми б льше не можемо тримати наших д тей у школах. Євреї також заповнили наш школи, наш д ти стануть їхн ми найман роб тниками» .

Пот м виступили нш селяни. Йон Брат ану слухав, не згадуючи про наше зам шання в передпокої, нарешт , п сля того як селяни додали: «Ми також просимо студент в ун верситету, наших д тей, щоб numerus clausus був реал зований, як вони просили» , в н в дпов в: «Ід ть додому набер ться терп ння, бо я буду розглядати л сове питання, а щодо numerus clausus, то цього зробити не можна.

Покаж ть мен лише одну державу в Європ , яка це запровадила. Цей зах д, я його теж представлятиму.

Але Європа прокинеться лише через десять рок в запровадить numerus clausus, визнавши таким чином нашу справедливу справу. Однак Іонел Брат ану не проживе достатньо довго, щоб виконати свою об цянку, його наступники будуть лише нижчими слугами юдаїзму, як п дн муть кулаки, щоб вдарити нас

вбийте нас за наказом ваших нопланетних господар в.

Ми вс йдемо, без над ї. Н чого не буде зроблено. Одразу п сля слухання, через к лька годин, доктор Катал н, який очолював делегац ю, Валер Дан елеану були заарештован . Т єї ноч група студент в влаштувала ворожу демонстрац ю б ля будинку м н стра внутр шн х справ. Студент Володимир Фр му був заарештований ув'язнений у в'язниц Вакарест . Решта виїхала до Кампул-Лунга.

Machine-Translated by Google

СТУДЕНТСЬКА РОБОТА ЖОВТНЯ 1923 РОКУ

СПРОБА ПОМСТИ, ЩОБ СЛУЖИТИ ПРИКЛАДОМ ДЛЯ ПОКОЛІНЬ МАЙБУТНЄ

Мота також приїхав до Кампул-Лунга, щоб приєднатися до мене, п днявшись до скиту Петру на гор Рарау: - гора, яку я особливо люблю. Коли Рарес п дн мався, Мота д лився з мною своїм внутр шн м

«Студенти б льше не можуть продовжувати наступної осен , зам сть того, щоб ус ми погодилися на ганебну кап туляц ю п сля року боротьби, було б краще спонукати їх в дновити заняття, а ми, хто їх веде, благородно завершити рух, пожертвувавши собою та взявши з собою вс х тих, кого ми вважаємо найб льш винними в зрад румунських нтерес в.

«Давайте шукати зброю стр ляти з неї, подаючи жахливий приклад, який буде запам'ятовуватися надовго в стор ї Румун ї. Що станеться з нами п сля цього, помремо ми чи проведемо решту дн в у в'язниц , уже не матиме значення.

Я погодився, що останн м актом нашої боротьби буде, ц ною нашої загибел , акт покарання для п гмеїв, як , покинувши свої в дпов дальн посади, принизили наразили румунську нац ю на невимовну небезпеку.
У цю мить ми в дчули, як у наших жилах закип ла кров, вимагаючи помсти за вс несправедливост за довгий ланцюг принижень, яким зазнав наш народ.

Невдовз п сля цього вони зустр лися в дом пана Бутнару за адресою: 12 Saveseu St. Ion Mota, Corneliu Georgescu та Vernichescu frorri Cluj; Л є Гамеата, Раду Миронович , Леон да Бандач я з Ясс; Тудозе Попесей з Чернаут . Першою проблемою, з якою нам довелося з ткнутися, було визначити, хто є головними винуватцями; хто найб льше в дпов дальний за нещастя, яке охопило всю країну: румуни чи євреї? Ми одностайно погоджуємося, що першими найб льшими винуватцями були в роломн румуни, як за ср бняки Юди зрадили св й народ. Євреї є нашими ворогами , як так , вони ненавидять, отруюють винищують нас.
Румунськ л дери, як ув йшли у ваш таб р, г рш за ворог в: вони зрадники. Перша найжорсток ша кара має впасти спочатку на зрадника, пот м на ворога. Якби у мене була лише одна куля, а перед мною стояв ворог зрадник, я б дозволив зраднику її отримати. Ми узгодили мена к лькох людей, як зрадили свою країну, а саме ш стьох м н стр в каб нету м н стр в, очолив список Джордже Марзеску.

Зрештою, це був чудовий час для тих мерзотник в, як нав ть не думали, що їм доведеться в дпов дати за свої вчинки в країн , де вони вважали себе абсолютними господарями народу, нездатного на будь-яку реакц ю, - час, коли їм доведеться в дпов дати життям. .
Цього разу Нац я посилала своїх месник в через невидим пута душ .

Тод ми припускаємо другу категор ю: євреї. Що вибрати з двох м льйон в? Ми розм рковували, обговорювали нарешт д йшли висновку, що справжн ми л дерами єврейського нападу на Румун ю є рабини, ус рабини в кожному комерц йному м ст та сел .

Вони ведуть всю єврейську масу в атаку, куди румун впаде, в н не впаде випадково. В н падає, тому що його в дзначив рабин. За кожним пол тиком, який продався, стоїть мозок рабина, який заклав основу та наказав Кахалу чи єврейському банк ру закрити угоду та розплатитися з ним.
За кожною єврейською газетою, яка надихає наклеп, брехню, п дбурювання, стоїть рабин. Але нас небагато, тому ми вибираємо т льки «великих кот в» з Бухареста. Якби у нас була чисельн сть, ми б взяли абсолютно вс х.

Тод ми вибрали банк р в. Ар ст д Мавр т у Бланки, як корумпували вс парт ї та вс х румунських пол тик в, вв вши їх до рад директор в обсипавши грошима; Берков ч , який ф нансував Л беральну парт ю (Бланк керував, зокрема, Нац ональною селянською парт єю, але якщо в н в дчував, що може викупити й л берал в).

Дал ми розглянемо євреїв у прес . Найнахабн ш , отруйники душ:

Machine-Translated by Google

*
Правитель Молдав ї, 1527-1538; 1541-1546 роки. (Тр.)

Розенталь, Ф лдерман, Гон г нанн (Фагуре), директори газет Д м неата («Ранок»), Адеварул («Правда»), Лупта («Боротьба»), ус ц вороги румунства.

Ми групами вирушили до Бухареста, назавжди прощаючись з Яссами. Я залишив студентам листа, в якому пояснив виправдан сть нашого жесту, попрощався з ними закликав повернутися до занять, але збер гати в ру до остаточної перемоги. Ми вс пишемо батькам бойовим побратимам.

У Бухарест ми знову зустр чаємося в будинку Данулеску. Ми були знайом з ним деякий час, в н справив на нас хороше враження. В н не був у ц й команд , але з задоволенням прийняв нас. Т єї ноч о 8 годин ми вийшли з його дому, щоб п ти до Драгоша на вулиц 13 вересня, 41, де мали уточнити детал та визначити, коли має розпочатися наша акц я. Ледве ми з бралися, як до к мнати ув йшов бл дий Драгош сказав: «Брати, пол ц я оточила будинок» .

Це було вноч 8 жовтня 1923 року, близько 9 години – час сум'яття, коли ми нав ть не встигли поговорити. Ми просто спрямовуємо один на одного пошуков погляди.

Тод я вийшов у хол, де побачив постать генерала Н колеану та його уповноважених, як виламували двер . У наступну секунду двер в дступили, будинок наповнився ком сарами. Генерал Н колеану вигукнув: «Руки вгору!»

Але не встигли, як кожного з нас схопили по два стюарди поставили на л н ю: мене на правий фланг, пот м Мота, Корнел у Георгеску, Тудосе Попеску, Раду М ронович , Верн ческу, Драгош. — Переверни револьвери!
«У нас немає» , — в дпов ли ми. Т льки у Мота був Браун нг 6.35 Верн ческу.
Пот м нас вивели з дому по одному, кожного за руки схопили дв стюардеси, посадили нас окремо в машини, що чекали.

Позаду нас, у хат , плакала Драгошева стара мати. Машини завелися. Ми думали, куди вони нас везуть? Ми не сказали н слова. Ми не задавали питань тим, хто нас тримав у полон , як сам теж мовчали. Пройшовши к лька вулиць, ми приходимо до Головного управл ння пол ц ї. Нас змусили п ти в к мнату, де обшукали наш кишен . Вони забрали все, що ми мали з собою, включаючи ком р краватку. Це розвертання, це зривання ком р в, таке ставлення до нас, як до кишенькових злод їв, було дуже принизливим. Але ми були лише на початку цього шляху приниження. Притулившись обличчям до ст ни, не в змоз повернути голови «утримуючись у цьому положенн деякий час, ми думали: «В льн люди к лька годин тому, горд та р шуч роз рвати ланцюги нашого народу, подив ться, ким ми перетворилися — деяк б долашних, безсильних нещасних, як скуто дивляться на ст ну за наказом деяких жалюг дних пол цейських, обшукують, як злод ї, позбирають наш особист реч » .

З цього приниження почалися наш велик страждання, як поступово розбивали наш серця. Я вважаю, що немає б льшого страждання для б йця, який живе з г дн стю та честю, н ж бути роззброєним, а пот м приниженим. Смерть завжди солодша за це.

Пот м нас в двели в к мнату посадили за п’ять метр в на лави, а агенти були поруч, забороняючи дивитися один на одного. Ми так сид ли годинами, поки нас не викликали на допит. Учасниками тих довгих бол сних годин були, окр м мене, Мота, Тудосе Попеску, Раду Миронович , Корнел у Георгеску, Верн ческу та Драгош. Через деякий час, одного за ншим, нас викликали на допит у велику к мнату з прокурором, сл дчим суддею, генералом Н колеану та деякими представниками уряду. На св танку була моя черга. Там вони поставили перед мною деяк з моїх

Machine Translated by Google

листи та два кошики з ус ма нашими револьверами, як були захован в н бито дуже над йному м сц . Я не м г зрозум ти, як вони туди потрапили. Я розум в, що нас сп ймали, але хто сказав, де захована зброя?

Почався м й допит. Я поняття не мав, що задекларували нш , м ж нами не було попереднього розум ння щодо того, що декларувати, оск льки ми не мр яли, що опинимося в так й ситуац ї. Тому я розглянув ситуац ю та прийняв р шення, яке вважав найкращим.

Одна хвилина на перехрест . Коли мен поставили перше запитання, хоча минуло три хвилини з моменту мого входу в к мнату, я все ще не оц нив ситуац ю наст льки добре, щоб прийняти р шення. Я почувався пригн ченим втомою глибоко приголомшеним. І коли мене попросили в дпов сти, я сказав: «Панове! Будь ласка, подумайте хвилину, перш н ж в дпов сти» .

Постало питання – заперечувати чи не заперечувати? У ту хвилину я напружив ус сили свого розуму душ вир шив н в чому не в дмовлятися. Кажи правду. І не з боязк стю чи каяттям, а з в двагою:

«Так, це наша зброя. Ми хот ли розстр ляти з неї єврейських м н стр в, рабин в великих банк р в» .

Вони запитали мене про їхн мена.

Коли я почав називати їхн мена, починаючи з Александру Констант неску зак нчуючи євреями Бланком, Ф лдерманом, Берков ч , Хон гманом, ус присутн виглядали дедал ширше, налякано. Я п дозрював, що допитан ран ше мене товариш все заперечували.

— Тод нав що їх убивати?

«Перш тому, що зрадили свою країну. Друг як вороги корупц онери» . — І ти зараз про це не шкодуєш?

«Н , ми н про що не шкодуємо... Хоча ми впали, це не б да... За нами десятки тисяч, як думають так само!»

Сказавши це, я в дчув зв льнення в д скел смирення, п д яку я занурився б ще глибше, якби зр кся всього. Тепер я твердо стояв у в р , яка привела мене сюди, з горд стю дивлячись у обличчя своїй дол та тим, хто, здавалося, мав право на життя чи смерть. Якби я все заперечував, мен довелося б захищатися в д висунутого на мене звинувачення, благаючи поблажливост , завойовуючи прихильн сть моїх нкв зитор в.

На наступному суд та на п дстав наявних у нього письмових св дчень ми мали б пройти бол сне й ганебне випробування, заперечуючи власне писання та власн переконання, заперечуючи правду, яка суперечила наш й сов ст та честь нашого руху.

Представники великого студентського руху, невже нам не вистачає мужност взяти на себе в дпов дальн сть за свої д ї та в ру?

У такому випадку країна наш товариш за її межами не д зналися б про наш нам ри, а єдиним плодом наших страждань — хоч як вони були довг — було саме те, що країна просв тилася хоча б краще знати своїх ворог в.

Пот м вони вимагали, щоб я власноручно написав ц заяви на папер . Я зробив.

Наприк нц додав: «Дата ще не визначена.

Вони сп ймали нас, коли ми це обговорювали. Я запропонував переїхати через тиждень або два» . П сля чого сл дч все б льше б льше перешкоджали мен , щоб я не записував ц подробиц .

Лише п зн ше я зрозум в причини такої наполегливост – тому що моє останнє речення п д рвало юридичну ц нн сть ус єї скарги, будучи нашим захистом, тому що змова вимагає чотирьох елемент в: 1. Об’єднання ос б з метою.

2. Позначення потерп лих.

3. Придбання зброї.

4. Встановлена дата проведення акц ї.

Machine Translated by Google

Але оск льки ми ще не визначилися з датою введення плану в д ю, ми все ще перебували на етап обговорення. Встановлення дати мало велике значення, тому що за два тижн ми могли захвор ти, жертви могли померти, уряд м г впасти або поступитися т. д. На цьому ґрунтувався весь наш юридичний захист.

П сля моїх св дчень агенти в двели мене в п двал, де я був один у камер . Двер були замкнен ззовн . Я уявив, що мої товариш займають сус дн камери. Я вдарив кулаком по ст н , гадаючи, хто ще там. Я отримав в дпов дь: «Мота» . Тод я л г на дошки, щоб трохи поспати, оск льки був смертельно втомлений,
але не мав

важке пальто я тремт в в д холоду. Пот м вош почали мене кусати. Вони тисячами накинулися на мене. Перевернув дошки на ншу сторону, вош вил зли зверху, повторив цю операц ю к лька раз в, поки не здалося, що вже день.
Я почув шум б ля дверей. Його в дкрили, тих нших, нас ус х витягли; пот м посадили в машини, кожну з яких супроводжували два жандарми два ком сари.
Машини роз'їжджали одна за одною. І те саме питання промайнуло в наших головах.. "Куди?"

У В'ЯЗНІ ВАКАРЕШТЬ

Ми пройшли к лька незнайомих вулиць, на яких на нас дивилися ц кав перехож . Ми залишили столицю позаду, машини зупинилися перед к лькома великими воротами з написом «В’язниця Вакарести» .

Ми вийшли з машин, обаб ч яких стояли солдати з багнетами, на в дстан десяти метр в один в д одного. Почувся скрип замк в ланцюг в, велик ворота в дчинилися.
Один за одним ми перетиналися , ув йшовши, нас провели нагору до тюремних каб нет в, де нам видали ордери на арешт. Ми зрозум ли, що нас заарештували за змову проти держбезпеки, з примусовими роботами як конкретне покарання.

Пот м нас завели в нший дв р, посередин якого стояла висока церква. Навколо були ст ни, а вздовж них – камери. Мене посадили в камеру ззаду, чотири фути завширшки два фути завглибшки, пот м зачинили ззовн .
Всередин стояло лише дерев'яне л жко, а б ля дверей було маленьке заґратоване в конце. Мен стало ц каво, де мої товариш . Тож я поклав голову на дошки й заснув. Я прокинувся через дв години, тремтячи. Було холодно, жодне сонячне пром ння не проникало в камеру. Приголомшений, я озирнувся навколо не м г пов рити, де я. Я добре подивився побачив убог сть камери.
Я сказав соб : «Складна ситуац я» . Хвиля болю пронизала серце. Але я вт шався: «Це для наших» .

Тому я почав робити г мнастичн рухи руками, щоб роз гр тися. Близько 11 ранку я почув кроки. Двер в дчинив охоронець. Я подивився на нього. Можливо, я под вався, що колись зустр в його. Але це був дивний злий чолов к. В н подивився на мене злими очима. В н дав мен шматок хл ба тар лку борщу. Я запитав його: -
Охоронець, не могли б ви викурити? "Н , не я!"

В н знову замкнув мене п шов. Наламав чорного хл ба проковтнув к лька ложок борщу. Тож я поклав їх на цементну п длогу й почав збиратися з думками. Я не м г зрозум ти, як вони нас знайшли. Хтось з нас мав необережн сть поговорити з кимось про наш проект? Нас хтось зрадив? Як вони знайшли наш револьвери?

Знову я почув кроки. Я дивився у в кно, до моєї кел ї наближався священик к лька чолов к в. Вони сказали: «Ну, панове,
х ба ви, осв чен молод люди, могли таке зробити?»

Machine Translated by Google

«Якщо можливо, щоб цей румунський народ загинув п д впливом євреїв пригноблений зрадою, розпусн стю та глузуванням своїх л дер в, то те, що ми зробили, також можливо» .

«Але ж у вас ст льки класних засоб в!»
"Ми пройшли вс судов шляхи. Якби нам в дкрили хоч одну, ми могли б не потрапити в ц камери".

«А тепер це добре? Тоб доведеться постраждати за свої д ї!»
«Можливо, з наших страждань вийде щось краще для цього народу»
Вони п шли.
Близько четвертої години прийшов охоронець, прин сши зам сть матраца потерту ковдру велику сумку, повну соломи. Я з брав сумку, як т льки м г. Тод я з'їв ще хл ба л г. Я розм рковував над розмовою, яку мав з священиком, думав: «Народ н коли н чого не отримує в д святкування та сп в снування своїх д тей. Це завжди було страждання

принесла йому хороший зароб ток. "
Мен вдалося знайти мету нашим стражданням водночас якусь моральну п дтримку в ц сумн години.
Тож я п дв вся, став на кол на й помолився: «Господи! Ми беремо на себе вс гр хи ц єї нац ї.
Прийми ц наш страждання зараз. Зроби кращий день для цих людей, пройшовши через ц страждання» .

Пот м я подумав про свою мат р про людей удома, як , можливо, чули про мою долю думали про мене. Я помолився за них л г спати.

Хоча в н був одягнений накритий ковдрою, але йому було холодно в н погано спав на тому солом'яному матрац . Мене розбудили о 8 ранку, коли двер в дчинив охоронець запитав, чи хочу я вийти на к лька хвилин. Я вийшов зробив г мнастику, щоб роз гр тися.

Ряд камер, одна з яких була моя, був трохи вищий за нш , тому я м г бачити все подв р'я. Раптом я бачу, як хтось у нац ональному вбранн йде м ж в'язнями. Це був м й батько. Але я не могла в це пов рити. Що в н тут робив? Його теж заарештували? Я зробив к лька знак в, в н побачив мене. Мене зупинив охоронець: "Пане! Вам заборонено сигналити". — В н м й батько, — в дпов в я.

«Можливо, але вам заборонено сигнал зувати»
Я подивився на нього сказав: «Товаришу, залиш
нас самих на Божу оп ку з стражданнями, як В н нам дав; н чого б льше не додавай» . I я повернувся до камери.
П сля об ду мене знову вивели. Вони обсадили мене багнетами вивели з тюрми, де на дороз нас ус х поставили шеренгою на в дстан 10 метр в один в д одного, кожного м ж двома багнетами. Батько в в колону м ж двома солдатами з багнетами в руках.

Було к лька нових в'язн в; Траян Брезазу з Клуж, Леон да Бандач з Ясс Данулеску. Нам не дозволяли н повертати голови, н сигналити один одному. Лише на секунду я поглянув на запал обличчя моїх б долашних товариш в, що страждають. Що мучило моє серце, так це несправедлив сть, якої зазнав м й батько. В н н в чому не був винен. Борець за цю нац ю протягом усього життя, вчитель у середн й школ , майор, колишн й командир батальйону на передов й упродовж ус єї в йни, к лька раз в член парламенту, не безв домий, тепер в н проходив вулицями Бухареста на багнетах. . . Тому ми п шли колоною в б к Суду.
Румуни дивилися на нас байдуже. Але коли ми д йшли до єврейського кварталу, вс євреї вийшли через двер та в кна. Дехто кидав на нас обурлив погляди й см явся; нш коментували вголос, нш плювалися.

Ми схиляємо голови йдемо так, всю дорогу, з болем у серцях.

Machine Translated by Google

У суд наш ордери на арешт залишили в сил . Нас захищав адвокат Пол Іл єску, який був першим адвокатом, який виступив, щоб захистити нашу справу. Пот м нас в дправили назад у тому ж строю, тим самим шляхом. Ми могли бачити в газетних к осках заголовки Dimineata («Ранок») та нших єврейських газет: «Студентська змова. Змовник в заарештовано» . І я знову взявся за моб льний телефон. Я пробув там на холод два тижн , не знаючи б льше н про нших, н про новини ззовн .

Через два тижн , наче два стол ття, нас вивели з камер пом стили в опалювальн к мнати групами по троє. Нам дозволяли готувати та їсти разом.

Коли ми знову побачилися, це було як справжнє свято. Я мав жити в одн й к мнат з Драгошем Данулеску. Тим часом Гарнеата, президент Студентської християнської асоц ац ї, здався, щоб наша к льк сть зросла до 13. М й батько, в льний в д усякої провини; Мота, Гарнеата, Тудосе Попеску, Корнел у Георгеску, Раду М ронович , Леон да Бандач, Верн ческу, Траян Бреазу я, звинувачен в змов ; Драгош Данулеску, заарештован за те, що нас прийняли.

Кр м них, був Володимир Фр му, якого заарештували п д час нашої демонстрац ї перед будинком м н стра внутр шн х справ. Ми отримали примус, на якому готували їжу, яку присилали з-за кордону родич та друз . Звичайна тюремна їжа була чимось страшним, а злидн , в яких жили в'язн , неможливо описати.

Батько отримав в д тюремного начальства дозв л, щоб ми щоранку о сьом й годин йшли до подв р'я на молитву. Ми вс стали навкол шки перед в втарем, промовивши «Отче наш» , а Тудосе Попеску засп вав Prea Sfanta Nascatoare de Dumnezeu («Пресвята Д во Мар я»).

Там ми знайшли розраду для нашого сумного тюремного життя над ю на завтрашн й день. Кожен з нас склав для себе граф к роботи. Мота зайнявся справами, пов'язаними з наближенням суду; Данулеску готувався до медичних спит в. Я працював над планами орган зац ї молод на нац ональну боротьбу .. орган зовував студентськ осередки, молодь по селах студент в середн х шк л. Я розробив це до найдр бн ших подробиць, аж до Р здва, щоб, коли ми вийдемо з тюрми, ми могли це вт лити в життя; якщо н , ми вир шуємо знайти когось з сторони, щоб це реал зувати.

Це має бути зроблено в рамках Л ги, яка була б пол тичною рукою, а наша секц я мала б займатися вихованням боротьбою молод .
8 листопада, на свято Святих Архангел в Михаїла Гавриїла, ми обговорювали можливу назву ц єї молод жної орган зац ї. Я сказав: «Нехай буде «Архангел Михаїл» .

Батько казав: «Є в церкв , на л вих дверях в втаря, кона святого Михаїла» .
"Побачимо!" Мота, Гарнеата, Корнел у Георгеску, Раду М ронов ч , Тудосе та я п шли подивитися, ми були справд вражен . Ікона явилася нам неперевершеної краси.
Мене н коли не приваблювала краса жодної кони. Але тепер я в дчув зв'язок з цим ус єю душею мав в дчуття, що Архангел живий. В дтод я полюбив цю кону. Коли ми знаходили церкву в дкритою, ми заходили всередину молилися перед ц єю коною. Наш серця були наповнен миром рад стю. В дновилися тортури наших поїздок до Трибуналу.
П шки, м ж багнети, в багнюц , в розношених черевиках мокрих ногах. Деяк єврейськ злочинц , як обдурили державу на к лька сотень м льйон в леїв, були загнан до буд вл суду, коли ми йшли. Багато раз в наш поїздки зд йснювалися без потреби, просто щоб нас дратувати. Мене 25 раз в викликали до суду, лише дв ч допитував сл дчий суддя.

Ми не зм нили жодної частини наших початкових в дгук в.
Нас пост йно хвилювала одна думка: «Хто нас зрадив?»
Н ч за н ччю ми намагалися розгадати цю загадку. Ми д йшли до того, що зап дозрили один одного. Одного ранку я п шов до церкви помолитися перед коною

Machine Translated by Google

розкрити зрадника. Того вечора, коли ми с ли об дати, я сказав своїм товаришам: - Я зобов'язаний принести сумну зв стку.

Зрадника встановлено. В н серед нас, сидить з нами за столом. Ус дивилися на вс х. Ми з Мотою просл дкували за вс ма обличчями в над ї на л дерство. Я засунув руку в кишеню сорочки сказав: «Зараз я покажу тоб доказ» .

У цей момент Верничешев п дв вся, повагався, дав Банде ключ в д ящика з продуктами сказав: «Я йду» .

Ми були спантеличен його в д'їздом, але в дновили наше обговорення доказ в, як я в дмовився надати, оск льки в мене їх не було. Коли ми вийшли з-за столу, то застали Верн ческу одного.
В н звернувся до США: «Кодряну мене п дозрює» .

Я сказав йому, що н кого не п дозрюю; так ми помирилися.

Минали тижн й тижн , а наше тюремне життя тягнулося. Ми позначили ол вцем на ст н кожен день, що минув. Життя у в'язниц було важким, виснажливим для людини, яка народилася в льною, яка жила г дно. Було жахливо в дчувати себе прикутим, у високих ворожих ст нах, далеко в д своїх близьких, в д яких ти н чого не чуєш. І нав ть тут не можна багато рухатися, оск льки три чверт часу ми зачинен в камерах. Кожної ноч злов сний шум засув в, що закручуються на його дверях, занурював його в настр й смутку. Вороги цього народу були в льн надвор , т шилися пошаною добрим життям, а ми, кр м моральних принижень, часто лягали спати голодн тремт ли ц лу н ч на постел з дощок соломи. Але нарешт настали щаслив дн . П сля двох м сяц в ув'язнення ми отримали зв стку про те, що отримано наказ про зв льнення мого батька Данулеску. Для нас, так, велика рад сть. Ми допомогли їм з брати реч , незабаром їх забрали.

Ми спостер гали, як вони виходили, поки вони не пройшли

перш ворота. Я попросив тата переказати мам та ншим не хвилюватися.

Зв льнення будь-якої людини є приводом великої радост для тих, хто залишився. Вс задоволен .
Можливо, через зв льнення когось кожен зм цниться в над ї отримати власну свободу. Через деякий час Драгош, Бандак, Бреазу Верн ческу п шли, в дсторонен в д справи, як м й батько Данулеску.

Лишилося нас шестеро, звинувачених у «змов проти безпеки держави» . Через к лька дн в Драгош пов домив, що це Верн ческу зрадив нас; в н також зробив коп ї св дчень останнього, як були в арх в .
Ми сприйняли цю новину з г ркотою в серц . У наш й нац ї завжди була частка зрадник в.

ЗОВНІ

У вс х ун верситетах студенти повернулися до занять. Здавалося, настала мить дезор єнтац ї.
Два м сяц вони жили п д терором єврейської преси, яка безупинно переб льшувала тяжк сть нашої спроби помститися та її «згубн » насл дки для країни. Воно кричало, що ми втратили дов ру «див л зованого св ту» ; що ми балканська держава. Пост йно запитували: «А що скаже Берл н?» "В день?", "Париж?" І тому, перетворен на захисник в «пост йних державних нтерес в» , євреї щоденно закликали кер вництво країни вжити радикальних заход в проти нац онального руху, який необх дно придушити «з найб льшим насильством» .

Machine Translated by Google

Роком ран ше, коли Макс Ґольдштейн п дклав бомбу в буд влю Сенату, а пол ц я арештовувала євреїв-комун ст в, та сама преса вигукувала: «Держава не може п дтримувати себе проти вол народу, використовуючи насильство.
Де Конституц я? Де закони? Де конституц йно гарантован свободи? Що скажуть закордонн країни, коли держава вживе таких обмежувальних заход в? Держава не може вижити через арешти, тюрми, багнети, терор. За таке насильство, яке застосовує держава, в дпов сть натовп або окрем особи. Сила в дпов сть силою.

Терор, з терором. І звинуватити будуть не вони, а держава, яка їх спровокувала» .

І ось тепер з соромом, що не бачать лише зав'язан оч , та ж преса написала: «Мало, що цих терорист в заарештовано. Їх треба засудити таким чином, щоб зробити з них приклад. Але нав ть цього недостатньо: ус , хто пропагує так антисем тськ « деї» , як завдають такої шкоди наш й країн , мають бути заарештован . Цей антисем тський бур'ян треба вирвати з кор нням все. І до цього питання потр бно ставитися нещадно без поблажливост . "

Цьому потоку ворожнеч нац ональна преса зустр ла шалений оп р.
Окр м «Ун версулу» («O Universo»), який завжди висловлював правильне ставлення до прояв в нац ональної св домост , нац онал стичний рух п дтримували так газети. Cuvantul Studentesc («Голос студента») студент в Бухареста, який лише нещодавно став редактором для наших невтомних товариш в, як були в льними: С м онеску, Рапеану, Фан ка Анастасеску, Данулеску та нших, чиї мена мен нев дом . Dacia Noua («Нова Дак я»), студентський орган у Клуж , диригент Суяга, Мокану, Юст н Л єсу, поет автор «Студент в»
Г мн» .

Cuvantul Iasului («Слово про Ясси»), орган студент в Ясси. Disapta-te Romane («Прокинься, румуне»), орган студент в Чернаут , нещодавно переїхав до Кампул-Лунг, керують доктор Катал н Дан елеану. Apararea Nationala («Нац ональна оборона»), оф ц йний орган LANC у Бухарест , з неперевершеними статтями професора Паулеску, з яких ми в дтворюємо так рядки:

«...Те саме обмеження холодом, голодом терором, усп шно використане євреями-б льшовиками, застосовувалося до студент в» .
«Хто б м г подумати, що настане час, коли наш д ти, цв т румунської нац ї, будуть зобов'язан святкувати свято об'єднання вс х румун в, замкнених у

п двали якоїсь тюрми чи ганяють на мороз , без притулку, без їж ? "
«Мабуть, ви не усв домлювали, що ведете в йну проти всього румунського народу» .
Unirea («Союз»), орган LANC, Ясси, керований професором Кузою, м стить статт безсмертної лог ки. Nationalistul («Нац онал ст»), народний орган Л ги в Яссах. Libertatea («Свобода»), популярна газета Orastie, що належить отцю Мот , яка показала наш жест у його справжньому св тл , таким чином першою без вагань роз рвала зав су мовчання, яка огортала нас у т перш хвилини.

Студентство розум ло нашу жертовн сть. Тому студентський рух дедал б льше моб л зується навколо цих ст н в'язниц Вакарест , де кожен студентський осередок мав своїх представник в.

За нашу долю почали хвилюватися й селяни. Вони надсилали нам грош , в дправляли для нас меси в церквах, особливо в горах Буковини та в Транс льван ї, куди прокралася Libertatea («Свобода»).

Ось невеликий приклад:

Machine-Translated by Google

МОТІ МІТЕ ДЛЯ СТУДЕНТІВ VACARESTI

(Cuvantul Studentesc № 7, р к II, 4 березня 1924 р.)

Серед грошових подарунк в, отриманих студентами, ув'язненими у в'язниц Вакарест в д селян ус х рег он в, є один яскрав ший дорожчий за вс нш , це той, який над слав Мот з г р Апусен . Шкрябаючи низ кишень своїх шк ряних ремен в або к нц своїх носових хусток, вони збирали свої 2, 3 або 5 леїв, щоб в дправити свої ваучери стежками, протоптаними ланку, їхн м колишн м захисником, посилали їх разом з серцем через вершина довгий-довгий шлях до Вакарешт через гори, де вони почули, що їхн х д тей ув'язнили за бажання врятувати їх в д нещасть несправедливост , в д б дност та розбитого серця. Ц внески були над слан з найб дн шого куточка нашої країни, про який у п сн з такою г ркотою та сумом сказано: «Золото в центр наших г р» , коли ми просимо в д дверей до дверей.

Найц нн ший подарунок був над сланий учням Вакарест : жменя монет частинка душ жебрака, «голодного голого, без ноч вл » , душа, яка ховається п д ганч ркою, його найб льший скарб, моральне здоров'я. , те невичерпне джерело сили, з якої в часи велик б да тече спас ння людей!

Мот думає про студент в! Ваша душа починає розум ти, рухатися, кувати новий деал. Це найкращий найкрасномовн ший знак! Почуйте деяк з їхн х мен з м ста Р ска, поблизу Байя-де-Кр с: «Н колае Опреа, 2 леї; Н колае Флореа, 3 леї, N. Харагус, Арон Греку, Т ган Адам, А. Хент у, Н. Булг, Іон Ас леу, Ал. Влад, Н. Борза, Н. Левк ан, Антон Флореа, А. Левк ан, по 5 лей; N. Ciscut, A. Riscuta, Ion Ancu, Saliu Faur по 10; Н. Флореа, священик Н. Русу по 15 лей; Н. Бая, нотар ус Дуту Р скута, кожен по 20 лей. Разом 210 лей. "

Селяни скоро зрозум ють стануть на нашу сторону своєю м цною багатостраждальною душею, в оч куванн години Справедливост .

ДУМКИ ПРО НОВЕ ЖИТТЯ

Свято Р здва тут. Там, у в'язниц Вакарест , ми пост йно думаємо про наш с м'ї вдома , особливо протягом довгих безсонних ночей, ми невпинно хвилюємося. Ц каво, коли наша сторона переможе? Коли ми виберемося зв дси? Якщо нас засудять на 10-15 рок в, чи зможемо ми протистояти тюрм чи наш страждання турботи день у день п дточуватимуть наше здоров'я аж до смерт ?

Ми пливемо в нев дом сть. Цей стан невизначеност поглинув нас.

Ми б хот ли, щоб дата суду була визначена раз назавжди, щоб ми могли якомога швидше знати, яка доля нас чекає.

Страждання та сп льна доля, яку ми чекали, зближували нас усе ближче, а обговорення численних порушених питань привело нас до одного висновку, поступово формуючи єдину модель мислення. Найдр бн ш запитання про нац ональний рух хвилювали нас годинами й днями. Саме тод ми навчилися глибоко мислити досл джувати проблему у вс х її розгалуженнях, до найменших деталей. Ми в дновили досл дження єврейської проблеми та її причин, її шанс в на вир шення. Розробляємо плани орган зац ї та д й.

Через деякий час дискус ї закрили перейшли до закон в, незаперечних стин акс ом.

Ми бачили румун в поза нашою групою, як навпомацки проникали в нашу нац ональну проблему створювали газету чи пород ю на орган зац ю. Ми могли бачити, що вони робили хибн висновки щодо питань доктрини, були невпевнен в питаннях орган зац ї та зовс м не мали ориг нальних дей щодо питань д яльност . У результат глибших роздум в ми все краще краще сприймаємо, що:

Machine Translated by Google

1. Єврейська проблема не є утоп єю, а серйозною проблемою життя смерт для румунського народу, л дери країни, згрупован за пол тичними парт ями, стають все б льше б льше грашками в руках єврейських ман пулятор в.
2. Ця нин шня пол тична система, через її концепц ю життя, свою аморальн сть свою демократичну конф гурац ю, з якої вона походить, становить справжнє прокляття, яке впало на румунський народ.
3. Румунський народ не зможе вир шити єврейську проблему, якщо спочатку не вир шить проблему своїх пол тичних парт й. Першою метою, яку має досягнути румунський народ на шляху до повалення єврейської влади, яка його гнобить душить, має бути повалення ц єї пол тичної системи. Країна має лише тих євреїв л дер в, яких вона заслуговує. так само, як комар можуть селитися розвиватися т льки в болотах, так перш можуть розвиватися т льки в болотах наших румунських гр х в. Іншими словами, щоб подолати їх, нам спочатку доведеться викор нити власн вади. Проблема нав ть глибша, н ж показав нам професор Куза. М с я ц єї боротьби була дов рена румунськ й молод , яка, якщо вона хоче протистояти виклику ц єї сторичної м с ї, якщо хоче продовжувати жити, продовжувати мати країну, вона повинна п дготуватися та з брати вс свої сили, щоб керувати боротьба перемога. Ми вир шили, що коли ми вийдемо з в'язниц , з Божою допомогою, ми не будемо розд лен , а залишимося єдиними, щоб присвятити своє життя ц й одн й мет .

Але перш н ж ми займемося помилками нашого народу, ми почнемо з досл дження власних гр х в. У нас були довг зустр ч , п д час яких кожен з нас д лився недол ками, як пом чав в нших. І ми прагнемо їх виправити.

Це була дел катна справа, адже людина теж створена: вона нелегко сприймає критику власних недол к в. Кожен в рить або хоче показати, що в н досконалий. Але ми кажемо: спочатку ми повинн п знати виправити свої гр хи, а пот м побачимо, чи маємо ми право прагнути покращувати нших.

Так минули кан кули, а пот м зима. Прийшла весна. Ми ще н чого не знали про нашу подальшу долю. Але велика народна теч я на нашу користь народилася зовн , п дтримуючи нашу справу, незважаючи на вс в дчайдушн зусилля єврейської преси зупинити це. Ця теч я неухильно зростала серед студент в, м щан селян, однаково сильна в Транс льван ї, Бессараб ї, Буковин та Старому Корол вств . Тепер ми отримали листи п дтримки та заохочення з усього св ту.

Нарешт весна принесла нам велику рад сть. Суд призначили на 29 березня в суд присяжних в Ілфов . Ми почали готуватися. Але яку п дготовку ми могли зробити? Ми все визнаємо. Ми сказали все, що мали сказати. Приїхали адвокати, як записалися нас захищати. Вони звернули нашу увагу на серйозн сть нашої позиц ї щодо наших св дчень, пропонуючи зм нити її, як все наше ставлення; яку було б розумн ше заперечити. Ми категорично в дмовилися просили захищати нас у рамках наших св дчень, як ми не мали жодного нам ру зм нювати, яким би не був результат суду.

Якщо випадково нас виправдають, то як же без кони, перед якою щоранку молимось? Ми обшукали вс х в'язн в, поки не знайшли маляра.
Ми попросили його зробити нам коп ю, за три тижн в н зробив точну коп ю, ш сть фут в заввишки, маленьку для мене.

продовжуй мою особу, а для мами чотки середнього розм ру. Мота також зробив один для своїх батьк в.

Machine Translated by Google

Пот м ми д зналися, що за нашими св дченнями точно отримаємо не менше п'яти рок в, стали на кол на перед коною: «Господи Вседержителю! Ц п'ять рок в ми вважаємо
втраченими для себе.
Якщо нас виправдають, ми об цяємо присвятити їх справ нашої нац ї» .
Ми вир шили, що 91 з нас переїдуть до Ясс, якщо нас виправдають, щоб створити там наш центр д яльност . З цього моменту, дотримуючись план в, як ми склали, ми почнемо орган зовувати всю молодь країни, починаючи з юнак в д вчат старших клас в просуваючись до наймолодших учн в; у звичайних школах, профес йних школах, сем нар ях, б знес-школах , нарешт , молодь у селах. П сля цього будуть реформован ун верситетськ центри. Ус ц молод люди, як ми спод валися, виростуть у дус в ри, яка нас надихає, щоб, будучи молодими дорослими, вони вийшли на пол тичну арену, де має бути визначена доля нашої боротьби , будучи дал посиленою нов випускники р к за роком, вони будуть схож на хвил нападу, як наближаються без зупинки.

ІЗОЛЯЦІЯ ПОЛІТИКІВ

Пол тична система заразила наше нац ональне життя. Потр бна молод жна орган зац я, наголошення на необх дност її подальшої самоосв ти, захисту та в докремлення в д зарази пол тичної системи. Дозволити продовжувати зараження румунської молод означає знищення для нас певну перемогу для Ізраїлю.

Кр м того, наша орган зац я ц єї молод оп куватиметься проблемою самої нашої пол тичної системи, яка через брак молодих рекрут в буде голодувати. Гаслом всього молодого покол ння має бути:

Жодна молода людина н коли не повинна проходити через двер пол тичної парт ї; бути тим, хто це робить, є зрадником свого покол ння своєї нац ї. Бо справд своєю присутн стю, менем, грошима, роботою в н зм цнює владу пол тик в. Така людина є зрадником, як той, хто покидає сторону брата йде в таб р ворога. Хоча в н не може стр ляти у в дпов дь з рушниц , якщо в н лише приносить воду стр лку, в н є сп вучасником у вбивств тих, хто потрапляє серед його зраджених товариш в, а отже, зрадник своєї справи.

Теор я, яка спонукає вс х нас приєднуватися до пол тичних парт й, щоб покращити їх - якщо ми прикидаємося, що вони поган - є хибною та в роломною. Як це було в д початку св ту, день н ч безперервно, т льки пр сна вода текла в Чорне море з тисяч р чок, але н коли не п дсолоджувалася солона морська вода, а навпаки: те ж саме з нами, що входять у вигр бну яму. пол тичних парт й, ми не т льки не покращимо їх, але й корумпуємо
,
нас.

Це були думки та р шення, як ми найб льше хот ли реал зувати, коли нас виправдовували. Наша орган зац йна структура була готова. Наш план д й розроблений до др бниць. Частина кожного була визначена. Газета, яка буде створена, буде називатися Generatia Noua («Нове покол ння»), а наша орган зац я в ц лому буде називатися Archangelul Mihail («Архангел Михаїл»). На вс х наших прапорах має бути зображення святого Архангела Михаїла з тюремної церкви Вакарести.

На нашу думку, ця орган зац я всього молодого покол ння була б молод жною секц єю пол тичної орган зац ї Лос-Анджелеса, штат П вн чна Карол на, метою якої було б навчання ц єї молод .
Для нас ця програма, задумана в ст нах в’язниц Вакарест , стала початком нового життя. це являло собою щось повне натхнення, орган зац ю та план д й, на в дм ну в д усього, про що ми думали ран ше. Це був початок нового св ту, фундамент, на якому ми могли б будувати протягом багатьох рок в.

Коли ми вийдемо з в’язниц , ми повинн п ти в ус ун верситетськ центри та под литися нашими р шеннями з студентами, показуючи їм, що вуличн демонстрац ї та з ткнення б льше не мають жодних п дстав для снування перед обличчям нашого нового плану. Ми б усе ще ч плялися за свої минул вирази, не заперечуючи їх як свої власн ,

Machine Translated by Google

не соромся їх. Але ваш час минув. Зараз ми вс повинн взятися за велике орган зац йне завдання, яке принесе нам перемогу.

УНИКАННЯ ЗРАДИ ТА СУДУ

Ми побачили Моту задумливою. В н пост йно казав нам, що, вийшовши, ми не зможемо досягти прогресу, якщо не покараємо зрадника. Зрада завжди п дривала силу нац ї, але ми, румуни, н коли не звертали зброї проти зрадник в; тому зрада пустила кор ння зрадники множилися в ус х сферах життя; тому румунське громадське життя було н чим ншим, як пост йною зрадою народу. Якби ми не вир шили цю проблему зради, наша робота була б скомпрометована.

Ми були дуже схвильован ввечер перед початком нашого суду.
Нарешт наша доля мала вир шитися. Вранц нас в двели в оф с, щоб побачили р дн . Батьки Корнел у Георгеску походили з Пояни С б улуй.
Незабаром ув йшов Верн ческу. Мота взяв його п д руку, н би хот в йому щось сказати, вони п шли до сус дньої к мнати. Через к лька хвилин ми почули с м постр л в крик в. Виходимо в зал. Мота застрелив Вем ческу, щоб покарати його за зраду.

Я п дскочив до Моти, щоб захистити його, коли його оточила пол ц я та чиновники, як йому погрожували. Коли метушня вщухла, нас одразу забрали розм стили в окремих камерах. Кр зь маленьк в конця ми могли бачити, як Верн ческу виносили з палати на ношах, прямуючи до л карн .
У своїх камерах ми вс почали насвистувати «Студенти-християни Великої Румун ї» , наш г мн боротьби, щоб супроводжувати його, поки в н не зник за воротами в'язниц . Через дв години прибув сл дчий суддя Пападополь. В н п дв в нас, одного за одним, щоб постати перед ним. Ми вс з Мотою зробили сп льну справу.

Наступного дня, проспавши на цементн й п длоз , нас в двезли до суду. Наше становище зараз було дуже важке, але ми, у п двал Суду, весь час сп вали свої бойов п сн .

Суд мав розпочатися о перш й годин . З 10 ранку тисяч студент в та громадян з бралися б ля Суду. Близько полудня вс столичн полки були стягнут для контролю над натовпом. О перш й годин нас провели до суду присяжних. Головуванням був п.
Дав доглу, а промоутером був пан Рачов чкану. На лав захисту були професори Паулеску, Пауль Іл єску, Нелу Іонеску, Теодореску, Донка Манеа, Таче Пол крат, Наум та нш . П сля жеребкування присяжних остаточний ордер був зачитаний серед великої тиш . Ми слухаємо. Ми зрозум ли, що вир шується наша доля. Пот м була наша черга говорити. Почався допит. Ми визнаємо все, кр м остаточного р шення. Ми не визначаємо дату, але показуємо причини, як спонукали нас до ц єї д ї. Ми показуємо загрозу єврейської проблеми та звинувачуємо пол тик в у розбещенн та зрад нац ї. Незважаючи на численн переривання з боку головуючого, ми продовжували наше св дчення до к нця.
П сля цього було висунуте суворе, часто несправедливе та натякне обвинувачення з боку прокурора. Ми в дчули, що терези схилилися на вашу користь. Але усп х обвинувачення був недовгим. Професор Паулеску прочитав свою заяву в церковн й тиш , викликан й його високим авторитетом святою постаттю: Це була коротка заява, але для прокурора, який, здавалося, збентежено опустився в кр сло, була нищ вною заявою.

Зроблено поглиблення; була вже 8 вечора. Надвор чекав дедал б льший натовп. Нелу Йонеску, Таче Пол крат та нш , а наприк нц Пауль Іл єску, блискуче виступили.
У цей час була вже 5-та ранку. Прокурор через нове звинувачення намагався повернути соб посаду та п дкорити суд.
Йому в дпов ли наш юристи. О 6 годин ми сказали останнє слово. Пот м нас вивели. Присяжн почали нараду. Ми чекали б льше п вгодини, наче п вроку. Трохи п зн ше чуємо «Ура» . Оф цер прин с нам зв стку: «Ви виправдан !»

Пот м нас повернули до зали суду, де нам зачитали виправдувальний вирок. Надвор люди все ще чекали. Знаючи, що ми були

Machine Translated by Google

виправдан , почали сп вати «Ура» . Нас посадили в машину, яка повезла незнайомими вулицями назад у Вакарести

виконання звичайних формальностей при виписц . Ми збираємо свої реч та кони, готов покинути цю могилу з її довгими ночами сум'яття та її страждань. Але б долашн й Мот довелося залишитися, хтозна, ск льки часу, страждати в днин на самот . Ми з ним прощаємось. Ми об йняли його з сльозами на очах розлучилися з глибоким болем. Ми взялися бути в льними; в н знову ув йшов до камери, в одиночну камеру. Ох, ск льки б ще тижн в йому довелося лежати самому в цьому цемент !

Як т льки ми п шли, перше, що ми зробили, це п шли до Данулесеу та Драгоша, щоб попросити в їхн х родин вибачення за завдан їм неприємност та подякувати їм за турботу про нас п д час нашого ув'язнення.

Пот м ми роз йшлися по дом вках, де нас чекали наш мами та вся родина, рад ючи з очима, повними сл з.

Machine Translated by Google

НА ЯСІ

В Яссах мене з нетерп нням чекали молодш товариш . Б льше я там не зустр в н кого з однокласник в; з минулої осен вс вони розб глися по р дних м стах. Я в дн с свою кону до церкви Святого Спиридона, де поставив її у в втар . Одного за одним я знайшов ус х своїх друз в ми були рад знову побачити один одного. Але наша рад сть тривала недовго, бо поки я з двома сестрами та десятьма студентами прогулювався вулицею Лапушняну, пол цейськ вискочили на нас з неба, били гумовими кийками по головах прикладами. . своїх гвинт вок.

Спровокований таким чином вдарений без причини в Яссах, де ми бачили ст льки битв? В Яссах, де ми перемогли єврейський комун зм в ун верситет в 1919, 1920 1922 роках? В Яссах, де ми поставили на їхнє м сце роками стримували нищення юдаїзму та його преси? Вдарили у власному будинку?

Тод я повернувся, щоб дати в дпов дь. Здавалося, обурення додавало мен левової сили я зм г би впоратися з ц лою м л ц єю, але друз -студенти вчепилися в мене, хто за руки, хто за ноги. у такому пол я отримав к лька додаткових удар в прикладами. Перехож почали освистувати та кликати пол ц ю. Я повернувся додому пригн чений, розлючений на тих, хто мене тримав. Але вони мен розпов дали.

«Вони мають наказ спровокувати вас, якщо ви помститесь, застрелити позбутися вас» . У друг й половин дня разом з Гарнеатою та Раду Мироновичем я п шов до студентського гуртожитку, де у велик й к мнат з бралися студентськ л дери. Вони розпов дали нам, як за п вроку, коли ми не бачилися, вони сварилися ск льки це знадобилося; як вони повернулися до класу як впоралися з ситуац єю, щоб не бути приниженими; як 1 листопада, у день в дкриття, в дбулася рел г йна служба в аудитор ї перед ус ма студентами та викладачами що тод сказав студент Лазареску: «Ми повертаємося до занять, але не зараз. меморандум до наших професор в Сенату ун верситету, оч куючи на задов льну в дпов дь.

Пот м в н розпов в нам, як був представлений цей меморандум як професори ун верситету на чол з проканцлером Бакалоглу погодилися з б льш стю пункт в меморандуму. 6 листопада студенти в дновили заняття. Вчител знали, як уникнути несправедливого приниження студент в, як ц лий р к боролися за свої переконання.

Дал вони розпов ли нам, як Марзеску, м н стр внутр шн х справ, призначив свою людину на посаду префекта пол ц ї, давши йому свободу д й для придушення студентського та нац онального руху в Яссах; як цей чолов к, за допомогою вс єї своєї пол ц ї, займався ц єю роботою.
Тому що учн повернулися до класу запанувала тиша, не знаючи, як заслужити свої лаври отримати грош , в н почав їх дражнити.
Вони також розпов ли, як 10 грудня студенток, як прямували до собору, зустр ли п'ян м л ц онери, били їх гумовими кийками, хапали за волосся – на очах у викладач в – волокли по багнюц . в дороз ; як по черз били студент в; як 10 грудня студента Георге Манол у, кер вника хору, побили палицями по к сточках, а пот м заарештували; як в н, утримуваний пол ц єю у стан великого страждання,

захвор в на жовтяницю помер у л карн .
Нелегко довелося учням Яс ц п вроку.
Ми, у свою чергу, розпов ли їм про свої б ди, нагадавши, що наш обов'язок — витягти Моту з тюрми. Зрештою, ми розпов ли про наш плани на майбутнє.

Як нам орган зувати все наше покол ння, виростити виховати його в героїчному дус ; як нам доведеться золювати пол тичну систему, щоб жоден молодий чолов к н коли не вступив до її лав, як в н може бути переможений як LANC з проф.
Куза м г ув йти; як т льки через нац онал стичний уряд, вираз нашого
Румунська сов сть, сила здоров'я, проблема

Machine Translated by Google

Іудаїзм можна вир шити, вдавшись до правових заход в для захисту румунського елементу та зупинивши єврейське вторгнення. Бо наше покол нння має велику священну м с ю в дродити це

св дом сть, ця сила ця життєва сила. Що ми, «вакарест ани» , вир шили, що вс ми маємо приїхати до Ясс заснувати тут центр цього д йства, який ми в ддамо п д захист святого Архангела Михаїла. З великою рад стю наш товариш почули сприйняли наш плани на майбутнє. П сля зустр ч ми в дв дали професор в Кузу, Гаванескула, Сумулеану та н., також под лилися з ними своїми думками.

Machine-Translated by Google

РІК ВЕЛИКИЙ

ТЕСТИ МОЖУТЬ

1924 - ТРАВЕНЬ 1925 рр

ХРИСТИЯНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ДІМ

Наш збори, з огляду на план, якого ми намагалися виконувати, проходили важко, бо ми не мали свого м сця. Ми вс , б дн , не мали змоги винайняти хоча б дв к мнати, щоб почати орган зац ю молод . Ми опиняємось у дерев'яному бараку, що залишився з в йни у пан Г ки. Одного разу ми вир шили побудувати будинок на к лька к мнат.

Але як це зробити? 6 травня 1924 р. я з брав близько 60 молодих людей, студент в колег ум в старших клас в (член в першого Братства Хреста*, заснованого в Яссах). І ось як я їм сказав: «Шановн товариш , ск льки ми будемо пот ти, проводячи наш збори в ц й казарм ? Дос румунськ студенти мали право збиратися у своїх ун верситетських корпусах. Але нас вигнали.

Machine Translated by Google

До вчорашнього дня ми мали право зустр тися в наших стипенд атах. Нас теж зв дси вигнали. Сьогодн ми опинилися в занедбан й казарм , де йде дощ. У вс х м стах студенти отримують допомогу в їх благородних заняттях.
Тут нам н кому допомогти, тому що населення навколо нас складається з безл ч ворожих євреїв безчуттєвих пол тик в. Наших румун в вит сняють на околиц м ст, де вони живуть у чорн й б д . Ми сам . Силу викроїти для себе ншу долю, тепер чи завтра, ми знайдемо лише в соб .

Ми повинн звикнути до ц єї думки, що м ж Богом нами немає н кого, хто б нам допом г. «Тому

немає ншого виходу, окр м як побудувати своїми руками той д м, який нам потр бен. Це правда, що н хто з нас не будував будинк в не робив цегли. Я розум ю, що нам спочатку потр бна см лив сть, щоб зламати ментал тет, в якому ми виросли, Ментальн сть, яка змушує молодого нтел гента, який на другий день п сля студентства соромиться нести пакунок вулицею, потребує см ливост й вол , щоб почати з нуля, подолати перешкоди й подолати труднощ » .

Ол мп у Ласкар, невеликий буд вельник з великим серцем, який волод в будинком в Унгенах на р чц Прут, п дбадьорив мене в моїй деї, сказавши нам: «Панове, я пропоную вам приїхати робити цеглу в Унген , де я маю землю. що я п ду, нехай залишаться. Я також в ддаю св й будинок у ваше розпорядження» .

Ми приймаємо вашу пропозиц ю. Але в нас не було грошей, щоб оплатити квиток до Унген в. Нам потр бно було близько 300 лей на 20 ос б. Ц грош також дав нам Ол мп у Ласкар.
*
«Irmandades da Cruz» — це «гн зда» , в яких збираються молод «брати хреста» в середн х школах. Див ться також розд л «Ранн початки орган зац ї» в розд л «Лег он Архангела Михаїла» с.244; див. також виноску на стор.248. (Тр.)

ПЕРШИЙ ТАБІР 8 травня 1924р

8 травня ми виїхали в Унгени, хто потягом, хто п шки. Нас було 26 чолов к. У нас не було н чого: н лопат, н будь-яких нструмент в, н грошей, н їж . Ласкар, який нас чекав, прив тав нас. «Ласкаво просимо, панове! Ринкове м стечко Унгени повне євреїв, як вулик. Можливо, побачивши вас, вони поводяться менш нахабно.
Ми, християни, лише жменька, боїмося за них.
" Нарешт ми сформували к лька делегац й, щоб п ти до дом вок християн, намагаючись позичити лопати, лопати та нш необх дн нструменти. Наступного дня ми п шли на д лянку земл на берез р чки Прут. М сцевий священик сказав, що молитва за нас Ми працювали б льше тижня, щоб д статися до доброго ґрунту, бо на наше нещастя б льш-менш ст льки рок в жител м ста скидали туди см ття, утворюючи подекуди шар товщиною майже два метри. Я з теплотою згадую старого Ч роску, ми почали працювати з глиною та виготовляти цеглу. Нас розд лили на команди по п’ять ос б, кожна виготовляла по 500 цеглин на день, досягнувши загальної к лькост 3000 на день.

Згодом, коли нас стало б льше, ми заробляли ще б льше, працюючи з 4 ранку до ноч .
Велика проблема була

харчування. На початку нам допомагали унгенц ; згодом продукти присилали нам з Ясс. Наш колишн вчител Куза Сумулеану дивилися на наше починання з деякою п дозрою. Вони вважали це дитинством, вважаючи, що у нас н чого не вийде. Проте через деякий час вони почали ц нувати наш зусилля нав ть допомагали нам.

Machine Translated by Google

Коли Корнел у Георгеску залишив Клужський ун верситет, де в н зак нчив р к на фармацевтичному факультет , приїхав до Ясс, за домовлен стю з ншими, ми передали керам ц 17 000 лей, пожертвуваних п д час нашого ув'язнення у Вакарест , як в н збер гав. для нас. Однак, оск льки проблема з год влею була серйозною, пан Г ка позичила нам д лянку площею два акри, яку засадили нш команди студент в, щоб вирощувати необх дн овоч в Унгенах. Тепер ми працювали у двох м сцях: одна група студент в працювала в Унгенах, нша в Яссах у саду, зм нюючись кожн три-чотири дн . Наша перша польова робота спричинила революц ю в мисленн того часу. Ус зв дус ль — селяни, роб тники не менш нтел генц я — з ц кав стю прийшли спостер гати за нами. Ц люди звикли бачити студент в, як прогулювалися, ошатно одягнен , вулицею Лапушняну або сп вали весел п сн за столиками в пивних у в льний час.

Тепер вони бачили, як вони обробляли глину своїми ногами, брудними до пояса; вивоз р чкової води в драми з р. Прут; схилившись над лопатою на сонц .
Ц люди були св дками краху пан вної дос концепц ї, а саме, що для нтелектуала ганебно працювати своїми руками, особливо у важк й робот , яка ран ше приписувалася рабам чи мерзенним класам. Першими, хто зрозум в ц нн сть села з ц єї точки зору, були саме представники скромних клас в. Селяни й роб тники, соц ально в докремлен в д нших категор й, сором'язлив через те, що їхня праця не була оц нена, показували на своїх обличчях свою чар вн сть, вбачаючи в цьому на перший погляд знак оц нки їхньої виснажливої прац та поваги до них. Вони в дчували честь , можливо, уявляли кращ дн для себе та своїх д тей у майбутньому.

Тому з того небагато, що мали, вони щодня з рад стю приносили нам їжу.
Студентське життя пройшло спок йно. Б льше не було вуличних демонстрац й та нцидент в. Ми працювали сповнен радост , над ї, з думкою, що скоро матимемо: св й д м,

НОВЕ ДИХАННЯ

Одного разу м й батько поїхав до Ясс, я зустр в його там. Близько десятої вечора я їхала додому. На Юн он-сквер я почув шум у ресторан й зупинився, щоб подивитися, що в дбувається. Два студенти, брати Тутовеану з Барлада, посварилися з професором Константинеску-Яс . Префект пол ц ї прибув на м сце под ї, одягнув на студент в наручники та доставив їх до в дд лку пол ц ї, побивши. Я, н чого не кажучи, просто з сумом спостер гав за ц єю сценою. Тод я пом тив, що до мене йде ком сар Клос у супровод 3 чи 4 пол цейських. За два кроки в д мене в н крикнув: «Що ти о ц й годин робиш на вулиц ,
н кчема?»

Збентежений, я просто глянув на нього. Оск льки в н знав мене ст льки рок в, я не м г уявити, що в н так до мене звертатиметься. Я думала, що в н прийняв мене за ншу. Але я в дчув, як мене схопили за шию штовхнули назад. Пот м знову: "Ти вже на мене витр щився? Бродяга... шахрай!"

Я н чого не сказав, але стояв на м сц , дивлячись на них. Так, удар за ударом, штовханий четв ркою м л ц онер в, мене «в днесло» б льше н ж на 30 метр в до рогу в См мов. Тут я зняв капелюха, в дсалютував їм сказав: «Дякую вам, панове» .

Глибоко скривджений, розчавлений болем соромом, я повернувся додому, щоб провести ту н ч у муках. це був другий раз у моєму житт , коли мене вдарили, обидва рази в один м сяць. Я контролював себе. Але вам, гнобителям усього св ту, бракує сили самовладання. Той, хто контролює себе, одного дня страшенно вибухне. Наступного дня я розпов в батьков , що з мною сталося.
— Залиште його, — сказав в н. "Н чого не робити. Два ляпаси так й людин т льки бруднять руки. Прийде час їх справедливост , будьте певн . Вони, напевно, приречен на

Machine Translated by Google

"
дражнити вас. Але ви повинн контролювати себе намагатися б льше не виходити на вулицю на самот .

Я прислухався до вашої поради, але, здається, людина, яку побили не мстить, уже не чолов к. В н в дчуває сором, ганьбу. Я н с це безчестя, як великий кам нь на серц . Але найг рше було ще попереду через к лька дн в.

ПРИДУШЕНИЙ УДАРАМИ В САДУ

Сад був весь спустошений. Ми приїхали з Унген в пом дори класти. О 5 ранку 31 травня 50 студент в були готов приступити до роботи.

Ще в строю, коли ми зак нчили перекличку, я пом тив к лькох солдат в позаду саду. Тод понад 200 з них з зброєю ув рвалися на подв р'я.

Вони нас оточили. Я сказав хлопцям: «Вс спок йно, не реагуйте» .

В ту ж мить я побачив, як чорну хмару, групу близько 40 чолов к навколо вор т, як б гли в одному темп з револьверами в руках, кричали лаялися.

Це був мер Манч у та його пол ц я. Миттєво вони були на нашому боц . Двоє ком сар в начальник пол ц ї приставили мен до чола три рушничн дула. Вони дивилися на мене налитими кров'ю очима, лаялися. Манч у крикнув: "Зв'яжи руки за спиною!"

В н мене вдарив. Двоє нших кинулися на мене, смикнули мене за рем нь м цно зв'язали мен руки. Пот м удар ззаду припав мен в праве п дбор ддя. Інший, Василю Войня, п д йшов прошепот в мен на вухо:

"До ноч ми вас уб'ємо! Ви не доживете, щоб вигнати євреїв!"

В н лаявся бив мене ногами; пот м на моє обличчя посипалися удари, а деяк плювали мен в обличчя. Увесь наш фронт, тепер заблокований м ж гвинт вками та револьверами, стояв нерухомо, безпорадно дивлячись, щоб прийти мен на допомогу.

Донья Г ка спустилася з вимогою: «Що це означає, пане мер?»

І в н в дпов в:

— Я й вас заарештую!

Трохи осторонь я побачив прокурора Бузеї, який був св дком сцени. В руках зброя, арештованих обшукували. Кожного, хто ворухнувся, били валяли на землю. П сля цього в оточенн восьми жандарм в з закр пленими багнетами вони мали мене на 10 ярд в попереду; нших також оточували 200 жандарм в. І нас забрали. Я був попереду, руки зв'язан за спиною, моє обличчя було сплюнуте, а за ним нш . Таким чином нас супроводжували вулицею Керол, перед ун верситетом, вулицею Лапушняну, Юн он-сквер, Куза-Вода, до префектури пол ц ї.

Мер його оф цери ходили тротуарами, потираючи руки. Євреї, рад ючи перед своїми крамницями, шанобливо в тали їх.

Я, сумний, ледве бачив перед очима, в дчував, що в днин все к нець.

К лька старшокласник в, що проходили повз, зупинилися й накинули на мене шапки. Їх негайно заарештували, погано поводилися та пом стили до решти США. П сля того, як у такому стан повного приниження нас провели понад к лометр по центру м ста перед єврейським населенням, нас доставили до префектури пол ц ї. Кинули мене зв'язаного в брудну хатину; нших тримали на задньому двор .

НА ВЕРХУ, В МЕРІЇ

Молодих в'язн в одного за одним везли на допит до мер ї. Мер сид в за своїм столом, а нш допитувач , понад 30 з них, сид ли в ст льцях навколо нього. — Що тоб сказав Кодряну? — запитав в н.

Machine Translated by Google

«В н нам н чого не сказав, пане мер» , — в дпов в студент чи молодий коледж.
«Ви зараз оголосите все, що в н вам сказав!»

З сл дчого зняли черевики закували щиколотки. М ж ними вставили рушницю, його п дняли догори ногами, рушницю тримали на його плечах двоє солдат в.
Манч у без куртки почав бити бичачим сухожиллям по п дошвах н г жертви. Б дн д ти, опустивши голови, побит ногами, не витримавши болю, почали кричати.

Усв домлюючи, що вони з ткнулися з цими попл чниками-ком сарами, як з смаком висм ювали жахливу картину, в як й д тей румунської нац ї катували як сь нег дники, проплачен ворогом, далеко в д будь-якого серця, яке могло б плакати за них втрутитися на їхню користь, вони закричав :

"Допомож ть!"

Тод ком сар Васил у опустив їхн голови у в дра з водою, щоб їхн х крик в болю та розпачу не було чути надвор . Коли нарешт б ль став нестерпним вони в дчули, що їхн т ла б льше не витримують, вони кричали, що визнають усе.
Префект п д йшов до свого столу в оч куванн свого з знання, а жертви, зв льнивши ноги, ошелешено озиралися. Пот м вони розплакалися, впавши на кол на перед мером: «Вибачте, пане, але ми не знаємо, що декларувати» .

"Н ? Не хочеш? П дн ми його знову!" — наказав в н своїм ком сарам жандармам.
І кожна б дна дитина з замерзлим серцем спостер гала, як знову починаються приготування до його агон ї. Знову п дняли догори ногами на рушницю, знову били по ногах. Знову вони один за одним в дчували удари мера, як лягали на їхн ноги. Її ноги були закривавлен , чорн , як чорне дерево, розпухл так, що їх не можна було взувати. Серед закатованих були: син нин шнього прокурора округу Ілфов Д м тр у; Син майора Амброз з зламаною барабанною перетинкою, який п зн ше став ком саром у т й же префектур пол ц ї.

Побитих у такий спос б в двели в окрему таємну к мнату.
Близько 9 години мен подзвонили. З зв'язаними руками п д наркозом два жандарми супроводжували мене до мер ї. Там в н сид в за столом, а навколо нього сид ло б льше 30 чолов к, ком сар в, допом жних ком сар в агент в. Я подивився їй в оч .
Можливо, серед них я знайду сп вчутливе серце. Але я не знайшов н чого, кр м загального задоволення; Ус посм халися: Ботез, начальник охорони, Д м тр у, директор

Префектура,

Ком сар Васил у, Клос та нш . Мер д став аркуш паперу. Я записав своє м'я, пот м:

«Як саме тебе звати?»
«Я Корнел у Кодряну, докторант юридичних наук адвокат у т й сам й адвокатур , що й ви» .
— Знес ть його!
Троє ос б, рабськ мерзотники, кинулися на мене повалили мене перед своїм столом. — Роззуйся з нього!
Зняли їх, по одному на черевик. — Одягн ть на нього ланцюги!

Вони скували мен ноги. Я сказав їм: «Господи

Мере, тепер ти найсильн ший, господар життя смерт ; але завтра, як п ду зв дси, я помщуся тоб й тому, хто мене прокляв» .

У цей момент я почув шум голоси в коридор .
Професор Куза прибув разом з професором Сумулеану та батьками д тей: полковником Надейде, майором Дум тр у, Бутнар у, майором Амброз та ншими в супровод прокурора та судово-медичного експерта професора Богдана.

Machine Translated by Google

Мер та нш з скочили з ст льц в вийшли в зал. Я чув, як мер сказав.
"Що вам тут? Прошу вас геть!" Пот м голос професора Кузи: «Як ви думаєте, кого ви виключаєте? Ми прийшли до вас, щоб ви вигнали нас? Ми прийшли в супровод прокурора як викривач проти вас» .
— Жандарми, викиньте їх! – наказав мер.

Професор Сумулеану стояв б ля дверей к мнати, де були замкнен жертви, сказав.

«Пане прокуроре, ми не п демо з ц єї к мнати, поки цю к мнату нам не в дкриють» . К лька ком сар в.
"У ц й к мнат н кого немає. Вона порожня. Професор Сумулеану:
"Нехай цю к мнату в дкриють зараз!"
За втручання адвоката к мнату в дкрили ш стьох молодих людей за допомогою батьк в доставили до мер ї. Ус х оглянув коронер, професор Богдан, видавши медичн дов дки. Через к лька годин ус х, хто був у двор , в дпустили. Мене протримали ще дв доби, п сля чого в дправили до сл дчого судд .

В н мене в дпустив. Я сказав йому:
«Ваша честь, якщо справедлив сть не зд йсниться, я сам це зроблю» .
Я п шов додому. До мене прийшов професор Куза з Л в у Садовяну.
«Ми чули, як ви сказали, що хочете взяти закон у свої руки. Не роб ть н чого цього.
Ми пов домимо про це М н стерство внутр шн х справ з вимогою провести розсл дування. Неможливо, щоб ми не отримали задоволення» .

НА ГОРИ РАРАУ

Я був морально спустошений. Вс мої плани провалилися. Покинув гончарню й город напризволяще с в на перший потяг до Кампул-Лунга на Буковин , де зеленими стежками пов льно п дн мався на гору, несучи з собою тягар душ й приниження вчорашнього дня. як загадков муки щодо майбутнього. Здавалося, не було в мене друга на св т , кр м гори - Рарау з її скитом. Коли я був приблизно на 4500 фут в, я зупинився.

Я дивився на гори й пагорби за сотн миль, але жодне видовище перед очима не могло зам нити

образ ганьби й приниження, яким я був п дданий разом з моїми товаришами; Я все ще чув її ридання, мен було боляче. Почало темн ти. Навколо н живої душ . просто дерева з грифами, що кричать навколо безпл дних скель.
З мною були т льки моє важке пальто буханець хл ба. Я з'їв хл ба випив води, що текла з камен в. Я збирав шматки дерева, щоб зробити соб притулок, хатину. Я прожив тут, у ц й к мнат , п втора м сяц . Трохи їж , яка мен була потр бна, приносили мен пастухи з кошари старого П т кару.

Я був насуплений соромився спускатися м ж люди. Я запитував себе: як гр хи я м г зробити, щоб Бог послав це нещастя на мою голову саме зараз, коли я був готовий почати такий гранд озний прекрасний план? Я написав Мота:

«Я не знаю, що мене мучить; здається, я не св й! Удача покинула мене. Недоля йшла за мною якийсь час, крок за кроком; у чому б я не починав, я терплю невдачу. І коли доля вже не служить тоб у битв вс навколо вас починають покидати. Ви згуртовуєте їх ц ною 30 перемог, одн єї поразки достатньо, щоб вони покинули вас» .

Machine-Translated by Google

Мою душу мучили сумн ви. Я був на роздор жж . Ми боролися за благо країни, а до нас ставилися як до ворог в народу. Нас безжально били уряд, пол ц я, жандарми, арм я.

Чи варто також застосовувати силу? Вони є державою; десятками тисяч, сотнями тисяч. Ми, жменька молодих людей, ф зично виснажен труднощами, голодом, холодом, тюрмою, яку силу ми представляємо, щоб под ватися хоч на маленький шанс на перемогу? Якби ми спробували, нас би розчавили. І врешт -решт країна, приголомшена єврейською пресою, сказала б, що ми божев льн . Не застосовувати силу насильство, як вони?
Вони провокують, катують ваших людей, розкидають їх вбивають вас. Чи повинн ми дозволити, щоб нас убили? Але в нашому в ц ми ще н чого не написали нав ть не знаємо, за що нас убили, краще, щоб ми вс виїхали з країни. Вийти проклинати; для

бродити по всьому св ту. Краще нам жебракувати країну за країною, н ж нас так принижувати тут, на наш й власн й земл .
Або з йди з ц єї гори, з зброєю в руках, зд йсни правосуддя, щоб я м г пок нчити з зв ром, який перекриває дорогу душить життя нашого народу. Але що з нашими планами п зн ше? Я помру в своїх зусиллях або я помру у в'язниц ; бо я терп ти не можу режим ув'язнення. Я люблю свободу. Якщо у мене його немає, я помру. Але як щодо Мотиі? Бо такий крок означає як мою мученицьку смерть, так мученицьку смерть Мотиі, чиї шанси на виправдання повн стю зникнуть. Вся наша група буде розгромлена. Ус наш добр думки, ус наш орган заторськ плани були б марними, бо вс вони опинилися б тут.
,

Ш сть тижн в, перебуваючи на гор , мене мучили ц думки, я не м г знайти р шення. П д вагою моїх хвилювань страждань мої груди почали бол ти, я в дчув, що мої сили слабшають.

Я був запальним чолов ком, який н коли н кому не поступався. Я був впевнений у соб в своїх силах. Де б я не був, я виграв.

Цього разу тепер шн труднощ мене п дкосили! Я спустився з гори. Я покинув усе напризволяще; Я не м г знайти жодного р шення. Але в дтод я носив з собою револьвер, який мав нам р використати за першої, найменшої провокац ї; н хто не в дверне мене в д ц єї резолюц ї.
П шов до гончарн . Там Гр горе Г ка, якого залишили в дпов дальним за роботу, чудово виконав св й обов’язок. Значно зб льшилася к льк сть складованої цегли.

Побудовано дв нов печ , кожна потужн стю 40 тис. цеглин.
Це було приблизно 15 липня. Хлопц прийняли мене тепло. На подв р’ї не сталося н чого незвичайного.

Проте в Яссах я знайшов зм ни. Ком сари пол ц ї, як ран ше майже не носили взуття, тепер були одягнен зверху вниз євреями, як вважали себе абсолютними господарями. Префектура пол ц ї мала в своєму розпорядженн автомоб ль, наданий євреями.

Вони виявили зухвал сть, якої не бачили з 1919 року, п д час комун стичних рух в, коли уявляли себе напередодн революц ї коли кожен маленький єврей, у Яссах чи на Прут , набував вигляду народного ком сара.

ЗУСИЛЛЯ РОЗДІЛИТИ НАШ БЛОК

Єврейсько-л беральна влада почула про нашу групу, про наше голосування у Вакарест , розум ючи, що навколо цього блоку студенти об’єднаються. Н що так не лякає євреїв, як деальна єдн сть в нших: єдн сть почутт в у рус , в народ .
Тому вони завжди будуть за «демократ ю» , яка має лише одну перевагу, то для ворога нац ї. Бо демократ я зруйнує єдн сть дух народу, який, перед обличчям досконалої єдност та сол дарност юдаїзму в Румун ї та решт св ту, колись розд лений на демократичн парт ї, таким чином роздроблений, зазнає поразки.

Machine-Translated by Google

Це стосувалося студентського руху; оск льки у нас не було деальної єдност , євреї знайшли фракц ї чи л дер в, яких вони могли переконати, масонським способом, тобто пропонуючи їм ус ляк деї, як не мали ншої мети, окр м як розбити нашу єдн сть.

Або, оск льки наша група цього разу представляла непохитну єдн сть з можлив стю з брати навколо себе весь студентський рух, ми з ткнулися з неск нченною сер єю брехн та ретельно сплетених нтриг, як мали на мет в докремити Моту в д мене та нших. .

Євреї знайшли серед студент в слабк елементи, як могли бути використан як ненавмисн знаряддя. Удаючи, що вони д ляться з ними великими таємницями, євреї запускали нтриги, як захопили нав ть батьк в студент в, деяк з яких стали найлют шими прихильниками розриву зв'язк в своїх д тей з ц єю групою.

Як ми змогли протистояти? Т льки завдяки передбачливост наших план в Вакарест зробив. Ми з першої мит зрозум ли, що ця класична атака масонства та юдаїзму буде спрямована на нас. Ми були готов . Тому, коли це почалося, ми чинили оп р нав ть нашим найближчим родичам. Як т льки ми виявили нтригана на робот , ми з бралися пов домили всю групу.

Зараз я даю пораду вс м орган зац ям, як тут є, звертаючи увагу на цю систему, яка використовується всюди. Щоб уникнути нападу: 1. Н коли не в рте упереджен й нформац ї, зв дки б вона не надходила.
2. Негайно пов домте про спробу нтриги в дпов дну групу, залучених ос б та л дер в. Таким чином можна в дбити атаку.

МОЯ БЕТРОТА

10 серпня 1924 року в Унгенської гончарн , в оточенн моїх товариш в моїх батьк в, в дбулися мої заручини з пан Оленою Іл ною, донькою пана.
Костянтин Іл ною, машин ст, В н був людиною великої доброти великої н жност душ . П сля цього я переїхав до них, де мене зустр ли з розпростертими об ймами, хоча в них була с м'я з п'яти ос б. Ця родина була для мене пост йною опорою в боротьб , яку я в в. Твоя турбота про мене твоя любов п дтримували мене. 13 вересня я поїхав до Хус , де я в дсвяткував св й день народження та своє м'я у батьк в. Мен щойно виповнилося 25.

Machine-Translated by Google

МОТА-ВЛАД ТРИАЛ

Суд над Мотою та ученицею Леон дою Владом, яка придбала револьвер, призначили на 26 вересня 1924 року. Влад з'явився через к лька дн в п сля розстр лу, весь час його тримали у в'язниц з Мотою.

Я виїхав до Бухареста, де в суд присяжних розпочалися зас дання. Мота енерг йно в дстоював свою тезу про те, що зрада повинна бути покарана. Громадська думка, втомлена зрадниками, з великим нтересом ентуз азмом стежила за ходом процесу. В н побачив у жест Моти початок д й проти зрадник в доказ морального здоров'я. Його подвиг, як св тло, засяяв темну сторону румунського життя, де стол ття за стол ттям знищувалися борц за благо народу.

через зраду.
Ус студенти ун верситет в AJL провели величезн демонстрац ї за його виправдання. Б ля суду в Бухарест знову з бралися тисяч людей, як бажають нового життя для своєї країни та вимагають свободи Моти.

На св танку народне правосуддя винесло виправдувальний вирок, який був сприйнятий у вс й країн з ентуз азмом. Мота, побачившись з батьками, виїхав з Клужа до Ясс, де й оселився, зг дно з нашою об тницею.

НАВКОЛО ЩО ВІДБУВАЛОСЯ В САДУ

Приниження ганьба, яких ми зазнали п д час незаконност 31 травня, морально розгромили нас; стала в дкритою раною, яка поглибилася

Machine Translated by Google

все б льше б льше, поглинаючи наше життя , здавалося б, наближаючи нас до могили.

Приниження, яке ви в дчуваєте, коли вас ваших зневажають, викликає у вас в дчуття глибокого болю, змушує вас уникати людей, соромлячись бути пом ченими. ви н би в дчуваєте, що цей св т зневажає вас, см ється вам в обличчя, бо ви не в змоз захистити його честь; що ви ставите п д загрозу саме сусп льство, дозволяючи йому пов рити через ваше боягузтво, що гнобитель може без покарання безчестити завдавати йому шкоди в дпов дно до своїх примх.

Ц бол зростали пропорц йно тому, що наш спроби отримати правовий захист були в дкинут цин змом, який дов в нас до в дчаю.
Жертви, як подали позови про сатисфакц ю, ризикували бути знову побитими пол ц єю, цього разу в самих ст нах претор ї правосуддя нав ть перед суддями. Однак, зрештою, винними були засуджен позивач . Те, що сталося 31 травня, не залишилося без насл дк в.

Я в дтворюю з газет в дгом н ц єї под ї в румунському сусп льств разом з спробами отримати сатисфакц ю за обурення.

Ун версул («Всесв т») 8 червня 1924 р. друкує п д заголовком:

ЯСЬКА ПОЛІЦІЯ

СТУДЕНТІВ ПОБИЛА ПРЕФЕКТИВНА ПОЛІЦІЯ

Ми уявляємо пана Манч у, префекта пол ц ї в Яссах, як одного з найв дом ших пол цейських минулого стол ття, прикладом насильства та жорстокост , пана мера Манч у, хоча пол цейський з лише р чним досв дом роботи в такому ун верситетському м ст , як Яс урочисто представив свою систему анахрон чного пол цейського насильства минулого року на конгрес професор в ун верситет в. Йому вдалося зупинити конференц ю професор в ун верситету, тому що так наказували йому його пол цейськ мпульси.

Подальш протести проти образи, запод яної ц й найвидатн ш й груп нтелектуал в, залишилися безрезультатними, оск льки пан префект пол ц ї Ясс мав пол тичну п дтримку, щоб зробити те, що в н зробив.

І з тих п р пан Манч у наполегливо продовжує свої пол цейськ методи, як в н особливо продемонстрував останн к лька дн в, коли в н б'є, в н б'є спрагою, в н б'є з завзяттям, в н хитро пускає кров у студент в, а пот м в н наказує своїм п длеглим насл дувати його з таким же жорстоким завзяттям.

Що б не робили учн Яся, якщо вони були вбивцями, то їх не сл д було бити.

Треба було в першу чергу провести розсл дування, пов домити прокуратуру, заарештувати, можливо, закувати, але не бити.

Виконуючи свої обов’язки, пан Мер Манч у, безумовно, зобов’язаний дотримуватися певних правил щодо «захисту тварин» . Ми нав ть в римо, що в н їх дотримується.

«Тобто п клується, щоб коней не били, щоб свиней не мучили.

Однак пан Манч у, який, будучи студентом, напевно, вивчав крим нальне право , мабуть, прочитав частину крим нальної л тератури, яку, можливо, рекомендував йому наш видатний пенал ст пан Юл ан Теодореану, людина, яка пропов дувала скасування жорстоких санкц й. в межах

в'язниц , особисто бив студент в, катував їх, заливав кров'ю.
Але як бути, якщо побит студенти не винн в жодному з нкрим нованих їм абсурд в? І що? Чи в н, у свою чергу, повинен зазнати поразки?

Звичайно, потр бне судове розсл дування.

Але санкц я потр бна для того, щоб пан Манч у не зм цнював свої м’язи в голов студент в. "

В. Цекроп д

Machine-Translated by Google

Газета продовжує 9 червня 1924 року:

СТУДЕНТІВ ЯСІ ЖУРНАЛО ПОВОДИЛИСЯ

Їх дражнила пол ц я, катувала без причини, жорстокий префект пол ц ї. Манч у треба зв льнити.

Ми писали в попередньому номер про бандитизм в. Манч у, префект пол ц ї Ясси, проти студент в. Сьогодн ми в дтворимо к лька уривк в з допов дної записки, яку учн над слали до МВС.

Студенти-буд вельники У меморандум вони кажуть: «Ми, студенти-християни Ясського ун верситету, м сяць тому вир шили побудувати власною працею будинок культури...»

Провокац ї префекта пол ц ї Як т льки ми з бралися, нас оточила рота жандарм в весь пол цейський апарат на чол з мером Манч у.
Поки ми вс стояли на м сц з зброєю вгору, вони накинулися на нас, почали лаятися р зати нас у найварварськ ший спос б.
Нас обшукали, думали, що знайдуть у нас зброю, але н в кого з нас н чого не знайшли. П д час обшуку вони намагалися покласти револьвер як сь папери в кишен нашого колеги Корнел у Зеля Кодряну, проти чого в н протестував. Тому його побили пол цейський Манч у, нспектор Клос, ком сар Васил у разом з ншими агентами зв’язали, наче в н був найг ршим з злод їв. Те ж саме сталося з великою к льк стю нас, хто був там. Нас заарештували, оточили в йськовими кордонами, в двезли до префектури пол ц ї. '

Били нав ть д тей на вулиц «По дороз ми зустр ли к лькох студент в з р зних середн х шк л, як прямували до спортивного парку займатися ойною (румунський бейсбол – Тр.) за вказ вками своїх директор в. Ус х їх заарештували та в двезли з нами до управл ння пол ц ї, природно, п сля того, як їх побили сам оф цер Манч у та нш оф цери, щоб ус могли спостер гати. Ц лий день їх також тримали в управл нн пол ц ї.

Декого з нас били, поки ми не втратили св дом сть, а пот м в дпустили; нш давали показання п д тиском, а деяких в дпустили без будь-яких заяв» . І на завершення «Ун версул» додав: «Зазначен д ї не можуть залишатися безкарними» .

Префект пол ц ї Манч у, який виявився агентом-провокатором винним у катуванн високопоставлених студент в хлопц в у Яссах, має бути покараний за такий злочин.

Серед ншого Ун версул в д 10 червня 1924 р. друкує:

ЯСІ ПІД ТЕРОРОМ ПРЕФЕКТИВИ

МІЛІЦІЯ «...Цих студент в, перевезених до пол цейських карцер в, п ддавали найжахлив шим тортурам» . Декого з них п дв шували вниз головою, били по п дошвах н г яловичими жилами. Студента Корнел у Кодряну зв'язав, бив катував сам префект пол ц ї. Його здоров'я похитнулося. "

«В нших затриманих студент в тяжк т лесн ушкодження» .
«Триста студент в пов домили про вищезазначен факти генеральному прокурору, вимагаючи в д коронера розсл дувати умови утримання їхн х закатованих колег» .

СЛОВО ПРОФЕСОРА А.К.КУЗИ

Machine-Translated by Google

У спец альному випуску газети Unirea («Союз») в д 1 червня 1924 року професор А. К. Куза опубл кував розважливу статтю, з якої я витягую: «Але перед обличчям цих пост йних жорстокостей незл ченних зловживань, безп дставних - особливо вчинено так, що румунськ студенти хвилювалися п д час терору - два питання наполегливо поставлен : «Чого хоче уряд, який тримає пол цейського на чол такого м ста, як Ясси?» Чого хоче сам пол цейський?

«Чи вони хочуть, щоб через це безперервне розчарування, яке, здається, виникає щодня, виникали необдуман реакц ї?»
«Ця провокац я тим б льше непристойна дратує, що в той же час пол цейський Манч у в дв дує збори єврейського товариства «Макаб » н бито водить цих спортивних Маккавеїв на екскурс ї п д своїм б ло-блакитним прапором.

«І ви можете побачити, як в н щодня в дпочиває у своїй машин — не в т й, яка днями їздила до Чюреї, — а в нов й машин , яку, здається, купила для нього зраїльська громада Ясс через публ чну п дписку, той самий Кагал, який заохочує його в прес при кожн й нагод в його ставленн до християнських студент в.

«Протестуючи з крайн м обуренням проти ц єї триваючої провокац йної д ї, ми вимагаємо в д вищої влади втрутитися, щоб покласти край недостойному небезпечному стану справ, якого н Ясси, н християнськ студенти б льше не можуть терп ти» .

АС Куза

МІТИНГИ ПРОТЕСТУ ПРОТИ МАНЦІУ

З 5 червня

Були над слан так телеграми:

ЙОГО ВЕЛИЧНОСТІ ЦАРЮ

«Бажачи з братися разом, щоб протестувати проти незаконност пол ц ї Манч у щодо наших студент в д тей, яких щодня били та ображали, нас зупинили пол ц я та жандарми, хоча прокурор дозволив нам зас дання.

«Ми шанобливо подаємо нашу скаргу Ваш й Величност просимо про захист» . (Дал 1200 мен).

ДО МІНІСТЕРСТВА

ІНТЕР'ЄР «Наших д тей забрали з вулиць, насильно жорстоко знущався мер пол ц ї Манч у. Ми вимагаємо негайного розсл дування з наступними санкц ями сильний.

«Зранен в наших батьк вських почуттях, втративши терп ння, ми без звол кань чекаємо справедливост » . ss. майор 1. Дум тр у,

майор Амброз є, Д. Бутнару, Олена Оланеску, кап тан Оарза, Георг у, тощо

ACTIUNEA ROMANEASCA («РИМСЬКА ДІЯ»)

Р к перший, № 2, 15 листопада 1924 р

Actiunea Romaneasca у своєму виданн в д 15 листопада 1924 року, опубл кованому за п дписом в домого

Machine-Translated by Google

письменник доктор Іон Істрате: «Ан

Вражаючий м тинг громадського протесту в дбувся 8 червня 1924 року в Bejan Hall п д почесним головуванням генерала Тамош . Повед нку Манч у в дзначили: професор ун верситету А. С. Куза, студент Григореску, який представляв християнських студент в, рем сник Артур Рус, металург К. Панку, професор ун верситету К. Сумулеану з Медичної школи, який дав вражаючий опис того, що в н побачив у пол цейськ й д льниц : зламаний барабанн перетинки, роздут машини, закривавлен оч , зламан руки й ноги, побит бичачими сухожиллями дикун в Манч у. В н заявив, що якби його син був так замучений варваром, який очолював пол ц ю, в н би «ан на хвилину не вагався, щоб в рвати цьому нег днику мозок» .

Пот м виступив майор 1. Дум тр у, який завершив словами: «Я в рю, що справедлив сть країни нас задовольнить. В ншому випадку я клянусь тут перед вами, я буду знати, як поважати свою клятву, що я буду в ддавати належне своїм бандам.

«Адвокат Бакалоглу, тод шн й рем сник Кр стеа, адвокат Нелу Йонеску та професор Іон Зелеа Кодряну також виступили. Зрештою, було проголосовано протест, у якому, з одного боку, вимагалося сатисфакц ї в д М н стерства юстиц ї, а з ншого – в д уряду закликалося зв льнити Манч у.

ДАРЕЧНЕ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

У Тара Ноастра («Наша країна») No 24 за 15 червня 1924 р. в домий письменник Ал.О. Теодореану опубл кував статтю, з якої ми в дтворюємо останн уривки:

«Суд, викликаний на демонстрац ю, визнає вс х «заарештованих студент в» невинними постановляє, що вони мають бути негайно зв льнен .
Незважаючи на це, студентка Зелеа Кодряну утримується п д вартою, її судить пол цейський Манч у, який також є юристом, за створення змови.
Найелементарн ш п дручники з права та здоровий глузд говорять нам, що в шлюб , дуел чи змов одна людина не може мати значення.
Для того, щоб наклеїти на людину такий ярлик, як описано вище, той, хто його наклеює, повинен перебувати в такому стан алкогольного сп'ян ння, який би змусив його бачити щонайменше вдв ч б льше.
Іншими словами, ви не можете говорити з ним.
Але в д мен всього наклепницького румунського населення, з якого ми з рад стю виключаємо, без шкоди для когось, його боязких представник в у парламент та прес , ми запитуємо уряд, чи вважає в н за краще залишити (неминуче) покарання Манч у на його жертвами, або краще уникнути цього.

Уповноважен вир шальним словом справедливост , ми без вагань називаємо «змову» Ясси п дступною нтригою...

А. О. Теодореану

ПРИЗНАЧЕНО АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

У результат численних протест в, викликаних ц єю под єю, для розсл дування справи було направлено адм н стративного нспектора Варару. Ось записка, над слана вам майором Амброз :

ПАМ'ЯТКА

Пане нспекторе,

бажаючи напевно з'ясувати всю правду про наше телеграфне пов домлення про катування наших д тей, м н стр внутр шн х справ послав вас для розсл дування; оск льки ми вважаємо, що ви хочете дати повну

Machine-Translated by Google

висв тлення ц єї справи, ми п дготували цей меморандум, що м стить виклад факт в. Под я в дбулася наступним чином: в Яссах як директорам шк л, так батькам учн в було в домо, що учн виготовляють цеглу в Унгенах для буд вництва власного будинку в Яссах що вони працюють у саду. передана в їхнє розпорядження м с с Г ка на Руа Керол. Деяк старшокласники та хлопц збиралися раз на тиждень п д кер вництвом студента Корнел у З. Кодряну, коли виконувалися робоч завдання, а саме: 40 студент в було в дправлено до Унген в виготовляти цеглу , а 20 -25 старшокласник в в дправили поливати город.

Префект пол ц ї знав про це; але в н гадав, що ц лком м г би вигадати щось сенсац йне, як-от змову, «особливо коли газети в Яссах є практично його власн стю, , отже, потрапив би на його гру» . Сказано – зроблено. 31 травня 1924 року, м ж 4:30 5:00 ранку, коли я д знався, що близько 65 студент в прийшли на роботу до м с с Г ка, вся його пол ц я та багато озброєних в йськ раптово напали на них через серйозн сть задуманої «змови» . Людський розум в дмовляється зрозум ти, що сталося, коли старшокласник в хлопц в схопили, як звичайних злочинц в, жорстоко побили на м сц агенти, в йськов та нав ть сам оф цер Манч у.

Через п вгодини вс вони на чол з Корр ел у Зелеа Кодряну п д сильним конвоєм йшли головною вулицею до штабу пол ц ї; по дороз вони зустр ли ншу групу старшокласник в, як за наказом своїх учител в їхали в Копоу грати Іоїну. Цих, за те, що вони дозволили соб розк ш в тати закутих, негайно заарештували, побили в двезли до ком с ї пол ц ї, як сп льник в перших.

Опинившись там, мер, не потрудившись пов домити державне м н стерство про серйозн сть ситуац ї, почав допит «sui generis» наодинц ; а саме, в н бив, жорстоко поводився катував цих старшокласник в хлопц в, щоб вибити в д них заяви про те, що вони були частиною змови, щоб змусити їх розпов сти те, що вони знали. Але що вони мали говорити, коли н чого под бного не знали?
Майже вс х побили, але найб льш тяжко постраждали: 1. М й син, Цезар Амброз й, студент Педагог чної Сем нар ї, якого бургом стр особисто в дшмагав воловим сухожиллям по голов , а вк нц за те, що не дав. оч кувана в дпов дь вдарила кулаком у л ве вухо, в д чого йому зламалася барабанна , був перетинка.

2. Старшокласник Дум тр у Спр нт , син майора Дурн тр у; його ноги були прикут ланцюгами, його перевернули догори ногами та п дв сили до гвинт вки, яку тримав сержант. Кожокару та капрал. Теодорою. Його бив бичачим сухожиллям по ногах особисто мер, поки в н не втратив св дом сть.

3. Gh старшокласник. Гургута був зв'язаний по руках ногах. Пот м його поклали на землю обличчям униз били бичачим сухожиллям, а щоб заглушити його крики, поставили йому п д обличчя каструлю з водою, оф цер, який стояв там, штовхнув його обличчям у воду, коли в н кричав найголосн ше.

П д час ус х цих тортур були присутн також два жандармськ оф цери: кап тан Вельчу та поручник. Томида, г дн сть якого як солдата, спод ваємося, не заважає їм в дкрити правду, оск льки вони не були г дн бути св дками такого поводження; застосування в йська для тортур, а також використання бойової зброї як знаряддя тортур, коли в домо, як має бути її застосування.

За пов домленнями старшокласник в хлопц в, поки пол цейський Манч у займався цими операц ями, прокурори Кул ану Бузеа проходили повз його каб нет. Я в рю, що вони скажуть правду.

Побиття та катування повн стю припинилися лише п зн ше, коли перший прокурор Кат ч прийшов до штаб-квартири пол ц ї на вимогу ком тету, що складався з; Професори Куза та Сумулеану, адвокат Бакалоглу, полковник Надежде та коронер Богдан, як оглянули д тей юридично встановили в пол цейськ й д льниц т лесн ушкодження, зазначен в медичних дов дках, доданих до цього зв ту.

Як бачите, нспекторе, до сьогодн шнього дня ми дотримувалися законних процедур, а саме.
1. Ми попросили першого прокурора та сл дчого з'їздити до мер ї, щоб перев рити рани студент в.
2. Ми подали позов проти мучител в до районного суду 11.

Machine Translated by Google

3. Пов домляємо прокуратуру, куди також над слано зв т коронера,

справу передано до маг страту Лесану для розсл дування.
4. Як оф цери та люди чест , ми могли б вимагати задоволення в д пана
Манч у зброєю, але в н дисквал ф кувався, коли в дмовився зустр тися з
кап таном Цюлеєм на дуел . Чесно кажучи, це правда.
Будьте ласкав , будьте ласкав врахувати, що серед скривджених батьк в є двоє з нас
високопосадовц в, як за те, що д яли законно, викрит , бо сатисфакц ї нам до сьогодн
ще н хто не дав.
Ми в римо, що м н стр внутр шн х справ дасть нам повну сатисфакц ю,
притягнувши мера Манч у до суду за його злочини, втрутиться у в йськове
м н стерство за те, що Манч у, хоч був неповнол тн м оф цером запасу, навмисно
катував д тей свого начальника товариш .

Maj, (ss) Ambrozie

Результати розсл дування були такими: 1.
Мер Манч у був нагороджений Steaua Romaniei (з рка Румун ї) званням командира.

2. Ус ком сари пол ц ї, як нас катували, отримали п двищення.
3. П дбадьорена цими заходами пол ц я розв'язала проти нас ще б льше пересл дування,
цього разу поширившись на всю Молдову. сусп льство на вулиц чи в штаб , якому не
потр бно н перед ким в дпов дати за свої д ї.

Machine Translated by Google

ФАТАЛЬНИЙ ДЕНЬ

Зважаючи на таку ситуац ю, 23 жовтня 1924 року я з'явився в суд 11-го округу Ясси як адвокат разом з моїм колегою Думбравою, щоб представляти нтереси студента Комарзана, якого катував Манч у.

Мер з'явився з ус єю командою там, на пленарному зас данн , на очах у адвокат в головуючого судд Сп р Донеану, в н кинувся на нас.
За цих обставин, ризикуючи вс м, будучи розчавленим двадцятьма озброєними пол цейськими, я д став п столет вистр лив.
Я ц лився в того, хто п дходив ближче.
Першим упав Манч у. Другий, нспектор Клос; трет й, набагато менш винна людина, ком сар Хусану.

Решта зникла.
За мить перед судом к лька тисяч
*
Сублейтенант Манчу був у 10-му г рсько-п хотному полку, але п д час моб л зац ї ухилився в д виконання обов'язк в у ремонтних майстернях 3-го арм йського корпусу.

Євреї з бралися, п днявши руки вгору, пальц , як викривлен к гт ненавист , чекали мого в д'їзду, щоб роз рвати мене на шматки.
Тримаючи п столет у прав й руц , до якого ще залишалося п'ять патрон в, я схопив В ктора Кл меску, адвоката з Ясс, за руку, попросивши його супроводжувати мене до суду.

Ми п шли й п шли тим шляхом кр зь виючий натовп євреїв, як мали здоровий глузд, побачивши рушницю, в д йти.
По дороз мене схопили жандарми, в длучили в д пана Кл меску в двезли до префектури пол ц ї. Тут ком сари кинулися на мене, щоб роззброїти мене рушницею єдиного друга, якого я мав серед ц єї ганьби. Я з брав ус сили, чинив оп р їм близько п'яти хвилин.
Зрештою, мене здолали.
Пот м вони закували мої зап'ястки за спину посадили м ж чотирма солдатами з натягнутими багнетами.
Через деякий час вони вивели мене з того каб нету на глибину двору, поставивши перед високим парканом. Жандарми в дступили, залишивши мене самого. Я п дозрював, що мене хочуть застрелити. Я сид в там к лька годин до п зньої ноч , чекаючи розстр лу. Проте це оч кування мене не вплинуло.
Зв стка про цю траг чну помсту поширилася блискавично.

Коли в н д йшов до студентських гуртожитк в, то стався справжн й вибух.
З ус х кафетер їв гуртожитк в студенти почали розб гатися вулицями в б к Юн он-сквер.
Там вони довго демонстрували, сп вали, пот м спробували пройти до префектури пол ц ї. Але арм я, яка вже була на м сц под ї, зум ла їх зупинити. Хоча я був прикутий, я був радий почути їхн й сп в, бо це означало, що вони зв льнен в д свого тирана.

Наприк нц дня мене в двели нагору до того самого каб нету тортур, де зараз сид в за столом Лешану, сл дчий суддя, той самий чолов к, якому я скаржився чотири м сяц тому, вимагаючи справедливост . В н коротко мене допитав, п сля чого видав ордер на м й арешт.

Пот м мене кинули у в зок з рисом перевезли до в'язниц Галата на пагорб над Яссами, поблизу монастиря, побудованого Петре Ісе'х опулом, МХР-Т Там, мене пом стили в к мнату з десятьма ншими в'язнями, де мої ланцюги Вони були видален . Мен сп вкамерники дали чашку чаю. Тод я л г спати. Наступного дня мене пом стили в одиночну камеру в к мнату з цементною п длогою, л жком з дощок, без ковдри чи подушки; двер були замкнен .
У к мнат було два в кна, шибки яких були поб лен ззовн . Я н чого не бачив. Одна ст на була наст льки мокрою, що по н й текла вода. Першого дня в т й к мнат прин с мен старий з матейської варти трохи чорного хл ба. В н в дчинив двер , просунув руку з хл бом, бо його не пустили. Я зовс м не був голодний. Вноч я розтягнувся на дошках накрився пальтом. Мен не було що п дкласти п д себе

Machine-Translated by Google

голова. Я здригнувся.

Зранку вивели на дв хвилини, пот м знову закрили. Один студент, М лута Попов ч , який також був ув'язнений, зум в п д йти до мого в кна протягом дня, почистити скло розм ром з к нчик пальця, щоб я м г бачити назовн . Пот м в н в д йшов , в д йшовши приблизно на 18 метр в, обережно зробив мен знак пальцями. Я зрозум в, що в н використовує азбуку Морзе. Таким чином я д знався, що вс вакарест анц були знову заарештован : Мота, Гарнеата, Тудосе Попеску, Раду М ромович , кр м Корнел у Георгеску, якого вони не змогли заарештувати. Їх також в двезли до одн єї в'язниц пом стили разом в к мнату. Д знався, що туди забрали мого батька. Другої ноч було набагато г рше. Мен було дуже холодно я не м г заснути. Майже всю н ч я пров в у камер .

Вранц мене знову вивели на дв хвилини, а пот м знову замкнули; старий Матей дав мен ще буханець. Оп вдн на мене одягли наручники, посадили у в зок повезли до суду для п дтвердження ордеру на арешт. П сля ц єї формальност мене повернули до Галати в ту саму темну к мнату. Надвор пог ршувалася погода. Жару немає, я почав тремт ти.

Я намагався трохи поспати на дошках, але м г др мати лише по п вгодини, бо бол ли к стки. В д холоду, що п дн мався в д цементної п длоги, почали бол ти нирки. Розум ючи, що я втрачаю сили, я звернувся до своєї вол та г мнастики.
Ц лу н ч, щогодини, я вставав, щоб робити вправи протягом десяти хвилин, наполегливо намагаючись зберегти свої сили.

Наступного дня мен стало погано. Мої сили пом тно слабшали, незважаючи на мою р шуч сть волю.

потужн сть. Наступної ноч холод був ще сильн шим, моя воля вже не д яла; Я в дчув себе розбитим, потемн ло перед очима втратив св дом сть. Поки була моя воля, я не хвилювався.
Але тепер я зрозум в, що перебуваю в дуже поган й форм . Я трусився не м г зупинитися. Якими важкими були ц , здавалося б, неск нченн ноч !

Наступного дня до мене прийшов промоутер. Я намагався приховати свою форму.
— Як тут справи?
— Дуже добре, сер.
— Тоб н чого
допов сти? "Немає н чого."

Я пров в так тринадцять дн в; тож вони розвели для мене невелику ватру. Мен дали пост льну б лизну, ковдри як сь циновки, як розв шали на ст нах. Мен дозволяли бути на вулиц одну годину на день. Одного разу я побачив Моту Тудосе на задн й частин двору зробив їм знак. Тод я д знався, що мого батька зв льнили; так само Л в у Садовяну, Іон Саву та ще одного студента, якого було заарештовано.

ДВІ СТАТТІ ПО СПРАВІ МАНЦІУ

Наступного дня п сля под й у Таргул-Кукулуй, Cuvantul Iasului («The Слово Ясси») в д 27 жовтня 1924 р. опубл ковано статтю за п дписом Нелу Лонеску, юриста, колишнього президента Асоц ац ї студент в права, з якої я цитую:

«Коментар л беральної єврейської преси щодо смерт Ч. Манч у є упередженими та недобросов сними; вони починаються з грубої фальсиф кац ї факт в — факт в, як були лише неминучим насл дком режиму зловживань несправедливост — з метою будь-якою ц ною перетворити на героя людину, яка була лише нструментом, звинуватити в цьому якусь уявну фашистську антисем тську змову

.

Студент в силою не пускали до собору на молитву; їм заважали разом поїсти в ресторан ; їх знущали не дозволяли ходити вулицями; їм не дозволяли наважуватися зустр чатися у власному ун верситет та в оф сах їхньої асоц ац ї; перешкоджали працювати в

Machine Translated by Google

власний сад для власного користування; їх били на вулицях, у пол цейських п двалах на громадських площах вся пол ц я, в д найнижчого оф цера пол ц ї до

той, хто ще вчора був префектом пол ц ї цього м ста.
Студенти, демонструючи самовладання, яке заслуговує захоплення, впевнен сть у справедливост , яка їх честь, н ц ювали сер ю судових процес в проти мера Манч у та його п длеглих за жорсток сть, зловживання владою та свободою особистост .
Цей жест студент в не зрозум ли. I, на жаль, ми повинн сказати, що правосуддя не виправдало спод вань, як покладало на нього ц ле покол ння, оживлене найчист шим почуттям законност та порядку.

'rbe студентка С льв я Теодореску, яку Манч у вдарив ногою в спину серед б лого дня 11 грудня 1923 року на Керол-стр т перед будинком Кела. Велса - факт, оголошений засв дчений к лькома очевидцями - їй не т льки не вдалося засудити Манч у в суд м ського округу I, але як позивача вона була засуджена за наклеп, оск льки на суд було в домо, що що п д час удару ногою вона донесла Манч у слова: «це дик сть» .

У н ч на 14 грудня 1923 року студент права Лефтер з Галаца, ув йшовши до готелю «Бежан» , де в н проживав, був н з того н з сього оточений загоном пол цейських жандарм в, як разом з Манч у за його наказом вбили б ма. киями, палицями, рушницею, прикладами, ногами та кулаками, поки в н не впав на землю без св домост , його витягли на б чну вулицю, кинули й залишили там без сторонньої допомоги.

Незважаючи на те, що Лефтер подав до суду, Манч у було зв льнено в д в дпов дальност , йому не довелося приводити жодних св дк в захист.

Але як щодо варварства та дикост минулого л та, скоєного проти студент в, як працювали в саду резиденц ї Г ка?!
Двадцять п’ять студент в, яких ц лий день били по п дошвах н г, як злод ї, факт, який перев рили перший прокурор патологоанатом, за уявну змову, наст льки незначну, що нав ть не потребує розсл дування.

I не т льки це, але коли, незважаючи на вимоги студент в щодо адм н стративного розсл дування, таке було проведено минулого л та паном Варару, в н був глибоко шокований зловживаннями, як в н сам п дтвердив. Однак допов дь Варару у в дпов дне м н стерство призвела до того, що Манчу отримав нагороду Steaua Romaniei (З рка Румун ї).

Отже, це той чолов к, який помер; Люди добре говорять про мертвих, але це не заважає нам говорити правду.
Manciu призупинив зас дання; Манчу зупиняв тих, хто хот в ув йти до собору; Манч у бив студент в на вулицях, у пол ц ї та на площах; в н ображав тих, хто скаржився, погрожував своїм приб чникам.
Манч у, захищений рядами пол ц ї та жандарм в, бив - з зв рством одержимого - студент в, зв'язаних п ших, як могли повернути їм дощ слини та удари своїх божев льних п длеглих, лише погляди презирства та тимчасов в дставка.

Подив ться на людину обов’язку та накази, як цей чолов к в ддавав!
Громадська думка на боц Корнел у Кодряну. Йому подобається його чолов чий жест, в н, оц нюючи вищий мотив цього жесту, який попереджає режим служить деї, зв льняє його в д звичаєвого нкрим нування такого вчинку, ц лком виправдовуючи його , власне, схвалюючи його громадською думкою.

Особисто я в таю героїчний жест Корнел у Кодряну, який знову залишається безкомпром сним у питаннях чест та р шучим, коли йдеться про г дн сть. "

Через к лька дн в газета Unirea («Союз») у жовтн 1924 р. опубл кувала
Стаття професора Кузи:

Machine Translated by Google

ПРЕФЕКТ СМЕРТЬ МАНЧІУ

ФАТАЛЬНА СИСТЕМА ТА ЇЇ НАСЛІДКИ

«Пол ц я Ясси вже р к переживає справжню трагед ю, останн й акт якої в домий ус м. Внасл док фатального розвитку под й постраждали:

Мер Манч у, нспектор Клос, заступник ком сара Хусану та, не менше, доктор ф лософ ї Корнел у Зелеа Кодряну.

Мер Манч у помер; Заступник ком сара Хусану бореться до смерт ; Інспектор Клос отримав глибоку рану; Корнел у Зеля Кодряну залишається у в'язниц .

Що це за трагед я, яка забирає ст льки жертв? Яким чином можна говорити про фатальну еволюц ю цих под й? Хто винн ?

Манч у був лордом, префектом пол ц ї Маржеску в Яссах. Лише в ц й якост його привезли сюди тримали до к нця, незважаючи на вс ексцеси, в яких в н був винен. З чого ц лком зрозум ло, що ваш д ї схвален . Переконливими доказами того, що в н був схвалений, що в н працював в дпов дно до попередньо встановленого плану за прямим натхненням пана Г. Г. Марзеску, який його п дтримував, є нагороди, як йому були присуджен – «заслуги» його мандата та просування його персоналу.

Фатальною системою, яку надихнув Манч у, був тероризм християнських студент в: щоб задовольнити євреїв довести, що «порядок» можна п дтримувати «енергетичними засобами» .

Нещасний Манч у, який не мав особливих талант в, запустив фатальну систему з надзвичайною жорсток стю, нав ть коли йшлося про ун верситетських професор в: почавши свою кар'єру з нагоди генеральної асамблеї Асоц ац ї ун верситетських професор в Румун ї, що в дбулася в Яссах. 23-25 вересня 1923 р. п д головуванням нашого видатного колеги професора I.

,

Гаванескул.

Мер Манч у ображав ун верситети, жорстоко поводився з невинними студентами та кидав їх до в'язниц , змушуючи їхн х професор в протестувати та шукати сатисфакц ї.

Чотири ун верситетськ ком с ї, сформован професорами доктором Хурмузеску з Бухареста; л кар Сумуляну, Ясси; М. Стефанеску, Клуж; Haeman, Cernauti, в дредагували прямо на зборах наступну телеграму за п дписом професора Гаванескула, яку пот м було над слано: 1.
Голова Ради м н стр в; 2.
М н стр внутр шньої адм н страц ї;
3. М н стр громадської осв ти Загальна
асоц ац я професор в ун верситет в

Румун ї на своєму першому зас данн засуджує тривожне втручання пол ц ї Ясси , у повн й згод з своїм президентом, вимагає в д вищих орган в звичайного розсл дування та повної сатисфакц ї.

Президент Асоц ац ї (ss) Л. Гаванескул. Ця ж
ком с я в дредагувала та над слала меру Ясс наступний текст:
«Пане мер, Загальна асоц ац я
професор в ун верситету на своєму першому зас данн внасл док агресивних заход в, вжитих проти наш з'їзд Mr.
Пол ц я мера м ста Ясси з жалем пов домляє вам, що за цих обставин вона не може в дв дати банкет, орган зований мер єю, цим дякуючи вам за ваш добр нам ри. "

Президент Асоц ац ї (ss) Л Гаванескул

«Отримавши мперативний мандат тероризувати студент в, Манч у д яв в дпов дно до своїх ц лей зг дно з сформованим планом – йти шляхом фатал зму. Коротко перерахуємо под ї, як вони в дбувалися:

Machine Translated by Google

1. Введення пол ц ї в йська в ун верситет 10 грудня 1923 року.
П д час студентських демонстрац й, що в дбулися п сля цього, студент Г. Манол у був побитий пол ц єю так сильно, що у нього розвинулася жовтяниця в н помер через к лька дн в.

2. Жорсток сть на вокзал . З нагоди прибуття професора Іона Зелеа Кодряну до Ясс, п сля його зв льнення з в'язниц , мер Манч у абсолютно невиправдано кинувся, пол ц я та арм я на громадян студент в, як прийшли на склад, щоб прийняти його, знущаючись пересл дуючи їх геть, н би вони були зловмисниками.

3. В зит принца Кароля. з нагоди цього в зиту Манч у влаштував нш скандальн зловживання, як змусили студент в поскаржитися Його Корол вськ й Високост .

4. Скандал у театр С дол П сля того, як пенс онери румунських оперних артист в прибули до Ясс, їх зустр ли студенти, як влаштували їм шоу сп вчуття. Ця абсолютно мирна демонстрац я стала достатньою причиною для мера Манч у влаштувати черговий скандал. В н погано поводився з студентами та розганяв їх з ненависною жорсток стю.

5. Змова Керол Св. Завдяки люб'язност пан Константи Г ки студенти висадили овоч на своєму спец альному город , щоб прогодувати себе.
31 травня цього року, коли студенти збиралися, щоб розпочати роботу, з’явився мер Манч у з ус ма своїми сп вроб тниками та пол цейськ з наставленими багнетами та заарештували вс х присутн х студент в. Руки Корнел у Зелеа Кодряну зв’язали за спиною ременем повели через усе м сто разом з 25 ншими учнями та хлопцями до пол цейського управл ння, де їх жорстоко побили.

Корнел у Зелеа Кодредну, оф цера запасу, кандидата на звання доктора права, отримав ляпаса грубо образив найпринизлив шими вульгарностями.

Старшокласника Амброз , сина старшого майора Амброз , вдарили так сильно, що в нього лопнула барабанна перетинка, факт п дтверджений медичною дов дкою, п дписаною патологоанатомом доктором Г. Богдан.
Іншим старшокласникам хлопцям п сля того, як їх в дсторонили, били батогом ноги, голови вони були схилен . Їхн голови опускали у в дра з водою, щоб припинити їхн крики. Батьки закатованих д тей: майор Амброз й, Д м тр у, Бутнару та н., як направили петиц ю проти мера Манч у до М н стерства внутр шн х справ подали на нього до суду. Але Манч у продовжував проявляти огиду нав ть перед суддею.

Префекта Манч у не лише залишили на посад , але й винагородили за його ставлення та заохотили продовжувати свою фатальну систему; єврейська преса щоденно вихваляла його, проголошуючи рят вником закону та порядку та вищою стотою.

Уряд, у якому Ясси був представником Г.Г. Марзеску, зам сть того, щоб прийняти висновки нспектора Варару, приклав до грудей Манч у Steaua Romaniei (з рку Румун ї) п двищив персонал, який в н використовував для скоєння свого незаконного. Наприклад, ком сар Клос, один з найб льш винних, був п двищений до нспектора пол ц ї.

М н стерство юстиц ї, очолюване тим самим Г. Г. Марзеску, прихильником Манч у, зам сть того, щоб енерг йно та швидко втрутитися проти скоєних зловживань, засудило жертв.

Задоволен євреї Ясс подарували Манч у автомоб ль, який в н прийняв, викликавши скандал у вс х румун в викликавши подальше обурення, особливо серед студент в, як бачили зухвалу зухвал сть Манч у, коли в н гордо їздив м стом на машин євреїв.

П дтриманий на своїй позиц ї, п дтриманий заохочений таким чином, мер Манч у, через св й мпульсивний темперамент, без самоконтролю, уявив, що в н досяг вершини слави, застосовуючи свою систему.
Саме така посл довн сть под й привела мера Манч у до останнього акту ц єї трагед ї.
Корнел у Зеля Кодряну д яв у порядку самооборони.

Machine Translated by Google

В дпов дальн сть за смерть мера Манчу в першу чергу лежить на особ , яка поставила Манчу очолити пол цейський департамент п дтримувала його, а саме на м н стр юстиц ї Г.Г. Марзеску. В дпов дальн сть лежить на єврейськ й прес та вс х тих, хто п дбурював заохочував його, в таючи його з застосуванням його фатальної системи.

ГОЛОДОВКА

Приблизно за десять дн в до Р здва Мота, Гарнеата, Тудосе та Раду Миронович , як були заарештован ш стдесят дн в тому, невинн в жодному злочин , оголосили голодування та спрагу. Вони сказали:

або наша свобода, або смерть. Зусилля р зних орган в влади зв'язатися з ними зазнали невдач , оск льки вони забарикадувалися у своїй камер , не дозволяючи н кому туди.

Ц молод люди давно стали м джем кожного румунського студента; символ. Коли пролунали новини про його страйк, студенти та вс нш зрозум ли всю серйозн сть його вчинку з огляду на його добре в дому силу р шучост .
Чи повинн ц юнаки померти в ст нах Галати?

В Яссах Клуж духи були наст льки схвильован , що масова помста в дбулася проти тих, кого натовп вважав в дпов дальними. Не лише студенти, а й люди похилого в ку, як добре закр пилися в усп льств , голосно вимагали: «Якщо вс ц д ти там загинуть, давайте почнемо розстр лювати» .

Уряд почав усв домлювати, що в н з ткнувся з напругою та загальною р шуч стю; Коли ця нац я почала проявляти волю та г дн сть, М й батько опубл кував у Яссах ман фест, з якого я в дтворюю такий уривок:

РЕСУРС

«Браття румуни,

Студенти: Іон 1. Мота, Ілл Гарнеата, Тудосе Попеску та Раду М ронович , як два м сяц утримувалися у в'язниц Галата, оголосили голодування та спрагу у в второк о 13:00.

Вони п шли на цей важкий крок, тому що вони абсолютно невинн , тому що вони були заарештован у Вакарест , так само як невинн , тому, що вони зрозум ли, що певн пол тики хочуть поступово знищити їх здоров'я та життя, ув'язнивши їх.
Цих юних героїв, улюблену кв тку майбутнього країни, Бог над лив, кр м нших якостей, сталевою волею. Отже, їхня р шуч сть померти в д бунгерства перш за все – протестувати проти несправедливост , жертвами якої вони є, поневолення нашої нац ї євреями за допомогою певних пол тик в є не жартом, а серйозним р шенням» .

БУДЬ ЦЕ СВОБОДА АБО СМЕРТЬ

Брати румуни,

дочекаємось побачимо, що через 2-3 дн чотири труни з т лами цих героїв пронесуть вулицею?

Стар й мал , подумайте, мова йде не про трупи чотирьох студент в, а про смерть наших д тей, ус х нас.

Обов'язок ус х нас – вжити швидких заход в мирного та законного, але енерг йного та р шучого протесту проти цього уряду та запоб гти цьому беззаконню, припинити вбивства наших д тей.

На Р здво п сля одинадцяти дн в голодування та спраги їх зв льнили. Але вони були наст льки змарн л , що їх виносили з тюрми на ношах прямо на в

Machine Translated by Google

л карня. Хтось в дбув терм н ув'язнення лише за к лька м сяц в до цього останнього арешту, Мота лише за м сяць до того, як зак нчив р к посп ль, так що його сили були п д рван .

Насл дки цього страйку деяк з них в дчувають сьогодн , через десять рок в, а б дний Тудосе забрав їх з собою в могилу.

САМА В ГАЛАЦІ

У т й сам й вогк й, темн й камер , сидячи на твердому краю свого л жка, схрестивши руки на грудях, схиливши голову п д вагою своїх думок, час минає пов льно, хвилина за хвилиною.

Як страшна самотн сть!

З жалем згадую в рш :

«Gaudeamus igitur» juvenes dum sumus.

Тож рад ймо, поки молод ! В рш , що з гр вали, звеселяли в ночком радост ув нчали молодь ус х студентських покол нь. Бути веселим, веселитися - це право молодост , поки не настане в к, коли життя людини переповнене труднощами турботами, завжди

стає все б льшим б льшим. Це право мен не надавалося. У мене не було часу насолоджуватися. Студентське життя, п д час якого вс веселилися та сп вали, для мене зак нчилося. Я нав ть не пом тив, коли воно пройшло. На мою молод сть передчасно прийшли турботи, труднощ , удари, все це роз рвало її на шматки. Те, що в д нього залишилося, ще б льше стерто цими холодними темними ст нами. Тепер вони позбавляють мене нав ть сонця. Минуло багато тижн в, в дколи я був у ц й темряв , я м г насолоджуватися сонцем лише годину на день.

У мене пост йно мерзнуть кол на. Я в дчуваю, як холод цементної п длоги п дкрадається до моїх к сток. Години минають пов льно; дуже пов льно. Я роблю к лька укус в оп вдн та вноч . Я б льше не можу їсти. Але особливо вноч починаються справжн муки; це приблизно 2 або 3 ноч , коли я засинаю. Надвор гроза. Тут, на вершин пагорба, в тер сильн ший. Сн г заганяється в тром через щ лини в дверях, поки в н не закриє чверть площ камери. Вранц я завжди знаходжу досить товстий шар. Важку н чну тишу порушують лише сови, що живуть на церковних вежах, час в д часу голоси вартових, як кричать, як можуть.

"Номер один! Добре! Номер два! Добре!"

Я думав, дивувався, хвилювався, але не м г розгадати загадку: м сяць? Два м сяц ? Один р к? Ск льки? Ц ле життя? Залишок мого життя?

Так, ордер на арешт загрожував мен дов чною каторгою. Чи в дбудеться суд? Звичайно; але це буде важке випробування. Тому що є три сили, як об’єдналися проти мене: Уряд, який намагатиметься показати приклад мого покарання, особливо враховуючи, що це перший випадок у Румун ї, коли хтось з ткнувся в ч-на-в ч з зброєю в руках з гнобителем, який в м'я принципу сили державної влади потоптав їхню г дн сть, образив їхню честь роздер їхню плоть. Єврейська влада в Румун ї, яка зробила б усе, щоб утримати мене в своїх пазурах. Єврейська влада з-за кордону, з її грошима, своїми позиками, своїм тиском. Ус три ц сили зац кавлен в тому, щоб я не виїхав зв дси. Проти них виступають студенти та румунський нац онал стичний рух. Хто виграє? Я розум ю, що моє судження – це б льше перев рка на м цн сть. Як би я не був правий, якби ворож в йська були хоч трохи сильн ш за наш таб р, вони б н хвилини не вагалися, щоб мене знищити. Минуло ст льки рок в, в дколи вони чекали, щоб отримати мене, тому що я ставив себе в ус їхн плани. Вони докладуть ус х зусиль, щоб я не м г в д них втекти. в

Machine Translated by Google

вдома, моя мати, яка р к за роком чула ст льки жахливих новин, її будинок вноч обшукували прокурори та обшукували жорсток ком сари, отримувала удар за ударом.

Роздумуючи про те, що моє життя прийшло до такої сумної дол , вона над слала мен Акаф ст Богородиц , закликаючи читати його оп вноч 42 ноч посп ль. Я зробив це, здавалося, що коли я наближався до своєї мети, наша сторона набирала сили, оск льки ворог в дступав, а небезпеки зменшувалися.

ТЕСТ ПЕРЕДАЄТЬСЯ ДО FOCSANI

У с чн мен пов домили, що судовий процес за посадою перенесено до Фокшань.
На той час Фокшани були найб льшою л беральною фортецею в країн . З цього м ста прибули три члени каб нету: генерал Вайтояну, Н. Н. Савеану та Ч ркулеску. Це було єдине м сто в країн , де нац онал стичний рух не прижився. Наш спроби щось досягти зазнали невдач . Там у нас не було н кого, кр м пан Т ти Павелеску, ветерана-патр ота з своєю газетою Santinela («Сторожова вежа»), яка пропов дувала, але на в тр .

Яськ студенти, д знавшись про цей перех д, дуже занепокоїлися.
Численн групи п д час кожного в дправлення поїзда чекали на зал зничних станц ях навколо Ясс, щоб супроводжувати мене до Фокшань, оск льки ходили чутки, що м й супров д намагатиметься застрелити мене п д час ц єї пересадки п д приводом того, що я намагався втекти . Через два тижн прийшов Ботез, начальник охорони, з к лькома агентами посадив мене в машину, яку супроводжувала друга машина.
Виходимо з Ясс через бар'єр Пакурар до родовища Кукутен . Там я зустр в групу студент в, а в поїзд , який зупинився, була ще одна група. Але я не м г н з ким з них поговорити. Коли пол цейськ посадили мене в машину для полонених, вони висловили мою п дтримку. Ми майже подорожували

всю н ч. Я п д йшов до Фокшан , упевнений у своєму засудженн . М сцева пол ц я та директор в'язниц чекали мене у в дд лку. Мене в дразу забрали посадили. Спочатку режим був сувор ший, н ж у Яссах.
Ґавр леску, мер округу, який видавався поганою людиною «без будь-яких виправдань — бо жоден мер не має права втручатися в тюремний режим — хот в накласти на мене суворий режим.
В н нав ть зайшов до мене в камеру, де у нас виникла дуже неприємна суперечка. Диво, якого не оч кував н я, н особливо т , хто прив з мене до Фокшань, полягало в тому, що через три дн п сля мого прибуття все населення, незалежно в д пол тичної парт ї та незважаючи на вс зусилля з боку влади налаштувати його проти мене, спонтанно перейшов на м й б к.

В д л беральних пол тик в в дмовилися не лише їхн прихильники, а й їхн родини.
Наприклад, д вчата з коледжу К ркулеску над слали мен їжу та пошили мен разом з ншими д вчатами рег ональну нац ональну сорочку. Я нав ть чув, що вони в дмовлялися с дати за ст л їсти з батьком. Саме тод я познайомився з генералом доктором Макр деску, найповажн шою постаттю Фокшан ; Христаче Соломон, пом рно заможний власник, але людина великого морального авторитету, перед якою нав ть його вороги зн мали капелюха; пан Джордж ка Н кулеску; полковник Блезу, який через свою маленьку доньку Флутурас над слав мен їжу; Василаче, Стефан Н кузор Граур; Олтяну, Чуд н, Монтану, Ф льо, майор Кр стополь, Карас, Гур та Стефан у, Н колау, Тудоронческу та нш . Ус ц та багато нших, в д яких я отримав б льше н ж батьк вську оп ку. Проте моє здоров’я було не в тонус .

У мене болять нирки, груди, кол на.

Дата суду була призначена на 14 березня 1925 р. З огляду на це тисяч лист вок почали друкувати в ус х ун верситетських центрах, а також в нших м стах, у Клуж , кап. Белеута надрукував його,

Machine Translated by Google

По країн роз йшлися десятки тисяч таких брошур. Його д м, в дкритий день н ч для бойовик в-нац онал ст в, перетворили на справжн й штаб. В Ораст є, на друкарн падре Мота, було надруковано десятки тисяч популярних поетичних брошур сотн тисяч лист вок.

І тут мої товариш надрукували деяк з моїх лист в, написаних мною у в'язниц Вакарест , у вигляд брошури п д назвою: Листи студента-в'язня.

Уряд виступив з протилежною справою, щоб роз йтися поблизу далеко. Але вони не мали н якого ефекту, бо хвиля нац онального почуття п днялася мпозантно й непереборно. За два дн до початку суду до Фокшань почали прибувати сотн людей студент в з ус єї країни. Лише з Ясс прибуло понад три сотн , ц лим потягом. Мене влада перевезла в карет до Народного театру, де мав в дбутися суд. Але це в дклали, хоча жур обрали. Вони повернули мене до в'язниц .

Але надвор невиправдане перенесення судового зас дання викликало загальне обурення, яке швидко переросло у величезну вуличну демонстрац ю, яка тривала вдень до ноч .

Зусилля арм ї вгамувати рад сний натовп н до чого не привели. Демонстрац я була спрямована проти євреїв уряду. Тод євреї зрозум ли, що весь їхн й тиск у ц й справ матиме зворотний ефект. Ця демонстрац я була надзвичайно важливою для результату мого суду.

Це вивело євреїв з боротьби, оск льки вони зрозум ли, що м й осуд може мати для них катастроф чн насл дки. Хоча єврейський народ не в дступив повн стю, його тиск на владу послабився. Водночас мен надходили пропозиц ї клопотати про зв льнення запевнення, що мене зв льнять, але я в дмовився.

Великдень настав. Я святкував Воскрес ння один у кел ї. Коли дзвони вс х церков у м ст почали дзвонити, я став навкол шки помолився за себе мою наречену, за мою мат р м й д м, за душ загиблих тих, хто воював на вулиц , щоб Бог благословив їх. , зм цни їх подаруй перемогу над ус ма ворогами.

В ТУРНУЛ-СЕВЕРІНІ

Одного разу вноч , близько другої години, я прокинувся в д того, що хтось намагався в дкрити замок. Прац вники в'язниц приїхали, щоб забрати мене, оск льки м й суд неспод вано перенесли через втручання уряду в Турнул-Север н, на ншому к нц Румун ї.

Посп хом з брав свої нечисленн реч ; пот м мене в оточенн охоронц в посадили у вантаж вку, яка в двезла нас на околицю м ста б ля зал зничної кол ї. Невдовз потяг зупинився, мене посадили у вагон Чорної Мар ї.

Тому я залишав це м сто Фокшани, яке у слушний момент мужньо протистояло величезному тиску оф ц йної влади чиї громадяни роз рвали парт йн зв'язки, а нод й родину, щоб проявити чудову й незаперечну одностайн сть почутт в.

Подорожуючи, я хот в знати, яких людей я повинен зустр ти в Тумул-Северин ? Я там н коли не був, н кого в тому м ст не знав.
Де б поїзд не зупинявся, я чув, як люди розмовляють, см ються, виходять чи с дають з поїзда, але я н чого не бачив, тому що у вагон , в якому я їхав, не було в кон. це був лише дюйм ст ни, що в дд ляв мене в д решти св ту, в д свободи. Можливо, серед тих, хто переходив кол ї на тих вокзалах, було багато тих, хто мене знав або був моїм другом.

Але вони не знали, що я був у ц й машин . Вс кудись їдуть. Т льки я не знала, куди їду. Ус йдуть з легк стю та рад стю, а я ношу в душ , важчий за жорна, тягар цього величезного нев домого, що чекає на мене. Мене треба засудити

Machine-Translated by Google

для життя? Менше? Чи покину я коли-небудь чорн й потворн ст ни в'язниц , чи мен судилося там померти? Я дуже добре знаю, що м й суд — це не питання справедливост , це питання сили; те, хто сильн ший, переможе - чи наша нац онал стична теч я буде сильн шою, чи тиск єврейського уряду? Але так бути не може! Хто правий, той буде сильн шим , отже, неминуче переможе. І коли поїзд йшов дал , я в дчував св й б ль гостр ше. Моє серце, мабуть, було прив'язане до кожного каменя в Молдов , коли я залишав все б льше б льше позаду, я в дчував, що його шматки поступово в дколюються.

Ц лий день я так мандрував, замкнений один у тюремному вагон . Д йшли до Балоти, здається, в сут нках. Зайшов пол цейський у супровод агент в попросив мене п ти. В двезли мене за станц ю, там ми с ли в машину поїхали. Вони виглядали дуже милими чолов ками, намагалися зав'язати з мною розмову, пожартувати. Але я, обтяжений ншими думками потребами, не був схильний говорити. Я в дпов в охоче, але коротко.

В'їжджаємо в Турнул-Северин.

Коли я пройшов к лькома вулицями, я в дчув справжню рад сть у своєму серц , захоплення, коли мої оч знову побачили людей, як йшли вулицями.
Ми зупинилися б ля вор т в'язниц . Знову замкнен ворота в дчинилися, щоб знову зачинитися за мною.

Директор персонал зустр ли мене як почесного гостя. У гарн й к мнат , яку мен призначили, була дерев'яна п длога, а не цементна, як у попередн х.
Тут також ув'язнен ставилися до мене з любов'ю, як в нших в'язницях; я допомагав їм п зн ше в їхн й неск нченн й матер альн й моральн й б д .

Наступного дня я вийшов на подв р'я. Зв дти було видно вул.
Близько полудня я пом тив понад 200 маленьких д тей в ком в д 6 до 7 рок в, як з бралися перед воротами в'язниц , як , побачивши мене, що проходив повз, почали махати мен своїми рученями, одн в шарфах, нш в кашкетах. Це були школяр , як почули, що я приїхав у Турнул-Северин сид в там у в'язниц .
В дтод ц д ти мали бути там щодня, щоб висловлювати мен своє сп вчуття. Вони чекали, поки я пройду, щоб помахати своїми рученями.

У суд президент Варлам, людина дуже добра, поставився до мене дуже вв чливо.
Найменше прокуратора Констант нес я, про якого казали, що в н сам припускав, що разом з префектом Мар усом Ворворяну доб'ється мого засудження, але я в це не в рив. Спочатку вони були досить суворими, за якими я бачив якусь злобу. Але мало-помалу вони були пом'якшен хвилею громадської думки, ентуз азмом, який виливався в д д тей до людей похилого в ку. Тод вс в дчували себе румунами сприймали нашу боротьбу як священну боротьбу за майбутнє ц єї країни. Вони знали про мої нещастя побачили в моєму жест жест бунту проти людської г дност , жест, який зробила б кожна в льна людина.

Ц люди, нащадки Янку Цзяну та кап тана Тудора Влад м реску, чиї п столети розмахували на захист чест нац ї проти приниження стол ть, легко зрозум ли, що сталося в Яссах. Жоден аргумент не м г їх зворушити. Даремно кричали прокурор мер, я був оточений турботою та прихильн стю вс х с мей у м ст , нав ть тих, хто в д гравав оф ц йну роль, наприклад, мера Корнел у Радулеску, для якого я розробив

велике захоплення; але я був особливо оточений, як н де, любов'ю та розум нням моїх страждань д тей. Вони були першими, хто виступив за мене в Турнул-Северин . Я з теплотою згадую, як почали приходити мал з перифер ї, як ледве вм ли ходити, побачивши, що старш регулярно збираються перед тюрмою махають руками. Я спостер гав, як вони збирали його з ус х частин у певний час, як програму, яку вони мали виконати. Ус були тих та добре поводилися. Не грали не сп вали. Вони просто спостер гали, чекаючи, коли я пройду кр зь отв р, щоб помахати мен .

Machine Translated by Google

я; тому вони повернулися додому. Вони розум ли, що в ц й в'язниц є щось сумне, здоровий глузд п дказував їм, що тут нема з чого см ятися. Одного разу жандарми почали їх виганяти. Наступного дня я їх уже не бачив. Щоб зупинити їхнє прибуття, було виставлено дозорн .

РІШЕННЯ

Суд призначили на 20 травня. Голова суду отримав 19 300 п дпис в адвокат в, як хот ли мене захистити, з ус єї країни. За два дн до суду почали прибувати потяги з студентами. а також у Фокшанах студенти Ясс досягали 300 чол. Також у велик й к лькост прибули студенти з Бухареста, Клужа, Чернаут . Серед тих, хто був присутн й, була делегац я Фокшань на чол з колишн м головою жур 14 березня Михайлом Карасом, який тепер п дписався як адвокат, що представляє жур Фокшань. Прибули також св дки звинувачення: ясськ пол цейськ . Процедура почалася в Нац ональному театр п д головуванням радника Вар ама. Кр м мене, на лав обвинувачених сид ли: Мота, Тудосе Попеску, Гарнеата, Корнел у Георгеску, Раду М ронов ч . На лав захисник в

Machine Translated by Google

с ли: професор Куза, професор Гаванескул, Пауль Іл єску, професор Сумуляну, Ем. Vasiliu-Cluj, Nicusor Graur, весь бар Turnul-Severin Театр був , тощо

заповнений, а навколо нього, надвор , чекало понад 10 000 людей.
Вибрано присяжних. У жеребкування потрапили: Н. Палеа, Г. Н., Григореску, Я. Калуда, І. Преотеаса, Г. Н. Греческу, Д.1. Бора, В.Б. Жуєску, К. Варгату, К.
Surdulescu, Adolf Petayn, P. 1. Zaharia, GN Boiangiu, I. Munteanu and GN Ispas. Вони склали присягу серйозно с ли на свої м сця. Зачитали обвинувальний акт.
П шов допит. Я розпов дав реч , як вони в дбувалися. Інш п'ятеро в дпов ли на його запитання так само, сказавши правду, а саме, що вони взагал не були причетними до ц єї справи на суд . Св дками звинувачення були єврей яськ пол цаї.
П д час процесу вони все заперечували. Н чого не було правдою. Вс побої, вс тортури, чист вигадки. Вони нав ть спростували медичн дов дки, видан патологоанатомом професором Богданом. Їхнє ставлення, враховуючи те, що вони дали присягу на хрест говорити правду т льки правду, викликало обурення всього двору.

Один з св дк в, ком сар Васил у Спанч у, якого я зараз бачив перетвореним на найб льш сп вчутливу стоту, н чого не бачив н чого не робив. Вставши, з дозволу головуючого, я сповнений обурення запитав його вголос: «Ти не вдарив мене кулаком по обличчю в м с с.

Сад Г ки?» «Це не я» .

— Х ба не ти занурював студент в у в дра з водою, а їм, опустивши голову, шмагали по п дошвах?
"Я не був там у той час. Я був у центр ".

По його обличчю, по вс х жестах, по вс й повед нц було видно, що в н бреше; хоч клявся на хрест , але збрехав. Весь натовп у театр кип в в д обурення.
Раптом, н би цього зажадала колективна лють натовпу, чолов к з залу п дскочив, п дняв ком сара на руки й пон с його т лесним. Це був пан Тил ка Іоан д. Ми чули, як в н кричав, штовхаючи ком сара з сход в: «Іди зв дси, мерзотник, бо ми не гарантуємо тоб життя!» Повертаючись, в н сказав ншим ком сарам Ясс: «Своїми власними руками ви жорстоко мучили цих д тей. Якби ви зробили щось под бне тут, у Турнул-Северин , люди б вас ур зали. Ваша присутн сть у цьому м ст заплямувала його; Залиште його в першому поїзд , накше вас сп ткає нещастя» . ,

Цей жест був в таний, оск льки люди були засмучен . Це розслабило всю напружену атмосферу. Мучител були принижен тепер, йдучи, в тали людей поклонами до земл , благаючи про найменший знак уваги найскромн шого нос я трикол рної пов’язки. «Як би ми не були хорошими румунами! Що ми збиралися робити?
У нас були замовлення» .

"Н ! Нег дники! Не було у вас н батьк вського, н румунського серця. Не було у вас н чест , н пошани до закону. Ви кажете, що мали наказ? Н ! У вас були зрадлив серця".
Так їх лаяли на вулицях.
Пот м, протягом приблизно двох дн в, посл дували св дчення св дк в захисту, серед яких був л тн й професор Іон Гаванескул з Ун верситету Ясси, якого сам мер Манч у погано поводив на Конгрес професор в ун верситету, який в н головував; також оф цери в йськового л цею та п хотної школи, мої колишн начальники та вчител . Тод жертви та їхн батьки св дчили, в дтворюючи перед суддями та майже з сльозами бол сн сцени приниження, як вони мали

Це було п ддано. Див льним спостер гачем був пан Коста-Фору, голова масонської лож в столиц .

Захисники виступали в так й посл довност . Пауль Іл єску, Таче Пол крат, Валер Роман, Валер Поп, Санду Бакалоглу, Ем. Васил у-Клуж, Кананау, Донка Манеа,

Machine Translated by Google

М тулеску, Верг л й Нета, Нягу Негр лешт , Генр єтта Гавр леску, професор д-р. Сумулеану, професор Іон Гаванескул та професор А.С.Куза. З короткими заявами виступили Михайло Карас, полковник Василесеу Ласкар, старий священик Дум треску з Бухареста, полковник Катуняну; Іон Сава, д-р Істрате, І. Роб, Драгос, Іон Бланару та Камен та, як представляють студент в з Ясс, Клужа, Чернаут , Бухареста, округу Фальч у та

Турнул-Север н в дпов дно; Кап тан в йськово-морського флоту Манолеску Александру Вентон к для християнських купц в Ясс; пот м Кост ка Унгуряну, Петру Васил у, Греча, кап тан Петеу-Плоєшт , нвал д в йни, М. Негру-Кишин в. Останн м говорив я. Я сказав: "Панове присяжн . Все, за що ми боролися, було з
в ри та любов до нашої країни та румунського народу. Ми взяли на себе зобов'язання боротися до к нця. Це моє останнє слово".
Це було на шостий день мого суду, 26 травня 1925 року. Ус х ш стьох нас завели в к мнату чекати вироку. Ми не дуже хвилювалися, але якось все одно. Через к лька хвилин ми чуємо бурхлив оплески, вигуки та в тання великого залу. Ми не встигли обм ркувати це, як двер в дчинилися, натовп запровадив нас до к мнати для зустр чей.
Коли ми з'явилися, нас несли на плечах, ус п дбадьорювалися махали хустками.

Суддю Варлама теж охопила хвиля ентуз азму, перед якою в н не зм г встояти. Ус судд сид ли на своїх м сцях, цього разу на лацканах були трикол рн стр чки з свастикою.

Як т льки нам зачитали виправдувальний вирок, мене витягли на вулицю, де з бралося понад десять тисяч людей. Ус впали колоною, несучи нас на плечах вулицями, а люди на тротуарах обсипали нас кв тами. Коли ми прибули до пана Т л ки Лоїд, я в к лькох словах звертаюся до людей з вашого балкона, висловлюючи свою вдячн сть румунам Тумул-Северина за велику любов, яку вони виявили до мене п д час судового процесу.

ПОВЕРНЕННЯ ДО ЯССІ

Подякувавши к льком родинам Турнул-Северин за те, що вони в дв дали їх, за те, як вони мене усиновили, я наступного дня с в на спец альний потяг до Ясс. Спец альний потяг був не для мене, а для понад 300 яс ян, як були присутн на процес , до якого були прикр плен вагони фоксанц в, барлад йц в васлуйц в. Тисяч людей прийшли на вокзал, щоб провести нас прикрасити наш потяг кв тами.

Потяг п шов. Позаду натовп розмахував носовими хустками, висловлюючи свою любов бажання продовжувати боротьбу на «ура» , в д яких вирували пов тря. З свого в кна я спостер гав за тим великим натовпом людей, н кого з яких я ран ше не знав, але як тепер розлучалися з нами з сльозами на очах, н би знали нас багато рок в. Я в душ молився, дякуючи Господу за перемогу, яку В н нам дав.

Лише тепер, коли я переходив в д машини до машини, я знову м г побачити своїх товариш в з Ясс, як розмовляли з кожним разом рад ли, що Бог зробив нас перемогою, врятувавши нас в д загрози, в д якої вс наш вороги думали, що я був н . зм г би втекти.

У купе я знайшов професора Кузу, професора та пан Сумулеану.
Вони були щаслив бути оточеними нашою любов'ю.
Ус к мнати були гарно прикрашен кв тами та зеленню. І на перш й зупинц за Тумул-Северином нову гору кв т в принесли — на наше превелике здивування — селяни з своїми священиками, вчител з учнями, ус в нац ональному вбранн .

На кожн й зал зничн й станц ї було багато людей, як чекали на прибуття поїзда.
Це не було схоже на оф ц йн , холодн прийоми. Не обов’язок, не страх не егоїзм привели цих людей. Я бачив старих на краю якогось заплаканого натовпу.

Machine Translated by Google

Ц каво, чому? У поїзд н кого не знали. Здавалося, що нев дома сила змусила їх п д йти, таємниче прошепотивши їм: «Йд ть до гаража, бо серед ус х потяг в, що проходять повз, є один, що йде за курсом румунської дол . Все нше йде в нтересах тих, хто на них їздить, кр м цього, що йде в русл народу, для народу» .

Натовп нод контактує з душами людей. Мить бачення. Натовп бачить нац ю з її мертвими та вс м їхн м минулим; в дчути вс їхн хвилини слави, а також моменти поразки. Вони в дчувають, як вирує майбутнє. Цей контакт з ц лою безсмертною колективною душею нац ї гарячковий, сповнений тремт ння.
Коли це трапляється, натовпи плачуть. Можливо, це нац ональна м стика, яку одн критикують, бо не знають, що це таке, а нш не можуть визначити, бо не можуть в дчути це.
Якщо християнська м стика, спрямована на екстаз, є контактом людини з Богом через «стрибок в д людської природи до божественної» (Крайн к *), то нац ональна м стика є не що нше, як контакт людини чи маси, з душею свого народу. , за допомогою стрибка з особистих турбот у в чне життя людей. Не нтелектуально, як це м г би зробити будь-який сторик, а розумно, душею.

Коли потяг, весь прикрашений прапорами та зеленню, зупинився в Крайов , на платформ вокзалу було понад 10 000 людей. На плечах нас винесли до складу, де нас зустр в один з громадян.
Говорив професор Куза. I я, коротко.
Так нас приймали на вс х вокзалах, великих малих, але переважно в м стах П'ятра-Олт, Слат на та П тешт . Хоча в б льшост цих м ст уздовж зал зниц не було нац онал стичних орган зац й, н хто не роздавав лист вки, щоб закликати людей на вокзали, ус перони були заповнен тисячами людей, щоб прив тати Америку.

Коли ми прибули до Бухареста, було близько 20 години. Знову мене п дхопили й тр умфально понесли на плечах через станц ю до передньої частини, де вся площа була морем моря, яке простягалося вздовж Кам но да Грив та, далеко за Пол техн чною школою. Там мало бути понад 50 000 людей, як демонстрували ентуз азм, який н що не могло придушити. Професор Куза звернувся до них. Тож фактично по вс й країн панувала наст льки потужна патр отична теч я, що могла привести до влади LANC. Але ц сприятлив , тактичн , пол тично велик моменти, яких цей рух н коли б льше не побачить, не були використан .

Професор Куза не знав, як скористатися великою тактичною можлив стю, яку р дко знаходять пол тичн рухи.
В очах будь-якого об'єктивного спостер гача, знайомого з пол тичними протистояннями, доля LANC тепер була вир шена.

Ми залишили. Ц лу н ч люди зустр чали нас на зупинках. О трет й ранку у Фокшан було понад 1000 людей, як чекали з 16:00 попереднього дня. Вони хот ли, щоб ми зупинилися там на день. Але ми продовжували. Делегац я у склад Христаче Соломона, Ар стотеля Георг у, Георг ки Н кулеску та нших с ла в поїзд. Мен сказали: «Оск льки нам не пощастило провести тв й суд у нашому м ст , ти маєш одружитися у Фокшан . 14 червня, рано вранц , ти маєш бути у Фокшан . Усе буде вир шено» . Делегац я залишила потяг у Марашешт п сля того, як я пооб цяв, що буду у Фокшан , як планувалося. Ми приїхали в Ясси вранц , дуже втомлен . На вокзал були студенти городяни, На плечах нас несли через м сто до ун верситету. Там нас зустр ли кордони жандарм в. Натовп вибухнув ув йшов до ун верситету, вив вши нас до амф театру. Там виступив професор Куза, п сля чого люди мирно роз йшлися. Кожен п шов до свого л жечка. Я оглядав маленький будиночок на Кв тков й вулиц , який покинув в с м м сяц в тому. Наступного дня я поїхав до Хус , де мама чекала мене, плачучи б ля дверей.

Через к лька дн в у мер ї в дбулося моє див льне вес лля.

* Н чифор Крайн к (1889-1972), румунський журнал ст, теолог, ф лософ. (Тр.)

Machine-Translated by Google

ЧЕРВЕНЬ 1925 - ЧЕРВЕНЬ 1926

МІЙ ШЛЮБ

У супровод мами, батька, брат в сестер, нареченої свекра я виїхав 13 червня до Фокшань. Там ми були в гостях у генерала Макр деску. Того вечора орган зац йний ком тет вес лля, який в дв дав нас, пов домив нас, що все готово, що вже прибуло понад 30 000 людей з нших м ст, як вс були розм щен , ще б льше прибуло т єї ноч ; що вс жител Фокшани з рад стю прийняли цих гостей з рад стю зустр ли їх.

Наступного ранку для мене привели коня зг дно з нашою старою народною традиц єю - як того вимагало в програм - , пройшовши повз будинок нареченої, я пов в колону до Кренга (Гаю) за м стом. Обаб ч дороги були люди, серед дерев нав ть д ти. Сл дом за мною йшли шафери, як їхали в ошатних ек пажах. Професор Куза та Ген. Макр деску, Хр саче Соломон, Коронел Камбуряну, Тудоронческу, Георг ка Н кулеск, Майор Багулеску та нш .
Дал їхав в з нареченої, запряжений ш стьма

Machine Translated by Google

воли та прикрашен кв тами, а за ними в зки гостей. Всього було 2300 воз в, карет автомоб л в, прикрашених кв тами людей в нац ональних костюмах. Я прибув до Кранга, менш н ж за чотири мил в д Фокшан , а хв ст колони ще не покинув Фокшан . Вес льна церемон я проходила на майданчику, побудованому спец ально для цього. Були присутн в д 80 000 до 100 000 ос б. П сля рел г йної церемон ї ми станцювали гору та нш нац ональн танц , а свято продовжилось частуванням на трав . Жител Фокшани привезли харч для себе, а також для ногородн х гостей.

Весь веч р був знятий на в део з чудовим показом нац ональних костюм в, прикрашених воз в, з їхн ми танцями та запалом. К лька тижн в потому його показали в к нотеатрах Бухареста, але лише дв ч , оск льки МВС конф скувало пл вку та в дбиток спалило їх.

Веч рка зак нчилася в сут нках з загальним в дчуттям братерства та пожвавлення. Разом з своєю дружиною та деякими супутниками т єї ноч я вирушив до Бейле-Еркулане, де ми провели два тижн з родиною старих друз в, С. Марталог.

Мота, у свою чергу, поїхав до Ясс, щоб почати копати фундамент Християнського культурного дому на земл , подарован й нженером Ґр горем Бежаном.

ЦЕРЕМОНІЯ ХРЕЩЕННЯ В ЧОРАСТІ

10 серпня в Чораст , поблизу Фокшань, я був хрещеним батьком на хрещенн 100 немовлят, як народилися того м сяця в пов т Путна та його околицях. Хрещення мало в дбутися у Фокшан . Але уряд, щоб запоб гти цьому, оголосив там стан облоги.
Подолавши багато перешкод, ми в дступили до Чорашт , де нам вдалося зд йснити хрещення д тей п д багнетами.

ЧЕРЕЗ РІК РОБОТА ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ

Я повернувся до Ясс, щоб працювати разом з своїми товаришами над буд вництвом нашого Дому. Ми виконували старий план буд вництва, план орган зац ї молод , перерваний долею майже на ц лий р к.
Пожертви почали надходити. С м'я Моруцц з Дорогої внесла 100 000 лей; Генерал Кантакуз но пожертвував три вагони цементу; Румуни в Америц через газету Libertatea («Свобода») пожертвували понад 400 000 лей. Селяни з найв ддален ших с л Транс льван ї, Буковини та Бессараб ї надсилали частину своїх м зерних кошт в до «Хати в Яссах» , як вони її н жно називали.

Ус ц внески надходили завдяки симпат ї, якою наш рух користувався тод в ус х сусп льних верствах. Великий ентуз азм викликали фото, на яких видно, як студенти та студенти будують власний будинок. Це було щось абсолютно нове, чого не було

Machine-Translated by Google

бачили ран ше в наш й країн чи за кордоном. Ця д яльн сть викликала в Яссах ст льки симпат й, що, коли наприк нц робочого дня зак нчувалась робота в оф с , вони йшли на буд вництво, зн мали пальта й брали лопату, кирку чи тачку цементу. У цьому вид роботи знайшли себе студенти з Клужа, Бессараб ї та Буковини, Бухареста. Братства хреста були вже орган зован в багатьох м стах п д кер вництвом Моти, тому молод г мназисти приїжджали працювати зв ддаля, повертаючись додому, вихован в нашому дус .

Два роки студентської боротьби, аг тац ї та страждань, сп льних для вс х молодих людей у Румун ї, зд йснили велике диво: в дновили духовну єдн сть нац ї, як й загрожувала нездатн сть старшого покол ння об'єднатися та стати одне з великою нац ональною сп льнотою. Тепер молодь, що прибула з ус х к нц в країни, зм цнювала й освячувала цю єдн сть душ своїми сп льними зусиллями, у школ прац , для нашої країни.

НЕБЕЗПЕКИ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ ПОЛІТИЧНОМУ РУХУ

Ця теч я по країн була гр зною. Не думаю, що така незвичайна народна теч я снувала в країн багато раз в. Чемп онат складався погано, через брак орган зац ї, в дсутн сть плану д й. Кр м того, внасл док ц єї великої теч ї снувала загроза проникнення в рух деяких компрометуючих небезпечних елемент в. Рух не гине п д ударами зовн шнього ворога, а через ворог в усередин , як будь-який людський орган зм. Як правило, лише одна людина з м льйона помирає в д зовн шн х причин (збитий потягом чи автомоб лем, застрелений, утоплення тощо); людина п ддається внутр шн м токсинам, вона помирає в д отрути.

Так було, п сля судових процес в у Вакарест , Фокшан та Турнул-Северин кожен бажаючий м г приєднатися до наших лав.
Дехто об'єднався, щоб зайнятися шахрайством: зб р п дписок, продаж брошур, кредитування тощо, де б не з'являлися ц персонаж , вони незм нно скомпрометували рух; нш , як об'єдналися як пол тичн скелелази, почали сваритися та викривати один одного, змагаючись за кер вну посаду чи м сце в парламент тощо. Інш були сумл нними, але їм бракувало дисципл ни, в дмовляючись п дкорятися наказам своїх начальник в; ц люди неск нченно сперечалися над кожною директивою, д ючи кожен на св й розсуд. Інш , знову добросов сно приєднавшись до наших лав, просто не змогли влитися в наш дух.

Є багато дуже хороших людей, як волод ють такою моральною структурою, що вони просто не можуть влитися в таку орган зац ю, як наша, тому ставлять п д загрозу саме своє снування зсередини. Деяк нтригують в д народження; все, що вони об'єднують, вони руйнують, розпов даючи стор ї.
Деяк нш мають дею ф кс; вони щиро в рять, що знайшли ключ до вс х р шень, намагаючись переконати вас у своїй ц нност . Інш хвор , уражен злом журнал стики. Вони за будь-яку ц ну хочуть бути директорами газети або бачити своє м'я наприк нц статт . Є нш , як д ють так, що, куди б вони не п шли, їм вдається йти на компром с

вс єї боротьби та п дриву дов ри, якою користувалася орган зац я.
Нарешт , є деяк , кому спец ально платять за нтриги, шпигунство, вони скомпрометують будь-як благородн зусилля нац онал стичного руху.
Яку турботу, яку обережн сть має виявляти голова руху щодо тих, хто бажає стати п д його проводом! Ск льки в н повинен зробити, щоб їх виховувати, який невтомний нагляд в н повинен за ними зд йснювати! Без цих запоб жних заход в рух безнад йно скомпрометовано.

Machine Translated by Google

На жаль, професор Куза абсолютно не знав про ц вимоги. Її гаслом було: «Кожен може приєднатися до Л ги, але т льки той, хто може залишитися» .

І таке ставлення призвело б до справжньої катастрофи. Д йсно, через к лька м сяц в Л га стала плавильним котлом нтриг, справжн м пеклом.
Моє тод шнє переконання, якого я дотримуюся й сьогодн , полягало в тому, що орган зац я не повинна допускати туди «хто хоче» , а лише тих, хто «заслуговує приєднатися» , дозволяти їм залишатися в н й лише — лише доки вони - чесн , працьовит , дисципл нован та в рн .
Якщо ознаки гангрени, так як згадан вище, здаються очевидними в орган зац ї, їх сл д негайно золювати, а пот м вир зати з б льшою енерг єю. В ншому випадку нфекц я поширюється як рак по всьому орган зму руху, причина втрачається. Ваша в ддана м с я та майбутнє; в н або помре, або затримається м ж життям смертю, н чого не в змоз досягти. Наш спроби спонукати професора Кузу виправити цю ситуац ю зазнали невдач , тому що, з одного боку, в н абсолютно не знав цих елементарних принцип в ведення руху, а з ншого боку, через нтриги вдалося золювати нас в д нього також , отже, щоб парал зувати будь-який вплив, який ми могли мати на нього.

Ми, вакарест ани, усв домлюючи це бачачи в дчайдушн напади, хвил нтриг, як наколювали нас, з метою в длучити нас в д професора Кузи, п шли до його дому, знову присягнувши йому на в рн сть просячи його дов ряти нам, що ми зробимо все у наших силах виправити стан справ всередин руху. Наша спроба виявилася марною, оск льки в н зрозум в, що ми бачимо реч в зовс м ншому св тл , як щодо орган зац ї та плану д й, так щодо основної доктрини нашого руху. Ми виходимо з деї моральної сутност людини, а не як чисельної, виборчої чи демократичної цифри. Але в н був переконаний, що ми п дтримували цю дею, тому що ми стали жертвами якихось нтриган в.

КРИТИКА ВЕДУЧОГО

Хто в дпов дав за такий стан речей? Л дер, звичайно. Цей рух потребує великого л дера, а не блискучого доктринера, який не пом чає хвил руху внизу; мпозантний л дер, щоб дом нувати та контролювати рух.

Не кожен може виконати цю роль. Потр бен профес онал, людина з вродженими якостями, яка знає не лише принципи орган зац ї, а й розвитку та боротьби. недостатньо бути в домим професором ун верситету, щоб керувати таким рухом. Тут потр бен добрий керманич, вправний кап тан, щоб вести нас над хвилями, людина, яка знає закон знайома з секретом такого кер вництва; хто б знав в три глибини морськ , хто б знав небезпечн рифи, хто б нарешт тримав кермо твердою рукою.

Недостатньо того, що людина, яка доведе, що Транс льван я належить румунам, має право взяти на себе командування в йськами, як вирушають її завоювати; так само, як той факт, що в н може теоретично продемонструвати снування єврейської небезпеки, недостатн й для того, щоб в н мав право взяти на себе кер вництво популярним пол тичним рухом, який має на мет вир шити цю проблему. Тут є два абсолютно р зн р вн д яльност , р вн , як вимагають абсолютно протилежних зд бностей квал ф кац ї в д залучених ос б.

Ми можемо уявити соб перший р вень вище 1000 метр в, область теор ї, абстрактне поле закон в. Там теоретик займається досл дженням стини та її теоретичним формулюванням. В н починає з основи конкретних реал й, з нуля, щоб сформулювати закони там у своїй творч й сфер .

Інший р вень — на земл . Тут людина, над лена л дерськими якостями, займається мистецтвом нав'язування правди силою. В н досягає висот до

Machine Translated by Google

бути в гармон ї з законами, але м сце його виконання тут, на пол бою, в област стратег ї тактики.

Перший створює деали, нам чає ц л ; останн й їх виконує, виконує.

В силу природного принципу под лу прац винятками, коли якост цих двох функц й виявляються в одн й людин , є
вкрай р дко.

Професор Куза – перш за все теоретик. На теоретичному р вн воно св тить, як сонце.

Ваша робота полягає в наступному:

а) Досл дження та формулювання правди нац онального права. б)
Виявлення досконала дентиф кац я ворога нац ональност . єврей. в) Постулат вир шення єврейської проблеми.

Це все! Проте це колосальне досягнення. Бо хоча вс науков докази на його боц , ус вчен проти нього, атакуючи його з ус х бок в намагаючись спростувати його в дкриття. Але в н пручається. Цей перший р вень не вимагає використання людей, людських сил; Навпаки, людина в першому л таку уникає людей. Але для другого плану потр бн насамперед люди. будь хто? Зв сно н ! Але л дер повинен перетворити людей на сильн сторони людини.

Це означає:

1. Знати, як орган зувати їх в дпов дно до певних жорстких принцип в.
2. Дайте їм техн чну та героїчну осв ту, щоб зб льшити їхню силу, просто перетворити людей на людську силу.
3. Вивед ть ц сили, тепер орган зован та осв чен , на стратег чне тактичне поле битви, щоб боротися з ншими людськими силами або самою природою, щоб досягти корисної мети.

Якщо в д доктринера оч кується, що в н опанує науку досл дження та формулювання стини, то в д л дера пол тичного руху оч кується, що в н оволод є наукою та мистецтвом орган зац ї, навчання та кер вництва людьми, професор Куза, чудовий неперевершений на першому план . Коли його зневажили практично, в н виявився неосв ченим, незграбним, наївним, як дитина, нездатним як орган зувати, так техн чно й героїчно виховувати своїх посл довник в, ншими словами, нездатним керувати людськими силами.

Видатна людина в теоретичному план н коли не зможе здобути перемогу в другому план . В н зазнає поразки або, в кращому випадку, задовольниться маленькими усп хами, досягнутими за нього оточуючими.

Якими характерними духовними рисами повинен волод ти л дер пол тичного руху? На мою думку, це:
1. Внутр шня сила тяж ння. Немає на св т
незалежних в льних людей. под бно до того, як у Сонячн й систем кожна з рка дотримується власної орб ти, по як й вона обертається навколо б льшої сили притягання, так само люди, особливо в сфер пол тичних д й, тяж ють до к лькох привабливих особистостей. Те ж саме в сфер думки. Поза тим, хто не хоче проявляти нтерес або думати.

Л дер повинен волод ти ц єю силою привабливост . Деяк мають б льше десяти людей, тому є л дерами лише для них; нш про ц ле село, пов т; нш над ц лою пров нц єю, країною; а деяк нав ть за межами одн єї країни. Здатн сть людини до л дерства обмежена ступенем її внутр шньої сили тяж ння. Це свого роду магнетична сила, яка, якщо нею не волод є людина, робить її нездатною керувати.

2. Здатн сть любити. Л дер повинен любити вс х своїх бойових товариш в.
Їхнє кохання має проникати до краю сп льноти руху.

3. Знання та почуття орган зац ї. Люди, втягнут в орб ту руху, повинн бути орган зован .

Machine Translated by Google

4. Знання людей. В орган зац ї необх дно враховувати принцип розпод лу прац , ставлячи кожного на м сце, в дпов дно до його зд бностей в дмовляючись приймати тих, кому їх бракує.

5. Сила виховувати надихати на героїзм.
6. Опануйте закони л дерства. Коли вождь має орган зований осв чений заг н, в н повинен знати, як вести їх на пол пол тичного бою, щоб конкурувати з ншими силами.

7. В дчуття часу. Бос повинен мати особливе чуття, щоб п дказати йому, коли вести б й.
Внутр шня нтуїц я повинна п дказувати: зараз! Ц єї хвилини, не п зн ше, не ран ше.

8. См лив сть. Коли вождь чує цей внутр шн й наказ, в н повинен мати мужн сть вихопити меча.

9. Св дом сть справедливих моральних ц лей, яких сл д досягати чесними засобами, на додаток до вс х чеснот солдата, якими повинен волод ти л дер, духу жертвност , витривалост , в дданост тощо, в н повинен оживлятися духом високого морал , бо немає тривалої перемоги, якщо вона не ґрунтується на справедливост та законност .

ВИПАДОК СВІДОМОСТІ

По правд кажучи, професор Куза не несе в дпов дальност за хаотичну ситуац ю, в як й опинилася Л га. Коли в н виступив проти наших орган зац йних зусиль, я вважаю, що в н мав чисте сумл ння щодо своєї теоретичної компетентност та в дсутност влади на пол тичному р вн . Це ми були в дпов дальними, особливо я, тому що ми змусили його проти його вол брати участь у д ї, до якої в н був слабкий. Фактично, в н був в дсутн й на вс х важливих под ях, як в дбулися протягом тих двох рок в боїв. Вся боротьба, яка сколихнула всю країну п дняла румунськ маси, розпочалася без допомоги професора Кузи. У кожному з них в н, безумовно, багато допомагав, але завжди в к нц н ц атива належала не йому.

Я був неправий; як немає жодної помилки, яка б одразу не обернулася проти тих, хто її вчинив, моя помилка також пересл дуватиме нас, як у рус . І це станеться тод , коли професор Куза, не розум ючи нас, працюватиме сам, без нашої п дтримки.

Цей р к також був для нього важким. П сля 30 рок в самов дданост в Ясському ун верситет уряд вчинив безпрецедентну несправедлив сть, усунувши його з кафедри, коли п д час спрощеного розсл дування, яке було проведено, в н був звинувачений у п дбурюванн студент в, професор Куза в дпов в:

«Я – збудник нац ональної енерг ї» .
Такою винагородою з боку народу, очолюваного єврейськими пол тиками, зак нчилося все життя боротьби та видатного викладання на служб румунського народу.
До цього низького удару додалося також те, що, будучи один на вулиц , в н був спровокований вдарений кулаком єврея в обличчя. Коли про цю нечувану зухвал сть стало в домо, студенти заходили в кожну пивну так само били кожного єврея, якого зустр чали. П д час ц єї демонстрац ї було заарештовано десять студент в, у тому числ Мота та Лул ан Сарбу, яких засудили до одного м сяця ув'язнення. Служили в Галат . Урз чану, студент, вистр лив к лька раз в у п дозрюваного морального п дбурювача насильницького акту.

Machine-Translated by Google

У ФРАНЦІЇ, В ШКОЛІ

ВИЇЗД ТА ПЕРШИЙ ЕТАП У СТРАСБУРЗІ

23 вересня 1925 року ми заклали нар жний кам нь нашого студентського будинку. Ст ни були близько метра заввишки, коли, в ддавши нашому нац онал стичному руху все, що м г у своєму в ц , я вважав за потр бне повернутися за кордон, щоб зак нчити свою осв ту, тим б льше, що моє здоров'я було не в дуже хорошому стан , як насл док. Через важк випробування, через як я пройшов, мене спонукав до цього р шення також той факт, що я почувався дещо зольованим у своїх поглядах на орган зац ю Л ги та бойов плани. Я говорив соб . «Можливо, я помиляюся, краще було б не заважати розвитку точки зору, яка, зрештою, може виявитися хорошою» , особливо з огляду на те, що останн м часом Л га придбала нова сила (1) через приєднання до «Румунської акц ї» , очолюваної професором Катуняну, який залучив на наш б к таких видатних транс льванських нтелектуал в, як Валер Поп отець Т тус Малай; (2) об'єднання зусиль з "The National Fascia", меншою, але здоровою орган зац єю. Спод ваємося, невинн недол ки кер вництва Leakue тепер будуть виправлен присутн стю такої к лькост ел тних людей, серед яких можна зарахувати: нашого адвоката Паула Іл єску з Бухареста з надзвичайною к льк стю нтелектуал в; генерал Макр деску, який очолює ншу ел тну групу з Фокшан ; видатний професор соц олог ї Ун верситету Чернаут , старий нац онал ст Траян Брайляну; видатний професор педагог ки Іон Гаванескул з Ясського ун верситету, який дос не приєднався до нашого руху, хоча в н також пропов дував нац ональну дею протягом усього свого життя на своїй кафедр педагог ки.

З нами також був ерудований професор ф з олог ї Бухарестського ун верситету Н колае Паулеску, неперевершений знавець єврейсько-масонських ман пуляц й, як висв тлили нац ональний рух у столиц .
До цих особистостей, як вшанували наш рух надали йому неперевершеного престижу, приєдналася дорогоц нна допомога Libertatea («Свобода»), найб льш читаної та ц нної популярної румунської газети, яку редагував отець Мота.
М й товариш Мота - син отця Моти - виключений з Клужського ун верситету, ще студент другого курсу, вир шив поїхати з мною за кордон, щоб зак нчити свої студ ї права.

Ми обоє домовилися поїхати до Франц ї в одне з менших м ст.
Ми вибрали Гренобль. Я заробив 60 000 леїв в д продажу моєї брошури «Листи студента-застрягла» та в д вес льних подарунк в; Мота мав щом сячну допомогу з дому.

П сля того, як ми попрощалися з нашими родинами вдома, ми в ддаємо шану професору Куз та нашим супутникам. Пот м ми п дн маємося на гору Рарау до скиту, щоб помолитися починаємо нашу подорож. Ми з дружиною п шли першими. Мота посл дував через два тижн . П сля довгої подорож Чехословаччиною та Н меччиною, а пот м к лькох дн в у Берл н та Єн , ми в'їхали до Франц ї та зупинилися в Страсбурз . Мене дуже здивувало те, що це м сто, всупереч ус м моїм оч куванням, перетворилося на справжнє осине гн здо єврейської нфекц ї. Виходячи з поїзда, я оч кував побачити людей галльської раси, як своєю незр вняною хоробр стю позначили стол ття стор ї.

Натом сть я побачив гачкуватого, жад бного до наживи єврея, який тягнув мене за рукав до своєї крамниц чи ресторану, причому б льш сть ресторан в навколо вокзалу керували ними. У Франц ї асим льованого єврея все було кошерним. Ми заходили в один ресторан за ншим, щоб знайти християнина, але в кожному ми бачили вив ску на диш: «Кошерна їжа» . Ми нарешт знайшли французький ресторан, де ми гостилися. Ми не виявили р зниц м ж євреями Таргул-Кукулуй та Страсбурга; та ж ф гура, т ж манери та жаргон; т сам сатанинськ оч , в яких читаєш п д вв чливим поглядом в дкриваєш бажання грати.

Machine-Translated by Google

У ГРЕНОБЛІ

Ще одна н ч подорож , ми прибуваємо в Гренобль вранц . Як дива в дкрилися нашим очам! Який краєвид! М сто, розташоване здавна б ля п дн жжя Альп. Величезний валун кинувся до центру м ста, н би збирався розр зати його надвоє. С рий, м цний см ливий, в н дом нував над будинками, як , хоч були багатоповерховими, на противагу цьому виглядали як маленьк мурашники. Дал , але також недалеко в д м ста, була ще одна гора, повна старих укр плень, траншей парапет в, яка була перетворена на величезну фортецю.
Вдалин , на задньому план , понад усе, б лий, як честь, сн г сяяв зимою та л том на величних масивних Альпах.

П д враженням в д побаченого, проходячи, наче через зачарований замок у як йсь стор ї, я сказав соб : «Це м сто хороброст » . І справд , продовжуючи йти, я був упевнений, що мав рац ю, бо зупинився перед статуєю, яку прочитав. «Bayard, chevalier sans peur etsans reproche» . Байярд був великим еп чним воїном 15-го стол ття, який п сля битв протягом усього життя був смертельно поранений лежав у агон ї, стискаючи св й меч, рукоятка якого тепер була перетворена на хрест, в д якого хоробрий старий отримав у годину своєї смерт , останнє благословення .
Здаємо к мнату в старому Гренобл . Є також новий сучасний Гренобль.

Але нам б льше подобається старий розд л. Мота приїхав трохи п зн ше. Реєструємося в ун верситет .
В н, для свого бакалавра права; Я, як докторант економ чних наук. Я почав рев з ю першокурсник в другокурсник в, але н чого не зрозум в. То були перш уроки. Я м г роз брати лише окрем слова.
Однак, коли я наполегливо продовжував перев ряти ц курси, п д Р здво я почав добре розум ти лекц ї. Було лише в с м докторант в, тому ц заняття розвивали с мейний характер т сного зв’язку м ж студентом професором.
Професори, надзвичайно сумл нн , лише викладали, не займалися пол тикою.

Їжу для нас трьох готувала моя дружина. На кан кулах я почав проводити невелик екскурс ї по м сту. Мене вразили руїни замку та старовинн веж . Чи хот ли б ви знати, хто жив у цих стародавн х? Вони, напевно, були забут вс ма. Дозволь мен п ти до них у гост . Я ув йшов до цих руїн годинами стояв там у непорушн й тиш , розмовляючи з мертвими. Я в дв дав маленьку церкву на околиц м ста, що датується 4-м стол ттям, церкву Sã o Lourenç o, , на м й подив, я побачив б льше п’ятдесяти свастик на її блакитн й стел . У м ст , у буд вл мер ї, у Палац правосуддя та нших установах можна було побачити масонську з рку, символ абсолютного контролю ц єї єврейської г дри над Франц єю, тож я п шов у старий квартал Гренобля, де церкви з хрестами потьмарен часом забуттям. Я в двернувся в д сучасних к нотеатр в, театр в кафе, шукаючи розваг серед руїн, де, як я п дозрював, м г мешкати Баярд. Я поринув у минуле, де, на моє велике щастя, жив в сторичн й Франц ї, у Франц ї християнськ й, у Франц ї нац онал стичн й, не в юдо-масонськ й, атеїстичн й космопол тичн й Франц ї, а в Баярд ! Не у Франц ї Леона Блюма! Площа «Marche des puces» , як її називали французи, була переповнена євреями, що й пояснювало її назву. Власне, в ун верситет вони теж дом нували.
Кр м п'яти румун в, тут навчалося 50 студент в-євреїв з Румун ї. Я також в дв дав колишн й монастир «Grande Chartreuse» , 1000 ченц в якого було вигнано атеїстичним урядом. На к лькох конах я ще бачив сл ди в д кинутого кам ння

натовпом п д час Французької революц ї (1789), коли вони пон вечили образ Бога.

Незабаром матер альн клопоти здолали нас. Моя гот вка зак нчувалася, я не оч кував повернення додому. Незважаючи на вс велик заощадження, ми не змогли впоратися з тим, що отримав Мота самост йно.
Ми витратили багато годин на роздуми про те, як ми могли б заробити грош , не порушуючи розклад наших курс в. Зрозум вши, що у Франц ї вишивку ц нують добре оплачують, ми вир шили навчитися вишивати у моєї дружини, а пот м спробувати цю румунську вишиванку продати. Ми навчилися цьому ремеслу протягом к лькох тижн в. Ми вишивали у в льний час, мали своє

Machine Translated by Google

продукти, виставлен на в трин , , додавши те небагато, що ми так заробили, до того, що Мота отримував з дому, ми жили дуже скромно.

ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ НАЗАД ДОДОМУ

ТРАВЕНЬ 1926 РОКУ

П д час Великодня листи та газети з дому, як ми регулярно отримували, приносили новини про пад ння влади л берал в прих д генерала Авереску.
Нов загальн вибори мали в дбутися в середин травня. Для Л ги це була можлив сть вперше взяти участь у велик й битв . Я казав соб : «Я мушу повернутися додому, щоб приєднатися до ц єї боротьби. А пот м
повернутися до школи» .
Я написав професору Куз , просячи грошей на квиток. Не отримавши в дпов д , я написав п. Христахе Соломон у Фокшанах. В н над слав мен 10 000 лей, частину з яких я залишив дружин . З рештою я п шов додому.
Я приїхав до Бухареста приблизно на початку травня, п д час ус єї виборчої кампан ї.
Я негайно п шов до професора Кузи, який не був дуже радий бачити мене там, сказавши, що мен не потр бно приїжджати, оск льки рух може пройти добре нав ть без
мене.
Мен було трохи боляче, але я не розсердився. У пол тичн й орган зац ї немає м сця члену, якого дратує догана л дера.
Попередження може бути виправданим чи н , але н коли не треба сердитися, це принцип, яким повинен керуватися чолов к у будь-як й орган зац ї.

П сля цього я поїхав до селища Дорогой, щоб допомогти професору Сумулеану. Зв дти я поїхав до нших пов т в, Кампул-Лунг, Ясси, Браїла тощо. Тим часом, завдяки листу, який я отримав в д професора Паулеску та за наполяганням генерала Макр деску, я вир шив балотуватися на посаду у Фокшан . Ось я опинився в найогидн ш й небажан й для мене ситуац ї: виходив випрошував голоси за мене. де Серед натовпу, який саме в той час, коли вони мали б охопити найсвят шими почуттями - для яких на кону стояла їхня країна та її майбутнє, - приголомшен випивкою, яку рясно пропонують виборч агенти, одержим пристраст , розв'язан злим духом пол тик в. У т моменти, п д час спок йного та чистого життя в селах, хвил пол тичної корупц ї спадають.

Це пекло поширюється по вс й країн з нього виходить наступне кер вництво країни на р к, два, три чи чотири. Це є

з ц єї купи гниття та демократ я – «священна» , демократ я – породжує кер вництво країни!

Я прибув до Фокшань, як були в облоз з час в хрещення Чораст . для продовження походу потр бна була перепустка начальника гарн зону, яку я запросив отримав. Близько 10 ранку в супровод пана Христача Соломона та нших ми виїхали двома автомоб лями. Але за 500 метр в за м стом ми знаходимо барикаду з двох вагон в, як стоять на ншому боц дороги, а поруч к лька пол цейських.

Ми зупинилися, до нас п д йшли жандарми сказали, що нас не пускають. Я витягнув наказ генерала показав їм. Вони прочитали сказали: «Все одно не пройти» .

Я наказав товаришам в дкрити дорогу. П сля нетривалої б йки дорогу вдалося проїхати.
Машини почали пов льно рухатися. Жандарми за к лька метр в позаду нас стали навкол шки, приц лились почали стр ляти. Я сказав:

«Рухайся, вони стр ляють у пов тря» .
Куля влучила в бампер; нший, близький до нас. Ми продовжили їхати. Але дв кул нас зупинили, одна пробила бензобак, друга шину.
Ми не могли продовжувати їхати. Ми з йшли п шли назад. Ми знову п шли до генерала, який видав нам дозв л на проїзд,
пов домили про те, що трапилося, при цьому також був присутн й генерал Макр деску.
В н в дпов в: «Ви можете їхати. Я наказав, щоб вас н хто не зупиняв. Можливо, це була адм н стративна влада» . Зв дти ми поїхали до

Machine Translated by Google

Мер я разом з генералом Макр деску. Мером графства був Н тулеску, грубий неотесаний чолов к. Дуже спок йно ми зайшли до його каб нету. Про под ї допов в генерал Макр деску. Але м ський голова з першого моменту поставився до нас дуже грубо. В н продовжив виголошувати неск нченну промову з свого високого становища.

«Панове, найвищ нтереси держави вимагають...»

«У ц й країн є закони; ми в рамках закон в. Ми маємо право...» En. Макр деску намагається пояснити. Але мер продовжив: «Граф вимагає в ц важк часи...»

Генерал Макр деску знову спробував пояснити. Мер з авторитетом: «Воля країни є...»
— Слухайте, пане мер, — перебив я неабияк засмучений. «Я бачу, що ви не хочете розум ти розумних розмов. Завтра вранц я вирушаю в передвиборчу кампан ю, якщо жандарми знову по нас обстр ляють, я повернуся сюди до вас у каб нет застрелю вас» .

І, не чекаючи в дпов д , я обернувся, залишивши позаду нших. Через к лька годин мене викликали до в йськової ради. Я п шов. Допитував мене царський ком сар*. Я письмово розпов в, що саме сталося. Вони мене заарештували. І я кажу: «Ну, панове, ви н чого не робите тим, хто мене стр ляв, а мене, який т льки що сказав, ви заарештуйте!»

І ось я знову опинився в к мнат полкової казарми. Через три дн мене викликав генерал. Оф цер прив в мене до свого каб нету.

«Пане Кодряну, ви повинн залишити м сто Фокшань» .
"Пане, я тут кандидат. Ваш наказ мен п ти суперечить закону. Звичайно, я не буду проти цього заходу, тому що я не можу цього зробити, але я прошу, щоб ви дали мен цей наказ у письмов й форм .» «Я не можу це зробити» .

«Тод я поїду до Бухареста, щоб поскаржитися на таке поводження» .
Генерал в дпустив мене на слово чест , що я п ду першим потягом. І першим потягом я виїхав до Бухареста.
Наступного дня я представився пану Октав ану Гоз , м н стру внутр шн х справ, який мене добре прийняв. Я розпов в йому, що з мною сталося, вимагав справедливост . В н пооб цяв мен , що пришле адм н стративного нспектора для розсл дування справи попросив мене приїхати до нього знову наступного дня. Я прийшов. В н в дклав мене до наступного дня. Але оск льки час йшов наближався день вибор в, на четвертий день я п шов.

Знову я отримав в д генерала дозв л на безкоштовний проїзд ми знову поїхали. До вибор в залишалося всього два дн . Ми приїхали в перше село, де, як напередодн вибор в, з бралося к лька селян, але вони виглядали наляканими пануючим загальним терором. З'явилися жандарми: "Вам дозволено говорити з цими людьми, але т льки на хвилину. Це наш наказ!"

Я говорив хвилину, а пот м ми продовжили. Так було в ус х нших селах лише по хвилин в кожному. Погане правосуддя законн сть в ц й країн ! Одному надається прив лей голосувати, нший покликаний скористатися цим прив леєм; якщо ви не з'явилися на вибори, вас оштрафують, а якщо ви з'явилися на вибори, ви зазнаєте поразки. Румунськ пол тики, будь то л берали, прихильники Авереску, нац ональн селяни, - це просто група тиран в, як стоять за гаслами

* Арм йський оф цер, який у румунському в йськовому судочинств виконує роль судд або сл дчий прокурор у в йськов й рад . (Тр.)

як: «Законн сть» , «Свобода» , «Права людини» , без сорому без страху топчучи всю країну з ус ма її законами, ус ма її свободами

Machine-Translated by Google

вс ваш права. Ц каво, який можливий ресурс залишився на майбутнє?

У день вибор в наших делегат в побили, закривавили не допустили до виборчих д льниць; ц л села не могли п д йти до виборчих д льниць. Результат: я програв, але в м ст Фокшани я виграв ус пол тичн парт ї.

«Це не має значення» , — сказав я соб . «Якби я виграв, це перервало б мої плани продовжувати навчання» . Через два дн я д знався, на мою велику рад сть, результати вибор в по країн . Л га додала 120 000 голос в направила до парламенту десять депутат в: професор в Кузу та Гаванескула де Яс ; професор Сумуляну з Дорогої; м й батько з Радаут ; Пауль Іл єску з Кампул-Лунга;

професор Калан з Сучави; л кар Хараламб Васил у з Ботошан ; Валер Поп де Сату-Маре; нженер М су Флореску з П'ятра-Неатнт; лун у Лекка де Бакеу.
Справд , для вшанування нац онал стичного руху було обрано ел ту чолов к в, людей, на яких люди дивилися з безмежною любов'ю та живими над ями. Ц 120 000 голос в представляли найкращу та найчист шу румунську нац ю. Виборц подолали вс загрози, ус спокуси, ус перешкоди, щоб потрапити на д льниц . Але тих, хто не м г до них д статися, було дуже багато - б льше, н ж тих, хто досяг.
Було ще щонайменше 120 000 голос в, як були з рван або вкраден з виборчих скриньок.

Я повернувся до Франц ї задоволений результатами, але мене пост йно хвилювало наступне питання: як ми могли б перемогти, якщо б ус уряди проводили вибори таким чином, використовуючи корупц ю, крад жки та державну силу проти вол народу?

В АЛЬПАХ

Приїхавши до Франц ї, було п зно складати спити червневої сес ї.
Я з ткнувся з серйозною проблемою. Восени Мота повинен був повернутися додому, щоб в дслужити в йськову службу. Як же ми житимемо, якщо нашої вишиванки ледве вистачало на одну людину, не кажучи вже про дв душ ... Я намагалася знайти роботу в м ст , що завгодно.
Неможливо. Тому я подумав, що, можливо, на сел , недалеко в д м ста, я м г би щось отримати. Разом з Мотою я роз йшовся в р зн боки в пошуках роботи; але ввечер ми повернулися безусп шно. Одного разу ми поїхали на трамваї до Урьяж-ле-Бен приблизно за ш сть миль в д Гренобля (там трамваї курсують не лише в м стах, а й за межами м ста на в дстан до 12 миль у вс х напрямках, оск льки водоспади в горах виробляють велику к льк сть електроенерг ї)).

В д Uriage ми йдемо деякими стежками в гору. Приблизно через п вгодини ми приїжджаємо в Сен-Мартен, досить велике село з добре асфальтованою дорогою, доглянутими кам'яними будинками, дек лькома складами та красивою високою церквою. Але ми пройшли. Ще через годину ходьби, пост йно п дн маючись у п тну спеку, ми прибули до маленького села П не-д'Ур аж.

Ми були на висот приблизно 2600-2700 фут в. Над нами в дкривалися чудов перспективи Альпи, вкрит сн гом. здавалося, що сн г почався за к лька миль в д нашого м сця. Л воруч в д нас, у б к Шато де В з ль, простяглася прекрасна долина; у б к Гренобля справа в д нас нший; а вздовж долини вимощена дорога, що звивалася, блищала, як вода омитої сонцем р ки.

На полях ми могли бачити людей, як працювали. Нам було ц каво, як там, на схил гори, за к лька миль в д в чних сн г в, пшениця може вирости заввишки з людину; або овес ячм нь, а також ус ляк овоч . Можливо, через б льш м'який кл мат безкам'яний ґрунт. Насправд його ґрунт був малородючим, нав ть б дним. Але фермери пост йно використовували гн й або добрива.

Machine-Translated by Google

Побачивши, як вони працюють на своїх полях, ми з ткнулися з т єю ж проблемою, що й в нших селах: як поговорити з ними, щоб вони знали, що ми шукаємо роботу. Ми проходили повз них, не наважуючись поговорити з ними. Дал було ще к лька будинк в, п'ять-ш сть. Ми п шли туди.
Ми д йшли до останнього. Кр м неї, м ж нами та величезною Белдоною не з'явилося ншого людського житла, кр м туристичних будиночк в. Неподал к старий косив газон. Нам потр бно було з ним поговорити. Ми прив талися з ним почали розмову. В н пом тив, що ми ноземц , запитав, хто ми. Ми сказали йому, що ми румуни, що нам тут дуже подобається що ми хочемо зняти к мнату, щоб провести к лька м сяц в на природ .
Старий був гордий , мабуть, вважаючи, що знайшов когось, у кого можна багато чого навчитися, в н попросив нас приєднатися до нього та с сти за зовн шн й ст л, на який в н поставив пляшку терпкого чорного вина та три склянки, як в н наповнив .

Пот м в н почав нас розпитувати, з великою ц кав стю стежачи за нашими в дпов дями:

— То ти кажеш, що ти румун?
«Так, румуни, румуни з Румун ї» .
— Румун я далеко зв дси?

«Майже 2000 миль» .

— У вас також так селяни, як тут?

«Їх багато, Пере Трук» , бо це було його назва.

«Там с нотрава росте? Чи є там воли? Корови? Кон ?"

Нарешт ми в дпов ли на вс його запитання, таким чином швидко з ним подружившись.

Але ми не сказали йому н чого, що нас хвилювало, бо старий зрозум в, що ми люди вв члив , «джентльмени» , в н би втратив ус свої люз ї, якби ми сказали йому, що шукаємо роботи.

Ми просто запитали його, чи знає в н про к мнату, яку можна десь орендувати. В н дав нам адресу напол г, щоб ми сказали власнику, що це в н, Пере Трук, прислав нас.

Йдучи, ми подякували та пооб цяли, що повернемося, щоб допомогти йому р зати. Ми знайшли адресу, яку в н дав нам, у к лькох будинках на схил пагорба. Це був д м пана Ченеваса Пола, добре одягненого 70-р чного пенс онера, колишнього старшини, а тепер у в дставц . В н пишався тим, що був єдиним пенс онером у сел . В н волод в двома сус дн ми будинками, як в н використовував виключно для себе, оск льки був один. Вс його родич загинули.
В н винайняв нам св й менший будинок, який складався з двох к мнат внизу, одн єї великої, одн єї маленької, одн єї вгор (у вс х будинках був другий поверх). У нижн й к мнат була п ч для приготування їж ;

Нагор , просто мебльоване, було л жко. Усе це передавало видим сть порожнеч .
Було видно, що там давно н хто не жив.
Домовляємося 400 франк в до Р здва (тобто п вроку). У Гренобл ми платили 150 франк в на м сяць.
Ми заплатили наперед за три м сяц сказали, що переїдемо через к лька дн в. Дал з гарним настроєм повертаємося до м ста.
Я в дчув, що тепер, виконавши курсову роботу в ординатур , необх дну для Ph.D. програми, я б п дготувався до спит в тут поїхав до Гренобля, щоб просто їх скласти.

У ПІНЕ-Д'ЮР'ЯЖІ СЕРЕД ФРАНЦУЗЬКИХ СЕЛЯН

К лька дн в потому ми, моя дружина, Мота я, п дн малися тими самими стежками, з речами на спин , до нашої нової квартири. Нарешт ми зас даємо. Мота попрощався з нами поїхав до Румун ї. Ми залишилися позаду лише з к лькома франками в кишен . Жахлива ситуац я!
Як ми збиралися їсти? Наступного ранку, досить пригн чений, я п шов до Пере Трука. Ц лий день допомагав косити вантажити с но. В н попросив мене поїсти з ним оп вдн та о

Machine Translated by Google

час об дати. Якби я м г взяти щось для своєї дружини, що теж було б деальним, але я повернувся з порожн ми руками, я повернувся наступного ранку. Цього разу в н мав на когось працювати, невисокого зросту з кошлатим рудим волоссям, яскравими, неспок йними очима, в яких я не м г розглед ти й сл ду доброти; в н виявився поганою людиною. Її звали Корбела.

В оф ц йн й л тературн й мов , ймов рно, Corbelle. Але вс селяни в рег он розмовляють «патуа» , тобто селянським д алектом, який сильно в др зняється в д оф ц йної як вимовою, так складом сл в. Ця р зниця наст льки велика, що м ський француз не може зрозум ти с льського француза, який говорить «патуа» . Але вони також знають державну мову.

Нас утрьох запросила господиня, стара, об дати до неї. Вона була стара, як стареньк вдома. У Франц ї селяни не їдять оп вдн цибулю з горбком очерету, як це роблять наш селяни; як правило, то овочеве, то м'ясне, то сирне; звичайний келих вина. Я подякував їм за запрошення приєднатися до них, але сказав, що не буду їсти. Хоча мен було н яково, вони наполягали. Тож я сказав їм, що в п’ятницю я постив до вечора. Це була моя стара звичка, якої я сумл нно дотримувався протягом трьох рок в, в дтод як мене вперше ув’язнили у в’язниц Вакарест .

Коли Корбела почув, що я постив, в н р зко запитав мене:

— Але чому ти
постиш? «Тому що я
в рю в Бога» .

"Зв дки ти знаєш, що Бог є? Ти бачив Ісуса Христа?" — продовжував в н.
“Н , я не бачив Його, але я такий; Я не в рю, що ти кажеш мен , що Його не снує, тод як я в рю незл ченним мученикам, як , коли їх прибивали до хреста, кричали: «Ви можете вбити нас!» Ах, священики! Шарлатани! Я розчавлюю їх п д каблуком, штовхаючи перевертаючи , але ми бачили Його» . "
його на п длоз , як розчавлюючи вор ю"

Побачивши його таким схвильованим, я припинив обговорення.
Т єї ноч я прийшов додому з повним кошиком картопл та шматком сала, як дав мен старий. Тої суботи я працював так само. У нед лю я п шов до церкви. Людей було багато, мабуть, усе село. На б чн й лав б ля в втаря, поважний, як святий, сид в чолов к, який нагадав мен Корбелу. Я ще раз подивився. В н дуже пильно стежив за священиком. Одного разу в н п д йшов до священика дуже смиренно йому допом г.

Це був в н, Корбела! Сп вачка, дядька дядька.

П зн ше, коли я подружився з селянами, я розпов в їм про свою зустр ч з Корбелою, ми вс добряче посм ялися.
«У нас теж є свої дурн » , — сказали мен . «Вони слухають важливих людей, як ненавидять Церкву. Але ми, французьк селяни, в римо в Бога, як ми навчилися в д наших батьк в» .

Священик, людина великої культури, доктор ф лософ ї та теолог ї, жив у велик й б дност , не отримуючи платн в д атеїстичної держави, яка пересл дувала священик в як ворог в.
Останн живуть лише на допомогу нечисленних селян. Наступного тижня я працював на когось ншого, збирав картоплю, той дав мен ще картоплю, основу нашого снування деякий час. Я перейшов до ншого селянина, щоб той допомагав тягати й молотити пшеницю. У кожному сел люди мають сп льну молотарку, якою користуються вс . Урожай багатий красивий, як золото.

Кожен селянин передплачує якийсь с льськогосподарський тижневик, який м стить поради щодо загального с льського господарства, городництва, скотарства, бдж льництва тощо. Вони читають ц журнали з захопленою увагою, в д обкладинки до обкладинки, намагаючись, як у великому змаганн , застосувати ц поради якнайкраще. вони можуть, вони використовують багато з цього. Про їхн стайн доглядають, як про їхн будинки. Велика рогата худоба добре захищена в д холоду та голоду, її щодня вич сують. Тому їм добре

Machine Translated by Google

зовн шн й вигляд, можна наполегливо працювати та виробляти багато. Я часто бачив у їхн х стайнях шматок картону, де було написано: «Люб ть тварин, наш робоч партнери!»

Десь через м сяць селяни почали до мене звикати. Мене знали як «le roumain» (румун). Вони почули, що я асп рант, ми сп лкувалися вечорами. Вони ц кавилися питаннями ф лософ ї, пол тики, м жнародних в дносин пол тичної економ ї, зокрема питаннями ц н, закону попиту пропозиц ї та нших закон в, що визначають ц ни, а також причин коливання ц н правильного часу виходу на ринок. свою продукц ю. . Селяни в ком в д 25 до 40 рок в добре ор єнтувалися в цих темах могли обговорювати з ними нав ть важлив ш питання; вони їх прекрасно розум ли.

Через деякий час я почав готуватися до спит в. У червн Мота усп шно склав спити. Я працював дн й ноч , а вноч вчився, ск льки м г.
У той перший р к я вивчав чотири предмети: пол тичну економ ю, стор ю економ чних вчень, промислове законодавство та ф нансове законодавство. Але приблизно через два м сяц я почав втрачати сили. Наше харчування виявилося недостатн м. Останн м часом ми сид ли на д єт майже виключно з вареної картопл . Кожн два-три дн по л тру молока м'яса, але раз на тиждень зр дка сир. Це все, що я м г заробити, працюючи.
Але г рше за мене була моя дружина, яка хвор ла на анем ю. Здавав спити в жовтн , провалив, хоча з основного предмету, пол теконом ї, отримав максимальну оц нку, а з нших – здав. З ф нансового законодавства я отримав лише дев’ятку, прох дний бал у докторантур – десятка. На даний момент я був дезор єнтований.

Я н коли не був яскравим елементом, коли справа доходила до навчання, але дос я н коли не провалив спит, оск льки мене вважали одним з середн х студент в. Це був серйозний удар з огляду на наше складне економ чне становище. Складн сть полягала в тому, що я м г повторити спити лише через три м сяц , то з ус х предмет в. Я став упертим вир шив почати все спочатку. С льськогосподарськ роботи на полях зак нчувалися. Земля була вкрита сн гом. Єдина доступна робота — рубати дрова в л с . моя плата за

на робот був повний вагон дров.
Але ми почали отримувати ф нансову допомогу додому в д падре Моти, який отримав позику на моє м’я.

Зимов м сяц та р здвян свята ми проводили серед селян, переважно в родин Бельмен-Давид. Я знову подала заявку на спити на лютнев й сес ї мого першого року докторської роботи й склала їх ус . Одразу почав вивчати другий курс: адм н стративне право, ф лософ я права, стор я французького права та м жнародне цив льне право. Навесн я взяв в оренду д лянку саду, який почав обробляти сам. Але в травн 1927 року я отримав розпачливого листа в д Моти та нших з Фокшан , а також в д студент в, у якому мене просили негайно повернутися додому, оск льки Л га розкололася на дв частини. Мота Христаче Соломон також прислали мен грош на дорогу. Але до спит в у мене був ще м сяць. Я бачив, як декан факультету пов домляв йому про надзвичайну ситуац ю, вимагав мене повернутися до Румун ї та просив дозволу скласти спити до чергової сес ї. Мою петиц ю задовольнили. 16 травня я здав спити. 18 травня я виїхав до Румун ї, попрощавшись з мешканцями П нету, серед яких ми прожили майже р к. Коли ми йшли, деяк з них, старш , плакали. Інш супроводжували мене до вокзалу Гренобля.

Я приїхав до Франц ї з турботою знайти аморальних, корумпованих декадентських людей, про що неодноразово пов домлялося в усьому св т . Але я д йшов висновку, що французький народ, селянин чи громадянин, є народом моральним.

Machine Translated by Google

сильний. Аморальн сть належить розпещеним ноземцям, багат ям ус х нац ональностей, яких приваблює Париж та нш велик м ста. Правлячий клас, на мою думку, безнад йно скомпрометований, мислить, живе та д є п д впливом виключно п д впливом юдео-масонства та його банк р в. Юдеомасонство використовує Париж як свою всесв тню штаб-квартиру (Лондон з Шотландським обрядом є лише доч рньою компан єю). Цей пров дний клас втратив зв'язок з французькою стор єю та французькою нац єю. Ось чому, залишаючи Франц ю, в н зробив велику р зницю м ж французьким народом французькою масонською державою. До французького народу я носив у своєму серц не лише любов, але й в ру, яка н коли не похитнеться в їхньому воскрес нн та перемоз над г дрою, яка мучить їх, затьмарює їхн м ркування, висмоктує їхню силу та ставить п д загрозу їхню честь ма

В БУХАРЕСТІ

ХРИСТИЯНСЬКА ЛІГА НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВРУШЕНА ДВА

Я приїхав до Бухареста. Це була катастрофа. Л га розкололася на дв частини. Над ї ц єї нац ї розпалися. Ц лий народ, який намагався з брати свої виснажен сили у важку хвилину стор ї боровся проти найб льшої небезпеки свого снування, тепер падав на землю, ус його над ї розв ян . Така катастрофа в доблесних серцях тисяч б йц в, ус вони миттєво побачили вс свої минул жертви та вс свої над ї, що руйнуються, викликала почуття глибокого болю нав ть у тих, хто не був учасником нашого руху, н коли ран ше не баченого смутку. б льш узагальнений.
Ус ц хвил ентуз азму в д Северина до Фокшан , в д Кампул Лунга до Клужа тепер перетворилися на хвил смутку та в дчаю.

Я п шов у парламент до професора Кузи. На м й превеликий подив, серед загального болю в н був єдиним веселим чолов ком. Ц єю людиною був професор Куза. Подаю тут, максимально точно, нашу розмову. «Ласкаво просимо назад, любий Корнел у» , — сказав в н, просуваючись до мене з витягнутою рукою. «Ти молодець, займайся своїми справами, як дос , все буде добре» .

«Пане, я глибоко пригн чений тим нещастям, яке сп ткало нас» .

Machine Translated by Google

«Але н якого нещастя не сталося. Л га сильн ша, н ж будь-коли. Подив ться, я повернувся з Браїли вчора, це було фантастично. Там мене зустр ли оркестри, барабани, неск нченн в тання. Ви побачите кл мат країни. Ви знаєте, як воно буває. вся країна є з нами. «Ми сказали ще к лька сл в п шли.

Приголомшений, я запитав себе: «Чи м г л дер, бачачи, як його в йсько роздирається в д болю, роздирається надвоє та охоплений в дчаєм, насолоджуватися деальною вдачею та добрим гумором? Не бачити лиха, що кипить п д ним? Але, можливо, в н бачить! Якщо так, як же в н може рад ти?»

ЩО СТАЛОСЯ?

Парламентська та позапарламентська д яльн сть десяти депутат в Л ги за час їх повноважень залишала бажати кращого. Чи були вони слабкими чолов ками? Р шуче н ! Чи були вони недобросов сними? Р шуче н ! Вони були абсолютно добросов сними, але мали невелик недол ки або в план знання єврейської проблеми, тому що вони були наймолодшими членами Л ги, або тому, що вони були трохи важкими та пов льними в д ях в прав , будучи членами Л ги. найстар ш . Але так недол ки притаманн вс м людям, з браним в орган зац ю, л дер повинен з любов'ю тактовн стю виправляти їх. Тож якими були справжн причини такого стану речей?

На мою думку, це були: 1.
В дсутн сть координац ї його парламентської та позапарламентської д яльност .
2. В дсутн сть духовної єдност , єдност , абсолютно необх дної для такої орган зац ї, яка з ус х бок в оточена ворогами, як намагаються скористатися будь-яким внутр шн м розбратом.
Але ц два недол ки в основному є результатом справжньої причини: в дсутн сть л дерства, помилки л дера. Л дер повинен пост йно розкривати свої погляди вс м борцям навколо нього, щоб досягти єдност думок своїх посл довник в; розробити план д й; керувати д ями своїх людей; бути пост йним слугою єдност руху, намагаючись своєю любов'ю, зауваженнями, докорами згладити непорозум ння та розбрат, притаманний орган зац ї; бути пост йним прикладом для своїх посл довник в у виконанн свого обов'язку; вир шуючи справи справедливо» , поважаючи прийнят на нього норми кер вництва на основ яких в н з брав своїх прихильник в.

Але професор Куза не зробив н чого з цього. В н не виховував своїх людей. В н нав ть не радився з ними. «Давайте порадимося, сер, — закликали дехто з них, — щоб ми могли знати, як д ї ми повинн вжити як ми повинн представити себе в парламент » .

«Нам не потр бно консультуватися, тому що ми не пол тична парт я.
В н н коли н кому не давав директив. Можна знайти ц нн фол анти, десятки памфлет в, написаних професором Кузою, сотн статей. Але я дозволяю комусь принести мен десять циркуляр в чи наказ в щодо орган зац ї чи д ї, наданих найб льш проблемн й пол тичн й орган зац ї в д 4 березня 1923 року, її заснування, до 20 травня 1927 року, моменту її л кв дац ї.

Не знайдеш н десяти, н п'яти, н нав ть трьох. Професор Куза закликав нших, але сам не закликав своїх посл довник в до д ї; в н карав нших, але коли це робив, то влаштував

справжнє лихо, бо нерозумно впорався з справою. Водночас, звичайно, за такої ситуац ї частина депутат в, в дчуваючи, що все йде не так, як сл д, висловлювала своє невдоволення. Вони побачили, що рух поступово йде до загибел , особливо тому, що, кр м час в д часу в дсутност директив, певн випади професора Кузи в парламент мали руйн вний бентежний вплив на весь рух. Наприклад, коли в дразу п сля в дкриття парламенту один з депутат в Л ги протестував проти стану облоги, запровадженого у Фокшан , безпрецедентних

зловживань, професор Куза встав, наказавши уряду зробити це, хоча в н сказав, що мав би зробили те саме, тому що люди були

Machine Translated by Google

хвилювалися через євреїв. Іншого разу, обговорюючи справжнє послання до парламенту, в дпов даючи членам Нац ональної селянської парт ї (вони, до реч , тод були в опозиц ї), в н заявив: «Народна парт я може стати кер вним чинником через систему ротац ї з Л беральною парт єю, якщо генерал Авересей прийняв доктрину Л ги християнської нац ональної оборони. "

Так заяви, зроблен з високої парламентської трибуни саме тод , коли тисяч чолов к в, побитих, катованих скривджених, з тривогою чекали, як слабке полегшення своїх страждань, слова, яке засуджує уряд, жертвами якого вони були, натом сть поширювали атмосферу загального знев ри.

Нижче я цитую Оф ц йного мон тора щодо уривка з щойно згаданої промови:

«Тож зараз на служб держави є дв зр л парт ї, парт ї порядку, порядку денного, урядов парт ї, як доповнюють одна одну та забезпечують нормальне функц онування конституц йного механ зму: Народна парт я та Л беральна парт я. .

«Обидва заснован на м цн й основ , п дкр плен продуктивними нтересами, як , хоч р зняться, проте є загальними, реальними та пост йними та забезпечують їхнє снування та ефективн сть їхн х д й. Новою роботою пол тичного та конституц йного устрою країни є їх виконання в т й, з якою вони сп впрацювали, кожен у м ру в дпов дальност та рол , яку в н в д гравав як уряд чи опозиц я. Народна Парт я буде продовжувати цю роботу через ус покращення, як щира практика та добросов сн сть вказують як необх дн для консол дац ї Держави та повного об'єднання країни.

«Л беральна парт я є виразником нтерес в румунської буржуаз ї, законних ф нансових, комерц йних промислових нтерес в, необх дних для добробуту країни.

«Народна парт я, покликана вдосконалювати економ чну орган зац ю держави, спираючи її на реальн основи, п клуючись про потреби вс х у вищих нтересах країни, п дтримує себе передус м у загальних, справжн х пост йних нтересах с льськогосподарського виробництва. , що є переважним фактором нашого економ чного життя.

«Народна парт я, яка має найглибше найширше кор ння по вс й країн , у соц альн й злагод ... хоче дати фермерам, господарям своєї земл , роль, яку вони заслуговують на економ ки держави за її роботою та її чисельн стю.

(Оф ц йний мон тор, 30 липня 1926 р., стор. 395).

Таке ставлення л дера нац онального руху є несправедливим. Висловлюючи таку похвалу пол тичним парт ям, як нац онал стичний рух засуджує як нещастя, яке впало на Румун ю проти якого в н боровся бол сними жертвами, щоб створити нову долю для ц єї країни, в дм нну в д т єї, яку їй призначили «пол тичн » парт й, те саме, що засуджувати власний рух на смерть.

Щоб похвалити ротац йну систему, представлену л беральною та аверескaнською парт ями,

засуджений Вами все життя як ворог народу, означає позбавити очолюваного Вами нац онального руху будь-яких шанс в на перемогу, водночас дов вши, що Ви сам йому не в рили. Що б сказав командир героїчних в йськ, як воюють, йдуть на найвищ жертви, в рять у свою перемогу, живуть готов померти за неї, якби в н п д час промови п д час бою перед тисячами поранених солдат в сказав хвалити ворож в йська передбачати свою перемогу?

Що сталося б з б долашними в йськами, як зам сть того, щоб почути слово п дбадьорення своїх над й на перемогу, почули б, як їхн й власний командир говорить про чудов перспективи ворога на перемогу?

Machine Translated by Google

Що б сталося? В йсько розб глося б деморал зоване. І саме так сталося. Багато борц в на фронт нац онального руху п шли у в дчаї. Через таке дивне ставлення депутати Л ги почали демонструвати своє невдоволення. Я думаю, вони були неправ . Вони не мали права висловлювати своє невдоволення, х ба що президенту та в обмеженому кол кер вництва. Але вони вийшли за меж .

За таких умов кожне навмання сказане слово означає додаткове нещастя пор вняно з тим, яке спричинив сам президент руху. Поступово помилки групи за групою призвели до охолодження їхн х стосунк в. Поки одного разу, без достатньої причини, без попереднього розгляду, також без поваги до норм закон в орган зац ї, депутата Пауло Іл єску не було виключено з Християнської л ги нац ональної оборони, б льше того, президент Куза не пов домив н кого з парламентар в про його р шення, а просто оголосив про свою в дставку з своєї престижної посади, вимагаючи, щоб депутат був одночасно виключений з парламенту, а його м сце в Кампул-Лунг оголошено вакантним. Це як гр м ударило над головами б дних депутат в Л ги. Через два дн професор Сумулеану, який тим часом посп шно прибув з Ясс, представив Палат депутат в пов домлення, п дписане також ншими депутатами, Іоном Зелеа-Кодряну, Валером Попом, доктором Л араламбом Васил у та професором Карланом, у якому вони стверджували, що заява професора Кузи була, звичайно, передчасною, оск льки статут Л ги передбачає, що виключення оголошує ком тет, який у цьому випадку був повн стю в темряв . В н не знав жодної провини з боку цього чолов ка, але не просив, щоб його не вигнали, а т льки щоб його спочатку судили, щоб в н м г захиститися; вимагав, ншими словами, поважати статут Л ги; що закон, якого вс поклялися дотримуватися, виконується.

У той же час до професора Кузи звернулися з таким же проханням. Результат цих втручань: ус п дписанти були виключен з Л ги, включно з професором Сумулеану та моїм батьком, деяк з них мають б льш заслуги в робот та жертвах у формуванн Л ги, н ж професор Куза, професор Сумулеану сам був заступником. Президент Л ги. Ус вони також були вигнан без суду; не кажучи н чого; без п дходу. На м й погляд, процедура, яку використовував професор Куза як президент орган зац ї, чия робота полягала в тому, щоб проявляти найб льшу турботу про благополуччя орган зац ї та найб льшу турботу на будь-якому етап , який м г поставити п д загрозу її снування, була така. принципово помилковим. Насправд це було не т льки несправедливо, але й абсолютно непотр бно, особливо враховуючи залучених ос б, як представляли ту саму групу, яка керувала Л гою. Вони були творцями ц єї орган зац ї. Цей зах д не був обґрунтований, оск льки професор Куза не передбачив його насл дк в для руху.

У спец альному випуску Apararea Nationala («Нац ональна оборона»), опубл кованому в дразу п сля їхнього вигнання, стверджувалося, що ц люди, а також професор Сумулеану та м й батько на чол списку, продалися євреям, таким чином поширюючи цю нсинуац ю по всьому св ту. країна. .

Професор Сумулеану, пост йний друг професора Кузи протягом чверт стол ття, людина вз рцевої коректност , п ддався жахлив й безсов сн й атац в цьому спец альному випуску п д кер вництвом порадою пана Кузи. Фле ходив по вулицях задушений горем, будучи звинуваченим у зрад . Тод в н опубл кував у в дпов дь памфлет п д назвою: «Зрада деяких друз в» . Його в дпов дь була лише насл дком помилок професора Кузи.

У цьому випадку професор Куза, на м й погляд, був не т льки несправедливим, але б льш н ж несправедливим. Т , кого виключили, своєю чергою, зробили помилку, надрукувавши лист вки, що м стили однаково несправедлив нападки, але їхня помилка повторила помилку професора Кузи. Вс ц атаки та контратаки розгорталися до

великий в дчай румунських б йц в велике задоволення глузування євреїв. Саме на цьому етап я повернувся з Франц ї. У парламент обговорювалося питання про те, чи можна дозволити депутатам, виключеним з Л ги, виконувати свої повноваження.

Machine Translated by Google

Я запитую себе нав ть зараз: «Чи могло бути так, що, коли професор Куза зробив ц кроки, в н був жертвою якихось пропозиц й чи нтриг, чи в н був переконаний, що це було правильно?»

К лька дн в потому к лька член в Л ги, як були вражен заходами професора Кузи, вимагали їх анулювання та дотримання статуту. Це призвело до усунення ц єї групи, серед якої були: генерал Макр деску, професор Траян Брайляну, Лр стаке Соломон, професор Катуняну тощо. Загалом систематично поширювалися чутки, що вс вигнан були продан євреям. Серед активних агент в, як поширювали ц чутки, були полковник Некуїча та Л в у Садовяну, права та л ва рука професора Кузи в дпов дно.

Т , кого виключили, утворилися в Статутну л гу християнської нац ональної оборони, що св дчить про те, що вони п дпадають п д д ю статуту Л ги. У цей час професор Куя скликав велик нац ональн збори в Яссах, у зал Бежан, на як прийшло близько 1000 ос б.

Вони ратиф кували виключення на фальшив й основ , що виключен члени продалися євреям. Я зупиняюся на цьому, пропускаючи зауваження про те, що було надруковано на одн й чи нш й сторон , вважаючи, що того, що я написав на папер , повинно бути достатньо, щоб зрозум ти ситуац ю руху в той час. Я хот в би лише додати, що час (минуло дев'ять рок в) дов в, що професор Куза неправий, тому що н професор Сумулеану, так тяжко поранений у свою честь, н м й батько, який отримав майже смертельн удари в д єврейської влади, – що професор Куза не може пишайтеся тим, що ви постраждали - ан генерал Макр деску, професор
Гаванескул, професор Траян Бра ляну, професор Катуняну, доктор Васил у, професор Карлан, отець Мота тощо - жоден з них не продався євреям. Через багато рок в, п сля того, як ця катастрофа спустошила Л гу, професор Куза п шов до свого старого друга, професора Сумулеану, якого в н так жорстоко вбив, сказав:

«Шановний Сумулеану, я н чого не маю проти тебе. Давайте помиримося!»
Але професор Сумулеану обернувся , виходячи, сказав: «Занадто п зно» .
Не тому, що професор Сумуляну не хот в пробачити жорстокий удар, який в н отримав, а тому, що там, унизу, можна було побачити поп л руху та румунських над й.

МОЯ РЕАКЦІЯ НА ТАКИЙ СТАН РЕЧІВ

Коли я прибув з Франц ї в розпал ц єї катастрофи, яка розгромила нац ональний рух, я мав нам р врятувати те, що ще можна врятувати. Я посп шно скликав групу Вакарест та частину л дер в студентської молод з чотирьох ун верситетських центр в до Ясс.

Я под вався розташувати п дрозд л, сформувавши молоду зграю; щоб ця атмосфера ненавист , яка розс ювалася серед старшого покол ння, не огорнула молодь. Природно, що я хот в покласти в основу цього блоку перш за все св дом сть того, що роз'єднан сть ненависть м ж нами означають смерть нац онального руху. П сля того, як утворився цей блок, я хот в спрямувати наш зусилля на палк лави ветеран в, чинити певний тиск, щоб в дновити єдн сть, врятувати ситуац ю. Але м й план провалився. Молодь уже була охоплена всепоглинаючим полум'ям ненавист , так що в Яссах, незважаючи на вс зв'язки м ж молоддю мною, моя пропозиц я не знайшла в дгуку в їхн х серцях.

Студентське кер вництво в Яссах могло в той момент дати сигнал до економ чної н ц ативи, але, на жаль, к лька слабких елемент в взяли її п д контроль, їхн негативн тенденц ї перешкоджали прийняттю моїх пропозиц й. лише група Вакарест , з ус х молодих
людей, п дтримала мою точку зору, до якої я мушу додати деяких яс йських студент в, приблизно 10 чи 12, серед них ветерани Іон Бланару, Іон Сава, Іон Бордеяну, В ктор С лаг та нш , щойно прибул , група транс льванц в на чол з Іоном Банка, Ем лем Еремею, М су

Machine Translated by Google

Кр сан. Це були вс , хто з брався навколо нас, з ус єї молод в країн .

Я продовжував св й план.

Ми вс поїхали до Бухареста, щоб побачити обидв сторони. Спершу ми п шли подивитися «Статут» , просячи їх принести будь-яку жертву, щоб в дновити єдн сть руху. П сля к лькагодинної дискус ї вони умовно погодилися, нав ть готов йти на жертви, але наполягали на дотриманн статуту в майбутньому.

Тод ми п шли до професора Кузи. Але в н, на наш благання та м ркування, в дмовився. Мен краще не розголошувати дискус ю, яка у нас тод була.

Ми залишили. Знев ра опанувала наш душ . Усе збудоване, весь блиск вчорашнього руху не прийшов як подарунок дол . Все росло з боротьби крок за кроком, крок за ногою. Ми несемо тягар наших серйозних р шень, ми стикаємося з незл ченними небезпеками, ризиками, ф зичними та моральними стражданнями.

Деяк б льш рухлив , н ж нш . Ми забезпечили здоров'я наших т л, кров наших сердець; ми боремося жертвуємо день за днем.

Тепер усе, здавалося, перетворилося на поп л.

Machine Translated by Google

ЛЕГІОН МИХАЙЛА

АРХАНГЕЛ

ЛЕГІОН АРХАНГА МИХАЙЛА

З штовхнувшись з вищезгаданою ситуац єю, я вир шив н куди не йти, не з нам ром зв льнитися, а щоб орган зувати молодь, взяти на себе цю в дпов дальн сть душею розумом продовжувати боротьбу, а не кап тулювати. Серед ус х цих проблем перехресть я згадав про кону, яка захищала нас у в'язниц Вакарест .

Ми вир шили збити свої ряди продовжити боротьбу п д покровом т єї ж святої кони. З ц єю думкою ми привезли її до себе в Ясси з в втаря церкви Святого Спиридона, де вона була розм щена три роки тому.
Група Vacaresti одразу погодилася з моїми планами. К лька дн в потому я з брав у Яссах у своїй к мнат на вулиц Флор лор, 20, у п'ятницю, 24 червня 1927 року, групу Вакарест та к лькох студент в, як все ще перебували в США.

За к лька хвилин до початку зустр ч я вн с книгу з наступного порядку денного.

Machine Translated by Google

«Сьогодн , у п’ятницю, 24 червня 1927 року (свято Івана Хрестителя), о 10 годин вечора, засновується п д моїм проводом «Лег он Архангела Михаїла» . Приєднайтеся до наших лав. Нехай кожен, хто сумн ви залишаються осторонь. Цим я призначаю Раду Мироновича кер вником варти кони» .

Корнел у Зеля Кодряну

Ця перша зустр ч тривала хвилину, якраз достатньо, щоб я прочитав наведений вище наказ. П сля цього присутн роз йшлися, щоб пом ркувати, чи в дчувають вони достатньо р шучост та см ливост приєднатися до такої орган зац ї, яка не має ншої програми, кр м прикладу мого дотепер шнього патр отичного життя та життя моїх товариш в по вол . Я нав ть дав груп Vacaresti час на роздуми та п двищення об знаност , щоб у них виникли сумн ви чи застереження, тому що п сля того, як вони зарахувалися, вони мали рухатися вперед без вагань усе життя.

Внутр шн почуття, з яких народився Лег он, були такими: нам було байдуже, чи збираємося ми тр умфувати, бути завойованими, чи ми збираємося померти. Наша мета була нша: разом просуватися. Просуваючись єдиним фронтом, з допомогою Бога справедливост румунського народу, яка б доля не чекала на нас - поразка чи смерть - буде благословенним принесе плоди для нашого народу. Професор Н колає Йорга якось сказав: «Є поразки та смерт , як можуть пробудити нац ю до життя, так само як є тр умфи, як можуть приспати нац ю» .

Т єї ж ноч та зареєстрован в тому самому реєстр ми в дредагували листи до професора Кузи та ншого до професора Сумулеану. О 10 годин наступного ранку вс вакарест ани з бралися й п шли до будинку професора Кузи, вулиця Кодреску, 3. П сля ст лькох рок в битв важких випробувань ми тепер п демо до нього, щоб попрощатися попросити його зв льнити нас з об тниц , як ми виконали. Професор Куза прийняв нас у т й сам й к мнат , де був для мене 28 рок в тому, п д час мого хрещення. В н стояв за своїм столом; нас попереду. Я прочитав йому наступне

лист:

«Господи, ми приходимо до Тебе востаннє, щоб попрощатися попросити Тебе зв льнити нас в д ус х об тниць, як ми склали. «Ми б льше не можемо йти за Тобою на шляху, яким Ти п шов, оск льки ми б льше не в римо в це. це неможливо, тому що саме в ра живила наш ентуз азм у битв » . Просячи зв льнити нас в д нашої клятви, що ми повинн боротися наодинц , якнайкраще, як можуть керувати нами розум серце, професор Куза сказав нам таке:

«Дорог мої друз , я зв льняю вас в д ваших об тниць раджу, щоб, вступаючи в життя самост йно, не помилялися. Бо, особливо в пол тиц , помилки коштують дуже дорого. Вам є приклад пол тичн помилки Петра Карпа що мало для нього фатальн насл дки.

З свого боку бажаю тоб всього найкращого в житт . "

Пот м в н потис нам ус м руки, ми п шли. Ми вважали, що це було правильно з нашого боку, щоб д яти таким чином що це був почесний шлях, яким наша г дн сть б йц в змусила нас п ти.

Зв дти ми п шли до професора Сумулеану на вулицю Саулеску, читаючи йому ншого листа, написаного приблизно такими ж словами, в якому ми пов домляли йому та його «Статуту» , що ми також не можемо погодитися з ними що ми викроїмо це для себе. в дтепер по-нашому. Покидаючи його, ми серцем в дчували, як ми самотн , сам , як у пустел , ми своїми силами збудуємо дорогу в житт .

Machine Translated by Google

П дходимо ще ближче до кони. Чим б льше труднощ в обрушувалося на нас чим б льше удар в наших сп вв тчизник в ширилося над нашими головами, тим б льше ми шукали захисту Сан-М геля Архангела та т н його меча. В н уже не був для нас образом в кон , а дуже живим. Там б ля кони ми по черз вдень вноч дивилися на запалену св чку.

МАТЕРІЯ ПРОТИ ДУХУ

Коли ми з бралися у своїй в тальн , ми п'ятеро плюс близько десяти першокурсник в другокурсник в, коли ми хот ли написати к лька лист в, щоб спов стити про своє р шення м стеру. Христаче Соломон та нш т льки тод зрозум ли, наск льки ми б дн , нам ус м разом не вистачає грошей нав ть на конверти та пошту. До того часу, коли потр бн були грош , ми ходили
до старших ветеран в просили їх, а тепер не було до кого звернутися. Створити пол тичну орган зац ю без грошей! Це було важко см ливо в цьому стол тт , де матер я всесильна, де н хто н чого не починає, хоч би як мало, не запитаючи себе: «Ск льки в мене грошей?» Бог хот в довести, що в боротьб перемоз лег онера матер я не грає рол .

Своїм см ливим жестом ми в двернулися в д ментал тету, який дом нував у всьому. Ми вбиваємо в соб один св т, щоб п дняти нший, високий, як небо. Абсолютне панування матер ї було повалено, щоб на його м сце прийшло панування духу, моральних ц нностей.

Ми не заперечували н коли не заперечуватимемо снування, функц ї та необх дност матер ї у св т , але ми заперечували назавжди заперечуватимемо її право на абсолютне панування. Іншими словами, ми завдали удару по ментал тету, який ставив золотого теляти в центр головну мету життя. Ми зрозум ли, що якби ми п шли цим шляхом перевернутого сп вв дношення ц нностей м ж духом матер єю, ми б вичерпали всю свою мужн сть, силу, в ру та над ю. П д час тих перших починань ми знайшли єдину мораль

сила лише в непохитн й в р , що, прийнявши себе в перв сну гармон ю життя, п дпорядкувавши матер ю духу, ми зможемо приборкати труднощ та перемогти сатанинськ сили, об'єднан з метою знищити нас.

ПРИЧИНА

Ще одн єю характерною рисою нашого початку, окр м браку грошей, була в дсутн сть програми.

У нас не було програми. І цей факт, безсумн вно, поставить великий знак запитання. Хто коли-небудь чув про пол тичну орган зац ю без програми, яка виникла з розуму, з чийогось мозку чи к лькох людей?
З бралися не т з нас, хто почувався однаково, а т , хто почувався однаково. Не т серед нас, хто м ркував однаково, а т , хто мав однаково морально-емоц йний

духовне буд вництво.
Це було знаком того, що статую ншої Богин - Розуму - буде знищено; те, що людина п дняла проти Бога, ми – не маючи нам ру викидати чи зневажати – повинн поставити на належне м сце, на служ ння Богов та сенсу життя. якщо тод ми не мали н грошей, н програми, то мали натом сть Бога в душ , В н надихнув нас непереможною силою в ри.

ПРОТИ ЛІКУВАННЯ

Machine Translated by Google

Наше народження було зустр нуте ураганом ненавист та насм шок. Два табори Л ги - куз сти статут - роз рвали з нами в дносини. Ус учн Ясси покинули нас, напади хуз ст в*, спрямован дос на статутних, в дтепер будуть спрямован на нас, встромляючи нас, як стр ли, у наш серця.

Ми б не постраждали в д поранень стр лами, але ми були б нажахан того, що ми б виявили в людях. Коротше кажучи, ми були б винагороджен й в ддан найтяжчими образами за все, що ми зробили ран ше, ми б терп ли удар за ударом. Ми не т льки в дчули б ненависть, але побачили б безхарактерн сть душевну нетл ння у вс й їхн й нагот . Незабаром ми стали б «експлуататорами нац ональної деї» для власної вигоди. Ми б не пов рили, що т , хто

як били себе в груди кулаками р к тому, вимагаючи винагороди за удаван страждання, тепер мали б мужн сть кинути щойно згадане звинувачення нам в обличчя. Скоро люди д знаються, що ми... ...продалися євреям» , нав ть будуть написан статт , повн образ, знайдуться селяни, як пов рять, люди, як в двернуться в д нас. Несправедливо!

Зневаги, яких вороги н коли не наважувалися застосувати проти нас з страху, тепер йшли в д наших друз в, без страху без сорому.

Якби це було правдою, що ми, як пройшли через ст льки страждань чиї т ла витримали ст льки знущань, були б здатн на таку ганьбу, тобто продати себе як гурт ворогов , тод н чого не залишилося б для нам залишається лише кинути динам т у цей народ п д рвати його. це. Народ, який народив виховав таких д тей у своєму лон , не заслуговує б льше на життя.

Але якщо це неправда, то т , хто вигадує цю брехню поширює її, є мерзотниками, як виснажують в ру своєї нац ї у власне майбутнє долю.
Для таких людей жодне покарання з боку їхньої країни не є достатньо великим.
Яку впевнен сть матиме цей народ у перемоз в майбутньому, якщо серед тяжкої боротьби, яку в н веде, в н почує, що ми, його д ти, вихован на їхн х руках, на яких в н покладав свої найсвят ш над ї, зрадили його ?

Я залишаю ц дн лише в пам'ят тих з нас, хто їх пережив. Їм, моїм тод шн м товаришам, св дкам тих годин, я сказав: «Не б йтеся цих п гмеїв, бо той, хто має так душ , не може перемогти. Ви побачите, як вони колись упадуть на кол на до ваших н г. пробачте їх. Бо вони не зроблять це через докори сумл ння за скоєний проступок, а через зраду. І тепер, нав ть якщо пекло з ус ма його нечистими примарами постане перед нами, незворушними в наш й тверд й позиц ї, ми це подолаємо.
"

До того моменту я знав зв ра в людин . Тепер я побачив у людин нег дника. Береж ть себе та д тей сьогодн шнього завтрашнього дня румунського народу та будь-якого ншого народу у св т в д ц єї страшної чуми: зради.
Будь-який нтелект, уся вчен сть, ус таланти, уся осв та не допоможуть нам, якщо ми хочемо бути п дступними.

Навч ть своїх д тей не використовувати зраду н проти друга, н проти свого найб льшого ворога.
Вони не т льки не переможуть, але й зазнають поразки, їх розчавлять. Вони також не повинн використовувати зраду проти п дступної людини та її п дступних шлях в, бо якщо вони перемагають, зм нюються лише люди. Зрада залишиться незм нною. Зрада переможця зм ниться зрадою переможеного. По сут , та сама зрада буде правити св том.

* Члени парт ї професора Кузи (Tr.)

Темряву зради у св т не зам нить нша п тьма, а лише св тло, яке приносить душа в дважної, сповненої характеру й чест .

І все ж, на самому початку ц єї повен ненавист та зради, прийшов до нас як притулок, який дав їм над ю:
Христаче Соломон, людина великої чест та сумл ння, нженер Клайм,
Інженер Бланару, адвокат М лле Лефтер,

Machine Translated by Google

Андрей Ч. Йонеску, Александру Вентон к, Дум тру Іфр м, Косаческу, Іон Бутнару, Іл єродиякон Іс х ч Антох ч та н.

Ус ц видатн б йц та ветерани Л ги тепер справляли на мене враження людей, що потерп ли корабельну авар ю, чий корабель затонув посеред моря, вони втомлен та стурбован приземлилися на нашому маленькому остров , на якому вони могли знайти внутр шн й спок й впевнен сть у соб . майбутнє.

Генерал Макр деску сказав нам:

«Хоча я старий, я п ду з вами допоможу вам, т льки за одн єї умови: ви не потиснете руки цим людям, як не мають чест , тому що, якби ви це зробили, це викликало б у мене огиду. без к нця, я втратив би всю над ю на вас» .

Професор Йон Гаванескул почав проявляти нтерес до нас до того, що ми робимо.

ПОЧАТКИ ЛЕГІОНЕРСЬКОГО ЖИТТЯ

Чотири рядки позначили наше початкове маленьке життя: 1. В ра в Бога. Ми вс в римо в Бога. Н хто з нас не був атеїстом. Чим б льше ми були самотн й оточен , тим б льше наш турботи зверталися до Бога та контакту з нашими власними померлими та мертвими з нац ї.

Це дало нам нездоланну силу блискучий спок й перед ус ма ударами.

2. Дов ртеся наш й м с ї. Н кому не можна було представити найменшої причини нашої можливої перемоги. Нас було так мало, ми були такими молодими, такими б дними, нас так ненавид ли й ненавид ли вс , що вс аргументи, не заснован на фактах, були проти будь-яких шанс в на усп х. І все-таки ми п шли вперед лише завдяки. впевнен сть у своїй мет , безмежна впевнен сть у наш й м с ї та дол нашої країни, 3. Наша взаємна любов. Дехто з нас був знайомий певний час, утворивши т сн дружн стосунки, але нш були молодими людьми, першокурсниками чи другокурсниками коледжу, яких ми н коли не зустр чали. З перших дн в м ж ус ма нами встановилася атмосфера прихильност , н би ми були частиною одн єї родини знали один одного з дитинства.

Необх дн сть внутр шньої р вноваги була очевидною, щоб чинити оп р. Наша сп льна прихильн сть повинна була мати однакову нтенсивн сть силу, щоб в дпов дати хвил ненавист ззовн . Наше життя в цьому гн здечку не було холодним, оф ц йним, з дистанц єю м ж начальником солдатом, з театральн стю, риторичними висловлюваннями нахабним л дерським виглядом. У нашому гн здечку було тепло. Стосунки м ж нами були абсолютно випадковими. Хтось п шов не в холодну казарму, а в свою хату, серед р дних. І сюди приходили не лише для того, щоб прийняти накази, а знаходили тут пром нь любов , годину духовної тиш , слово п дбадьорення, пот хи, допомогу в нещаст чи потреб .
В д лег онера вимагали не ст льки дисципл ни, в сенс казармової, ск льки пристойност , в ри, самов дданост та працездатност .

4. Музика. Мабуть тому, що ми не починали шлях розуму з складання програм, суперечливих дискус й, ф лософських аргумент в, лекц й, нашою єдиною можлив стю виразити свої нтимн почуття був сп в. Ми сп вали т п сн , в яких наш почуття знаходили задоволення. «Там, високо на чорн й скел » П сня Стефана Великого, мелод я якої, як кажуть, залишилася незм нною в д свого часу донин , з покол ння в покол ння. Кажуть, що п д звуки ц єї мелод ї Стефан Великий тр умфально ув йшов у свою фортецю в Сучав 500 рок в тому. Коли ми сп вали, ми в дчували, що живемо тими часами румунської велич та слави; ми тонемо

500 рок в тому в стор ї жив там к лька хвилин у контакт з Стефаном Великим та його воїнами та лучниками. «Як куля золота» , п сня Михайла Хороброго; П сня Аврама Янку; «Хай знову загучить горн» , марш В йськово-п хотної школи 1917 р.;

Machine Translated by Google

«Встаньте румуни» , написаний Юст ном Іл єсу та Істрате, який ми проголошуємо г мном Лег ону. Щоб вм ти сп вати, треба бути в певному душевному стан , у внутр шн й гармон ї. Людина, яка має нам р когось пограбувати, не може сп вати, ан хто збирається зробити якусь ншу помилку; ан той, чия душа охоплена заздр стю й ненавистю до свого товариша; н той, чия душа позбавлена в ри.

Ось чому ви, лег онери сьогодн шнього завтрашнього дня, щоразу, коли в дчуваєте потребу ор єнтуватися в лег онерському дус , повинн повернутися до цих чотирьох л н й наших початк в, як становлять основу нашого руху. Музика буде для вас дороговказом. Якщо ти не будеш вм ти сп вати, ти повинен знати, що хвороба гризе дно твоєї духовної стоти або що життя наповнило твою невинну душу гр хами; якщо ви не можете позбутися цих гр х в, ви повинн в двернутися, залишивши своє м сце тим, хто вм є сп вати. Проводячи своє життя за вищезгаданим напрямком, ми з перших дн в взялися д яти. Я призначив кер вник в, як приймали в ддавали накази.

Ми не починали з якихось видовищних акц й. Коли ми з ткнулися з проблемою, ми взялися її вир шити. Нашою першою д яльн стю було в дремонтувати к мнату в нашому дом , де ран ше була кона Архангела Святого М геля.

Ми пофарбували, вимили п длогу, д вчата-лег онери почали шити штори. Тож лег онери записували р зн сентенц ї, як я збирав з Євангел й чи нших писань. Вони прикрасили наш ст ни.

Ось деяк з них: «Бог везе нас у своїй переможн й кол сниц » .

«Хто б не перем г... Я буду їхн м Богом» .

«Якщо у вас немає меча, продайте св й плащ куп ть його» .

«Бийся мужньо за в ру» .

«Уникай т лесних ут х, бо вони вбивають душу» . «Будь пильним» .

«Не знищуйте в соб героя» .

«Брати по дол ... як в нещастя» .

«Той, хто вм є вмирати, н коли не буде рабом» .

«З нетерп нням чекаю воскрес ння в тчизни знищення орд зрадник в» тощо.

За тиждень був створений наш штаб.

Друга наша д я була ншого характеру: вона стосувалася нашого ставлення до зовн шн х атак.

Ми вир шили не в дпов дати на них; що було надзвичайно важко для вс х нас. Наше моральне буття розривали. Але це був момент героїчного опору. Ще одна д я: н хто не повинен н кого переконувати стати лег онером.

Звичайне витягування манго та ловля к нц вок завжди мене не влаштовувало. Система була й залишається протилежною дос лег онерському духу. Ми викладемо свою точку зору просто. Кожен, хто хот в, приходив. І вступить, якщо прийме.

Але хто приходив? Люди з такою ж духовною сутн стю, як ми.

багато? Дуже маленький. В Яссах через р к їх було лише на двоє-троє б льше, н ж у перший день.

Однак в решт країни було б льше людей, як приєдналися до нас, коли д зналися про наше снування.

Для вс х, хто до нас звертався, були характерн дв ч тко пом тн риси: 1. Велике виправлення душ .

2. В дсутн сть особистої зац кавленост . Серед нас н хто не м г нажитися на якихось благах. Н яких обнад йливих перспектив не в дкривалося. Тут кожному залишалося лише в ддати душу, багатство, життя, вм ння любити дов ряти.

Нав ть якщо приєднався хтось некоректний чи мотивований якимись нтересами, в н не м г залишитися з нами, оск льки не м г знайти тут сприятливого середовища. В н п шов автоматично, м сяць, р к, два чи три, в дступаючи, дезертируючи чи зраджуючи.

НАША ПРОГРАМА

Machine Translated by Google

Це гн здо молодост було першим початком лег онного життя, першим нар жним каменем. Його треба було поставити на тверду землю. Тому ми не казали: «Завоюємо Румун ю!

Ід ть по селах крич ть: «Щойно створили нову пол тичну орган зац ю, вс приходьте реєструйтеся!» . Ми не розробляли жодної нової пол тичної платформи, окр м десяти снуючих у країни – вс вони « деальн » в очах їх автор в прихильник в – ми не посилаємо лег онер в поширювати по селах програму, закликаючи людей приєднуватися до неї, щоб зберегти землю.

У цьому, знову ж таки, ми принципово в др зняємось в д ус х нших пол тичних орган зац й, у тому числ й в д хуз ст в. Ус вони вважали, що країна помирає через в дсутн сть хороших програм; отже, вони склали бездоганно нтегровану програму, за допомогою якої почали збирати прихильник в. Тому вс запитують: «Яка у вас програма?» .

Ця країна вмирає через брак людей, а не через брак програм; принаймн це наша думка. Інакше кажучи, це не програми, як ми повинн мати, а люди, нов люди, тому що люди сьогодн , як складаються з пол тик в заражен єврейським впливом, скомпрометують найяскрав ш пол тичн програми.

Такого роду людей, як живуть сьогодн в румунськ й пол тиц , ми знаємо ран ше в стор ї.
П д його правл нням гинули народи, розпадалися держави.
Найб льша шкода, завдана нам євреями та пол тичною системою, найб льша нац ональна небезпека, як й вони нас наражають, це не привласнення румунської земл та надр, нав ть не траг чне знищення румунського середнього класу, ан велика к льк сть євреїв у наших школах, профес ях тощо, нав ть не вплив, який вони справляють на наше пол тичне життя – хоча кожен з них сам по соб становить смертельну небезпеку для нашого народу. Найб льша нац ональна небезпека полягає в тому, що вони деформували, спотворили нашу дако-романську расову структуру, породивши цей тип людини, створивши цей людський см ття, цю моральну ваду... пол тика, який не має н чого сп льного з нашою шляхетн стю Люди. б льше б гати; який ганьбить вбиває нас. Якщо така людина продовжить «керувати ц єю країною, румунський народ назавжди заплющить оч , Румун я зазнає краху, незважаючи на вс блискуч програми, за допомогою яких ця дегенеративна стота здатна засл пити очима нещасних натовп в.

З ус х поразок, як принесла на нас єврейська навала, ця найстрашн ша!

Ус народи, з якими ми, румуни, вступали в контакт воювали, починаючи з варварських вторгнень до сьогодн , атакували нас на ф зичному, економ чному чи пол тичному р внях, залишаючи недоторканими нашу моральну та духовну спадщину, наше сумл ння, яке ран ше чи п зн ше виникло наша перемога, злом чужоземного ярма - нав ть тод , коли вони напали на нас у велик й к лькост забрали вс наш багатства, нав ть коли вони керували нами пол тично.

Тепер, вперше в наш й стор ї, румуни стикаються з народом, який атакує нас не мечем, а типовою для єврейської раси зброєю, якою вони спочатку вражають парал зують моральн нстинкти людей, а пот м систематично поширюють вс ляк моральн хвороби, щоб знищити будь-як можливост реакц ї. Тому наш народ почувається роззброєним переможеним.

Як насл док такого стану речей, нар жним каменем, на якому стоїть Лег он, є людина, а не пол тична програма; реформа людини, а не пол тичних програм.
«Лег он Архангела Михаїла» буде, ншими словами, б льше школою та арм єю, н ж пол тичною парт єю. У ц критичн часи румунськ й нац ї потр бен не великий пол тик, як багато хто помилково вважає, а великий педагог л дер, який зможе перемогти зл сили розгромити банду злочинц в.
Але для цього йому спочатку доведеться подолати зло в соб та всередин своїх людей. З ц єї лег онної школи має вийти нова людина, людина з героїчними якостями; г гант

Machine-Translated by Google

наша стор я, щоб боротися та перемогти вс х ворог в нашої батьк вщини, їхня битва та перемога повинн вийти за меж матер ального св ту в сферу невидимих ворог в, сил зла. Все, що наш розум може уявити з найпрекрасн шого духовно; усе пишн ше, що може створити наша раса, б льше, справедлив ше, могутн ше, мудр ше, чист ше, старанн ше та героїчн ше — ось що має дати нам школа лег онер в! Людина, в як й максимально розвинен вс можливост людської велич , закладен Богом у кров нашого народу.

Цей герой, результат лег онної осв ти, також вм є складати програми; ви також будете знати, як вир шити єврейську проблему; в н також знатиме, як добре орган зувати державу; ви також будете знати, як переконати нших румун в; а якщо н , в н буде знати, як з гнутися, щоб перемогти, тому що в н герой. Цей герой, цей лег онер хороброст , прац справедливост , з силою, яку Бог вклав у його душу, поведе нашу країну шляхом своєї слави.

Нова пол тична парт я, нав ть кузистська, у кращому випадку може дати нам новий уряд нову адм н страц ю; однак лег онерська школа може дати ц й країн гарний тип румунської мови. Це може створити щось велике, чого ми н коли ран ше не мали, що може зламати всю нашу стор ю надвоє, закласти основи для початку ншої румунської стор ї, на яку цей народ має право.

Бо наш народ за своїми стражданнями р зноман тними стражданнями, за своєю чистотою хоробр стю душ був, мабуть, єдиним народом у св т , який за всю свою стор ю н коли не згр шив загарбанням п дкоренням нших народ в.

Ми повинн створити атмосферу, моральне середовище, в якому може народжуватися рости героїчна людина. Це середовище має бути зольоване в д решти св ту найвищими духовними укр пленнями. його треба захистити в д ус х небезпечних в тр в боягузтва, корупц ї, розбещеност та вс х пристрастей, як ховають нац ї та вбивають окремих людей. Коли лег онер розвинувся в такому середовищ , тобто в гн зд *, пол прац , в лег онерськ й орган зац ї та в родин , його в дправлять у св т: жити, вчитися правильност ; боротися, вчитися бути хоробрим сильним; працювати, бути в рним любити вс х, хто працює; страждати, зм цнюватися, жертвувати, звикати долати свої егоїстичн нтереси, в служ нн своїй Батьк вщин .

Незалежно в д того, куди в н п де, в н створить нове середовище дентичної природи. В н буде прикладом; перетворить нших на лег онер в. А люди, чекаючи кращих дн в, п дуть за ними. Новоприбул повинн жити та поважати т ж норми, що й лег онерське життя. Вс разом, в одн й арм ї, вони створять силу, яка буде боротися перемагати. Таким має бути «Лег он Архангела Михаїла» .

АСПЕКТИ СУСПІЛЬНОГО ЖИТТЯ РУМУНІЇ

Дал подаю загальний аспект нашого громадського життя, серед якого проти якого створювався «Лег он Архистратига Михаїла» . Уряд Авереску впав приблизно м сяць тому. 7 липня 1927 р. до влади прийшли л берали.

Були проведен нов вибори, , як завжди, уряд мав б льш сть. Однак уряду довелося будь-якими способами подолати широку народну теч ю п дтримки Нац онально-селянської парт ї. Б дн маси румунського народу кидалися в д парт ї до парт ї, в д об цянки до об цянки, пов'язуючи з кожною парт єю свої найщир ш над ї – своєю багатов ковою дов рою – але врешт -решт вони були обдурен й пригн чен , ус над ї знищен . І так буде й надал , поки одного разу вони нарешт не зрозум ють, що потрапили в руки злод йських банд заради наживи та грабунку. Існувало три основн парт ї: л беральна, аверескaнська нац онально-селянська, а також к лька менших. По сут , м ж ними не було жодної р зниц , окр м р зниц у форм та особистих нтересах — те саме в р зних формах. У них нав ть не було обґрунтування р зних думок.

Machine Translated by Google

Їхньою єдиною справжньою мотивац єю була рел г я власних нтерес в, а будь-як бажання та вищ нтереси країни були залишен . Тому видовище пол тичної боротьби викликало огиду. Погоня за грошима, особист ситуац ї, багатство й задоволення, граб ж надали ц й боротьб аспект непримиренної ворожост . Пол тичн парт ї виглядали як справжн орган зован банди, як ненавид ли одна одну боролися м ж собою за здобич.

Т льки боротьба за Батьк вщину чи за деал, що долає особист нтереси, егоїзм чи хтив сть, є спок йною, порядною, шляхетною, без сл пого розв'язання пристрастей. У це можна вкласти ентуз азм, але не п длу сл пу пристрасть. Ненависть ниц сть, пов'язан з ц єю боротьбою, є достатн м доказом того, що вона велася не в царин високих святих чи принципових деал в, а в жалюг дних глибинах найганебн шого егоїзму.

Св т пол тика розгортається в розк шних скандальних веч рках, у найогидн ш й аморальност , верхи на спин країни, яка все б льше деморал зується. Хто повинен звернути увагу на ваш потреби?

Цим пол тикам, їхн м родинам та їхн м агентам потр бн грош , щоб святкувати та розважати свою пол тичну кл єнтуру, купувати голоси та людську сов сть. Один за одним вони, зграями, спускаються на країну, щоб грабувати. Це, зрештою, те, що означає ваше правило. Вони спустошують бюджети держави, мер ї, мер ї. Вони, як кл щ , прикр плюються до рад директор в кожної компан ї, з яких без зусиль збиратимуть м льйонн зарплати потом кров'ю втомленого роб тника. Вони входять до правл ння єврейських банк р в, в д яких отримують ще м льйонн гонорари як плату за зраду своєї країни.

Вони починають скандальн б знеси, як дивують своїх сп вв тчизник в. Корупц я поширюється в сусп льному житт , як чума, в д найскромн шого слуги до м н стр в. Вони продаються вс м; будь-хто, хто має грош , може п дкупити цих монстр в, а через них всю країну. Ось чому, коли пригн чена країна не може б льше давати їм грошей, вони передають консорц умам ноземних банк р в один за одним багатства нашої земл таким чином здають нашу нац ональну незалежн сть. По Румун ї розкинулася справжня плеяда б знесмен в, як не працюють н чого не виробляють, а смокчуть кров країни.

Це подвиги пол тик в. Злидн , деморал зац я в дчай поширилися на нижч верстви. Десятки тисяч д тей гинуть, скошен хворобами та голодом, тим самим послаблюючи силу опору народу в його боротьб проти орган зованого єврейського народу, який п дтримується в дчуженими пол тиками та захищається вс м державним апаратом. К лька чесних пол тик в, можливо, деяк , можливо нав ть л дери парт й, н чого ншого не здатн . Вони схож на б дних мар онеток в руках єврейської преси, єврейських чи ноземних банк р в своїх власних пол тичних колег.

Цей безлад, цю деморал зац ю, цю нфекц ю крок за кроком п дтримує вся фаланга євреїв, зац кавлених у нашому знищенн , щоб зам нити нас у ц й країн таким чином повн стю вкрасти наш багатства. Через свою пресу, яка узурпувала роль нашої румунської преси, через сотн брудних аркуш в, через аморальну та атеїстичну л тературу, через к но театри, як поширюють розпусту, через банки, євреї стали господарями нашої країни.

Хто м г би їм протистояти? Сьогодн , коли вони є промоутерами катастрофи та її появи. Це знак нашої нац ональної смерт , хто проти них встоїть?

Нац ональний рух лежить на земл . На цих останн х виборах Л га набрала на 70 000 голос в менше, загалом менше н ж 50 000, менше двох в дсотк в по вс й країн . З десяти парламентар в, як були вчора, сьогодн немає жодного. Має настати день, коли лег онер знатиме, як протистояти цьому монстру як протистояти йому в битв на життя на смерть. В н один.

Machine-Translated by Google

НАШІ ПОЧУТТЯ ДО ЦЬОГО СВІТУ

Наша невелика чисельн сть у пор внянн з величезною силою ц єї всемогутньої влади змушує нас часто ставити соб так питання: що ми будемо робити, якщо нас оголосить поза законом? Якщо ц г дри зд йснять те, що ми задумали, вони поставлять перед нами вс ляк перешкоди спробують розчавити нас.

Його оч прикут до нас. Вони можуть нас спровокувати. Колись так зробили з нами, коли ми тихо мирно почали працювати в Унгенах; так довели нас до краю пр рви бажаю вс х наших план в. Що ми будемо робити, якщо нас провокуватимуть? Знову витягнемо п столети й стр лятимемо, щоб наш кост не згнили в тюрмах наш плани не провалилися? З ткнувшись з проблисками таких перспектив, у наш й голов зародилася думка в дступити в гори – туди, де румуни прийняли воювати проти вс х ворожих орд. Гора була поруч з нами давно, весь наш в к. В н нас знає. Зам сть того, щоб дозволити нашим т лам висохнути, а наш й кров висохнути в наших венах у спустошених жахливих в'язницях, краще пок нчити з нашим життям, помираючи до останньої людини в горах заради нашої в ри. Таким чином ми в дкидаємо приниження знову опинитися в кайданах. Ми будемо атакувати зв дти, наб гаючи на вс єврейськ осин гн зда.

*
Основний п дрозд л лег онерської орган зац ї. (Тр.)

Там, нагор , ми захистимо життя дерев г р в д подальшого спустошення. Там, унизу, ми будемо поширювати смерть милосердя.

Нас в дправлять на полон вбивство. Втечемо, сховаємось; ми дамо в дс ч; врешт нас точно повалять. Для там. це буде к лька нас, розшукуваних румунськими батальйонами та полками. Тод ми отримаємо смерть. Проллється кров ус х нас.

Цей момент буде нашою найб льшою промовою, зверненою до румунського народу, останньою.

Я зателефонував Мот , Гарнеат , Корнел у Георгеску та Раду М ронов ч под лився з ними своїми думками. Ми повинн були думати про хорош та поган дн попереду. Ми повинн були мати р шення бути готовими до всього. Н що не повинно нас дивувати. Ми будемо сл дувати законам країни, н кого не провокуючи, уникаючи будь-яких провокац й, не в дпов даючи на жодн провокац ї. Але коли ми б льше не можемо страждати або коли перед нами постануть непереборн перешкоди, наш шлях має бути в гори.

Намагатися масового повстання недоц льно, оск льки в цей день вони будуть знищен гарматами, а це призведе до поширення лише нещасть горя.
Навпаки, ми повинн працювати поодинц , в обмежен й к лькост лише п д свою власну в дпов дальн сть.

Вс погодилися.

«Не може бути, — казали вони, — щоб наша кров, кров двадцяти юнак в, не спокутувала гр х в цього народу. Не може бути, щоб ця наша жертва не була зрозум ла румунам, щоб вона не змусила їхню душу сов сть тремт ти щоб це не було в дправною точкою, точкою воскрес ння для "

румуни.

наша смерть у такий спос б може врешт -решт принести цьому народу б льше корист , н ж ус наш невдал зусилля. Нав ть пол тики, як збираються нас убити, не залишаться безкарними.

Серед наших ряд в є й нш , як мститимуть за нас. Не маючи змоги перемогти в житт , ми переможемо вмираючи. П сля цього ми живемо з думкою р шуч стю померти. У нас було правильне р шення для перемоги, що б не сталося. це дало нам душевний спок й силу. це змусить нас посм хнутися в обличчя будь-якому ворогу та будь-як й спроб нас знищити.

Machine-Translated by Google

ЕТАПИ РОЗВИТКУ ЛЕГІОНІВ

PAMANTUL STRAMOSESC («ПРАДОКІВ»)

Ми народилися 24 червня 1927 року. Через к лька дн в ми зайняли наш штаб. Тепер ми в дчули, що треба мати власне видання, щоб розширити поле впливу, сформулювати в ньому норми нашого життя через нього скеровувати рух. Як нам це назвати? Була запропонована «Нова генерац я» ; Мен це не сподобалося. Це було схоже на визначення; в др зняв нас в д ншого покол ння, яке не вийде. «Стародавня Земля» Нехай це буде її назва. Цей титул прив'язує нас до земл нашої країни, на як й спочивають наш предки; землю, яку треба захищати. воно занурює нас глибоко в невизначен сфери; це буде б льше, н ж м'я, це буде пост йний заклик до бою, заклик до хороброст , пробудження войовничих якостей нашої раси.

Кр м того, окр м якостей, згаданих к лька стор нок тому, ця назва п дкреслює ще одну структурну рису душ лег онера: хоробр сть, без якої людина неповноц нна.

Бо якщо людина просто справедлива, чесна, в ддана, в рна, старанна тощо, але не має героїчних якостей, як б дозволили їй боротися з безсов сними, нечесними та несправедливими ворогами, вона загине в д їх рук. Ось ми вже були з ф ксованою в ссю нашого руху; одним к нцем укор неним у земл нашої Батьк вщини, другим — у неб : «Прабатьк вщина» Архангел Михаїл. Але роль коштує грошей, яких у нас не було. Що ми будемо робити? Ми вир шили написати отцю Мот , щоб в н надрукував це для нас у борг у стар й друкарн Libertatea («Свобода») в Ораст ї. В н прийняв; в н друкував нашу газету, а ми платили йому передплатою та продажем. «A Terra Ancestral» № 1 було опубл ковано 1 серпня 1927 року у формат журналу, що виходить раз на два м сяц , з коною Святого М геля Архангела в центр обкладинки. Зл ва в д кони були в дтворен так слова з кони св.

Михаїла Архангела в церкв Коронац ї в Алба-Юл ї: «До нечистих сердець, як входять у найчист ший д м Господа, я безмилосердно вказую м й меч» .

А праворуч строфа з в рша Косбука «Децебал своєму народу:»

«Хоча ми й нащадки бог в, ми все ще винн перед смертю. Чи помремо молодим, чи помремо старим — це одне й те саме, але померти левом чи закутим собакою — це не те саме!» Нижче карта Румун ї, яка темними крапками показує масштаби єврейського вторгнення.

ЗМІСТ ПЕРШОГО ВИДАННЯ

Основна стаття п д назвою «Стародавня земля» заглиблюється в ситуац ю нац онального руху п сля конфл кту в Л з та намагається пояснити нашу позиц ю.

Зак нчується благанням. «Повернись ворогу в обличчя!» Його п дписали Корнел у З. Кодряну, Іон Мота, Л є Гарнеата, Корнел у Джорджеу та Раду М ронов ч . Друга стаття п дписана мною «Тв й час, приходь» ; продовження т єї самої думки, викладеної в перш й статт . Трет й п дписав Іон Сава, талановитий молодий боєць, учасник багатьох батал й студентського руху, який прив'язався до нас, але не став лег онером. Його заголовок: «П дсумки вибор в» .

Дал йде короткий панег рик з нагоди смерт короля Фердинанда, який помер к лька дн в тому. Над його фотограф єю з чорною рамкою був напис «Наш король в н помер.

П сля цього була стаття Мотн, яку я тут частково в дтворюю:

ЗА ІКОНОЮ

«Ми починаємо з кони в втаря, пот м блукаємо, захоплен людськими хвилями.

* Популярна назва церкви в Алба-Юл ї, в як й король Фердинанд королева Мар я були коронован 15 жовтня 1922 року. (Tr.)

Machine Translated by Google

ми не досягаємо берега, незважаючи на чистоту наших спонукань. Нин з важкими, розс яними, розтерзаними серцями ми збираємося в притулку, для нашого єдиного тепла розради, сили розради, силодавця, б ля н г Ісуса Христа, на пороз сл пучого блиску неба, на значок. Ми не займаємося пол тикою, жодного дня в житт . У нас є рел г я, ми раби в ри. Ми згор ли в його вогн , повн стю п дкоряючись йому, служили йому на меж наших сил. Немає поразки та роззброєння для нас самих, бо сила, знаряддям якої ми хочемо бути, в чно непереможна.

«На даний момент ми не можемо детально обговорювати причини пад ння старої Л ги. Залишається лише сказати, що в ц моменти нового творення ми хочемо ч тко й р шуче сказати, щоб закарбувати характер нової системи, що народжується: «Luz de luz....

Дал стаття дає деяк натяки про нову орган зац ю, зак нчуючи виразом в ри в перемогу.

Уривок з статт Корнел у Георгеску:

ЗАПАЛИ ФАКЕЛ ВІРИ

«Стародавн хрон ки розпов дають нам, що в минулому боги послали тяжкий вирок стародавн й Еллад за її гр хи. З пустир в Аз ї велик арм ї, багаторазово сильн ш за грек в, опустилися, як буря, на р внини країни. , спустошуючи їхн поля, руйнуючи їхн м ста, спустошуючи їхн храми та розриваючи на шматки їхн арм ї, як , хоч хоробр , були надто малими, щоб протистояти усп шн й опозиц ї.

Не зустр чаючи подальшого опору, м д йц -переможц проникли в серце Грец ї в Дельфи, де знаходився найв дом ший храм Аполлона. Священики храму тремт ли в д страху, що незабаром ворог може осквернити святий храм.

Т льки первосвященик не злякався. Сповнений впевненост в божественн й сил , в н звернувся до своїх товариш в-священик в сказав... «Не б йтеся, Богов не потр бн арм ї. В н сам нас захистить! '

«І первосвященик вс нш почали молитися, їхн молитви творили чудеса. Як т льки впевнен в йська перс в п д йшли на к лька крок в до храму, гора Парнас здригнулася з оглушливим громом покотила кам ння з схил в на ворога, розчавивши його. Блискавки, що спадали н би н зв дки, довершили його загибель, так що з великої арм ї, яка була лише мить тому, мало хто залишився, щоб розпов сти про це небесне диво...

«Б йц ! Знову запал ть у своїх душах факел в ри, що перемога тр умф будуть наш."

Дал йде лист в д Раду Мироновича одному з його брат в у сел додому. Знаючи, що в н пригн чений, в н каже йому: «Звичайно, ми можемо сумувати сумувати, але є право, якого ми не маємо: втратити мужн сть кинути рушницю» .

П сля цього в н пояснює йому розб жн сть у Л з та заснування Лег ону так: «Наш д м, який ми вс збудували власним потом, який був нашим притулком, згор в...

«Про стару хату болючим нагадуванням залишилися лише к лька потемн лих в д диму ст н.

«Що ти хочеш, щоб ми зараз зробили? Бунтувати проти Бога? Не може бути, бо «Господь дає, Господь забирає, благословенне м'я Господнє» .

«Чи складемо ми руки помремо в жал , холод , дощ та в тр ? Немає! Але, з в рою в Бога, ми в зьмемося за справу, помалу мусимо збудувати соб новий будинок, вдв „ч красив ший. Ось в н, «Лег он» , для якого ми закладаємо перший нар жний кам нь.

Machine Translated by Google

Наступна стаття Гарнеати:

НЕЗГОДА МІЖ БРАТАМИ – РАДІСТЬ ВОРОГУ

«Із серцем, сповненим жалю, я беру своє перо, щоб под литися з ншими потоком тривожних думок, як огорнули нас перед лицем наших
зап зн лих б д...

«Сварка м ж братами та розб жност м ж л дерами стали наст льки очевидними, що ми б льше не можемо їх приховувати. Її насл дки, ймов рно, розчарують багатьох, тривога тих, хто дов ряв Л з , безперечно, є кроком назад, кроком до поразки. .

«Це наст льки очевидно, тому що жодного разу в стор ї не було показано, що роз'єднан сть призвела до чогось ншого, кр м нещастя, катастрофи...

«Ми будемо знати, як йти шляхом, який обрали с м рок в тому, з т єю ж р шуч стю.
Наш к стки, як звикли до тяжкост тюремних час в нещастя, почуватимуться добре в окопах битви, на позиц ї проти супротивника.

«Нехай євреї, як сьогодн рад ють в р в те, що година їхнього панування настала, знають, що в ц й країн є куточок, де в будь-яку годину дня чи ноч стоїть вахта, повернута обличчям до ворог."

К лька фрагмент в нформац ї доповнюють цей перший випуск разом з статтею «Мр ї, над ї, реальн сть» нженера Георге Кл ме, колишнього в це-президента LANC у Молдов , з якої я витягую останню частину: «Що нам потр бно, щоб досягти цього к нцева мета?

«Арм я воїн в на чол зд бним л дером в оточенн в дданих пом чник в. У цьому питанн , що стосується мене, хоча я набагато старший, я сл дкую за групою д й молодого Корнел у З.
Кодряну, Іон 1. Мота ...
«Очевидно, що потр бен внесок багатьох, ус х тих, хто сьогодн розкиданий у деморал зованих полях» . Отже, якщо хтось у якомусь кутку Румун ї в дкрив список п дписник в, авторизованих чи н , нехай в н також введе моє м'я, якому я можу в ддати своє життя. "

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЛЕГІОНЕРСЬКОЇ ЕТИКИ

15 серпня вийшов друком другий номер "Давньої земл ". В основн й статт п д назвою «Лег он Архангела Михаїла» я намагаюся коротко сформулювати перш етичн норми лег онного життя, як ми маємо нам р поважати суворо стверджувати, навколо яких повинн гуртуватися вс , хто їх ц нує.

Кожен, хто прийде виросте серед нас, повинен вирости з повагою до них.
Я вибираю з цього статуту-статт деї в тому порядку, в якому я їх тод писав. Перша дея:

«Моральна чистота» .
Другий: «Нец кав сть у битв » .
Третя: «Ентуз азм» .

Четвертий: «В ра, праця, порядок, єрарх я, дисципл на» .
П'яте: «Лег он стимулюватиме енерг ю та моральну силу нашої нац ї, без якої н коли не буде перемоги» .

Шостий: «Справедлив сть (Лег он буде школою справедливост та енерг єю для її встановлення)» .
Сьомий: "Д ї, а не слова - Ти виконуєш! Не говори!"
Восьме: «Наприк нц ц єї школи виникне нова Румун я довгооч куване воскрес ння цього румунського народу, мета вс х наших зусиль, страждань жертв, як ми робимо» . Я хочу зупинитися на деяких з них.

НЕЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ В БОЮ

Machine Translated by Google

Подолання власних нтерес в є ще одн єю фундаментальною чеснотою лег онера. Це р зко суперечить позиц ї пол тика, єдиним мотивом для д й боротьби якого є його особистий нтерес з ус ма його дегенеративними поб чними продуктами — жадобою збагачення, розкошами, розпустою чи зарозум л стю.
Тому, дорог товариш , в дтепер, ск льки снує лег онерське життя, ви повинн знати, що куди б ви не в дчули, що сягаєте, чи то в душу якогось б йця, чи у свою власну душу, огризання цього егоїзму, там Лег он перестав снують. На цьому лег онер зак нчується, а пол тик починає показувати кла.

Подив ться в оч новачка, якщо в його очах ви пом тите проблиск якогось др бного власного нтересу (чи то матер ального, чи то амб ц ї, пристраст , гордост), знайте, лег онером в н не стане.

Нос ння зеленої сорочки чи прийняття лег онерського в тання не буде достатн м для того, щоб стати лег онером, нав ть якщо в н «випадково» розум є лег онерський рух; але т льки якщо в н живе зг дно з нормами лег онного життя. Бо Лег он — це не просто лог чна система, ланцюжок аргумент в; це «жива в ра» . так само, як хтось не є християнином, якщо в н «знає» «розум є» Євангел є, а т льки якщо в н в дпов дає прийнятим у ньому нормам життя, якщо в н «живе Євангел єм» .

ДИСЦИПЛІНА І ЛЮБОВ

Вся соц альна стор я людства сповнена боротьби, заснованої на двох великих принципах, одним з яких є боротьба за м сце на шкоду ншому: принцип влади принцип свободи. Влада прагнула розширитися на шкоду свобод , а свобода прагнула максимально обмежити владу влади. Ц двоє, в ч-на-в ч, не можуть не означати конфл кт. Ор єнтувати рух в дпов дно до одного чи ншого з цих двох принцип в означає продовжувати сторичну л н ю соц альних заворушень в йни. Це означає продовження л н ї тиран ї, гноблення та несправедливост з одного боку та л н ї кривавого повстання та пост йного конфл кту з ншого.

Тому я хочу звернути увагу вс х лег онер в особливо молодших, щоб не в дхилялися в д л н ї руху через непорозум ння. У багатьох випадках я пом чав, що як т льки лег онер отримував посаду, в н ус м своїм єством тверд в у «авторитет » , пориваючи з ус м, що зв’язувало його до цього часу з товаришами, в дчував потребу «вражати» нших своїм використання своїх повноважень.

Лег онерський рух не базується виключно на принцип влади чи свободи. Його основа ґрунтується на принцип любов . в ньому влада, свобода мають своє кор ння.

Любов — це мир м ж двома принципами: владою свободою. Любов знаходиться посередин , м ж ними над ними, огортаючи їх ус м найкращим усуваючи конфл кти м ж ними.

Любов не може принести тиран ї, гноблення, несправедливост , кривавого повстання чи соц альної в йни. Це н коли не може означати конфл кт. Існує також лицем рна концепц я принципу любов , яку практикують тиран в євреїв, як пост йно систематично звертаються до почуття любов в своїх ближн х, за яким вони продовжують безтурботно ненавид ти пригн чувати.

Прикладна любов означає душевний спок й у сусп льств та у св т . Мир б льше не представляється як убоге вираження механ чної та холодної р вноваги м ж двома принципами: автоїд єю та свободою, засудженими на в чну в йну, тобто на неможлив сть гармон ї.

Доброта любов дадуть нам мир, а не справедлив сть. Бо справедлив сть дуже важко повн стю реал зувати. Нав ть якби було знайдено знаряддя його досконалої реал зац ї, людина, яка не здатна його розп знати й оц нити, залишилася б назавжди незадоволеною.

У другому — досягти усп ху в битв з природою або з ворогами.
Хоча сотня чолов к в можуть любити один одного, як брати, можливо, що, з ткнувшись з необх дн стю якоїсь д ї, кожен матиме ншу думку. Сотня думок н коли не переможе. любов

Machine Translated by Google

поодинц н коли не змусять їх перемогти. Це вимагає дисципл ни. Щоб перемогти, кожен повинен прийняти єдину думку, думку того, хто має найб льший досв д, л дера.
Дисципл на – запорука усп ху, оск льки забезпечує єдн сть зусиль. Є труднощ , як може подолати лише ц лий народ, об'єднаний, п дкоряючись єдиному наказу. Хто той недоумок, який би в такому випадку в дмовився приєднатися до решти свого народу, коли вони, як один, п дкорялися б тому самому наказу п д приводом того, що дисципл на завдасть шкоди їхн й особистост ?
У тих випадках, коли ваша країна знаходиться п д загрозою коли природа речей спонукає вас наражати на небезпеку життя та т ло, розривати свою родину, ризикувати майбутн м своїх д тей, зректися всього, що ви маєте на ц й земл , щоб врятувати свою батьк вщину. , комусь щонайменше см шно говорити про те, що його "особист сть поранена".

Дисципл на н кого не принижує, бо вона веде до перемоги. І якщо перемоги не можуть бути здобут накше як жертвами, то п дпорядкування дисципл н є найменшою з ус х жертв, на як людина може п ти заради перемоги своєї нац ї.
Якщо дисципл на – це зречення, жертва, вона н кого не принижує. Бо будь-яка жертва облагороджує людину, а не принижує її. Оск льки нашому народу доводиться долати величезн труднощ , кожен румун повинен з рад стю сприймати дисципл нарне навчання таким чином усв домлювати св й внесок у завтрашню перемогу.

Нема перемоги без єдност ; немає єдност без дисципл ни. Тому наша нац я повинна вважати це ворожим актом засуджувати як небезпечне для своїх перемог власного життя будь-яке в дхилення в д дисципл ни дисципл ни.

БОРОТЬБА ЗА ПІДТРИМКУ НАШОГО АНАЛІЗУ

Боротьба за публ кац ю нашої реценз ї була другим етапом нашого розвитку. Без ресурс в наш зусилля набули характеру справжньої битви. власне, «битва» — це те, що ми називали з самого початку.

Ми використовуємо дв стратег ї: 1. Зосереджуємо вс наш зусилля на одн й мет одночасно. У другому — досягти усп ху в битв з природою або з ворогами.
Хоча сотня чолов к в можуть любити один одного, як брати, можливо, що, з ткнувшись з необх дн стю якоїсь д ї, кожен матиме ншу думку. Сотня думок н коли не переможе.
Т льки любов н коли не змусить їх перемогти. Необх дна дисципл на.
Щоб перемогти,
вс вони повинн прийняти єдину думку, думку найдосв дчен шого, л дера.

Дисципл на – запорука усп ху, оск льки забезпечує єдн сть зусиль. Є труднощ , як може подолати лише ц лий народ, об'єднаний, п дкоряючись єдиному наказу. Хто той недоумок, який би в такому випадку в дмовився приєднатися до решти свого народу, коли вони, як один, п дкорялися б тому самому наказу п д приводом того, що дисципл на завдасть шкоди їхн й особистост ?
У тих випадках, коли ваша країна знаходиться п д загрозою коли природа речей спонукає вас наражати на небезпеку життя та т ло, розривати свою родину, ризикувати майбутн м своїх д тей, зректися всього, що ви маєте на ц й земл , щоб врятувати свою батьк вщину. , комусь щонайменше см шно говорити про те, що його "особист сть поранена".

Дисципл на н кого не принижує, бо вона веде до перемоги. І якщо перемоги не можуть бути здобут накше як жертвами, то п дпорядкування дисципл н є найменшою з ус х жертв, на як людина може п ти заради перемоги своєї нац ї.
Якщо дисципл на – це зречення, жертва, вона н кого не принижує. Бо будь-яка жертва облагороджує людину, а не принижує її. Оск льки нашому народу доводиться долати величезн труднощ , кожен румун повинен з рад стю сприймати дисципл нарне навчання таким чином усв домлювати св й внесок у завтрашню перемогу.

Нема перемоги без єдност ; немає єдност без дисципл ни. Тому наша нац я повинна вважати це ворожим актом засуджувати як небезпечне для своїх перемог власного життя будь-яке в дхилення в д дисципл ни дисципл ни.

Machine Translated by Google

БОРОТЬБА ЗА ПІДТРИМКУ НАШОГО АНАЛІЗУ

Боротьба за публ кац ю нашої реценз ї була другим етапом нашого розвитку.
Без ресурс в наш зусилля набули характеру справжньої битви. власне, «битва» — це те, що ми називали з самого початку.

Ми використовуємо дв стратег ї: 1.
Зосередьте вс наш зусилля на одн й мет одночасно.
2. Заохочуйте наших б йц в п д час бою за допомогою в дзнак в дзнак.
Ви знайдете цей принцип у вс й наш й лег онерськ й д яльност .
В н вт лює в соб так переваги: а)
Швидка реал зац я бажаної мети. б)
Виховання згуртованост та дисципл нованост вс х прац вник в. в) Пробудження до усв домлення власних сил, впевненост в соб та у своїх силах.

Пам'ять про економ чн поразки, особливо про невдал зусилля, призвела румунський народ до смирення, без н ц ативност та втрати впевненост . Нам доведеться розбудити в них впевнен сть у соб , зам нивши болюч спогади традиц єю усп ху в їхн х починаннях. I, нарешт , плекаючи наших б йц в, ми зможемо досягти завзятого показу ел тного бойового кадру. У нашому огляд ми запустили заклик до вс х наших друз в йти в наступ з 1 вересня по 15 жовтня, щоб разом отримати якомога б льше нових п дписник в.

Внасл док цього заклику розпочався справжн й мурашиний пох д, в якому брали активну участь ус : молодь, стар , селяни, нтел генц я.
Деяк принесли до 45 п дпис в (Костянтин Л ноїу).

Результати цього першого бою були опубл кован в номер в д 1 листопада 1927 р. Ось що я тод писав: «О шост й годин дня 15 жовтня к льк сть запис в досягла 2586.
Лег он дякує вс м, хто працював над його першою перемогою» .

Ус , хто брав участь у цьому бою, були згадан в цьому номер . По-перше, ми дякуємо отцю Мот , який сприяв нам сприятлив й реклам через Libertatea («Свобода»). Я знову наводжу тут мена вс х так, як вони були надрукован в «Давн й земл » . Деяк з них не стали лег онерами, а деяких уже немає з нами, бо вони загинули в лег онерськ й в р .
I я називаю їх тут, тому що вони були в руючими в д початку; вони перерахован в тому порядку, в якому вони в дзначилися: мати Памф л я Чолак (Варатек), Октав Негут (Фокшан), арх мандрит Атанас є Попеску (Бельц), єромонах Іс х є Антох (Нямц), М хад Танасаче, В ктор С лаг , Іон Бордеян, u, Раду Миронович , кап тан В. Тухель (Івест), Костянтин Іл ноїу (Ясси), Н. Гросу (Ботошань), Йон М нодора (Гус), Григор є Балач (Мов л та-Путна), Андрей Ч. Лонеску (Барлад), Сп ру Печел (Галац) , нженер М хай Ітту (Бухарест), нженер Gh . Кл ме (Ясси), Іон Т. Баня (С б у), Іл є Гарнеата (Ясси), Тоту Н колае (Ясси), Коман Александру (Гаур -Путна), Дечебал Кодряну (Гус), Михайло Мар неску (Галац), Траян Лелеску (П'ятра- Неарнт), Себастьян Ерхан (Кампул-Лунг, Буковина), Н. Текау (Америка), Олена Петку (Васлуй), д-р Сократ Д в тар (Текуч), Іон Плесеа (Орхей), П. I. Морар у (Сурая-Путна), Нану Гавр л Райляну (Орхей), Кот га Траян (Фокшань), Мар я М теа (Север н), 1. Чобан та (Бельчешть), Караусу (Войнешть), Т н стей Неага (Орхей), Зос м Бардас (Тарнава Маре), Іон Бланару (Фокшань), Лул у Станеску (Марсан -Долж), Корнел у Георгеску (Пояна-С б улуй), Фан ка Анастасеску (Бухарест), Д. Іфр м (Ясси), I Дурак (П. Нямц), Пакурару Гх. (Бухарест), професор Ісак Мокану (Турда), Мар ус Попп (Клуж), Н.

Війня (Панч у), Н. Б. Мунчелеану (Роман), Григор є Берчу (Варна), Корнел у Кр стеску Баса Ем ль Еремею (Насауд). (Comanesti), Анджела Плесояну (Seven'n) ,

Через в с м рок в ми виявили, що з 59 тих, хто брав участь у перш й лег онерськ й битв : Четверо залишили нас, не зрозум вши нас; насправд вони нав ть атакували нас.
Восьмеро через р к-два не подавало ознак життя. Двадцять два отримали найвищ оц нки,

Machine Translated by Google

стати лег онними командирами, допом жними командирами або лег онними сенаторами.
Семеро стали лег онерами, людьми непохитної в ри, як кинули виклик будь-якому пересл дуванню.

В с мнадцять залишилися нашими друзями, допомагають нам сьогодн .

В результат ц єї битви видання «Прабатьк вщини» було забезпечено а
р к.

ІНШІ ІМЕНА, ЗНАЙДЕНІ В ПЕРШИХ ПИТАННЯХ НАШОГО ОГЛЯДУ

Василе Стейт, купець К. Васил у, пенс онер (Adjud), Gh. Опреа (Сан-Н колаул-Маре), Іон Ш опу (Прундул Баргаулуй, адвокат Будеску П. (Банат), Адольф Грейтер, М шу Стефанеску, Лос ф Дум тру (перший передплатник «Земл предк в»), Іл є Берл нський (Ігешт -Буковина), Доктор Олена Брату, М лле Лефтер (Галац), Іон Дем ан (Турда), Доктор Попесеу (Васлуй), Теодоресеу Крачун, Августин Ігна, Іванович , Адам Бранзей, Софрон Робота (Дорна), Бакута Бог чану (Гус), брати Балан (Совея), С.
Георг у Контар, кап тан Сянку, Гх. Постолаке, Георге Деспа (Дорна), Лук ан Козан (Дорна), доктор Кр сан, нженер Кам л Гросу, В ктор Ч рулеску, Лорд Н коара, Іон Александру Бутнару, Адр ана Теодора Єсеану, Василе Стан, професор Размер та, Крачунеску (Фокшан), Іон Бельгеа, Гур та Стефан у, Г та Антонеску, Пантел мон Статаке, Октав Павелеску (Фоскан), Георге Потолеа (Берести), І. Гх. Теодос у, Маргарета Марку, І. Гх. Галац), Дан Тарновск , С м он Тонеа, нженер Стойко у, полковник Пол Камбуряну, Амос Горац у Поп (Лудос), Стефан Н колау, Ілеана Констант неску, Ельв ра Йонеску, Мар оара С д мделеон, Гх.

Аманцей, Кока Т рон, Юл й Ігна, Ар стотель Георг у (Рум.-Сарат), Д. Бундук, Валер Дан елеану, Костянтин, Уршеску, Василе Тампау, К. М єрла, Октав Дан елеану, Стефан Манцат, Коронель Блезу, Євфросина Чуд н, Преподобна Мати Зенаїда Rachis, Gh. Л га, Ана Драгой (Галац), професор Матей Кор олан.

Я згадую ц мена, як часто згадуються в газет , не для того, щоб задовольнити ц кав сть читача, а тому, що треба завжди пам'ятати людей, як допомагали нам, особливо в перш важк години. Деяк з них загинули, а нш перетворилися на б йц в, як зазнали вс х пересл дувань до сьогодн . Я посп шив перерахувати їх зараз, оск льки, можливо, у мене не буде можливост зробити це знову в ц й книз .

НАША ДІЯ ПОГЛЯДНА ЗОВНІ

З першої години ми мали користь в д ненавист жидо-масонського пол тика.
Але були й люди, як в тали нас у своїх серцях як пром нчик над ї. Ось дек лька лист в читач в, надрукованих у першому виданн «Давньої земл » :

«Не буду довго висловлювати свою рад сть з приводу появи журналу. Я в таю вас нашим минулим прив танням: «Хай Вам Бог помагає» . Я також не буду заглиблюватися в ц рядки останн х под й, але я кажу: «Вперед, завжди вперед, ви, нов люди. Хай живе в йсько Архангела Михаїла. Нехай банду нечестивих поглине темрява Вельзебута» . «Святому Архангелу Михаїлу доведеться атакувати без вагань безжал ння. Це мета, представлена на стор нках «Прабатьк вщини» .

«Н сатана, н його слуги не можуть в дпов сти на поклик Архангела, не повинн думати, що можуть когось обдурити маскуванням. Зрадники заслуговують б льшої кари, н ж вороги.

«Не виявляйте н до кого поблажливост , оск льки н кому не бракує зр лост , щоб судити про вир шальний час» .

«Я завершую свої рядки, бажаючи побачити перемогу на годину ран ше,
велику перемогу» . полковник Блезу

Machine Translated by Google

*
Члени лег онерського сенату див. стор нку 257. (Тг.)

«Яскраве сонце з свастикою не п двело нас цього разу, щоб вивести нас з хаосу.
В н дав нам своє благодатне св тло, для нашого спас ння, «Лег он Архангела Михаїла» .
В дтепер румунську душу знову з гр ває в ра, що цей святий рух не загине. "

«Нацональна дея покличе нас до обов'язку» .

«Т , хто нас не розум є, в дпадуть на узб ччя. Я на вашому боц » .
М. Л. Лефтер, адвокат, президент LANC Галац

«Ви — над я наших майбутн х дн в. Ми в ддаємо наше майбутнє та майбутнє наших д тей до ваших н г.

Ми вс з нетерп нням чекаємо вашої могутньої орган зац ї та з нетерп нням чекаємо приєднання до боротьби. «І коли я говорю це, я кажу не лише те, що в дчуваю, але й те, що бачу в багатьох нших.
"CN Paduraru

Народна л чилка, Перерва, (Роман).

«Я бачу в дчуваю, як в дроджуються румунськ серця. Я не т льки спод ваюся, що перемога буде за нами, я впевнений у цьому» .

Іон Баня, студент, Вурпар (С б у).

«Я вважаю, що це м й обов'язок як студента-християнина — прив тати себе та своїх друз в на р внинах Дж ул за р шуч сть енерг ю, яку вони демонструють у боротьб , яка щойно почалася» .

Iuliu Gb. Станеску, студ.

«Ми, румуни з села Вулкани, компан я Петрошан , ми все ще несемо сьогодн у Велик й Румун ї ярмо, яке наклали на нас чиновники компан ї, тому що вс вони ноземц » .
Я, Августин Ігна, захвор в на туберкульоз. "
Шахтар за профес єю, я б льше не можу працювати в шахт , тому що мен шкодить забруднене пов тря."

«Я передав петиц ю, п дписану л карем, з проханням працювати легше на вулиц , а не внизу, тому що там я зак нчу свої дн через к лька тижн в. Було в дмовлено. Зараз я звертаюся до вас за допомогою, тому що мен немає до кого звернутися. "

Ігна Августин

«Будь ласка, перестаньте надсилати мен св й в дгук; мене звуть Аксенте Поенар, шахтар, Carteju de sus, тому що в мене не вистачить грошей, щоб заплатити вам нав ть за три м сяц , я не хочу посилати вас назад» .
«А тепер поясню, чому в мене немає грошей. Тут ос нь, вс м це подобається, тому що пора врожаю. Тобто вс м, кр м нас, шахтар в, тому що нам не вистачає одягу та взуття, яких потребує майбутня зима. наших д тей треба в дправляти до школи.
Те небагато, що ми збер гаємо з нашого г ркого хл ба, ми повинн витратити на ц необх дн реч » .

Аксенте Поенар, шахтар.

«Люб д ти нашого народу: коли я наближаюся до
заходу мого життя, новий пром нь над ї проникає в мою душу на воскрес ння нашої дорогої країни, бачачи її чистий святий рух «Лег он Михаїла, Архангела» , великий небесний князь. Мен дуже сумно, що я не проживу достатньо довго, щоб побачити, як наш народ розцв тає насолоджуватиметься важким жнивом, просоченим холодним потом , можливо, кров'ю тих мученик в, призначених Богом, як є все ще будуть, для зд йснення великий план. яку з ст лькими стражданнями м сили. Це дуже п зно. чума шириться, нашу могилу риють, могильники готов нас назавжди поховати; ми, румуни, велик чи мал ,

Machine Translated by Google

ми вагаємося, торгуємось сваримося через амб ц ї, пусту марнославство та тл нне багатство.

*
Ми продовжуємо тримати ваше м'я в списку передплатник в.

«Я мовчу, тому що я неосв чений; ти мовчиш, тому що ти проникливий; в н, тому що в н прив'язаний до пол тичної парт ї; вони мовчать, тому що вони адм н страц я; тому ми вс мовчимо; темрява нашого пад ння огортає нас .поступово факел нашого народу гасне.Я б дний селянин, але з пером справляюся так само, як з лопатою чи серпом.Я допоможу тоб своїми грошима, своїм пером, д лом словом, просячи що ви дали мен маленький куточок у нашому огляд «Стародавня земля» . Я напишу п д заголовком "Чи ми румуни чи не на пороз загибел ? I чому?"

«Хто винн ?»
«Що є причиною причин?»
«Що робиться що треба робити?» «Що повинен знати робити кожен румун?» «В. Л. Онофрей, фермер, село Тунгуей (Васлуй)

ЗА ФОРМАМИ

Власне, цими л терами наповнена «Прабатьк вщина» ; внесок наших земляк в у створення лег ону. Бо Лег он — це б льше, н ж орган зац я з членами, книгами та л дерами. Це стан душ , єдн сть почутт в життя, до якого ми вс сприяємо. Члени, боси, к льк сть, ун форма, програма тощо складають видимий Лег он. Інше, однак, якого не видно, є найважлив шим. Видимий Лег он без невидимого, тобто такий стан душ , життя, н чого не означає; це була б лише форма, позбавлена будь-якого зм сту.

Ми не пропонували своєю критикою, як професори на своїх кафедрах, зводити бар'єр м ж нами, «босами» , «професорами» , як друкують свої вчення та теор ї в журнал , читачем, якому нема чого робити, кр м вивчати наш вчення та в дпов дати їм. Ми з одного боку, вони з ншого. Н . Створення Лег ону не означає надання йому форми, ґудзик в тощо; це не означає розробити свою систему орган зац ї, це нав ть не означає сформулювати своє законодавство, норми кер вництва, лог чно перерахувати тексти на папер . Як виховувати людину, це не означає шити їй одяг, ф ксувати принципи повед нки чи встановлювати програму д яльност .

Н статут, н програма, н доктрина не рухаються. Вони можуть становити його законодавство, визначати його ц л , систему орган зац ї, засоби д ї тощо, але не сам рух. Це поняття, як плутають нав ть люди науки. Створювати лише «статут» , «програму» тощо, а пот м в рити, що ти створив «рух» — це все одно, що якщо ти хочеш зробити людину, ти будеш шити лише її одяг.
Створення руху означає передус м породження душевного стану, хвилюючого ентуз азму з духу, з серця народу, який не має н чого сп льного з спекуляц ями холодного м ркування.
Ось що становить суть лег онерського руху. Це не я створив цей стан душ . Воно народилося внасл док зближення наших настроїв з вкладом нших сп вв тчизник в.

Реценз я «Прабатьк вщина» була точкою зустр ч наших прагнень, а пот м нашої боротьби з почуттями думками тих румун в, як знали нас.

Тож Лег он за своєю суттю, за тим невидимим станом душ , який в дчували вс ми, не був моїм твор нням.

Це був результат сп впрац .
В н народився в результат злиття наступних вклад в:

Machine-Translated by Google

1. Почуття перших лег онер в.
2. В дпов дн почуття нших румун в.
3. Наявн сть у св домост вс х загиблих нашого народу.
4. Прагнення до ґрунту нашої Батьк вщини.
5. Благословення Боже.

Я б не хот в, щоб хтось неправильно зрозум в мої думки: «Я не з тих лег онер в у форм , я лег онер по духу» .

Цього не може бути.

Вчення, програма, статут, ун форма, д яльн сть творяться на цьому духовному фундамент , все-таки не як аксесуари, а як фактори, що ф ксують духовний зм ст руху, надаючи йому єдиної форми збер гаючи його живим у св домост людей. людей веде вас до досягнень перемог. Лег онерський рух — це все разом.

Ун форми, як з'явилися в ус х сучасних рухах: фашизм (чорна сорочка), нац онал-соц ал зм (коричнева сорочка) тощо, вони не були породжен уявою л дер в. Вони народилися з потреби висловити цей стан душ . Вираження єдност почуття. Вони є видимим обличчям невидимої реальност .

НАЦІОНАЛЬНІ РУХИ ТА ДИКТАТУРА

Щоразу, коли згадується нац ональний рух, йому систематично приписують тенденц ї до диктатури. Я не хочу критикувати диктатури в цьому розд л , але я хочу показати, що нац ональн рухи в Європ сьогодн , так як рух лег онер в, фашизм, нац онал-соц ал зм тощо, не є н диктатурами, н демократ ями. Т , хто бореться з нами, кричачи: «Геть фашистську диктатуру!» , «Бор ться проти диктатури!» , «Захищайтеся в д диктатури!» . не бий нас. Вони стр ляють не в ц ль. Вони можуть досягти лише горезв сної «диктатури пролетар ату» .

Диктатура передбачає волю одн єї людини, яка насильно нав'язується вол нших п дданих держави. Тобто дв протилежн вол : воля диктатора або групи людей, з одного боку, воля народу, з ншого. Коли ця воля нав'язана через примус жорсток сть, тод диктатура є тиран єю.

Але коли нац я з б льш стю в 98 в дсотк в, у невимовному ентуз азм , нац я з 60 м льйон в або одна з 40 м льйон в душ, схвалює шалено аплодує заходам вождя, це означає, що снує повна згода м ж волею боса тим, що народу. Кр м того, вони наст льки деально поєднуються, що б льше не снує двох воль. Є лише одна: воля нац ї, вираження якої є головним. М ж волею нац ї та волею л дера снує лише один зв'язок: деальний зв'язок м ж ними.

Стверджувати, що одностайн сть, досягнута при режимах нац ональних рух в, є результатом «терору» та « нкв зиц йних метод в» , абсолютно см шно, оск льки люди, серед яких виникли так рухи, мають високорозвинену громадянську св дом сть. Вони воювали, ст кали кров'ю залишили тисяч тих, хто загинув за свободу; вони н коли не п дкорялися н зовн шньому ворогу, н внутр шньому тирану. Чому б їм не боротися не ст кати кров'ю сьогодн , коли вони стикаються з таким терором? І тод голоси чи нав ть б льш сть можна забрати силою, терором;

можна викликати сльози або з тхання; але н коли не було чути не буде чути, що ентуз азм запал можна викликати силою. Нав ть у найв дстал шої нац ї св ту. Тому що нац ональний рух не є диктаторським за своєю суттю, ми

Machine Translated by Google

тому ми запитуємо себе: що це? Це демократ я? Зовс м н , тому що за л дера не голосує електорат, а демократ я базується на принцип виборност . Або в нац ональних режимах жоден л дер не обирається шляхом голосування. В н погоджується. Якщо ц режими не є диктатурами чи демократ ями, то що вони? Не визначаючи їх, сл д визнати, що вони являють собою нову форму правл ння, sui genesis, у сучасних державах. Його поки що не знайдено, я не знаю, яке м'я йому дадуть.

Я вважаю, що в її основ лежить той стан душ , той стан п двищеної нац ональної св домост , який рано чи п зно поширюється на перифер ї нац онального орган зму. Це стан внутр шнього одкровення. Що було колись нстинктивне сховище людей тепер в дображається у св домост людей, створюючи стан одностайного просв тлення, який можна знайти лише у великих рел г йних в дродженнях. Це явище по праву можна назвати станом

нац ональна екумен чн сть. Народ у ц лому досягає св домост себе, свого призначення призначення у св т . Протягом минулої стор ї ми пом чали лише проблиски цього усв домлення, але сьогодн ми стикаємося з деякими з цих пост йних явищ.

Л дер у цьому випадку вже не є «хазяїном» , «диктатором» , який робить те, що «хоче» , який керує «за своєю примхою» . В н є вт ленням цього невидимого стану розуму, символом цього стану св домост . В н б льше не робить «те, що йому подобається» ; в н робить те, що "повинен" робити. І в н керується не ндив дуальними чи колективними нтересами, а нтересами безсмертної нац ї, що проникла в св дом сть народ в. Т льки в рамках цих нтерес в т льки в цих рамках особист та колективн нтереси знаходять своє нормальне максимальне задоволення.

ПЕРШІ ПОЧАТКИ ОРГАНІЗАЦІЇ

Орган зац я кадр в — новий етап у розвитку лег онерського руху.

Будь-який рух, щоб не залишатися хаотичним, має бути влито в орган зац йн форми. Вся лег онерська система орган зац ї базується на деї «гн зда» , тобто групи в д 3 до 13 ос б п д командуванням л дера. У нас немає «член в» у сенс окремих ос б. Є лише гн здо, окремий член є частиною гн зда. Лег онерська орган зац я складається не з к лькох член в, а з к лькох гн зд. Ця система за своєю суттю не сильно зм нилася в д свого заснування до сьогодн шнього дня. Інод в н отримав необх дн вдосконалення, оск льки орган зац я повинна враховувати реал ї; це як дитина, що пост йно зростає, одяг якої потр бно пост йно поправляти в м ру розвитку. Неправильно для тих, хто уявляє, як має виглядати орган зац я на завершальн й стад ї, продовжувати, вир заючи з самого початку одяг, який п д йде лише на ц й завершальн й стад ї розвитку; под бно до того, як для деяких неправильно продовжувати, скорочуючи т сне прилягання на ранн й стад ї, а пот м гноруючи це п зн ше в розвитку руху, змушуючи його боротися способами, як б льше не п дходять.

Я не буду тут надто зупинятися на «гн зд » , тому що я детально розглянув це питання в «Пос бнику кер вника гн зда» . Але чому я вибрав цю систему? По-перше, потреби руху. Існує велика р зниця м ж часом заснування Л ги, коли використовувалася одна система, часом заснування Лег ону, коли ми прийняли ншу систему. На момент заснування Л ги була широка п дтримка. Цим потр бно було терм ново скористатися. Тод як коли виник Лег он, для нас не було такого ланцюга п дтримки, а були лише розр знен й зольован люди, розкидан по м стах селищах. Я не м г приступити до заснування пов тових ком тет в, бо не вистачало людей. В н також не м г взяти людину й назвати її старостою пов ту, бо не було сенсу, якщо в н ледве м г орган зувати маленьке село.

Machine Translated by Google

Л дер руху повинен з ус єю серйозн стю ставитися до реальност .
Моєю основною реальн стю був «одинак» , б дний селянин у якомусь сел , що плаче; нещасний хворий роб тник, викор нений нтел гент.

І тод я дав кожному з них можлив сть з брати навколо себе групу, в дпов дно до його зд бностей, з ним як л дером. То було гн здо з ватажком. Я не був тим, хто називав ватажка гн зда; це його заслуги поставили його туди.
В н став л дером не тому, що я цього «хот в» , а т льки якщо в н м г згуртувати групу, надихнути її та вести за собою. з часом - на в дм ну в д ус х нших парт й, де начальник в часто призначають за подарунками, мен вдалося мати корпус "народжених", а не "зроблених" маленьких л дер в, в яких риси л дера були очевидн . Тому ватажок лег онерського гн зда – це реальн сть, як й можна дов ряти. Мережа цих л дер в-гн зд складає весь к стяк лег онерського руху. Стовпом лег онерської орган зац ї є ватажок гн зда. Коли ц гн зда розмножуються, вони групуються п д командуваннями с л, район в, округ в пров нц й.

Як отримати л дер в у б льших п дрозд лах? Н с льських, н селищних, н старост я не призначав. Я їм сказав: «Перемагайте орган зовуйте! І ск льки зможете орган зовувати, ви будете господарем» . Я лише утвердив їх як л дер в на тих посадах, до яких їхня влада, якост та зд бност п дняли їх. Ми починали з л дера гн зда поступово воно виросло до л дера села, району, м ста

пов тового пров дника, лише в 1934 р., тобто через с м рок в, — крайового.
Система гн зд також має наступн переваги: а) Активна, вона залучає до д ї вс х учасник в руху. В нших парт ях, де є ком тети та члени на село чи округ, працює лише к лька член в ком тету; решта 1000, 2000, 10 000 неактивн . У наш й систем , завдяки широк й н ц атив кер вник в гн зд, у межах встановлених норм, завдяки зобов’язанню кожного гн зда писати якомога славетн шу стор нку у своєму реєстр , оск льки немає окремих член в як таких поза ц лим гн здом . св ту, абсолютно кожен лег онер, працює. б) Вир шує вс локальн проблеми.

,

Є ряд предмет в, з якими одна людина не в змоз впоратися, вся орган зац я занадто велика, щоб їх розглянути, наприклад, викопати невеликий колодязь у сел , в дремонтувати невеликий м ст тощо. Одна людина не може цього зробити поодинц ; орган зац я не може з ними впоратися; однак гн здо з 6, 8 або 10 людей є найб льш п дходящою одиницею для їх страти. в) Гн здо легко зам нити. З бойової частини в робочу, або навпаки. г)

Створює велику к льк сть кадр в, у результат чого формує людей, як спец ал зуються на мистецтв л дерства.

е) Насл дки дезертирства чи зради залишаються локал зованими, f)
Нарешт , гн здо — найкраще м сце для отримання лег онної осв ти. Це тому, що там є чолов ки одного в ку, однаков за розмахом под бним духовним складом.
Там ус дружать. Чолов к, який не зм г з знатися в своїх стражданнях, оголити душу перед молодою людиною — чи то в д сорому, чи то через те, що не хоче змалечку усв домити йому життєв труднощ й турботи, — тут, у гн зд . серед друз в, в н може це зробити. так само, як воно може отримати догану або нав ть покарання.

Гн здо — маленька родина лег онер в, заснована на коханн . У «Пос бнику ватажка гн зда» я виклав ш сть закон в, якими повинна керуватися ця родина (стор. 4, пункт 3). Ц єю родиною не можна керувати за примхами вожд в; це була б диктатура, але за законами.

1. Закон дисципл ни., Лег онер! Будьте дисципл нованими! Бо т льки тод можна виграти.
Сл дуйте за своїм л дером у хорош та поган часи.

Machine Translated by Google

2. Закон прац . Робота! Робота кожен день. Вклад ть душу в це.
Нехай ваша нагорода буде не прибутком, а задоволенням в д того, що ви заклали ще одну цеглину для буд вництва Лег ону та розкв ту Румун ї.

3. Закон мовчання: говори мало. Говор ть лише те, що повинн . Говор ть лише тод , коли це необх дно.

Ваше ораторське мистецтво має бути д ями, а не словами. Ви виконуєте: нехай нш говорять.
4. Закон виховання: треба стати кимось ншим. Герой. У гн зд стають зовс м чемними. Добре познайомтеся з Лег оном.
S закон взаємного дзвону .. Допоможи братов , що потрапив у б ду. Не в дмовляйтеся в д цього.
6. Закон чест : йд ть лише дорогами чест . Бор ться н коли не будьте боягузом, Залиште дорогу ганьби ншим. Краще впасти в почесному бою, н ж перемогти ганьбою.

Але хочу ще раз п дкреслити, дорог лег онери, звернути вашу увагу на суттєвий момент: знах дка гн зда неповна, якщо переважає холодний кл мат; «Що ми робимо?» , «Що ще робити?» , «Давайте зробимо те чи те» . — До побачення!

Дайте волю своїм душам. Забронюйте для них м сце на зустр ч . Продовжуйте з теплом.
Дайте можлив сть кожному в дкрити своє серце, розвантажити свої труднощ , тривоги, хвилювання, якими тисне життя. Нехай в н д литься вашими радощами.
Нехай ваше гн здечко буде м сцем розради та сп льного користування. Гн здов збори вдаються, коли людина повертається додому, скинувши там тягар своєї душ , сповнена в ри в св й народ. Якщо в «Пос бнику кер вника гн зда» я недостатньо наголошував на цьому пункт , я роблю це зараз.

Ще у зв'язку з просв тницькою д яльн стю в гн зд , в дтворюю з «Пос бника ватажка гн зда» п. 54: Молитва як вир шальний елемент для перемоги, Звернення до наших предк в., «Лег онер в рить в Бога молиться за перемога лег ону.

«Не можна забувати, що ми тут на ц й земл з вол Божої та благословення Християнської Церкви. Перед в втарями наших церков весь румунський народ

ж нки, д ти та люди похилого в ку збиралися на ц й земл , незл ченну к льк сть раз в, у пер оди втеч та пересл дувань – усв домлюючи, що це останнє можливе м сце притулку. І сьогодн ми також готов з братися – ми, румунський народ – навколо в втар в, як п д час великої небезпеки, стати на кол на, щоб отримати Боже благословення.

«В йни вигравали т , хто знав, як викликати таємнич сили з невидимого св ту згори та отримати їхню допомогу. Ц таємнич сили — це душ померлих, душ наших предк в, як також були пов'язан з ц єю землею, щоб наш борозни, полеглих, захищаючи цю землю, як сьогодн також пов'язан з нею пам'яттю про своє життя тут через нас – їхн х д тей, онук в праправнук в. Але передус м душ загиблих є Богом.

«Коли ц сили викликаються, вони приходять нам на допомогу п дбадьорюють нас, дають нам силу вол та все необх дне, щоб допомогти нам досягти перемоги. Вони вносять пан ку жах у серця ворога парал зують його д ї. Зрештою, перемога залежить не в д матер альної п дготовки, в д матер альної сили воюючих стор н, а в д їх здатност забезпечити п дтримку духовних сил. Це пояснення - в наш й стор ї - дивовижних перемог, нав ть коли наша матер альна зброя була явно нижчою.

Як ми можемо бути впевнен , що маємо п дтримку цих сил?
1. Через справедлив сть моральн сть своїх д й,
2. Серйозно та наполегливо звертаючись до цих повноважень. Поклич їх, притягни силою душ , вони прийдуть.

Сила приваблення б льша, коли звернення, молитва висловлюється багатьма людьми, з браними разом.

Тому на гн здових зборах, як проводяться по вс й країн щосуботи ввечер , будуть п днесен молитви, а вс х лег онер в закликатимуть в дв дувати церкву

Machine-Translated by Google

наступного дня, нед ля.

Наш святий покровитель – Архангел Михаїл, його кона має бути в наших оселях, а у важку хвилину ми повинн просити його допомоги, в н н коли не покине нас.

Пот м ц гн зда групуються в одиниц , за в ком або статтю, таким чином:

1. Братства Хреста а) для об'єднання молодих людей в ком до 14 рок в: молодш брати Хреста. б) збирають молодь в д 14 до 19 рок в: брати хресн .
2. Лег онери в строю.
3. Прийняття лег онер в.
4. Цитадел , що об'єднують д вчат зам жн х ж нок, або за адм н стративними критер ями, м ста, м ста, округи, з в дпов дними л дерами, як керують їхньою д яльн стю, таким чином гарантуючи єдн сть. Ус ц питання були детально розглянут в «Дов днику кер вника гн зда» . Ця система вкладеност може мати недол к; воно, здається, розбиває єдн сть руху своєю роздроблен стю, але це лише очевидна загроза, оск льки її усуває взаємна любов велика доза дисципл ни, яка вливається в осв ту лег онер в.

ГОЛОСУВАННЯ ПЕРШИХ ЛЕГІОНЕРІВ

8 листопада 1927 р. Празник свв. Наближалися архангели Михаїл Гавриїл.
Того дня ми складали свою першу об тницю. Ми шукали знайшли символ, який м г би бути в рним вираженням характеру нашого руху, нашої єдност з землею наших предк в, наших мертвих небес.

Ми збираємо невелику к льк сть земл з ус х славетних м сць румунської стор ї за 2000

* «хрестов брати» , л тературний переклад румунського «fresh de cruce» , це молод люди, як зг дно з традиц йним народним обрядом р дного краю дають об тницю один одному на хрест в чної дружби, взаємної допомоги та в рност . Лег онерський рух був натхненний ц єю популярною томанською установою, щоб назвати молодих лег онер в-початк вц в «братами хреста» . "Братство Хреста?" тод вони є групами «брат в хреста» .

рок в тому, яку ми пот м добре перем шали, невелик шк рян м шечки наповнювали нею туго зав'язували нитками.

Їх мали отримувати лег онери п д час прийняття об тниц носити б ля серця. Ось опис ц єї служби, в дтворений з випуску «Земл предк в» за 8 листопада 1927 року:

Вранц 8 листопада 1927 року вс лег онери з Ясс з бралися в нашому штаб , а також к лька нших, як потрудилися приїхати зв дкись.

Нечисленн , але сильн завдяки наш й непохитн й в р в Бога над ї на Його допомогу; сильн у своїй р шучост та ц леспрямован й упертост залишатися непохитними перед будь-якою бурею; сильний у наш й ц лковит й в дстороненост в д усього, що чується - факт, який можна побачити в нашому бажанн , нашому захопленн см ливо в д рватися в д матер альних речей служити справ румунської нац ї та хреста.

Такий був настр й тих, хто нетерпляче чекав часу прийняти об тницю, щоб рад сно сформувати першу хвилю штурму Лег ону. І кожен може бути впевнений, що нше ставлення неможливе, коли серед нас, одягнен в б ле, як у годину гн ву, ми були об'єднан . Іон Л. Мота, Іл є Гарнеата, Раду М ронов ч , Корнел у Георгеску – т , хто, в д в'язниц до в'язниц , несли всю вагу нац онал стичного руху протягом останн х п'яти рок в.

рок в.

Молитва,

Machine Translated by Google

О десят й годин ми вс * вирушили до церкви Святого Спиридона, одягнен в нац ональн костюми з качулкою з свастикою на серцях, дучи колонами. Там, Великий, володар Молдав ї; Михайла Хороброго; М рча Іон Вода; з Гор ї, Клоеї та Кр сана; Аврам Янку; Домнул Тудор; Пан Фердинанд; до пам'ят вс х правител в воїн в, як полягли на полях битв, захищаючи римську землю в д ворог в, що вторглися. '

Урочист сть прийняття об тниц .

Ми повернулися до нашого дому, маршируючи та сп ваючи Г мн Лег ону. Там в дбулася зворушлива урочист сть голосування перших лег онер в.

Земля предк в. Ця урочист сть розпочалася з зм шування земл , привезеної з могили Михаїла Хороброго з Турди, з землею Мойдав ї – з Разбоєн – де Стефан Великий воював у своїй найб льш й битв , та з ус х нших м сць, де кров наших предк в була просочена по вс й земл . земл в жорстоких битвах, тим самим благословляючи його. Коли пакунки з землею розкривали перед тим, як їх висипати на ст л, читали листи тих, хто їх приносив або в дправляв.

Принесли свої об тниц : Корнел у Зелеа-Кодреану, Іон I. Мота, Ілл Гарнеата, Корнел у Георгеску, Раду М ронов ч , Хр стаче Соломон, який головував на ц й церемон ї, Г. Клайм, М лле Лефтер, Іон Банеа, В ктор С лаг , Н колае Тоту, Александру Вентон к Дум тру Іфр м, Пантел, мон Статаке, Г та Антонеску, Ем ль Єремею, Іон Бордеяну, М. Чобану, Мар ус Поп, М су Кр сан, Попа, Бутнару, Будею, I. Танасаче, Стефан Будеч у, Траян Кот га та Михайло Стелеску, учень середньої школи.

НОВИЙ БИТВ

У випуску «Земл предк в» за 1 грудня 1927 року ми в дкрили новий п дрозд л для пошуку кошт в на придбання легкої вантаж вки для подорожей. Знову ж таки, ми використовуємо ту саму загальну систему зусиль. Лег онери почали влаштовувати святков концерти, конференц ї, р здвян хори та жертвувати свої грош . «Братство хреста Вранча» Фокшан вид лялося колекц онуванням

* Шапочка з кучерявого баранчика. (Тр.)

сума 50 000 лей в результат святкового шоу, спонсорованого генералом Макр деску. Саме в той час я зм нив назву з «Вранча» на «Братство Перемоги Хреста» , п д яким воно в доме й дос . 19 лютого 1928 року, тобто через десять тижн в, цей х д ув нчався усп хом.

Ми купили нову панельну вантаж вку в Бухарест за 240 000 леїв, з яких ми заплатили 100 000 леїв, залишок 140 000 леїв потр бно було сплатити дванадцятьма м сячними платежами.
Ми залишили Бухарест поїхали до Ясс з Стефаном Н колау, режисером «Лан *» , як її назвали хлопц , Баня, Бордеяну та М ронович . Лег онери та наш друз чекали нас на околиц м ста, нас зустр ли по прибутт загальною рад стю.

Щоб сплачувати наш щом сячн внески, ми створили Ком тет 100, члени якого мали вносити по 100 лей на м сяць протягом одного року. Цей ком тет за два м сяц зр с до 50 член в, б льш сть з яких були б дн , др бн службовц , роб тники чи селяни, як , жертвуючи 100 лей на м сяць, йшли на справжню жертву.

Д вчата з «Цитаделей» у Яссах , зокрема, з «Цитадел Юл ї Хайдеу» в Галац почали виготовляти вишиванки та продавати їх за грош .

ЗАДАЧІ ВИДУ МАТЕРІАЛУ

Machine Translated by Google

Для їхн х малих потреб рух рухався дуже добре з матер альної точки зору.
З прац та внеск в б дних було з брано достатньо, щоб ми могли прожити та п дтримувати
д яльн сть.

Абсолютно вс внесен суми були опубл кован в «Батьк вщин » .
Щоденник повний тих, хто дав 10 чи 5 лей. Тих, хто давав 50 чи 60 лей, р дко знаходили, а наш
банк ри були тими, хто м г вносити 100 лей на м сяць, Ком тет 100 член в.

Давайте виберемо навмання з цього ком тету: № 16.

Н колак Во неа де Панч у, с м'я з п'ятьма д тьми, як живуть на винограднику площею два гектари.

#17. Д.Попеску, прапорщик у в дставц .
#18. Іон Бланару, до вчорашнього дня студент; тепер нженер заробляє 4000 лей на м сяць.
*
* 19. Іон Бутнару, прац вник Румунської зал зниц .
* 20. Н стор М. Т л нка, кооперативний продавець.
* 21. Ател у Джорджеску, допомога батьк в.
* 22. Раду Миронович , допомога батькам.
23. Іонеску М. Траян, нженер л сового господарства.

З економ ки, яку ц платники податк в накладали на свої
витрати на їжу та одяг, збиралося достатньо для орган зац ї, яка з розумним використанням грошей змогла
залишитися в живих нормально розвиватися. Але єврейська преса кричала... «На як грош ц
панове купують щитов вантаж вки? [Єврей, завжди недобросов сний, зробив к лька вантаж вок
на те, що ми мали]. Хто ф нансує цей рух?»

О! Панове, це н хто не «ф нансував» . Н хто, кр м безмежної в ри румун в, як , здеб льшого,
б дн , як Йов. Нас не т льки не «ф нансували» кап тал сти, але я раджу вс м, хто керує рухом,
заснованим на здорових принципах, в дхиляти вс пропозиц ї щодо ф нансування, якщо вони
хочуть, щоб їхн й рух вижив. Тому що пол тичний рух має бути створений, щоб мати можлив сть
виробляти самост йно, на основ в ри та жертовност своїх член в, саме те, що йому потр бно для
життя та зростання. Для нормального здорового розвитку рух має право споживати лише ст льки,
ск льки можуть забезпечити його члени; його члени можуть принести лише ст льки, ск льки
вони здатн для в ри, тобто для жертви.
Не забезпечує достатньо кошт в? Не звертайтеся до зовн шнього ф нансування, а вперед

п двищення в ри член в. Фактично, недостатн внески член в є ознакою малов рства. Не дає кошт в?
Орган зац я мертва скоро розпадеться. Без в ри вас переможуть т , хто її має.

*
Лег онери назвали свою першу панельну вантаж вку. (Тр.)

Л дер, який приймає зовн шнє ф нансування свого руху, схожий на людину, яка привчає своє т ло
жити на л ки. У т й м р , в як й орган зм отримує л ки, наст льки ж в н засуджений на нездатн сть
реагувати самост йно. Кр м того, коли його позбавляють л к в, в н помирає; у влад фанатика!
Под бним чином пол тичний рух залежить в д тих, хто його ф нансує. Вони можуть припинити
ф нансування будь-коли, рух, який не звик жити сам по соб , вмирає. Для переїзду, як для окремої
людини, нод може знадобитися б льша сума грошей. Тод ви зможете позичити вчасно
повернути позику, але т льки якщо будете впевнен , що зможете це зробити. Отже, панове л дери
правител в - а кажучи це я звертаюся до тих, хто прийде п сля нас - в дмовляйте тим доброзичливам,
як пропонують ф нансувати ваш рух, природно, якщо ви з ткнетеся з цим видом у майбутньому.

Румун ї, де нав ть сьогодн вони н би зникають.

Machine Translated by Google

Ус , хто може робить ф нансування, — це єврейськ банк ри, дуже багат євреї, велик єврейськ торговц зерном, велик єврейськ промисловц та торговц . Вони ф нансують пол тичн парт ї для знищення румун в у своїй країн .

Скоро не буде кому займатися ф нансуванням - в д цього слова тхне банк ром, здобиччю, несправедлив стю непристойн стю! - н хто. Н румуни, н тим б льше євреї. Для ц єї касти банк р в магнат в, б знесмен в, збагачених б знес-шахраями, цих хижих птах в, як жад бно пересл дують людське сусп льство, буде знищено. Хорош люди, багат люди, до меж пристойност , матимуть, але вони не зможуть проф нансувати, а лише допоможуть заощадженнями руху. Цей обов'язок допомагати, допомагати своїй нац ї у важк часи лежить на вс х румунах залишиться таким назавжди; ця допомога є завжди буде бажаною.

Але моє власне матер альне становище, як становище моїх товариш в, ставало дедал г ршим, дедал г ршим. Я став тягарем свого б дного тестя, який, окр м мене, на свою невелику зарплату ледве м г прогодувати й одягнути своїх п'ятьох д тей. З дружиною ми займали одну к мнату, а нш семеро член в родини д лили дв нш
к мнати.

Розум ючи мою ситуац ю, завдяки своїй велик й любов до румунської справи, в н н коли не сказав мен жодного слова, хоча я бачив, як з плином часу в н все б льше й б льше схилявся п д тягарем труднощ в. Тож ми вир шили, що я повн стю присвятитиму себе руху, а Мота з ншими трьома товаришами з в'язниц Вакарест створить юридичну ф рму, щоб заробляти на життя та допомагати мен . Вони скоро почнуть, але з ткнуться з величезними труднощами. Я озирнувся. Зареєструвавшись в ун верситет десять рок в тому, ми боролися пл ч-о-пл ч з ус ма класами студент в, як з'являлися. І поступово вс вони знайшли м сця, створивши соб невелику ситуац ю, в як й могли б жити; ми залишилися сам на узб чч сусп льства, як божев льн , що заблукали посеред св тових дор г.

Хоч компетентн юристи, мої товариш змогли б прожити лише м зерне снування. Їх не могли найняти зал зниц , мер я чи держава; так м сця зарезервован для тих, хто залишає ряди нац онального руху переходить до пол тичних парт й - заохочення для тих, хто не має характеру. Честь нашого життя вимагала, щоб вони не розглядали справи щодо євреїв.

Румуни уникали б їх. До їхн х каб нет в заходили б лише б дн .
Дорога була для нас важкою, ми були острак змом у власн й країн тому поставлен в становище, коли було майже неможливо заробити на життя.

ЛІТО 1928 РОКУ

Всю зиму облаштовуємо гн зда. Навесн в дновилася робота Унгенської гончарної та пан Г ки. Ми працюємо в цих двох м сцях, виготовляючи цеглу та вирощуючи овоч .
Ми хот ли побудувати нший будинок, оск льки не були впевнен , що зможемо залишитися в старому

було розпочато провадження щодо нас виселення.

У ц й важк й прац ми ставали ближчими один до одного, почуваючись дедал ближчими до тих, хто працює з своїми

рук все дал й дал в д тих, хто живе з прац нших.
Ця робота довершила наше формування б льше, н ж лекц ї якогось ун верситетського професора.
Там ми навчилися долати б ду; зм цнюємо свою волю; ми зм цнили своє т ло звикли до важкого суворого способу життя, в якому не знаходилося м сця н яким насолодам, кр м

Machine Translated by Google

духовне задоволення. Саме тод на допомогу прийшло Галацке «Братство Хреста» з Току, Сав ним, Костею, а також нш братства.
Раду Миронович дуже добре навчився керувати нашим м кроавтобусом за допомогою Еремею в н перевозив платних пасажир в м ж монастирями Ясси, Варатець, Агап я та Нямц. Однак через л то, яке завжди б дн ше, мен довелося просити позику в банку Альб ни з Хус , заклавши будинок мого батька на 1 10 000 лей, як я розд лив, частину на керам ку, частину на щом сячн внески на фургон частину лег онерським виданням. Не можу погасити цей кредит на сьогодн шн й день, м й борг склав 300 000 лей.

Того л та ми також почали торгувати, щоб заробити трохи грошей для Лег ону.
Євреї контролюють продаж овоч в майже на вс х ринках Молдови. Трьом командам студент в-лег онер в було доручено торгувати овочами. Ц команди закуповували товари на ясському ринку, несучи в д 600 до 800 ф. за вантаж вку, напавши на євреїв, як чума, знизивши ц ни вдв ч .

1 серпня 1928 року була перша р чниця виходу нашої реценз ї. Ось що я тод написав:

«1 серпня «Прабатьк вщина» святкує 254 роки регулярного виходу.
Це небагато. К лька дн в тому, з 13 по 30 липня, м сто Кареассон (форт у Франц ї) в дсвяткувало 2000-р ччя. Можливо, Лег ону також залишилося 2000 рок в! Але найважчий з них – перший р к, коли треба з рвати ц лину, зорати першу борозну. У ц перш дн на нас нависло багато труднощ в, але наш щоденник – нод тр потливий, нод б дн ший, але завжди великий, стояв, долаючи їх.

«Коли р к тому, починаючи з безгрош в'я, у найкритичн ший момент нац онального руху, ми пом стили кону Сан М геля Арканьо на обкладинку, ми знали, що наша критика виживе» .

БОРОТЬБА З БІДОЮ

Ближче до осен особист матер альн труднощ стали непосильними. У нас з дружиною вже не було н г дного взуття, н одягу; моя дружина була взута в черевики чотирир чної давност .
Ми б льше не могли н чого оч кувати в д мого батька, тому що кр м мене було ще шестеро д тей, ус вчилися в школах, труднощ , через як в н пройшов, обтяжили його боргами. З його зарплати залишалося лише к лька тисяч леїв, щоб прогодувати й одягнути велику родину.
Тож я з брав ус свої сили вир шив, що теж почну займатися адвокатською д яльн стю, маючи нам р водночас очолити рух. Я в дкрив св й оф с в Унгенах, т сно сп впрацюючи з своїм секретарем Ернестом Команеску.
У результат я зм г заробити невеликий, дуже невеликий дох д, з яким я м г подбати про наш потреби та к лька скромних поблажок у нашому житт . Минуло ш сть рок в в дтод , як ми обмежили своє снування суворими життєвими потребами.

Ш сть рок в я не заходив н в театр, н в к но, н в пивну, н в бальний зал, н на веч рку. І зараз, поки я це пишу, минуло 14 рок в, як я був у жодному з них. Я не шкодую про це. Мен дуже шкода, що п сля багатьох обмежень деяк люди звинуватили мене в тому, що я веду неквапливий спос б життя. У ц й б д , яка тривала роками, а також у важких випробуваннях, як випала мен на долю, мене пост йно п дтримувала моя дружина, яка сумл нно оп кувалася мною. Вона розд лила мої незл ченн удари, пережила позбавлення нав ть терп ла голод, щоб допомогти мен боротися. Я буду їй в чно вдячний.

Machine-Translated by Google

ПРОФЕСОР ГАВАНЕСКУЛ ОТРИМАЄ ЗЕМЕЛЬНИЙ МІШОК

Є душа, яка уважно спостер гала за нами, крок за кроком, зац кавившись нами.
Можливо, в н нас вивчав. Я говорю про вражаючу стару постать Іона Гаванескула, професора педагог ки Ясського ун верситету з 1880 року. В н якось сказав нам: «Я б хот в мати м шок земл !»

Ми запросили його до нашого дому 10 грудня 1928 року, де серед групи лег онер в я вручив йому наш подарунок - найц нн ший подарунок, який ми могли дати - м шок земл . Старий професор з сивим волоссям бровами витр щив оч , як у хвилину найсерйозн шої урочистост . Пот м, трохи помовчавши, в н сказав: «Панове, я не г дний отримати цей тал сман накше як на кол нах» . Тод в н узяв його, пов льно став на кол на й помолився. Ми вс стаємо навколо нього на кол на.

Т єї осен 1928 року Л беральна парт я впала в результат невпинних напад в нац ональних селян, як погрожували «насильством» «революц єю» .
Нац ональна селянська парт я прийшла до влади п сля восьми рок в пол тичної опозиц ї.
Але незабаром вони стали великим розчаруванням для вс єї країни. Почали б красти, як л берали; вони братимуть участь у «скандальних б знес-угодах» , як л берали; вони використовували б жандармер ю, щоб «залякати» нав ть
розстр ляти своїх опонент в або тих, хто висловлював невдоволення, як л берали; вони зробили б своїх власних банк р в, як л берали.

Але, зокрема, вони потраплять п д безперервний вплив м жнародних ф нанс в, яким вони поступово, роками, десятил ттями, починають в ддавати багатства Румун ї в обм н на руйн вн позики.

ПЕРША Асамблея л дер в NINHO ТА ФОРМУВАННЯ
ЛЕГІОНЕРСЬКИЙ СЕНАТ

Я скликав у Яссах в д 3 до 4 с чня 1929 року першу нац ональну нараду кер вник в гн зд. Брало участь сорок-п'ятдесят. Зустр ч проходили в дом генерала Іона Тарноск , який тод п д час зворушливої церемон ї з сльозами на очах отримав м шок з землею, в якому була кров його власних солдат в оф цер в.

«Як би я хот в, щоб Бог дав мен достатньо дн в, щоб дожити до визволення Румун ї.
Але не думаю, що я так довго проживу", - сказав в н.
З ц єї нагоди чергова сер я лег онер в склала об тницю. Це: Сп ру Пецел , нвал д в йни, Георге Потолеа, нвал д п сля нападу на Прунару, Н колае Во неа та нш .

З обговорень, як ми мали, з допов дей кожного з присутн х як представник в ус х рег он в, ми переконалися, що система «гн зд» , яка до того часу не використовувалася в наш й країн , може прижитися дати хорош результати.
Безумовно, будь-як й справ притаманн проблеми та дивацтва. Проте мен було достатньо знати, що протягом року без будь-якої додаткової осв ти, а лише на основ заклик в настанов, наведених у нашому огляд , у вс х рег онах соц альних верствах утворилися окрем гн зда, активн гн зда. .
Я сказав соб . «Система витримала спит.
Це працює."
Ця зустр ч 3-4 с чня засв дчила правильн сть моїх орган зац йних принцип в.
Отже, те, що ми повинн були зробити зараз, це твердо продовжувати в тому ж дус .

Водночас я зрозум в, що рух стає популярним переважно серед молод ; що динам чна осв тня система - осв та паралельно з д єю - набагато перевершує статичну.

Тому ми маємо продовжити цю систему ще р к, але все ж таки не намагаючись охопити маси, а в дкинувши дею виборчої кампан ї. Саме тод було створено Сенат Лег ону: форум, що складався з чолов к в старше 50 рок в, нтел генц ї, селян або роб тник в, як мали

Machine Translated by Google

в н пров в життя великого виправлення, виявив велику в ру в майбутнього лег онера велику мудр сть. До них зверталися у важк часи, коли вважалося, що їхня порада потр бна. Вони не повинн були обиратися, а призначатися головою Лег ону, а пот м передаватися рештою Сенату. Титул сенатора був найвищою почестю, на яку м г претендувати лег онер. Пот м Сенат був сформований Христаче Соломоном, генералом доктором Макр деску, генералом Іоном Тамоск , Сп ру Печел , Коронел Камбуряну та Іоном Бутнару. Через к лька м сяц в п сля заснування видатний професор ун верситету Траян Бра ляну, який п'ятьма роками п зн ше у своєму журнал «Ensaios socioló gicas» пояснить у найвищих дентиф кац йних терм нах феномен лег онерства, який зайняв його м сце в Сенат .

ДЛЯ НАРОДНИХ МАС

Machine-Translated by Google

МІЖ МОТИ

Мот все ще живуть у горах центральної Транс льван ї. Стародавн , як ц гори, вони стол ттями жили однаковим снуванням, завжди дом нуючим двома рисами: б дн стю - вони єдин румуни, можливо, єдиний народ на земл , який н коли не знав протягом своєї стор ї жодного дня щастя та достатку та боротьби за свободу . Усе його життя було боротьбою за свободу. Вони дали нам Хор ю, Клоску Кр сана, вони п дтримали революц ю 1784 року; вони дали нам Аврама Ланку воювали в 1848 роц . Істор я заф ксувала б льше 40 повстань в їхн х горах проти угорського панування; ус вони остаточно потонули у власн й кров .
Проте його незламн сть неможливо було зламати. Останн м часом голоси з трибуни Амоса Франку та кап тана Ем ля Сянку, самих Мот , марно лунають, як крик тривоги. У його горах є золот копальн . Його досл дники один за одним багат ли, а сам залишалися гол й без хл ба:

«Золото в центр наших
г р As

ми просимо в д дверей до дверей» .

С ра скеля гола. В ньому н чого не росте; н пшениц , н кукурудзи. Єдине багатство, яке снує, - це золото в руках досл дника, єдина можлив сть заробити на життя - у л с л су.

Випробування нопланетним пануванням тривало тисячу рок в. Тисяча рок в опору, спод ваючись, що колись Велика Румун я народиться, щоб врятувати їх, щоб нарешт подбати про них та їхн х д тей, щоб виправити тривалу та смертельну несправедлив сть, щоб прийти та винагородити їх за в кове терп ння, страждання та бореться. Вт ху знають лише т , хто не має матер . Т льки без батьк вщини не знають н розради, н нагороди.
Батьк вщина завжди винагороджує своїх д тей, тих, хто чекав на її справедлив сть в рив у неї, тих, хто боровся страждав за неї. Було неможливо уявити, щоб Мот не були винагороджен за своє величезне терп ння, страждання та хоробр сть!

Але п сля в йни кожна людина, особливо кожен пол тик, займався своїм «Я» , своєю матер альною, виборчою та пол тичною ситуац єю. Щоб про Мот забули. Хто зайнятий власним «Я» , той не може бути зайнятий « ншими» .
І той, хто оточений тепер шн ми турботами, не може пом стити себе, свої думки та почуття в стор ю, щоб, працюючи в м’я своєї батьк вщини, в н м г забезпечити отримання великих сторичних винагород винагород, як належать його хоробрим людям.

Про них не т льки забули, але й передали як здобич єврейським лихварям, як в гонц за наживою прокралися у свої гори, куди н коли не могли потрапити чуж ноги, вкрали їхн й єдиний зас б до снування, будуючи високо в горах млини та вирубуючи їхн л си, залишаючи їх, як голу скелю.

«О Янку, чому б тоб не повернутися з мертвих, щоб побачити наш гори непокритими?»

У своїй п сн в дчаю вони волають Ланку, їхньому герою, щоб побачити їхн гори пограбованими, їхн л си «обшкрябаними» бандами «маленьких євреїв» ; це п д час правл ння Великої Румун ї, у дн довгооч куваної перемоги народу.

Жив , яка жахлива трагед я — десять стол ть протистояти вс м беззаконням, а тепер померти в д злидн в голоду у Велик й Румун ї, на яку ви чекали тисячол ття! Це та, на яку ти чекав. Вона була єдиною

моральною опорою, яка тримала вас. Тепер ця над я також розпадається. У вас не було хл ба, але ви чекали. Для цього населення Велика Румун я не стала п дбадьоренням, тр умфом, коронац єю п сля тисяч рок в страждань, з рад сною винагородою за все її життя.

Machine Translated by Google

Люди. Для цього потр бен був хтось з душею, як Стефан Великий, а не карликова душа румунського пол тика. Велика Румун я означала для народу Мот крах у смертельний в дчай. Ц пол тики паплюжать обличчя нашої нац ї. для

Нац я, кр м будь-яких нших нтерес в, має обов'язок виконувати певн моральн зобов'язання. Якщо той народ їх не знайде, його обличчя буде заплямоване.

Зворушений листом в д учителя з Б стри, поблизу Кампен , я с в на потяг, щоб поїхати туди й особисто досл дити ситуац ю. На маленькому г рському поїзд я з завмиранням серця мандрував долинами г р Апусен , де смерть стрибала в незл ченних битвах де бродили привиди Хор ї та Янку.

На вокзал я п д йшов до селянина Мот . На його пальт було щонайменше двадцять плям, що св дчило про безприкладну б дн сть. В н продавав дерев'ян обруч для бочок за м зер. Її оч були запал , щоки пощипан . Н жне обличчя. Її погляд був сором'язливим; на його обличч не можна було прочитати жодної думки, але в очах був б ль, я бачив не просто голодного чолов ка, а замученого голодом.

Н якого нтересу до життя не було видно в тих лаг дних очах, як вселяли жаль, н яку турботу; вони були просто порожн ми.

— Як ти в цих краях справляєшся?

— запитав я його. "Добре! Добре, дякую."

— Тут можна вирощувати кукурудзу й картоплю? "Так, ми можемо."

«У вас є все необх дне, їжа...?» «Так, у нас є... у нас є...»

— Значить, ти не такий вже й поганий...?

«Н ! ... N61 ...»

В н мене к лька раз в оц нював, дуже не хот в розмовляти — хто зна, на як береги в дчаю блукав його розум — через свою успадковану расову благородн сть не хот в пояснювати незнайомцю.

Нарешт я приїхав у Бистру, розшукав с льського вчителя, який мен написав. Я залишився лише один день. У б дних будинках Мот , як я в дв дав, я бачив їхн х численних маленьких д тей, як холодно збилися, чекаючи по два, три тижн , а нод й м сяць чи б льше, коли повернуться їхн батьки, як вирушили в дорогу з конем возом до принес ть їм м шок кукурудзяного борошна в обм н на дерев'ян обруч та бочки, як вони виготовляють, а пот м продайте сотн миль в нших частинах країни, де Бог був б льш щедрим. Лише к лька м сяц в на р к Мот бувають вдома; решту часу вони в дороз . Учитель мен сказав.

«Нав ть за угорського панування чужинець не м г тут оселитися.

Але сьогодн була створена л сопилка, що належить єврейськ й компан ї в Орад , яка захопила наш л си та вирубала їх. Протягом усього свого б дного життя Мот заробляли на життя виготовленням бочок обод в бочок.

Але в дтепер вони будуть цього позбавлен . Вони засуджен до смерт . «Голод та нш життєв потреби змушують їх працювати на євреїв, рубати власн дерева за щоденну платню в 20 лей, др бниця. Це все, що їм залишилося в д усього того багатства, яке видобувається з їхн х г р вирубується в долинах у довг потяги. І коли л с зрубають, то й нам буде к нець. Але є щось ще сумн ше. Ми жили чеснотним життям сотн рок в. Євреї принесли з собою гр хи розпусти. Понад десять рок в тому на ц й л сопилц працювало 30 євреїв.

А в суботу ввечер , коли вони отримують платню, вони беруть д вчат ж нок Мот ганьблять їх у н чних орг ях. Кр м злидн в, наш села поглинають моральн та ф зичн хвороби.

Machine Translated by Google

І н чого не можна сказати. Не можна протестувати, тому що ц євреї в наст льки хороших стосунках з ус ма пол тиками, що вони фактично всевладн лорди. До ваших послуг м сцева влада, в д жандарм в до верх вки.
Якщо ви спробуєте щось сказати, вас одразу звинуватять у «п дбурюванн » частини громадян до «ненавист » до нших громадян; що ви «порушуєте соц альну гармон ю» «братню кров» , в як й румуни завжди жили з «мирним єврейським населенням» ; що ми не є

добр «християни» бо Ісус Христос казав: «Люби
ближнього свого, нав ть того, хто чинить тоб зло...» тощо.
Якщо ви промовите хоч одне слово, вас заарештують як «ворога державної безпеки» як розпалювача «громадянської в йни» . Вас ображають нав ть б'ють. Вони контролюють владу, а ви повинн сид ти дивитися на всю трагед ю свого народу. Краще б Бог засл пив нас, щоб ми б льше не бачили своїми очима; тод б ми н чого не знали. "

Моя кров закип ла в моїх жилах, мен знову спала на думку взяти рушницю, п ти в гори почати безжально стр ляти в банди ворог в зрадник в, якщо румунська влада закони Великої Румун ї можуть терп ти так злочини проти народу. .
Румун я, її честь її майбутнє, чи ц вичерпан закони органи позбавили її будь-якої над ї на справедлив сть порятунок.
Я повернувся до Ясс з болем у серц , обтяжений тягарем, який несуть ц люди.

Яке жахливе в дчуження правлячого класу народу, його пол тичного культурного класу!
Л тератори та письменники присвячують свої зусилля вс ляким неактуальним темам. Виходять книжки й книжки, як заповнюють в трини книгарень.
Який буде вердикт у майбутньому щодо цих людей, якщо щодо сторичної трагед ї, як та з Мот , що розгортається на їхн х очах, вони не знайшли жодного слова протесту, яке могло б також послужити сигналом тривоги для приголомшен люди, нав що вся ця скандальна л тература, яка пригн чує вас затемнює ваше життя ваше майбутнє?

У якому св тл має дивитися нац я на цих письменник в вчених, чия найсвят ша м с я полягає саме в тому, щоб викривати небезпеки, що загрожують її моральному ф зичному буттю, осв тлювати шлях до її майбутнього? І як буде розглядатися той пол тичний клас «сп кер в» у парламент чи де нде, як покинули св й найелементарн ший обов’язок дбати про життя та честь нац ї?

Коли я виходив з поїзда з Бистри до Турди, в те саме купе с в директор б стрянської л сопилки; огрядний єврей, якого ледве стримав одяг, який справляв враження життя, яке живе вдосталь. Я не в рю, що хтось, як в н, хоч раз у житт в дчував голод. На наступн й зупинц в купе також зайшов хлопець приблизно мого в ку. З першої мит я зрозум в, що вони друз , як дуже добре ладнають, що молодий чолов к румун. Єврей налив соб кави з термоса й д став з пачки к лька шматочк в торта. В н почав їсти; Спостер гав за вовчим апетитом. В н почав важко ковтати, перш н ж зрозум в, що не запросив свого друга приєднатися, тож зробив це негайно. Молодий чолов к взяв шматок торта чашку кави досить боязко почав їсти, виявляючи вдячн сть пошану заможному єврею за виявлену йому «увагу» . Було близько п’ятої години ранку, ще не зовс м ясно, п’ятниця перед Великоднем: Страсна п’ятниця.

На жаль, я запитав себе:

«Хто, ц каво, цей мерзотник молодого румуна, який у цей день, коли весь християнський св т постить, їсть торт пл ч-о-пл ч з євреєм, мучителем румун в?»

З їхньої розмови я д знався, що в н нженер л сового господарства. Єврей виявив нав'язливу схильн сть до розмови. В н пост йно говорив жартував. Пот м в н виготовив програвач став грати плат вки, все про них непристойн ше. Я сид ла в кутку купе , не кажучи н слова, слухала, дивлячись у в кно.
Почало св тати, я м г побачити, в

Machine-Translated by Google

дорога, паралельна зал зниц , перед кожним довга черга к нних воз в, чолов к Мот , , дал
що йде мирно й сумно. Навантажен вуг ллям, вони вирушили на ринок Турда, що за 40 миль їзди
зв дси, щоб продати та купити не новий одяг чи грашки, а к лька к лограм в їж , щоб взяти
додому для д тей, оск льки був час Великодня. Це єдина рад сть, яку вони могли принести своїм
д тям.

В д болю й тривоги моє серце щемить. Мало, що ц злод ї забирають ваш хл б; вони також
оскверняють, ображають у цю Страсну п'ятницю вашу б дн сть в ру. Вони проходять, сп ваючи
та прокльонуючи, цими дорогами в кових страждань, якими – з поваги до людського страждання та
болю – н хто не повинен ступати, х ба що в найглибш й тиш та порядност , непокрито перед
голодними та об рваними людьми, що тягнуться п д землею. приречен сть. твоєї нещадної дол .
Коли розвиднялося, наш оч зустр лися, юнака мої. Я бачив, що в н мене вп знав. Неспок йний,
в н втратив своє

з бран сть. Я теж його вп знав. У 1923 роц я бачив його як студента-християнського нац онал ста.
В н був на передов й групи студент в, як демонстрували, скандуючи...

«А євреїв розчавимо п д п'ятами, або
славно помремо» тощо.

Я розм рковував, сповнений г ркоти. «Якщо вс молод люди, як воюють, завтра будуть такими,
то ц наш люди повинн загинути; через єврейське завоювання, повен , землетруси чи динам т
— неважливо, що — але вони повинн загинути» .

ЛІТО 1929 РОКУ

Цього л та було орган зовано два марш , один з молодими людьми з «Братства Хреста»
Галац Фокшань, а нший з лег онерами.
Мен хот лося провести їх стежками, якими я ст льки раз в ходив, провести з ними якомога б льше
часу, спостер гати та вивчати їх, а також показати їм красу нашої країни, цього разу, як вс х наступних
марш в, як Я повинен виконувати, я намагатимусь розвинути в молодих лег онерах насамперед
їхню волю до довгих поход в, у яких ус будуть нести важк вантаж дощем, в тром, спекою чи
грязюкою; строю кроком, з забороною розмовляти годинами; через спартанське життя, сон у л сах,
їдять просту їжу; через зобов'язання бути суворими до себе в ус х аспектах, починаючи в д
повед нки та жест в; створюючи для них перешкоди, як їм доведеться подолати, наприклад,
лазити по величезних скелях, перетинати струмки.

Я намагався перетворити їх на вольових чолов к в, як виглядатимуть прямо та по-чолов чому перед
обличчям будь-яких труднощ в. Тому я н коли не дозволяв об йти перешкоду; треба було подолати.

Зам сть слабкої та переможеної людини, яка гнеться в д кожного попутного в тру, типу, який зараз
переважає в пол тичному житт та профес ях, ми повинн створити для цього народу завойовника,
непохитного та безстрашного.

Навчаючи їх сп льно, я прагнутиму, з ншого боку, розвинути esprit de corps, почуття єдност . Я
пом тив, що загальн нструкц ї мають великий вплив на. нтелект псих ка людини,
надаючи порядок каденц ю її невпорядкованому розуму й анарх чним почуттям. Застосовуючи
заходи покарання, я зрештою прагнутиму розвинути почуття в дпов дальност та см лив сть нести
в дпов дальн сть за свої д ї. Немає н чого огидн шого, н ж людина, яка бреше й ухиляється
в д в дпов дальност .

Я регулярно, без винятку, караю будь-як порушення. Я покарав молодого чолов ка у Ватра-Дорхей за
те, що в н спричинив безлад у громадському парку.

Machine Translated by Google

У Дорн Козанешт сталося щось серйозн ше, не ст льки саме по соб , ск льки як ознака душевного стану, який виявив випадок. Четверо молодих людей зайшли до єврейської таверни, попросивши сардини, хл ба та вина, , добре поївши, встали. Зам сть того, щоб заплатити за рахунком, один з них героїчно розмахував револьвером, погрожуючи життю єврея, якщо той закричить, бо, додав в н, вони були з Корнел у Кодряну. група.

Я покарав його. Якби я цього не зробив, саме цей молодий чолов к, а не єврей, у якого вкрали банку сардин, морально знищив би себе. Д йсно, серед лег онер в покарання не може викликати обурення, оск льки ми вс помиляємося. У наш й концепц ї покарання означає, що людина чест повинна виправити свою помилку. Як т льки покарання виконано, чолов к зв льняється в д свого тягаря, н би н чого не сталося. У б льшост випадк в це покарання має вигляд роботи. Не тому, що ця робота мала б характер засудження, а тому, що вона дає можлив сть добрим вчинком виправити скоєне зло. Тому лег онер сприйме виконає покарання спок йно.

РІШЕННЯ ЙТИ В МАСИ

8 ЛИСТОПАДА 1929 РОКУ

З моменту створення Лег ону минуло б льше двох рок в. Наш гн зда розмножилися по країн . Тепер в дчувалася потреба посилити рух, використовуючи переваги та стимулюючи ц маленьк ядра до функц онування. Єдиний легальний спос б залучити нац ональн заходи до розв'язання єврейської проблеми – це пол тичн шляхи. Це передбачало контакт з масами взагал . Хороший чи поганий, це був метод, який надав нам закон якого рано чи п зно ми повинн були застосувати. З Лефтером Потолеа ми орган зували першу публ чну зустр ч лег онер в у Tg. Берешт в пов т Ковурлуй, на п вноч країни, у грудн . Р шення було прийнято 8 листопада, коли нова група лег онер в з ус єї країни прийняла об тницю в день народження святого покровителя Лег ону.

Водночас я послав Тоту до округу Турда, де разом з Амосом Горац у Попом в н посилить лег онерську пропаганду, а також орган зує зустр ч.

15 ГРУДНЯ 1929 РОКУ

У н ч на 14 грудня я був у Берестому. На склад мене чекали Лефтер, Потолеа, Танасе Антох та нш . Ринок Берести — справжнє гн здо єврейських шершн в; переповнен будинки магазини. Серед м ста пролягає єдина вулиця, грязь по щиколотку, а з бок в одн тротуари. Я мав залишитися в будинку Потол .

Наступного ранку прокурор Галаца та начальник пол ц ї прийшли сказати мен , що мен заборонено проводити збори.
Я сказав їм: «The

заборона, з якою ви мене стикаєте, не є ан правильною, ан законною. Будь-хто має право проводити з брання в ц й країн : н мц , угорц , турки, татари, болгари, євреї. правильно? Ваша м ра дов льна; будучи незаконним, я не буду цьому п дкорятися, я повинен провести збори в будь-який час
"
варт сть.

Нарешт , п сля деякої дискус ї, вони схвалили моє проведення зустр ч за умови, що ми не будемо заважати. Що я повинен зробити?
Що за зрив? Вриватися в житло людей? це був м й перший

Machine Translated by Google

громадськ збори. Х ба я не був повн стю сповнений р шучост п дтримувати його в досконалому порядку таким чином зберегти прив лей утримувати нших?

У призначений час з бралося дуже мало людей, майже сотня.

В д них я д знався, що багато людей хот ли б приїхати, але їм не дозволили залишити свої села. Вся зустр ч тривала всього п'ять хвилин.

Лефтер говорив одну хвилину, Потолеа ншу, а я решту. Я кажу: «Ми приїхали проводити демонстрац ю, але влада силою не допустила наших людей. Проти вс х наказ в я проведу десять демонстрац й! Нехай хтось приведе мен коня, я буду їздити в д села до села по всьому району Гор нча. ."

Фактично, серед усього цього бруду єдиним засобом пересування був к нь.

Через дв години привезли коня я поїхав. П сля мене п шки прийшов Лефтер з чотирма ншими лег онерами. Доїжджаємо до першого села Мер я. Там, на церковному подв р'ї, за л чен хвилини з бралися вс – чолов ки, ж нки та д ти. Я лише сказав к лька сл в не окреслив пол тичної програми: «Давайте вс об'єднаємося,

чолов ки

ж нки, щоб викроїти ншу долю соб своєму народу. Наближається час румунського воскрес ння визволення.

Хто в рить, хто буде боротися страждати, того винагородять благословлять Нов сух часи стукають у наш двер ! Св т, з душею цього народу, який безпл дно вмирає, а нший народжується, що належить тим, хто сповнений в ри. «У цьому новому св т кожен матиме своє м сце не на основ своєї осв ти, нтелекту чи знань, а перш за все в дпов дно до своєї в ри та характеру» .

Тож ми продовжили. Не пройшовши й п'ять к лометр в, доїжджаємо до Сливни.

Почало темн ти. Проте люди чекали мене з запаленими св чками. Назустр ч вийшло лег онерське гн здо на чол з Феодос єм

мене на околиц с. Я теж це сказав тут. Дал – до Команешт в, гн зда сливенських лег онер в. Це були дороги, якими я н коли ран ше не їздив. І тут мене чекали люди з лампадками та св чками, а молодь сп вала. Люди рад сно в тали мене, до якої б групи вони не належали. Ми були незнайом , але було в дчуття, що ми давно дружимо.

Ворожнеча розтанула. Ми вс були одна душа, один народ. Наступного ранку я продовжив прогулянку. Але цього разу я був не один. Троє нших вершник в запитали мене, чи можуть вони приїхати. На краю сус днього села Ганешти ми зупинилися б ля будинку Дум тру Кр ст ана. Це був чолов к рок в сорока з байдуковою поставою та парою очей, прихованих п д густими бровами. В н був затятим нац онал стом ще з перших студентських боїв. І ось у ту саму мить в н в дпряг своїх коней в д воза, ос длав одного з них поїхав з нами. Невдовз наша к льк сть зросла

Дум тру та Вас ле Попа, Хасан та Ч кул та. Коли ми їхали в д села до села, к льк сть вершник в зросла до двадцяти. Б льшост було в д 25 до 30 рок в, деяким було 35 або 40 рок в, найстаршому, Ч кул та де Кавад нешт , було близько 45. Коли наша к льк сть наст льки зросла, ми в дчули потребу в в дм тних знаках розр знення, ун форм . За браком чогось кращого ми вс кладемо в свої капелюхи п р'я ндички. І ось ми входили в села сп ваючи. В н озвучував, як ми сп вали, наш кон риссю мчали по гребнях пагорб в б ля р чки Прут, де ст льки раз в давно проходили билися наш предки, як були т нями тих, хто в давнину захищав молдавську землю. Жив сьогодення ототожнювалися з мертвими минулого, ми були одн єю душею, т єю самою великою єдн стю румун в, як н с в тер над гребенями пагорб в. Зв стка про м й приїзд, передана усно, роз йшлася по вс х селах. Скр зь нас чекали селяни. Ус , кого зустр чали по дороз , питали: «Коли й ти до нас приїдеш? Вчора тебе до п зньої ноч чекали» .

У тих селах, сп ваючи промовляючи до людей, в н в дчував, як проникає в невизначену глибину душ , куди н коли не можуть опуститися пол тики з їхн ми позиченими платформами. Туди, в т глибини, я занурив кор ння

Machine Translated by Google

лег онерського руху. Їх н хто н коли не зможе витягнути. Четвер був базарним днем у Берест .
О 10 годин ранку нас, близько 50 вершник в, з'явилися на вершин пагорба над ринком. Зв дти ми строєм, сп ваючи, спустилися до м ста.

М стяни зустр ли нас з великим ентуз азмом. Румуни виходили з християнських дом вок, виливаючи на нашу дорогу в дра води – давн й звичай, бажаючи нам п д час наших подорожей зд йснення вс х наших спод вань.
Ми знову зайшли на подв р'я Н ку Балана, де мав в дбутися перший м тинг. У цей час було понад 3 тисяч людей. У нас не було зустр ч .
Деяким льотчикам подарував сувен ри.

Я в ддав св й мундштук Ньє Балану; зроблено у в'язниц Вакарест , Ч кул та отримав свастику. Лефтер Потолеа були призначен членами Вищої ради Лег ону, а Ньєу Балан — до генерального штабу округу Коврлуй; Дум тру Кр ст ана як л дера лег онер в у долин Гор нця.
Ця долина Гор нцея з її м сцями та людьми залишилася для мене дорогою.
П сля Фокшан в н залишиться другою за силою опорою лег онерського руху.

У ТРАНСІЛЬВАНІЇ, В ЛУДОСУЛ-ДЕ-МЮРЕ

Ми вирушили в Лудос у п’ятницю перед Р здвом о 5 вечора. У вантаж вц нас було четверо: за кермом був Раду Миронович , знайомий Ем ль Еремею я. Надзвичайно холодна погода змусила скасувати рух поїзд в. Т єї ноч ми мало не померли в д холоду, хоч наповнили вантаж вку соломою й накрилися нею. Ми проїхали маршрут Ясси, П'ятра-Нямц, Валя Б стр тей о 4 годин ранку вийшли на вершину Карпат.

Ми прибули в Лудосул-де-Муреш об 11 ранку того Святвечора п сля б льш н ж 24 годин їзди. Тут ми добре в дпочили в будинку Амоса. Ми п шли до церкви вранц на Р здво, а пот м оглянули маленьке м стечко. В н був б льшим за Tg.
Берести; розташований приблизно в 28 милях на сх д в д Турди, столиц округу. У цьому м ст теж повно євреїв, щоправда, не дотягує до Берестя. тут

Кр м того, Юда, утвердившись на ринку, розкинув свою павутину, як павук, по вс й румунськ й област . Б дн селяни будуть сп йман в цю павутину, закрутяться й приголомшен , а пот м висмоктан з усього майна. На ранок п сля Р здва ми вирушили, попереду фургон з десятьма лег онерами, пот м я з двадцятьма вершниками на конях — Амос, Н к та, Колцер у, професор Маттеї та нш , ус в капелюхах з ндичим п р’ям. По дороз на нас дивилися з ц кав стю, оск льки люди, яких ми зустр чали, не знали нашої мети.

Але ми їхали так, н би були над лен найвищою владою, оск льки в дчували, що їдемо в природ румунського народу, який наказав нам це зробити. У Гет , Гл горешт та Гура-Ар єсулуї людей було з брано в так й же велик й к лькост , як в долин Гор нча. Тут ми теж не окреслюємо жодної пол тичної програми. Ми щойно сказали вам, що ми прийшли з Молдав ї, щоб в дродити стражденну душу румун в, адже тисяча рок в рабства, несправедливост та поховань були достатньо довгими.

Велика Румун я була реал зована з великими жертвами, але, здається, панування чужинц в стара несправедлив сть поширилися й на цей б к народження Великої Румун ї. Десять рок в румунських адм н страц й не змогли зал кувати наш болюч рани, ан виправити багатов кову несправедлив сть. Вони дали нам видим сть єдност , але румунська душа все ще була розколота на ст льки частин, ск льки було пол тичних парт й. Воскрес ння цього народу кипить п д землею скоро вибухне, осв тивши своїм св тлом все наше майбутнє темне минуле. Хто в рить, той переможе!

Machine-Translated by Google

У мене знову було в дчуття, що я спускаюся в їхн серця. Хоча я перебував за сотн к лометр в в д Молдав ї, у рег онах, як стол ттями були в докремлен в д нас кордонами, там я знайшов ту саму душу, точн с нько таку, як у долин Горинця б ля Пруту. Сама душа нац ї, на як й я зрозум в, що жодних рукотворних кордон в н коли не було проведено, бо той самий подих линув з одного к нця нац ї в нший, в д Дн стра до Тиси, абсолютно нехтуючи рукотворними кордонами, як також п дземн води течуть без огляду на перешкоди, як людина п дняла на поверхн .

Там, у глибин , я не знайшов н пол тичних парт й, н ворожнеч , н з ткнень, нтерес в, н «сл пої роз'єднаност » братовбивчої боротьби, а т льки єдн сть злагоду. На другий день п сля Р здва ми знову вирушили в дорогу. По дороз ми зупинилися б ля церкви, щоб помолитися в пам'ять про М геля Доблесного*, Хор ю та їхн х людей ланку, щоб вони також знали, що сьогодн ми йдемо тими шляхами, якими, з любов до нашого народу, їхн т ла катували й розривали. це було свято Санто Стефано; тому я поставив св чку за упок й душ Стефана Великого; через нього наш народ досяг найб льшої слави. Я вважаю його р вним Наполеону, Юл ю Цезарю та Олександру Македонському.

Незалежно в д того, куди мене приведуть мої кроки чи в яких битвах мен доведеться вести, якщо над собою я в дчуваю т нь Сан-М геля Архангела, а п д собою т з двадцяти наших улюблених мученик в с м'ї лег онерського руху, я також буду праворуч в дчути душу Стефана Великого та його меч.

В БЕССАРАБІЇ

20 с чня 1930 року я послав Тоту, Крангану та Еремею,

* Саме на р внинах Турди у 1601 роц угорц вбили князя Валах ї Михайла Хороброго. В н був першим правителем, який зд йснив тимчасове об'єднання Валах ї, Мойдав ї та Транс льван ї. (Тр.)

з соскою, у фургон , до графства Текуч , а я 25 с чня знову був у долин Гор нцея серед моїх вершник в. У н ч на 26-е, пройшовши через Рогоєн , ми вв йшли в Оанчею. В обох селах нас зустр ли тепло з великими спод ваннями. В Оансе нас прийняла родина Антач . Наступного дня, у понед лок, був базарний день у Кагул , на л вому берез Пруту.

Тому ми вир шили поїхати в Бессараб ю, де євреїв було б льше зухвал ше.

У Кагул , як в нших торгових м стах Бессараб ї, юдаїзм комун стичний; не через «любов до народу» , а через ненависть до румунської держави, яка лише з перемогою комун зму могла бути повалена та поставлена п д п'яту тотального єврейського панування. Тр умф комун зму зб гається з мр єю юдаїзму керувати та експлуатувати християнськ нац ї за допомогою його теор ї «обраного народу» , яка є основою єврейської рел г ї.

Т єї ноч ми виготовили к лька хрест в з б лої тканини, приблизно в с м дюйм в заввишки, як нашивали на лицарськ жупани. Мен дали нести дерев'яний хрест. Наступного ранку о десят й годин я переправився через Прут на чол 30

вершник в, несучи хрест проти язичницької влади, що душила християнську Бессараб ю. Проїхавши майже п'ять к лометр в, ми в'їхали в м сто. Християни вийшли з своїх дом вок п шли за нами. Вони нас не знали, але бачили б л хрести на наших пальтах п р'я на наших капелюхах. Ми ходили вулицями сп ваючи:

— Вставай, вставай, румуне!

Ми зупинилися на площ . Навколо нас за мить з бралося понад 7 тисяч селян. Н хто з них не знав, хто ми чого хочемо, але

Machine Translated by Google

у вс х було передчуття, що ми прийшли їх врятувати.
Я почав розмовляти з ними так само, як колись у долин Гор нцея та в Турд . Але через дв хвилини м л ц онер Попов у супровод м сцевої влади проштовхався кр зь натовп зупинив мене:

«Вам заборонено проводити публ чн збори на ц й площ ...» «Румунському народу дозволено робити це будь-де» .
Влада хот ла перешкодити нам говорити; люди хот ли нас почути.
«Люди мої добр , — сказав в н їм, — так воно є, закон забороняє збиратися на площах. Ми йдемо на окраїну м ста або до когось на подв р'я» .
Я дав знак вершникам, ми виїхали на околицю м ста. Арм йське оточення зупинило натовп. Через к лька хвилин мен протистояв заг н солдат в з багнетами на чол з полковником полковником Корнея. Вихопив револьвер наставив на мене: «Ст й, а то стр лятиму!» в н сказав. Я зупинився.

— Полковнику, нав що вам мене стр ляти? Я н чого поганого не зробив. Я теж ношу револьвер, але я прийшов сюди не воювати н з ким, тим б льше з румунською арм єю.

Я сперечався з ним майже годину, але все виявилося марним. Я сид в там ц лу годину, терплячи вс образи та глузування, як м г. Я м г би в дпов сти йому тим же тоном, або битися з ним, але я мав з брати зал зну волю, накше я б потрапив у ще сумн шу ситуац ю, тобто з собою, румунським нац онал стом, боровся проти своїх арм ї країни за ним спостер гали євреї-комун сти.

Полковник почав бити нас наших коней шаблею, а солдати тицяли нас багнетами; пот м прибув мер, я з йшов з коня пров в його до мер ї. В н був цив л зованою людиною. Прийшов полковник.
Я сказав йому:

«Я поважаю вашу позиц ю, тому я не в дпов в. Але це не має значення. Побачимося наступного понед лка там же» .
Тому я п шов. Сержант прив в мого коня. Кр ст ан Ч кул та чекали мене п шки б ля вор т. Пот м вони привели своїх коней, ми повернулися тим шляхом, якими прийшли, пересл дуван ззаду пол ц єю та супроводжен образливими поглядами євреїв. На околиц м ста ми знайшли решту лицар в, засмучених поразкою, яку ми зазнали. Трохи дал деяк селяни, що втекли з м ста, запитали нас, хто ми.

«Повернись скажи людям, що ми повернемося наступного понед лка. Ус християни в округ повинн поїхати до Кагулу» .
Нас побили. Ми не були в настрої сп вати. Ми поверталися назад, н хто не сказав н слова. Коли ми повернулися до Оанч , ми зробили десять плакат в, як спов щали, що в понед лок, 10 лютого, ми повернемося до Кагулу. Їх в дправляли вершниками в р зн точки мун ципал тету. Пот м ми повертаємося в Ганешт до будинку Кр ст ана, куди прибуваємо близько п вноч п сля важкої подорож , такої ноч .

темно, ми не могли бачити на два кроки попереду, спереду хльоснув холодний дощ, який шльопав наш обличчя, а ззаду — спогад про нашу болючу поразку.
Я переночував у Кр ст ана, а вранц виїхав до Берестя. Там я видав директиву лег онерам у долин Льор нча, Галац, Ясси, Бухарест, Фокшани та Турда, пов домляючи їх про нашу поразку п д Кагулом кажучи, що, оск льки це тепер справа чест , ми вс повинн повернутися туди й перемогти ; вони повинн з'явитися туди якомога б льшою к льк стю. М сце зустр ч - Оансея, куди вони повинн прибути не п зн ше вечора нед л , 9 лютого. Водночас я пов домив команду Тоту, Крангану та Еремею, як в той час перебували в мун ципал тет Текуч . Я також написав листа своєму батьков , в якому просив його приїхати допомогти нам. Лег онери з брали мен трохи грошей я поїхав до

Machine Translated by Google

Бухарест зустр неться з паном Іоан теску, заступником м н стра внутр шн х справ.

Я розпов в йому, що сталося в Кагул , попросив дозволу провести там ще одну демонстрац ю – законний запит – взяти на себе в дпов дальн сть за проведення ц єї демонстрац ї в деальному стан , якщо влада нас не провокує.
П сля деяких додаткових уточнень, як в н в д мене вимагав, наш м тинг було схвалено. Нам не потр бен був дозв л на таку демонстрац ю, оск льки вона не була передбачена законом, але я хот в мати оф ц йний дозв л, щоб уникнути можливого упередженого тлумачення моїх д й.

У нед лю вранц я знову був в Оансе. Лефтер поїхав у Кагул, щоб визначити м сце зустр ч з владою.
У Кагул було багато хвилювань, оск льки влада д зналася, що тисяч селян з усього пов ту прямують до Кагулу на демонстрац ю.

Дв вантаж вки прибули протягом дня з Фокшань, групи п д проводом Хр стаке Соломона та Бланару; з Турди, Моги та Н ч ти; з Ясси, лег онери з Банеа, Іфр мом отцем Іс х є; з Галаца Стелеску з Братством; студентський делегат з Бухареста; Пралея з гн здами Фолтешт .

Пот м прийшли п шки, або з возами та верховими к ньми, берестейц та лег онери з долини Горинча. Прийшов тато. До ноч прибуло понад 300 лег онер в; вони зупинилися в Оанч , все б льше приходило. Занепокоєний тим, що понтонний м ст через Прут може бути розблокований владою, щоб запоб гти нашому переходу, я в дправив 30 лег онер в протягом ноч , щоб зайняти обидва к нц мосту.

У понед лок, о 8 ранку, я в дправив команду з 50 лег онер в п д командуванням Потолеа в Кагул, щоб охороняти демонстрац ю. Тим часом були зроблен нов спроби втручання, щоб перешкодити нам продовжити демонстрац ю.
Це було неможливо. О 10 годин шикуємося в колону починаємо:

У перш й груп 100 лицар в з прапором, ус з п р'ям у капелюхах, багато в зелених сорочках. У кожного на пальт був пришитий б лий тканинний хрест. Ми були схож на хрестоносц в, як в м'я хреста виступили проти язичницького ворога, щоб зв льнити румун в.
У друг й груп йшли понад 100 п шоход в у колон з своїм прапором.

У трет й груп йшло приблизно 80 вагон в, по 4-5 чолов к в у кожному, переважно вих дц з Оанч , також несли прапор.
Ми виглядали як в йсько, готове до бою. Коли ми п д'їхали до краю Кагула, нас зустр ло море голих гол в, без усякого ура музики, у вражаюч й церковн й тиш ми їхали кр зь той натовп селян. Деяк з них плакали.

Також селянське населення Бессараб ї п сля об'єднання Румун ї наприк нц Першої св тової в йни не в дчуло жодного покращення свого становища.
Бо, зв льнившись в д рос йської окупац ї, воно п дпало п д владу євреїв. Це була суто просто здобич євреїв.
Протягом 12 рок в його експлуатували та знекровлювали євреї-комун сти г рше, н ж найб льш тиран чний режим, в домий в стор ї, який будь-коли експлуатував будь-яке людське сусп льство.

Торгов м ста й села Бессараб ї — це справжн колон ї п'явок, що тримаються на виснаженому т л селянства.
І, вт лення безсоромност , ц п'явки наважилися видати себе борцями проти експлуатац ї народу, проти терору, що гнобить народ.
Отже, це комун сти Бессараб ї та Румун ї.

Кр м того, ц п'явки, роздут висмоктаною кров'ю румун в, утримують свою пресу, серед яких Adevarul («Правда») Dimineata («Ранок») є головними газетами, у такому стил :

Machine-Translated by Google

«Ми (п'явки!) живемо в найкращому братерств та злагод з румунським народом» . «Т льки деяк вороги народу, країни, деяк прав екстрем сти хочуть з псувати цю гармон ю. ,

На м тингу було понад 20 тис. селян. Напевно, це було найб льше з брання людей у цьому м ст в д початку, все без жодних ман фест в чи газет, як б про це пов домляли. Демонстрац я проходила дуже урочисто. З одного боку лицар стояли в ряд; з ншого – колона п шох дних лег онер в.

Селянство слухало з непокритими головами. Не було жодного слова, жодного жесту, щоб порушити цю урочист сть. Цього разу полковник Корнеа не виконав зобов'язання, яке ми йому об цяли. Я сказав цьому бессарабському селянству, яке, як я бачив, чекало слова розради яке прийшло на цю демонстрац ю в так й величезн й к лькост , викликане не мною, а їхн ми великими стражданнями: «Щоб ми не кинули вас у рабство. що тепер гнобить його; що в н був в льним, володарем плод в своєї прац , володарем своєї земл та своєї країни; що св танок нового дня для людей наближався; що в ц й боротьб , яку ми почали, все, що ми над я, яку селяни дають, була б в рою – в рою до смерт – а натом сть вони отримали б справедлив сть славу» .

Пот м говорили Лефтер, Потолея, Банеа, Іфр м, отець Іс х є, В ктор Мога, Тарз у, Хр стаче Соломон. М й батько наприк нц дв години говорив неперевершеним за стилем глибиною, а також мовою народу. Завершивши промови, я порадив селянам повернутися до своїх с л у повному порядку й тиш , попередивши їх, що якщо ми зак нчимо це значне з брання з найменшим безладдям, то зробимо євреям велику послугу.

Люди хот ли, щоб ми п шли з ними. З ус х бок в бажали нам:
«Хай Вам Бог помагає!»
Супроводжуван прихильн стю цих селян, ми вирушили до Оанч , де наш шляхи роз йшлися. З того моменту виступу в Кагул м й батько приєднався до лег онерського руху.

Вс повернулися додому в повному порядку. Наша перемога була великою, особливо зважаючи на те, як мирно й упорядковано проходила й завершилася демонстрац я. Але кагульським євреям був потр бний скандал, заворушення, безлад за будь-яку ц ну, щоб скомпрометувати наш рух розпочати урядов д ї проти нас.

Побачивши, що люди мирно роз'їжджаються по дом вках, двоє євреїв, безпечно їздячи їхн м рабином, розбили в трини в одн й з своїх крамниць.
Якби м сцева влада та деяк люди не сп ймали їх на гарячому й не доставили до пол цейського управл ння, єврейська преса на вулиц Сар ндар *, Dimineata («Ранок») Adevarul («Правда») опубл кувала б так заголовки: «Велика розруха в Кагул » , «Ск льки втрачає країна в очах чужинц в!» тощо

Я представляю цей випадок, який, мабуть, сам по соб має другорядне значення через його величезну важлив сть для тих, хто бажає зрозум ти й п знати диявольську систему боротьби євреїв. Вони здатн п дпалити ц ле м сто, щоб, переклавши провину на своїх ворог в, скомпрометувати д ю, яка накше призвела б до остаточного вир шення єврейської проблеми. Тому я попереджаю лег онер в, щоб не давали себе на провокац ї, тому що ми можемо перемогти, лише п дтримуючи най деальн ший порядок. Для нас безлад означає конфл кт не з євреями, а з державою. Але це саме те, до чого нас хочуть штовхнути євреї, до пост йного конфл кту з державою. Тому, оск льки держава сильн ша за нас, якби нас заколисали чи штовхнули на конфл кт з державою, ми були б розчавлен ; вони залишалися б неупередженими глядачами.

М й пес Фрагу зустр в мене б ля вор т, коли я повернувся до Ясс; Я маю його з 1924 року, св док ус х моїх випробувань боротьби з того часу.
В Яссах я оп кувався вс ма поточними справами орган зац ї, листуванням з гн здами, як Банеа - голова лег онного листування - представив мен в повному порядку.

* Sarindar St. iri Бухарест - це м сце, де розташован єврейськ прес-служби та видавництва. (Тр.)

Machine-Translated by Google

За два роки листування Банеа почав дуже добре розум ти м й погляд на реч , тож в н м г сам в дпов дати на багато питань у той пер од, коли я р дко їздив до Ясс.

ЗНОВУ В БЕССАРАБІЮ

Я зм г побути вдома лише тиждень, тому що бессарабськ селяни посилали делегат в, листи телеграми, просячи мене приїхати до них. Неможливо уявити, як над ї вони покладали на цей наш рух свою в ру. Протягом двох тижн в п сля демонстрац ї в Кагул зв стка про лег онер в блискавично поширилася серед ус х християн п вденної Бессараб ї; в д села до села до берег в Дн стра; тобто зв стка про початок визволення з єврейського рабства запалила серця селянської б дноти.

До того часу вони покладали над ї на Селянську парт ю, вважаючи, що коли ця парт я прийде до влади, вони, селяни, отримають справедлив сть. Але п сля восьми рок в понев рянь, боротьби, над й на ц й веч рц вони в дкрили щось страшне для своєї душ : що їх зрадили, побили; що за назвою селянської парт ї ховаються єврейськ нтереси; свято «Румунського селянина з єврейськими замками» *, як охрестив його професор Куза.

Хтось був охоплений болем, коли побачив, що в ра в їхн х серцях наст льки розчавлена, коли через в с м рок в вони побачили, що їхню в ру було зраджено.
Я знову повернувся до Берестя, а зв дти автомоб лем до Рогожень на берегах Пруту, де мене чекало понад 200 вершник в на чол з Стефаном Морару та Мосом Косою.
Приїхали з ус х сус дн х с л.
«Ми п демо маршем до Дн стра» , — сказав один з них.
«Так! Маршируємо» , — в дпов в я.
Тод мен спало на думку орган зувати велику експедиц ю по вс й п вденн й Бессараб ї — в д Т г н до Четат -Альби. В Яссах мене пост йно тривожила думка: як би нам через Бессараб ю перейти до Дн стра? Була велика складн сть: як краще д яти, щоб влада нам не протистояла, щоб не воювати з державою, з арм єю?

Мен спало на думку, що якби я заснував нову нац ональну орган зац ю для боротьби з єврейським комун змом, орган зац ю, яка включала б «Лег он Архангела Михаїла» та будь-як нш молод жн групи, не пов'язан з жодною пол тичною парт єю, нам могло б вдатися потрапити в Бессараб ю. . Яку назву дати ц й нов й орган зац ї? Я обговорював це питання з лег онерами в фойє нашого Дому.
Одн казали: «Антикомун стична фаланга» , нш пропонували нш назви.
Крангану сказав: «ЗАЛІЗНИЙ ЗАХИСНИК!» "Нехай так буде!"

Зараз ми починаємо готувати цю антикомун стичну акц ю, п дтриману також роб тниками. Насправд п д «антикомун стичною акц єю» я не маю на уваз «антироб тничу» акц ю; коли я кажу "комун сти", я маю на уваз євреїв. Щоб отримати дозв л на в'їзд до Бессараб ї таким чином уникнути можливих проблем з м сцевою владою, через к лька дн в я мав ауд єнц ю у пана Вайди-Воєводи, тод шнього м н стра внутр шн х справ. В н був другим високопоставленим пол тиком, з яким я консультувався. Лонел Брат ану був першим. В н протримав мене там три години. Я зрозум в, що в н був дез нформований як щодо нашого руху, так щодо єврейської проблеми, яку в н не знав у справжньому св тл . В н прийняв нас за якихось розгульних молодик в, як хочуть вир шити проблему розбиттям в кон. Тод
я пояснив йому, як ми бачимо проблему євреїв; як ми вважаємо це проблемою життя смерт для вс х румун в; наск льки їх к льк сть величезна неприпустима; як вони знищили румунський середн й клас м ста. Я розпов в йому, яке сп вв дношення м ж християнами та євреями в Бєльцях, Кишинев , Чернауцах, Яссах; небезпеку, яку вони представляють у наших школах, загрожуючи в дчуженням румунського правлячого класу та фальсиф кац єю нашої культури.

Я також пояснив йому, як ми бачимо вир шення ц єї проблеми. В н з самого початку зрозум в, про що я говорю. Але хоча людина такого р вня легко зрозум є суть справи, я вважаю, що в н н коли не зможе повн стю зрозум ти нас, бо це так.

*
Бакенбарди розтягувалися на довг штопороподібн кучер . (Тр.)

Machine-Translated by Google

природа речей; оч 1890-го вже не бачать, як оч 1930-го. Є заклики, наст йн вимоги, мовчазн накази, як чує розум є т льки молодь, бо звернена лише до неї. Кожне покол ння має свою м с ю в житт . Тому, можливо, в н нам не дов ряє повн стю.

Я отримав згоду на наш пох д до Бессараб ї, звичайно, взявши на себе в дпов дальн сть за збереження повного порядку. Через к лька дн в я виступив з ман фестом, зверненим до вс єї молод країни.

ПРОБЛЕМИ В МАРАМУРЕШІ

Тим часом у Мараморош спалахнуло велике заворушення. Це ще один куточок румунської земл , де смерть розправила свої крила. Там євреї нападали на села, встановлювали св й контроль над полями, горами та кошарами для овець. Румуни, перебуваючи в стан кваз -рабства, крок за кроком в дступають перед цим єврейським вторгненням поступово вимирають, залишаючи власн сть, яку вони успадкували в д Драгош Води, в руках загарбник в. Жоден уряд б льше не ц кавиться ними, жоден закон їх не захищає.

На початку червня 1930 року в з, запряжений двома к ньми, зупинився б ля вор т мого будинку в Яссах. З нього походять два священики, селянин хлопець.

Я попросив їх ув йти. Вони вийшли — православний священик Іон Дум треску, греко-католицький священик Андр й Бер нде селянин Н коара.
«Ми приїхали возом з Марамороша. Ми вже два тижн в дороз ; ми обидва священики в Борс , один греко-католик, другий православний. Ми не можемо б льше терп ти ганьбу мараморських румун в. Ми писали меморандум за меморандумом, як надсилали вс м, до парламенту, до уряду, до м н стр в, до регентства, але н хто з них не в дпов в. Ми не знаємо, що ще робити. Ми приїхали вагоном до Ясс, щоб просити румунських студент в не кидати нас напризволяще. Ми говоримо в д мен тисяч знев рених селян у Мараморос . Ми ваш священики. Ми не можемо закрити оч на те, що бачимо. Наш народ гине, а наш серця розриваються в д горя.
"

Я приймав їх к лька дн в сказав їм: «Єдине р шення,
яке я бачу, — це орган зувати їх спробувати п двищити їхн й моральний дух. Вони повинн знати, що вони не ведуть цю битву поодинц ; що ми за ними, ми боремося за їх, що їхня доля залежить в д нашої перемоги» . Нарешт я послав Тоту та Еремею, щоб вони їх
орган зували; а п зн ше Сав н Дум треску-Запада. До нашої орган зац ї зверталися тисяч селян з Борси та вс х полонин. Євреї, усв домлюючи небезпеку румунського в дродження, почали провокувати народ. Побачивши, що їхня тактика не вдалася, вони вдалися до пекельних засоб в. Вони п дпалили Борсу, звинувативши в цьому румун в. Єврейськ газети негайно почали кричати, вимагаючи жорстких заход в проти румун в, як , мовляв, готують погроми. На двох священик в напали євреї, ображали, били, а пот м пересл дували к лька к лометр в забивали кам нням.

Нарешт обох заарештували як «аг татор в» кинули до в'язниц в С герул Мармац єї. Були також заарештован Сав н Дум треску-Запада та к лька важливих селян. Тоту та Еремею також були заарештован в Дорн та ув'язнен у в'язниц Кампул-Лунг. Adevarul («Правда») Dimineata («Ранок») обрушили на священик в та нших в’язн в справжню канонаду брехн та наклеп в. Ус протести, телеграми, меморандуми тощо залишилися безрезультатними, оск льки були заглушен криком, шумом тиском євреїв.

МАРШ ЗА БЕССАРАБУ ЗАБОРОНЕНО

Зважаючи на той пох д, який ми збиралися зробити, я видав «пох дний наказ» , який надрукував у «Батьк вщин » .
Я витягую з нього:

Machine Translated by Google

«ТОВАРИШІ, 1.

Ми перетнемо Прут п д звуки старого румунського г мну єдност :

«Приходьте, в зьм мося за руки, румунськ серця» .

2. Марш триватиме м сяць.

3. Ми сформуємо с м могутн х колон, розд лених 14 милями.

4. Переправа через Прут буде зд йснена в семи пунктах, права флангова колона буде спрямована на досягнення Четатея-Альба; колона л вого флангу, Тиг на.

5. Спос б наступу — п ший марш в д Прута до Дн стра.

6. Дата вильоту 20 липня вранц . Перех д через Прут через годину буде пов домлено.

Коли євреї д зналися про наш план ув йти до Бессараб ї, щоб пробудити сумл ння румун в, єврейська преса розпочала проти нас ураганну атаку. Наклеп, брехня, п дбурювання безупинно йшли над нашими головами ц лий м сяць.

Ц напади були спрямован р вною м рою проти пана Вайди. Євреї вимагали в д п. Вайду негайно понизили до м н стерства внутр шн х справ, фактично «викинули за борт» , бо насм лився дозволити нам, молодим румунам, ув йти до Бессараб ї, щоб через Прут принести нашим батькам братам румунське слово розради й над ї.

Бессараб я економ чно пол тично була передана п д абсолютну владу євреїв. Будь-яке намагання зв льнити Румун ю, будь-яка згадка про цю чорну владу вважалася злочином.

П д тиском нападок та нтриг у єврейськ й прес пох д до Бессараб ї було заборонено лише в день, коли лег онери зв дус ль вирушили до Прута.

З цього приводу я написав такий протест, який розповсюдив по вс й столиц :

ЛЕГІОН АРХАНГА МИХАЙЛА
«ЗАЛІЗНИЙ ЗАХИСНИК»

ЗАСІБ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ

РИМЛЯНИ ЗІ СТОЛИЦІ,

"Марш "Зал зної гвард ї", який мав в дбутися в Бессараб ї, було зупинено. Вороги здорової та могутньої Румун ї перемогли. Ц лий м сяць вулиця Сариндар, маленьк євреї Лупти ("Боротьба"), Adevarul ("Правда"), Dimineata ("Ранок"), ц отруйники румунської душ , погрожували, ображали, ляпасали наш душ , тут, на наш й власн й земл , як могли зрозум ти вищ нтереси нашої країни, стали небажаними цензорами вс х своїх адм н стративних акт в.

У Турд вони вимагали в д уряду припинити нашу демонстрац ю, стверджуючи, що Транс льван я п дпалюється; у Кабул ця революц я «була розпочата в Бессараб ї; в Галац , що почнуться масов вбивства погроми. «У кожному раз вони виявилися п длими провокаторами, оск льки лег он п дтримував повсюди деальний порядок дисципл ну» . Ми п шли сьогодн до Дн стра, щоб повернути Бессараб ю обличчям до Бухареста, «Але це не сподобалося цим найманцям комун зму.

Бессараб я повинна залишатися жертвою б льшовизму дивитися на Москву, щоб вона могла й надал тероризувати через пров нц ю м ж Прутом Дн стром все пол тичне життя Румун ї.

РИМЛЯНИ,

Продажна та збочена пол тична система, ця кицька, що заражає наше життя, допомагає та п дбурює їх – через др бн й егоїстичн електоральн нтереси та через принизливий дух рабства – у їхн й робот з розчленування нашої країни та в дчуження земл наших предк в. Саме цей егоїстичний нтерес цей дух привели Румун ю до рук ноземц в протягом останн х 60 рок в.

Machine Translated by Google

Подив тьcя, сьогодн починають рух мученики Мараморощини та Буковини! Вони плачуть на своїх дорогах про г ркоту рабства, в яке їх кинула зрада вс х кер вник в країни; не те, що вони були ними забут , а те, що вони були продан .

«Чи не здається вам принаймн дивним, що в ц й країн не знайшлося голосу, щоб прийти до них з словом розради? І чи не здається вам принаймн соромом звести всю справу в Марамуреш до "п дбурювач " Н колае Тоту та Еремею? Вони винн ? А пол тики, як 12 рок в щодня обманюють цих мараморських селян, х ба вони не винн ? І сотн тисяч мандр вних євреїв, як напали на них, як сарану, щоб забрати землю вони успадкували в д своїх предк в поневолити їх, х ба ц не п дбурювач та провокатори, а джентльмени з вулиц Сар ндар, як висм ють нашу горд сть бути володарями у власн й країн , х ба вони не провокатори?

ROMANOS, Ось

типовий приклад, з якого можна побачити справжню причину «безлад в» у Буковин та Мараморос , «Universul («Всесв т») в д 17 липня 1930 р. опубл кував таку статистику: «У Чернауц ., д ти в шк льний в к у початкових школах: 12 277, з яких 3 378 лише румуни (хлопчики та д вчата), а решта ноземц » . Який ще доказ дом нування румунського елементу в п вн чн й частин Румун ї вам потр бен? Душ румунського народу вт кають в д цього масового та смертоносного вторгнення?

Ви зневажаєте його, обмовляєте, ображаєте, мовляв, в н повстає за буханцем хл ба через своє «небезпечне економ чне становище» , тод як насправд в н см ливо стає на захист свого буття на п вн чних рубежах.

Чому жоден пол тик не виступив, щоб сказати Її Величност правду?

ВАШ

ВИСОЧІСТЬ Ц нелюди не просять хл ба, вони вимагають справедливост ! Вони вимагають зв льнення румунської душ , яка перебуває на меж смерт , тому що її душить у Марамуреш та на Буковин , «Фбей вимагає вжити заход в проти сотень тисяч євреїв, об'їдених, круглих кусаючих, як черви, як щодня кидають їм виклик у їхньої б дност , п д захистом ус х румунських м сцевих орган в влади.

ЖУРНАЛІСТИ З ВУЛИЦІ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ САРІНДАР

Звичайно, румуни добре знають, що насильницькими демонстрац ями цю проблему не вир шити; але, досягнувши меж своєї витривалост , вони хочуть нав'язати румунське кер вництво Румун ї; забезпечити дотримання румунського законодавства, закон в про захист румунського елементу в Румун ї.

Можливо, ви спод ваєтеся, що через ваш пост йн образи, якими ви ранили наш румунськ душ , ви одного дня побачите мене на чол бунт вних святих Мараморoша? Тоб краще знати, що в цю мить пробила твоя остання година!

У будь-якому випадку, якщо ви вважаєте снуюч закони недостатн ми, щоб заспокоїти вас, я заявляю, що маю достатньо влади, щоб поставити вас на своє м сце дати вам зрозум ти, в як й країн ви живете.

Якщо ти не заспокоїшся, я викличу проти тебе вс х живих у ц й країн , сповнений р шучост битися будь-якою зброєю, яку т льки може викликати м й розум.

РИМЛЯНИ,

Нова Румун я не може народитися з кулуар в пол тичних парт й, так само, як Велика Румун я не народилася з розрахунк в пол тик в, але на полях битв Марашешт та в глибоких долинах, над якими гармати лили сталь.

Нова Румун я не може народитися накше як у битв ; жертви своїх д тей.

Тому я звертаюся не до пол тик в, а до тебе, солдате! П дн матися! Істор я знову кличе вас!

Як справи. З твоєю зламаною рукою, З твоєю зламаною ногою, З твоїми грудьми, пронизаними кулями. Нехай тремтять безсил й безчинн . Ви, мужньо вступайте в б й.

Незабаром "Зал зна гвард я" покличе вас на великий м тинг у Букбарест , щоб захистити

Machine-Translated by Google

Марамуряни, сини Драгош-Води буковинц , сини Стефана Великого св.

Напиш ть на своїх банерах: «Іноземц вторглися до нас» , «В дчужена преса отруює нас» , «Пол тична система вбиває нас» .

Сурми на сполох. Вибухайте їх щосили.

У цей момент, коли ворог вторгається до нас, а пол тики зраджують нас, румуни трепетно ревуть, як колись на г рських стежках п д час бур .

БАТЬКІВЩИНА! БАТЬКІВЩИНА! БАТЬКІВЩИНА!

Корнел у Зеля-Кодряну

голова лег ону

ЗАКУШКА НА ЖИТТЯ МІНІСТРА АНГЕЛЕСКУ

Увечер того дня, коли був опубл кований м й ман фест, я був у студентському центр та сп лкувався з к лькома студентами. З'явився молодий Беза. В н раптово з рвав св й знак розр знення з орган зац ї «Влад Цепеш*» , до якої належав, викинув сказав: «В дтепер я б льше не буду мати н чого сп льного з «Владом Цепешем» , цей жест з вашого боку не вразив Перш й л з «Влад Цепеш» , тому що здавалося, що йому бракує серйозност , особливо молодим людям ц єї л ги, в снуванн яких я сумн вався з самого початку. В дставка такої групи молодих людей залишила мене абсолютно холодним.

Через к лька хвилин цей молодий чолов к знову приєднався до нашої розмови, сказавши, що хот в би стати лег онером, якщо я не заперечую. Моя розпливчаста в дпов дь уникла прямої в дмови. Догма лег онера накладає застереження на будь-якого нового, хто хоче приєднатися до Лег ону, це особливо стосується цього випадку. К лька тижн в тому я бачив Безу в маленькому ресторан , де в н запитав мене, чи не доц льно зн мати Стере*. Кр м того, я не сприйняв його серйозно.

Вийшовши, в н попросив мене переночувати у нього. Я в дмовився. Натом сть я ночував у студент в-медик в. Наступного дня, близько полудня, я почув в д вуличних торговц в газетами: "Замах на м н стра Ангелеску!" ВООЗ? Беза. Як? В н зробив к лька постр л в, влучивши в жертву поверхнево.

чому Я не знав. Запитавши, я д знався, що м ж македонцями та Ангелеску виник конфл кт щодо Закону про Нову Добруджу, а Ангелеску н коли не зустр чався. ** що заз хало на нтереси Румун ї в ц й пров нц ї. я Через два дн мене викликав суддя, який готував справу.
На Без знайшли ман фести «зал зної гвард ї» . Я заявив, що н чого не знав про цей замах не мав до нього в дношення, а також не знаю його мотив в. Мене в дпустили. Коли я йшов, я думав, як легко може сп ткати людину нещастя.

Якби я прийняв запрошення Бези переночувати в його будинку, я б став моральним автором його твор ння. Будь-як аргументи, висунут на м й захист, були б в дхилен . Особливо з огляду на те, що ця спроба зб глася з в дмовою нашого походу в Бессараб ю.

На м й превеликий подив, наступного дня я прочитав у Dimineata («Ранок») заголовок на п встор нки: «Корнел у Кодряну в дзначає вчинок Бези» . Я був приголомшений.

Тому я п шов до судд , який допитував мене напередодн . «Ваша честь, я дуже здивований, що така некоректна нформац я могла виникнути у вашому оф с з таємного допиту. Я не пов домляв про вчинок Бези.

Це не в д мене залежить!»

«Я такої нформац ї не оприлюднював. Це вигадка преси» .

Тож я сказав соб : «Чи повинен я дозволити соб ображати себе єврейська преса? Нав ть якби я знав Безу такий короткий час, нав ть незважаючи на те, що я не мав з ним зв'язку, н хто не м г би змусити мене бути

* Ґр горе Ф л пп назвав свою парт ю Влад, щоб показати, що в н насл дуватиме практику Влада Цепеша, волоського правителя 16-го стол ття, який садив на палю злод їв нечесних п дданих. (Тр.)

Machine Translated by Google

мерзотник, який кидається на нього в такому випадку, щоб засудити його. Я не хочу цього робити.
Нехай н хто не робить цього, кр м мене, тому що я не знаю, що в дбувається, через моє минуле,
коли я носив однаков черевики, це заважає мен засуджувати нших. Напишу нше
пов домлення.

Того ж дня я надрукував ман фест розповсюдив його по вс й столиц :

ДРУГЕ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Оск льки преса знову насм лилася затьмарити правду, стверджуючи, що я «розтягнув» жест Бези, я
наполягаю на тому, щоб дати таке роз'яснення: «Якщо у м н стра
Ангелеску можуть бути причини захищати себе, я вважаю, що у молодого Бези є принаймн ст льки ж
причин , ст льки ж в судах перед сов стю земляк в.

Я заявляю, що я не буду захищати перше, в дзначаючи друге, але я захищатиму молодого Безу та його
справу вс м своїм серцем вс ма моїми силами.
Щодо вас, панове з вулиц Сар ндар, напиш ть у списку майбутн х поселень це друге попередження. "

Корнел у Зеля-Кодряну

Внасл док цих двох попереджень мої стосунки з паном Вайдою були роз рван . Пан Вайда сердився на
мене, але я не м г накше, як вел ла моя сов сть. Знову викликаний тим же суддею мене заарештували.
Отже, я знову був на «Мар ї Прета» , що прямував до в'язниц Вакарест . У тому ж фургон було ще семеро
молодих людей, яким я представився: Папаначе, Каран ка, П ху, Мамал , Антон Чумет , Ф ката та
Гетея.
Вони дали заяву про те, що я був разом з Безою, я знову пройшов п д т сам ворота, що й с м рок в
тому з моїми колишн ми товаришами, за зб гом обставин мене пом стили в ту саму камеру, де я тод
займав. Наступного дня я зайшов до церкви, щоб побачити кону. Сан-М гель, з якого ми почали, але
д ти с м рок в тому.

Там у в'язниц я добре знав тих арумун в*, що прийшли з П ндських г р.
Вони демонстрували високу культуру, м цне моральне здоров'я, були добрими патр отами, сформованими
як борц та герої та готов до самопожертви. Там я ближче познайомився з великою трагед єю македо-
румун в, ц єї румунської г лки, яка тисячами
*
Аромуни або македо-румуни Македон ї (Грец я) є
Корол вськомовне населення. (Тр.)

рок в, самотн й усам тнений у своїх горах, в н боронив – з зброєю в руках – свою мову,
нац ональн сть свободу.
Саме тод я зустр в Стер ю Чумет *, яку Бог вибрав за її добру душу, чисту, як роса, щоб через її
траг чну муку та смерть стати найб льшою мученицею лег онного руху лег онної Румун ї.

Там назавжди поєдналися наш думки серця. В дтепер ми будемо боротися разом за весь наш народ в д
Пинда до Дн стра.
Жодн скарги, петиц ї чи втручання перед адм н страц єю, яка була глуха до вс х румунських
проблем тут за кордоном, не вир шать румунськ проблеми будь-де без сильної ромської нац ї, яка
контролює св й власний д м. Тод цих румун в, розпорошених поза нашими кордонами, повернуть
до Румун ї. Бо кров кожного потр бна тут, де румунам смерть загрожує. І добре в дзначити, що в ц й
боротьб уряди, як в дкрили двер країни для тисяч євреїв, водночас не дозволили румунам з

Machine Translated by Google

назовн , щоб ув йти.

Ус окультн сили д яли, добиваючись справедливост , щоб забезпечити моє засудження. М й недавн й арешт

ув'язнення у Вакарест викликало велику рад сть у єврейських лавах. Кожен неслухняний маленький
єврей нападав ображав мене в кожн й газет . Щоб догодити євреям, нав ть румунськ газети
пол тичних парт й напали на мене.

Дата мого поста в суд призначена. Я почав необх дн приготування.
Я чекав Нелу Йонеску, який мав
*
Заарештований у н ч на 30 грудня 1930 року Стерик Чьюмет , хоча в н був невинним
вбивства прем'єр-м н стра I. Г. Дука, був убитий трьома пол цейськими ком сарами, а пот м
кинутий у крижан води Дамбов та за наказом в дпов дальних ос б, чиновник в м н стерства.
внутр шн х справ. [@i, як випливає, таємно похований, згодом
п дп льно викопаний перепохований за злов сних обставин "неназваними" представниками
громадського порядку. Цей неблагородний злочин залишився безкарним п сля б (@ i'ore tli (@ (, App ottrt
(@als) у Бухарест скандальний судовий процес, де чинився прихований явний тиск л беральнього уряду
та пол цейського апарату, нав ть у зал суду , про присяжних (серед яких був д-р Георг у, ректор
Бухарестського ун верситету, старшина жур), вдову Клумет та адвокат в. (Тр.) захищав мене у вс х

судов процеси з 1920 року, щоб прибути з Ясс. До мого захисту також приєднався пан Михайло Мора,
за наполяганням студент в.
М й суд, як завжди, був єврейським нападом, який намагався забезпечити моє засудження, незважаючи
на те, наск льки малим, - вимагали євреї Adevarul ("Правда") - щоб вони могли сказати, що рух, який я
очолюю, є анарх чним, оск льки в н використовує незаконн засоби д ї. Коридори М н стерства
юстиц ї були заповнен євреями, як б гали туди-сюди з ус єю проханням.

Проте румунське правосуддя, непохитне й безстрашне,
виправдало мене. Але прокурор подав апеляц ю; тому мене
продовжували тримати у в'язниц .
Цього разу тиск втручання єврейської влади посилилися.
Знову мене доставили до апеляц йного суду. Щоб догодити євреям, прокурор Прапоргесеу посадив
мене в одну коробку з казнокрадами, конокрадами та кишеньковими злод ями.
Протягом трьох годин, поки тривали їхн справи, я був об'єктом рон чних зухвалих погляд в
десятк в євреїв. Мою справу розглядали останньою, , як ран ше, його захищали пан Михайло Мора та
Нелу Лонеску. Вироком апеляц йної скарги був новий виправдувальний вирок. П сля майже п втора
м сяц в ув'язнення мене випустили. Я п шов додому.

П сля всього цього, разом з Нелу Ілонеску, Гарнеата, Мота та Ібра ляну, я вирушив у наш й вантаж вц
до С гетул Мармац єя, щоб д знатися про долю двох священик в, як опинилися в пастц жахливих
страждань. До них н хто не приходив, нав ть їсти приносити. Дружина отця Дум треску була
хвора; мав двох маленьких д тей. Його хата була хатою без хл ба, без грошей, без л к в; вони жили на
благод йн сть. Доля християнських священик в, як присягнули боронити хрест, церкву св й народ!
Так само погано склалася доля ще десяти ув'язнених селянських ватажк в.

Зовн євреї рад ли. Грош збирали вдома за кордоном; уряд дав грош «нещасним євреям»
Борш , щоб вони могли побудувати соб нов двоповерхов кам'яниц , а б дн румунськ селяни їли
хл б з тирси, зм шаної з в всом.

Я, який тод бачив цього румунського Маракснуреса, який стогнав звивався в агон ї смерт , не
можу не закликати кожного пол тика, кожного викладача, кожного священика, кожного студента
ун верситету та старшокласника, кожного пропов дника гуман таризму - ус х, хто приходить сюди,
щоб осудити наше пол тичне життя – «Ід ть ус та див ться на Марамурош.
Назв ть будь-кого в

Machine Translated by Google

св т як суддя, щоб сказати нам, чи допустимо, щоб у Румун ї щось под бне до того, що в дбувається в Марамуреш , могло статися з румунами» .

По зак нченн чотирьох м сяц в священик в перевели до в'язниц Сату-Маре, де в дбувся суд, у якому взяли участь близько 50 селян чолов к в з д тьми на руках, а також 20 євреїв.

Професор Катуняну, Іон Мота, м сцевий прокурор я сформували захист обвинувачених румун в. 20 євреїв були представлен чотирма єврейськими адвокатами.
П сля восьми дн в розгляду вс були виправдан , оск льки вс висунут проти них звинувачення були доведен неправдивими.

Machine-Translated by Google

РОЗПУСК ЛЕГІОНУ АРХАНГЕЛА МИХАЙЛА І ЗАЛІЗНА ГВАРДІЯ 11 СІЧНЯ 1931 РОКУ

Тим часом пана Вайду п д тиском єврейських напад в було зв льнено з МВС, а на його м сце прийшов пан М халаче, який, як показало його зап зн ле ставлення, дав зрозум ти, що не проти застосувати проти нас «сильну руку» . .
Цей момент настав.

Молодий Дум треску-Запада, якого заарештували в С гет , розлючений брехнею, нападками, образами єврейської преси, не питаючи н кому не кажучи н слова, схопив випадково знайдений револьвер, поїхав до Бухареста, ув йшов до оф су. Сокора зробив постр л.

Але револьвер був несправний; не можна було вистр лити вдруге. Це сталося п д час Р здва. Я р к не був вдома й м сяця.
Я хот в провести кан кули з с м'єю. Я був у Фокшан , збираючись їхати додому, коли прочитав у газетах, що сталося в Бухарест .
Одразу мене викликали до судд Пападопола.
Доведено, що я не мав стосунку до розстр лу. Я м г би п ти своєю дорогою. Я повернувся до Фокшань, де за наказом пана М халаче без будь-якої причини мене оточила пол ц я в будинку Хр стаче Соломона тримала без зв'язку в с м дн в, пане.
Указом Ради м н стр в М халаке розпустив Зал зну гвард ю та Лег он.
Обшуки проводилися по всьому нашому штабу; ус наш записи були вилучен ; вс наш оф си опечатан . Вдома в Яссах, як в Хус , у мене нав ть подушки та матраци пограбували. Вже вп'яте пограбували мою хату, забрали все, що стосувалося руху, нав ть найменш записки, як я мав. Сумки з документами, листами, паперами конф скували в наших дом вках вивезли до Бухареста. Але що вони можуть знайти в наших будинках, що може бути незаконним або компрометуючим?

Ми працювали серед б лого дня все, що мали сказати, говорили вголос. Ми твердо спов дуємо нашу в ру перед ус м св том.

9 с чня я був доставлений агентами Фокшан до Бухареста, там п сля 12-годинного допиту мене заарештували в дправили назад у Вакарести. На другий день були привезен наступн лег онери з пов т в, в яких ми д яли найб льше: Лефтер з Кагулу; Banea, з Ясс; Стелеску з Галаца; Амос Поп з Турди; Тоту Данила.

Це був ще один важкий удар по мак вц в д румунської орган зац ї, яка не робила н чого протизаконного, а лише намагалася п дняти брову проти єврейської г дри. Нова спроба з боку цього народу «повстати через свою молод сть, своє рабство» впала п д ударами румунського м н стра внутр шн х справ, п д одностайн оплески євреїв у країн та за кордоном.

Також цього разу лють, щоб знищити нас, була безжально розв'язана.
Не шкодували жодних засоб в, щоб знищити нас; без ганьби. І ми н в чому не були винн .
Єврейськ газети, в яких нас жорстоко нападали, висм ювали нас правду, д йшли до нас у в'язниц , ми не могли н чого вд яти, н як не могли в дпов сти.
Схрестивши руки, у чотирьох ст нах в'язниц ми спостер гали, як на нас кидаються образи та вс ляк звинувачення. досить навести один приклад, який показує ступ нь ганебност єврейської преси того

часу через численн спроби, зроблен з нам ром повернути громадську думку проти нас, щоб змусити нас засудити.

Звертаю увагу читача, що я н коли не планував, не писав не п дписував такого наказу. на п дстав ** Це є

таких фальшивих документ в, зокрема листа, який Корнел у З. Кодряну н бито написав Адольфу Г тлеру, про те, що в йськов судд , д ючи як службов нструменти зац кавлених ос б, п зн ше засудили голову Зал зної гвард ї до десяти рок в примусових роб т за «злочин державної зради та п дбурювання до соц альної революц ї» .

Цей лист, «виявлений» Siguranta, в якому Кодряну просив Адольфа Г тлера про допомогу в п дтримц «соц альної революц ї» , був категорично визнаний неправдивим Корнел у З. Кодряну як у попередньому р шенн , так в суд . Йому не т льки було в дмовлено у висновку необх дної почеркознавчої експертизи та св дк в захисту, але й п д приводом того, що публ чне обговорення справи завдасть шкоди «вищим державним нтересам» , процес з цього приводу проходив у закритому режим . двер для виходу з Кодряну, ганебно звинуваченого, можлив сть .... ???????

Machine-Translated by Google

Правда полягає в тому, що ця п дла нсцен зац я, яка мала виправдати вирок у вигляд десяти рок в каторжних роб т ув'язнення

невинний Кодряну був на п дготовч й фаз свого вбивства, заздалег дь спланованого Її Величностею К н Керол 11 з Румун ї, страченого за наказом уряду Її Величност rdglit з 29 по 30 листопада 1938 року. (Tr.)

Жодне слово в ньому не належить мен . Його повн стю придумали євреї.

Я повн стю в дтворюю огидну брехню, надруковану в Dimineata («Ранок»), яку п зн ше скоп ювали та прокоментували нш газети: НАВЧАННЯ

ДОКУМЕНТ Стосовно ц лей засоб в, як використовує орган зац я «Архангел Михаїл» , ми можемо опубл кувати сенсац йний документ, виданий Лег оном в Яссах.

Справа стосується циркуляру, над сланого до Кампул-Лунга та Лудосул Маре лег оном «Архангел» . Михайла в столиц Молдови:

Штаб лег ону «Архангел Михаїл» Ясси (Рапа Galbena) The

Християнський

культурний

д м Коп я 245/930 ad circulandum Над шл ть свою в дпов дь Corneliu Zelea

Codreanu 20 Florilor St., Iasi - in code -

Для другого батальйону,

трет й батальйон Campul-Lung, Ludosul de Mures.

Ми маємо честь звернути вашу увагу на наступне: оск льки цив льна та в йськова влада зменшили свою пильн сть, оск льки ми втрутилися в деяк високопоставлен посадовц - обидва в М н стерств внутр шн х справ як у... (тут згадується ще одна високопоставлена особа, NR) - ми повинн скористатися

ц єю можлив стю, щоб подвоїти наш пропагандистськ та адвокац йн зусилля, оск льки ця сприятлива ситуац я одного дня може зм нитися. Отже, без подальших вагань марнування часу, ви повинн зробити наступне:

1. Скласти списки вс х лег онер в, як прийняли об тницю, по ротах взводах. Ц списки повинн служити захистом перед нац ональною та св товою громадськ стю, передан до Лег ону до 1 листопада цього року для додавання рег онами.

2. Другий батальйон викличе в Кампул-Лунг важливих л дер в: Роботу, Попеску, Сербана, Деспу та в ц лковит й таємниц ком сара Нуберта де Ватра-Домеї та начальника жандармського поста Пояна Стамп ї Падурару Георге. Ви повинн пов домити їм, що Лег он прийняв р шення зм нити план д й.

В днин ми будемо працювати консп ративно в ц лковит й таємниц ; ви не повинн б льше проводити публ чних збор в не займатися пропагандою, ви повинн зв'язатися з ус ма лег онерами, як є л дерами гн зда, доручаючи їм п дтримувати поточний стан повстання серед селян.

Вир шальний удар буде завдано восени цього року, коли в дбудеться зм на уряду Миронеська.
3. Трет й батальйон викличе професора Матея, Могу В ктора, Могу Танасе та начальника взводу Гр нден - а з Уреї ви повинн викликати лише молдавського купця. Таємно, ви повинн покликати нструктора gend'arme Sgt. Constantin dos Ludos розм щує їх... (як у другому батальйон).

4. Ви повинн брати молодих лег онер в дв ч на тиждень на вправу - на с льське пасовище чи де нде - готуючи їх пояснюючи нашу благородну мету, заохочуючи їх.

5. Начальник штабу третього батальйону мусить якнайшвидше завершити м с ю, яку йому було доручено усно та таємним наказом No 7/1930; якщо к льк сть над сланого динам ту недостатня, в н повинен вимагати б льше в д в дпов дної особи.

Machine Translated by Google

6. Ви також повинн пов домити вищезазначене листом доктору Йосипу Г здару з С г шоари, а також над слати йому докладний зв т про д яльн сть у Лудос . У С г шоар буде створено четвертий батальйон п д командуванням доктора Г здару. Цей наказ необх дно спалити негайно п сля прочитання. Будьте обережн , арм я єврейських шпигун в на нашому сл д ; не розмовляй н з ким не зустр чайся з кимось, хто не показує м й п дпис.

мужн сть; Хай живе Лег он з Богом вперед!

Ясси, 7 жовтня 1930 року

Командир лег ону

(SS) Корнел у Зелеа-Кодрегню
Начальник Генерального штабу

Секретар (сс) Гарнеата

«З цього циркуляру очевидно, що лег он «Архангел Михаїл» готував злочинн д ї, п дтримуван певною к льк стю державних службовц в.
Незважаючи на зап знення, влада має обов'язок точно дентиф кувати вс х державних службовц в, як поставили себе на службу ц й злочинн й д ї Лег ону «Архангела Михаїла» , застосувати найсувор ш покарання» .

ГАРАНТІЯ АРЕШТУ

Я зрозум в, що ситуац я складна; наша орган зац я розпущена, штаб-квартира закрита на замок, повсюди обшуки. Громадськ сть, повн стю приголомшена протестами євреїв приголомшена звинуваченнями, як посипалися на нас, була схильна вважати вс ц ненависн змови справжн ми. Кр м того, у в'язниц ми жили в злиднях, у холод , у вогкост , у в дсутност пов тря та св тла, у в дсутност ковдр. Т льки завдяки наполегливим втручанням з нашого боку нам дали трохи соломи, щоб наповнити матраци, к лька циновок, щоб прикрити вогк сть ст н.

1931 р к ми розпочали у в'язниц п д дощем єврейської брехн , образ удар в.
І цього разу я пов в своїх нових тюремних товариш в, як розд лили з мною цей суд, побачити кону та вс т м сця, як були для мене сповнен спогад в.

Безумовно, для них ситуац я теж була складною. Але вони повинн були в дпов дати лише за себе, ця в дпов дальн сть була набагато меншою. Ворогом, якого треба було роз рвати знищити, був я. Я в дчув, що над нашими головами знову утворюються темн хмари, що ворожий св т знову опускається на нас з ще б льшою р шуч стю, щоб нас знищити.

Єдиною опорою серед ус х цих пекельних мах нац й г гантських атак був Бог. Ми почали постити щоп'ятниц , повний п ст; щоп вноч читати акаф ст Богородиц . Зовн столичн лег онери на чол з Андр єм Йонеску, Іоном Бельгеа, Йордаче, Дору Бел масе, В ктором К руеску, Кот гою, Хор а С мою, Н колає Петрасеу, Янку Каран ка, В рг л єм Радулеску, Санду Валер у робили все можливе, щоб просв тити громадську думку, яка була обманутий пресою Sarindar St.

У той же час в ддана безстрашна Фан ка Анастасеску - завжди присутня з мною в ус х випробуваннях, через як мен довелося пройти - прагнула покращити нашу матер альну долю у в'язниц .

Ось звинувачення, спрямоване проти мене в ОРДЕРІ НА АРЕСТ №. 194

«... Враховуючи, що крим нальне провадження, порушене проти Корнел у Зелеа Кодряну, прокурора Ясси, 31 р к, попереджає про те, що в н вчинив спробу вчинити д ї, спрямован проти форми правл ння, встановленої Конституц єю, судить про п дбурювання до могла призвести до загрози громадськ й безпец , орган зувавши товариство «Лег он Архангела Михаїла» «Вартовий

Machine Translated by Google

Ферро» з метою встановлення диктаторського режиму, який мав бути запроваджений у бажаний для нього момент, насильницькими засобами, до чого його прихильники були п дготовлен та п дбурюван через кваз в йськов навчання, накази, директиви та промови, а також як через публ кац ї, плакати, значки, виступи п д час орган зованих чи публ чних збор в; «Враховуючи, що це д яння передбачено ст. 11, абзац 2 Закону про припинення

деяких нових злочин в проти громадського порядку, що караються позбавленням вол в д шести м сяц в до п'яти рок в штрафом в д 10 000 до 100 000 леїв з втратою громадянських прав; Тод як з проведеного сл дства серйозн звинувачення серйозн ознаки провини

результат проти Корнел у Зелеа Кодряну; щоб запоб гти згаданим особам сп лкуватися з нформаторами та св дками, яких допитуватимуть; а також в нтересах громадської безпеки; для п дготовки ц єї справи важливо, щоб обвинувачений до подальшого розпорядження перебував п д вартою; «Заслухавши висновки прокурора Ал. Прокопа Дум треску та в дпов дно до положень статт 93 крим нального процесу; З цих причин: Ми наказуємо вс м представникам громадської сили, як зг дно з

закону, заарештувати та в дправити у в'язницю Вакарести, сказав Корнел у Зеля Кодряну ...

Дано в нашому оф с сьогодн , 30 с чня 1931 р. «Сл дчий суддя
Стефан М беску» . (Досьє № 10-193 1)

РІШЕННЯ

П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛЮТОГО 1931 РОКУ

Цей дощ донос в тривав безперервно протягом 57 дн в, щодня поширювався в м льйонах газет по м стечках м стах. У нас не було можливост в дпов сти. Жодного пром нчика над ї зв дкись, н хто не мав можливост виступити на наш захист засудити єврейську змову з метою добитися нашого засудження та поховання та нашого руху. Ми бачили, як влада, прокуратура, Сигуранта цей пан дзвонили М халаке, м н стру внутр шн х справ, який – хоча вс знали з розсл дувань, як вони проводили, що ми н в чому не винн ; що не виявлено боєприпас в, зброї, поклад в динам ту тощо. - все ще наполягав на своїй ганебн й позиц ї, залишаючи здобиччю для євреїв, щоб глузувати та висм ювати деяких ув'язнених чолов к в, як не могли захистити себе. Оск льки державна безпека була зад яна, то вони повинн були виконати св й елементарний обов’язок заспокоїти громадську думку, видавши заяву про заперечення виявлення схованок боєприпас в, країна була на меж громадянської в йни тощо.

Саме за таких несприятливих обставин суд призначили на п’ятницю, 27 лютого. Деяк з захисник в вважали за доц льне подати клопотання про в дкладення судового розгляду з огляду на напружену обстановку; що тим часом ми викличемо оф цер в в дд лу охорони св дк в, щоб змусити їх говорити правду п д присягою.

Ми в дхилили цю пропозиц ю; ми п шли б на суд без св дк в.
Головував радник Буйкл у, якому допомагали судд Г. Соломонескт та І. Кост н; промоутером був Прокоп Дум треску. Нас захищав професор Нол ка Антонеску; адвокати М хаїл Мора, Нелу Йонеску, Васил у-Клуж, Мота, Карнеата, Корнел у Георгеску, Ібра леану. І громадськ сть, судд оч кували побачити деяк докази проти нас: бомби, склади боєприпас в, динам т, рушниц .

Але н чого, абсолютно н чого не було представлено як доказ. Через п вгодини п сля завершення наших св дчень весь ганебний фарс розвалився. Нарешт ми змогли говорити, сповнен обуренням, яке протягом двох м сяц в наростало в нас, година за годиною. Весь цей пот к брехн роз рвався перед обличчям правди. Розпалися вс ланцюги, якими вони нас скували: наш

Machine Translated by Google

юристи блискуче нас захистили. Хоча суд продовжувався на другий день, винесення вироку затягнулося на к лька дн в.

У призначений час для винесення вироку нас знову в двезли до суду.
Нам зачитали одностайний виправдувальний вирок (Крим нальний вирок No 800).

Ось умови цього виправдувального вироку з детал зац єю д й, на п дстав яких «Лег он Архангела Михаїла» , тепер розпущений, постав перед законом:

«Оск льки обер-прокурорське розсл дування приводить до того, що в досьє приб чники лег ону вербувалися лише з певних ос б: селян, студент в старшокласної молод ; що, наприклад, у досьє йдеться про гн зда лег онер в чи «б лих гриф в» ; говорить про стад ю випробування, об тницю або присягу, п'ять основних закон в, одним з яких є закон таємниц ; що Лег он має в йськову форму, штани, шарфи, програми ф зичного виховання та в йськов вправи, сигнальн вправи та азбуку Морзе тощо, ще не

Встановлено, що призовники та в йськовозобов'язан вчиняють будь-як д ї, спрямован проти чинної форми правл ння, встановленої Конституц єю, або д ї, як можуть призвести до будь-якої небезпеки для безпеки держави. Що сам факт входження до такої орган зац ї не можна тлумачити як правопорушення, нав ть якщо в чиємусь уявленн це може вважатися такою небезпекою.
Бо до тих п р, поки орган зац я не була окультною, адм н стративна влада могла втрутитися, щоб зупинити або розпустити її. Що нав ть за припущення, що було встановлено, що орган зац я скоп ювала фашистську систему як мак яж, нав ть тод її члени не можуть бути притягнут до в дпов дальност за покарання, передбачене текстом закону, на п дстав якого обвинувачений були притягнут до суду; оск льки, незалежно в д форми, орган зац я на статичн й стад ї не становить небезпеки для безпеки держави; щонайб льше може бути предметом попереджувальних заход в з боку адм н стративних орган в, але не будь-яких репресивних заход в, що виникають лише тод , коли така орган зац я починає певну д ю (за винятком випадк в, наприклад, коли закон спец ально забороняє її форму орган зац я).

Також не можна сказати, що просто через села пройшло к лька лег онер в. щоб шукати прихильник в, радити людям самоорган зуватися, дов ряти руху лег ону тощо, можуть бути представлен докази того, що вони мали нам р поставити п д загрозу безпеку держави - пропаганда є засобом формування та поповнення кадри такої пол тичної орган зац ї; або що поява так званих старшокласницьких гн зд — утворень поза межами самої орган зац ї — означала будь-яку загрозу безпец Держави, якщо врахувати, що програма орган зац ї визнавала пробудження нац ональної св домост поряд з запов дями ф зичної та моральне виховання в дпов дно до шк льної програми за умови в дсутност зайвого хвилювання.

Враховуючи, що п дсудний не може бути притягнений до в дпов дальност за те, що намагався зм нити поточну форму правл ння своїми д ями - оск льки, з досьє, факт, який не заперечував нав ть представник прокуратури, - очевидно, що обидва п дсудних Корнел у З. . Кодряну та нш , як вс члени орган зац ї, пропов дували необх дн сть сильного уряду, щоб зам нити паразитичн пол тичн парт ї, визнавали доброзичливу владу, про яку говорили з ус єю повагою чиї сп вроб тники - засв дчує їхн ман фести - ними вони хот ли стати.

«Б льше того, говорячи про сп впрацю з главою держави, не можна говорити про повалення форми правл ння, яку суверен не санкц онував...

«Оск льки, з огляду на ц м ркування, п дривна д я (яка справд не була доведена з будь-якої точки зору як п дривна), у як й звинувачуються п дсудн

Machine Translated by Google

не п дпадає п д положення ст. 11 ....

«Беручи до уваги, що пох д, який орган зац я планувала зд йснити до Бессараб ї, не в дбувся; що в н не в дбувся б, якби влада не дала згоди – згоди, яку обвинувачений фактично отримав, але згодом скасував; обставини, це зайве в дмовитися в д тверджень обвинувачених, що вони мали на мет , по-перше, випробувати оп р лег онер в,
а, по-друге, пробудити нац ональну св дом сть населення, куди проникли чужоземн елементи...

«Оск льки також стверджувалося, що вс д ї обвинуваченого сл д розглядати в св тл його минулого...

«У той час, поки факт, за який обвинувачений був притягнутий до суду, не може бути встановлений, не можна говорити про д ї Корнел у Зелеа Кодряну, Дан ли тощо, щоб визначити ступ нь вини, оск льки попередн зац кавлен у встановленн ступеня покарання, а не примушування до засудження...

«За таких обставин обвинувачен невинуват у висунутих їм обвинуваченнях , в дпов дно, мають бути виправдан » .

Ми щаслив повернулися до в’язниц , щоб спакувати вал зи та чекати наказу про зв льнення.
Ми оч куємо; 8 год вечора прибув, 91 10, 11, годин; ми п дстрибували в д кожного кроку, який чули надвор у двор . Нарешт ми п шли спати з все ще запакованими сумками.

Наступного дня знову чекали. Лише на трет й день ми д зналися, що прокурор подав апеляц ю, тому ми сид тимемо в СІЗО до розгляду апеляц ї.

Знову дн почали пов льно тягнутися.

Нова дата була призначена на п'ятницю, 27 березня 1931 року, в Апеляц йному суд . Дн минали все пов льн ше. Нарешт вони в двезли нас на м кроавтобус до буд вл суду, секц ї 11 Апеляц йного суду п д головуванням пана Ернеста Сеура Аслана. Т сам захисники виконали св й обов’язок усп шно протистояти тезам прокурора Г ки Лонеску, який зм шав звинувачення з спалахами ненавист та образами. Винесення вироку в дклали на к лька дн в. Повернення до Вакарести, де ми чекаємо. Згадали, нам пов домили про новий виправдувальний вирок, одноголосно. П сля 87 дн в ув’язнення нас нарешт зв льнили, бо визнали невинними. Хто, я гадав, покарає наших недоброзичливц в?

Хто, запитав я себе, помститься за всю несправедлив сть, удари страждання, яких ми зазнали?

Але прокурор перен с справу ще вище, до Верховного Суду.
П зн ше, коли справу було прийнято до розгляду, цей суд також одноголосно залишив без зм н виправдувальн вироки суд в нижчих нстанц й. Ось ми були з двома р шеннями: перше, пан М халаче, яким «Лег он Архангела Михаїла» та «Зал зна гвард я» були розпущен як п дривн орган зац ї, небезпечн для снування румунської держави; нший – ус єї правової системи Румун ї, Суду, Апеляц йного суду та Верховного апеляц йного суду, яка одноголосно визнала цих молодих людей невинними що Лег он гвард я не становили загрози громадському порядку чи державн й безпец . Незважаючи на все це, наш штаб залишався замкненим.

Єврейство, яке знову зазнало поразки, ховалося, готуючи в т н ншу брехню, нш напади, нш нечестя. О Боже! О Боже! Як же цей народ не бачить, що ми, його д ти, жертви ворожих удар в, як один за одним обрушуються на нас?

О Боже! О Боже! Коли вона прокинеться зрозум є великий шторм кабалу, спрямовану проти неї з такою ненавистю, яка прагне приголомшити та вбити її?

Machine-Translated by Google

ЛЕГІОНЕРСЬКИЙ РУХ НА ПЕРШИХ ВИБОРАХ

ЧЕРВЕНЬ 1931 РОКУ

Нац онально-селянська адм н страц я впала в кв тн . До влади прийшов уряд Лорги-Аргетояну.

Оск льки Лег он було розпущено, я зареєстрував св й рух у Центральн й виборч й ком с ї п д назвою «Група Корнел у З. Кодряну» , обравши зал зну с тку як виборчий символ:

Але нове позначення, як оч кувалося, не прижилося. Народ, преса, ворог, влада продовжували називати його «Зал зною гвард єю» . Нам довелося брати участь у виборах, щоб нас не звинувачували в тому, що ми не схож на нших людей, чи не користуємося легальними шляхами.
1 червня був день вибор в. З великими матер альними зусиллями, з кредитами ми змогли зареєструвати списки пов тових кандидат в.

Кампан я почалася. З нашого боку найприємн ша найдел катн ша акц я.
У двох пов тах, де були оголошен кандидатури в йськового м н стра та прем'єр-м н стра країни, ми не складали жодних списк в; таким чином, з небагатьох графств, як ми могли розраховувати на реал зац ю, нам довелося в дмовитися в д двох, Фокшань Радауць.

Кр м того, уряд, м сцева влада та їхн бойовики продовжували нападати на нас.
Наша пропаганда припинилася; зрештою нав ть частину наших голос в вкрали з урни. Незважаючи на це, ми отримали п сля важкої боротьби 34 000 голос в. Кагул пос в перше м сце з майже 5000 голосами; пот м Турда з 4000; Ковурлуй з його трьома д лянками, Берешт , Ганешти, Оанча, з майже 4000; Ісмаїл з 6000; т. д. В д 15 грудня 1929 р., коли я п шов на перший м тинг у Берест , аж дос , червня 1931 р., перебуваю в безперервному бою й ув'язненн ; Я не думаю, що я пров в удома два м сяц , якщо додати коротк зупинки там.

НЯМЦЬКА КАМПАНІЯ, 31 СЕРПНЯ 1931 РОКУ

Через двадцять дн в п сля вибор в я д знався, що в графств Нямц оголошено вакантним м сце в парламент .
Вивчивши обстановку, я вир шив вступити в б й. На попередн х виборах у цьому округ ми мали лише 1200 голос в. Цього разу л берали, нац ональн селяни, що виступали сп льно з аверескaнцями та георг стами, * реєстрували кандидат в на цю ваканс ю.

Преса мала нам р надати особливого значення цим виборам, оск льки боротьба об цяла бути запеклою, а її результат вказував на успадкування влади.
Була концентрац я сил, нав ть наважувалися на прогнози. Одн в ддали перемогу л бералам, нш — нац онал-селянам. У розпал бою деяк робили ставки.

Природно, про нас н хто не говорив. Н хто не мр яв робити ставку на нашу перемогу.
25 липня я подав заяву про моб л зац ю. Але ми були виснажен . Нам нав ть не вистачило грошей, щоб заплатити реєстрац йн збори за наш список. Про це та витрати на друк передвиборчих лист вок взяла на себе родина Лесану.

30 липня 1 перебував у П'ятра-Нямц в оч куванн прибуття наших бойовик в. Кожен приходив як м г, п шки, потягом, вагоном. Саме в цей час елементи, сформован в Братствах Хреста, серйозн ше вступили в б й, сформувавши команди п д командуванням ветеран в-лег онер в.

Я закр пив кожну команду за певним сектором. Загалом у нас було 100 бойовик в.
Вони рушили п шки, з безмежною в рою, хоч не знали н кого, н що вони їстимуть, н де будуть спати в дтод . Бог подбає про них; необх дн сть навчила б їх.

* «Георг сти» були членами парт ї, яку Джордж Брат ану, син Іона Брат ану, заснував п сля смерт свого батька, голови Л беральної парт ї, яку в н назвав «Нац онально-л беральна парт я» . (Тр.)

Machine Translated by Google

Команда Бростен складалася з Бан ки, професора Матея та Косми, до яких п зн ше приєдналися т з Кампул-Лунга; для Rapciuni це була команда Току; для Bicaz, Крангану; для Таргул-Нямц, В ктор С лаг , jorjoaia, Stelescu; для Baltatesti, Banea, Ventonic, lfrim, Mihail David; для Рознова, Popovici; до Бухус , Падурару з родиною Ромаскану, Христаче Соломон та нженер Бланару; для Кракаоан , Дору Бел масе та Ратою; Разбоен , Валер у Штефанеску, с м'і М хая Крачуна та Стел ана Теодореску. Кр м того, професор Іон З. Кодряну проводив зустр ч в р зних частинах округу.

Тут там були також лег онерськ гн зда, очолюван ллергелег у, Тарата, Платоном, Лог ном, Давидом, Нутою, М хаєм Б клеану, Унгуряну, Олару В. Амброз єм, Маковеєм тощо.

Ц бригади працювали поденними на фермах, щоб заробити соб на утримання.
Незабаром вони полюбилися селянам. Нац ональн селяни прибули в пов т на багатьох навантажених возах. Було семеро колишн х член в каб нету, як приїхали до округу, щоб проводити кампан ю в д його мен . Так само прийшли л берали у велик й к лькост . з ус х соц альних категор й найменше розум в священик. у країн , де хрести на шпилях церков впали
п д владу пол тик в, атеїст в ювел р в, у битв , де ми були єдиними, хто виступив в м'я хреста – наш груди оголилися перед язичницьким монстром – або священиками округу, за винятком трьох чи чотирьох, були проти США.

Протягом останнього тижня мен довелося орган зувати свої сили, щоб п дготуватися до ф нальної битви. Зараз у нас було ш сть сильних десять слабких сектор в. Обговорюючи це з кер вниками моїх команд, вони висловили думку, що оск льки у нас є ш сть сильних сектор в, ми могли б перем стити наш команди в десять слабких сектор в, щоб посилити їх.
Я думав, що це неправильна думка, яка може призвести до програшу битви. Я п шов прямо протилежним курсом, зосередивши б льше сил на наших силах залишивши ншим лише невелик блоки облоги.

Наш суперники зробили помилку, якої я уникнув; вони зосередили свої зусилля на точках, де ми були найсильн шими. Щоб ми боролися по своїх найсильн ших сторонах, а вони по наших найслабших.

Вони були знищен . Я отримав по 1000 голос в у кожному з шести сектор в, а у них було 200-300 максимум. При цьому свої найсильн ш сектори, залишен з неадекватною обороною, наш команди скоротили вдв ч .

У день голосування, починаючи дуже рано, у супровод Тоту на потужн й машин я охопив 15 з 16 виборчих д льниць. О 12-й годин ноч ми д зналися про результати вибор в у великому ентуз азм селянських мас команд лег онер в в невимовн й депрес ї пол тик в євреїв. Гвард я: 11 300 голос в; л берал в — 7 тис.; Нац ональн селяни з аверескaнцями, серед них 6000; нш , ще менше.

І ось у нашому першому бою, у в дкритому пол проти об'єднаних сил пол тик в, лег онери, хоч нечисленн та з незр внянно меншими засобами в своєму розпорядженн , зум ли здобути перемогу, пос явши пан ку серед ус х наших супротивник в.

Machine Translated by Google

ДЕМОКРАТІЯ ПРОТИ НАЦІЇ

СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЩОДО ДЕМОКРАТІЇ ПРОТИ НАЦІЇ

В ПАРЛАМЕНТІ

В результат цих вибор в я потрапив до парламенту; Я був один серед ворожого св ту. Мен бракувало досв ду цього парламентського життя таланту демократичного ораторства, сповненого порожньої фразеолог ї, але помпезних, блискучих, дзеркальних жест в великої дози зухвалост . Риси, як допомагають комусь досягти усп ху, п днестися, мен Бог не приписав — можливо, щоб утримати мене в д спокуси п днятися пол тичними сходами.

За весь час, поки я був у парламент , я н коли не порушував закон в пристойност та поваги до старших за мене, незалежно в д того, чи є вони моїми найб льшими ворогами. Я н кого не висм ював, не лаяв, не см явся не ображав, а це означало, що я не м г стати частиною цього життя. Я був зольований, не просто один проти одного, але повн стю зольований в д такого життя.

Одного вечора, досить п зно, коли обговорення наближалося до к нця лави були майже порожн , в н дозволив мен слово. Я намагався показати, що нашу країну захопили євреї; де вторгнення найб льше, людськ страждання найжахлив ш : у Маммуреш , що початок снування євреїв на наш й земл ,

Machine Translated by Google

передв щав загибель румун в; що, коли їх к льк сть зростатиме, ми помремо; що, зрештою, л дери румунської нац ї, люди стол ття демократ ї та пол тичн парт ї, зрадили св й народ у ц й боротьб , поставивши себе на службу великим нац ональним або м жнародним ф нансам.

Я показав, що в портфел Marmorosch Blank Bank, цього єврейського гн зда змови та корупц ї, є багато пол тик в, яким цей банк «позичив» грош ; п. Брандш, заступник державного секретаря 11 тис. лей; Banca Taraneasca Mr.
Дав л я, 4 677 000 лей; пан лунян 407 000 лей; Пан Маджеару 401 000 лей; пан Ф л песку 1 265 000 лей; пан Радукану 3 450 000 лей; Банк Радукану 10 000 000 лей; М стер.
Пангал (глава масонства шотландського обряду в Румун ї) 3 800 000 лей; Т тулеску 19 000 000 лей - ус вони л дери румунського громадського життя.
«Кр м цих, є й нш , багато, але я не зм г отримати їх список.
Мене хтось перебив, сказавши: «Це
грош в борг, вони повернуться» .
Я в дпов в: «Чи це буде повернено чи н , я не знаю. Але я вам скажу одне: коли хтось позичає грош з такого ф нансового джерела, в н зобов'язаний, коли приходить до влади, задовольнити його, або нав ть «якщо в н не при влад , п дтримувати його» , але в жодному раз не викривати його, коли його треба викривати. "

Тод я прочитав список, з якого я показав, усуваючи будь-яку можлив сть заперечення, як п сля в йни румунська держава була ошукана приблизно на 50 м льярд в леїв за демократ ї, найчесн шої та найдосконал шої форми правл ння «народу» людьми ! Кер вництво «демократ ї» , маючи основну дею пост йного контролю «над народом, у якого народ, великий контролер, був пограбований протягом 15 рок в правл ння на казкову суму в 50 м льярд в леїв.

Пот м я зробив к лька критичних зауважень щодо демократ ї.
Зрештою я висунув с м вимог: 1. Ми вимагаємо
запровадити смертну кару для шахраїв, як розпоряджаються державними коштами. На цьому м сц мене перебив пан Ісп р, професор факультету теолог ї: «Пане.
Кодряну, Ви вважаєте себе
християнином, поширювачем християнських деал в.
Я нагадую вам, що дея, яку ви щойно висунули, є нехристиянською» .
Я
в дпов в: «Професоре, коли справа доходить до вибору м ж смертю моєї країни та смертю злод я, я в ддаю перевагу смерт злод я вважаю себе кращим християнином, якщо не дозволю злод єв зруйнувати мою країну та знищити її . "
Вимагаємо розсл дування та конф скац ї багатств тих, хто знекровив нашу б дну країну.

3. Ми вимагаємо, щоб ус пол тики, винуват сть яких може бути доведена у звинуваченнях, створених проти нтерес в нашої країни, п дтримц приватних спекуляц й або будь-яких нших фанат в, були притягнут до в дпов дальност .

4. Ми вимагаємо, щоб у майбутньому пол тики були виключен з рад директор в р зних банк в ф нансових компан й.
5. Ми вимагаємо вигнання з кордон в нещадних експлуататор в, як прийшли сюди, щоб вичерпати багатства з нашої земл та експлуатувати роботу наших рук.

6. Ми вимагаємо, щоб територ я Румун ї була оголошена нев дчужуваною та безповоротною власн стю румунського народу.
7. Ми вимагаємо, щоб ус агенти кампан ї були в дправлен на роботу та щоб була створена єдина команда, яка надихатиме всю румунську нац ю єдиним серцем єдиним розумом.

Це були перш спроби публ чно сформулювати к лька пол тичних заход в, як , як я вважав, були найб льш нев дкладними. Вони не були результатом якихось тривалих роздум в чи деолог чних пошук в, а результатом миттєвих роздум в про те, що тод було необх дно румунському народу, без звол кання.

Machine Translated by Google

Через ш сть м сяц в з’явилося к лька дуже популярних рух в, у програм яких були мої три в дправн точки: 1. Смертна кара,
2. Розсл дування статк в 3. Запоб гання пол тичним д ячам входити до рад директор в, що призвело до того, що нш також вважав би їх необх дними.

КІЛЬКА СПОСТЕРЕЖЕНЬ ЩОДО ДЕМОКРАТІЇ

Я хот в би на наступних стор нках представити к лька висновк в з свого щоденного досв ду таким чином, щоб їх м г зрозум ти будь-який молодий лег онер чи роб тник. Ми живемо в одяз , у формах демократ ї. Ц каво, вони хорош ? Ми ще не знаємо. Але ми бачимо одне: ми точно знаємо, що частина найб льших найцив л зован ших європейських народ в позбулася цього одягу одягла новий. Вони покинули їх, тому що вони були хорошими?

Інш нац ї також докладають великих зусиль, щоб усунути та зм нити їх. чому Невже вс народи збожевол ли? Що т льки румунськ пол тики залишилися наймудр шими людьми у всьому св т ? Я не можу в це пов рити. Звичайно, у тих, хто їх зм нив або хто хоче це зробити, є свої причини.

Але чому нас мають хвилювати чиїсь причини? Давайте б льше потурбуємось про причини, як змусять нас, румун в, зняти св й демократичний одяг.
Якщо ми не маємо п дстав їх в дкидати, якщо вони нас влаштовують, ми повинн їх зберегти, нав ть якщо вся Європа їх в дкине. Однак вони також не йдуть на користь нам, оск льки: 1. Демократ я
руйнує єдн сть румунського народу, розд ляючи його на парт ї, хвилюючи , таким чином, роз’єднуючи, виставляючи його перед об’єднаним блоком єврейської влади у важкий час його стор ї. Сам по соб цей аргумент є наст льки серйозним для нашого снування, що в н був би достатньою причиною для
нас зм нити цю демократ ю на все, що може гарантувати нашу єдн сть: а саме наше життя; бо наша роз’єднан сть означає смерть.

2. Демократ я перетворює м льйони євреїв на громадян Румун ї, роблячи їх р вними з румунами та надаючи їм р вн права в держав . Р вн сть? На як й п дстав ?
Ми живемо тут тисяч рок в; з плугом з зброєю; нашою працею нашою кров'ю. Чому ми маємо бути такими, як т , хто тут майже 100, 10 чи 5 рок в? Озираючись назад, ми створили цю державу. Дивлячись у майбутнє, ми, румуни, несемо всю сторичну в дпов дальн сть за снування Великої Румун ї; у них немає. Як можна притягнути євреїв до в дпов дальност перед стор єю за загибель румунської держави? П дсумовуючи: у них немає р вност в прац , жертовност та

боротьби, що творила державу, н р вної в дпов дальност за її майбутнє.
Р вн сть? В дпов дно до стародавньої максими, р вн сть означає неоднакове ставлення до нер вних речей. На як й п дстав євреї вимагають р вного ставлення, р вних пол тичних прав з румунами?
3. Демократ я не здатна до безперервност в зусиллях. Под лена на парт ї, як керують один, два чи три роки, вона неспроможна задумати й зд йснити довгостроковий план. Одна сторона перекреслює плани та зусилля ншої. Те, що хтось задумав побудував, сьогодн руйнується ншим

нший. У країн , яка потребує буд вництва, сторичним моментом якої є саме буд вництво, ця перешкода для демократ ї є загрозою. Це схоже на те, що на ферм господар зм нюються щороку, кожен придумує р зн плани, припиняючи те, що зробили попередники, а їхн й Йорк буде знищений наступним власником, який прийде завтра.

4. Демократ я унеможливлює виконання пол тиком свого обов'язку перед нац єю.
Пол тик найб льшої вол стає в демократ ї рабом своїх прихильник в; в н задовольняє свої особист апетити або вони знищують його п дтримку. Пол тик

Machine Translated by Google

живе п д тиран єю та пост йною загрозою виборчого агента. В н поставлений у положення вибору або в дмовитися в д роботи свого життя, або задовольнити своїх прихильник в. І тод пол тик задовольняє свої апетити; не з своєї кишен , а з кишен країни. В н створює робоч м сця, оф си, м с ї, ком с ї, синекури, все це надм рно обтяжує нац ональний бюджет, який усе б льше обтяжує все б льш сутулу спину людей.

5. Демократ я не здатна до влади. В н не має сили санкц й. Парт я, боячись втратити своїх прихильник в, не застосовує санкц й проти тих, хто живе з скандального б знесу на м льйони, крад жками чи розкраданнями; також не застосовує жодних санкц й проти пол тичних опонент в, щоб вони не викрили свої т ньов справи та злочини.

6. Демократ я на служб великих ф нанс в.
Через дорогу систему та конкуренц ю м ж р зними групами демократ я потребує багато грошей. Як природний насл док, в н стає рабом великих єврейських м жнародних ф нанс в, як п дпорядковують його субсид ями. У цьому фанат доля народу передана каст банк р в.

ВИБОРНІСТЬ, ВІДБІР, СПАДКОВІСТЬ

Народ не ведеться зг дно з його волею, демократичною формулою; н за волею окремої людини: диктаторська формула.

Але за законами. Я не говорю тут про рукотворн закони. Є норми, природн закони життя; є норми, природн закони смерт , закони життя закони смерт . Нац я прямує до життя чи смерт в дпов дно до того, як вона поважає той чи нший з цих закон в.

Залишається в дпов сти на одне питання: хто в нац ї може нтуїтивно зрозум ти або знати ц норми? Люди? Натовп? Якщо так, я думаю, що оч кується багато. Багато хто не розум є набагато прост ших закон в. Це потр бно пояснити їм, пост йно наполягаючи, щоб їх зрозум ли - так, нав ть покаранням, якщо це необх дно.

Ось к лька приклад в вкрай необх дних для життя людей закон в, як навряд чи розум ють натовпи: що в раз заразної хвороби хворих треба золювати проводити загальну дез нфекц ю; що сонячне св тло має проникати в будинки, тому в будинку повинн бути велик в кна; що якщо худобу краще годувати та доглядати за нею, вона буде давати б льше для їж людям тощо.

якщо натовп не розум є або лише з працею розум є к лька закон в, як безпосередньо необх дн для його життя, як хтось може уявити, що в н – який у демократ ї повинен керуватися самим собою – м г би зрозум ти найскладн ш природн закони; чи хто б нтуїтивно знав найтонш та непом тн норми людського л дерства, норми, як виходять за меж його самого, його життя, його життєвих потреб, або як стосуються не безпосередньо нього, а вищої сутност , нац ї?

Щоб виробляти хл б, взуття, плуги, врожай, трамваї, потр бно спец ал зуватися, х ба не потр бна спец ал зац я в найвибаглив шому напрям – у нац ї? Чи не обов'язково волод ти певними якостями?
Висновок. Народ не здатний керувати собою. Ним повинна керувати своя ел та.
А саме через ту категор ю людей, народжених у її лон , як мають певн зд бност та спец альност . Под бно до того, як бджоли створюють свою «королеву» , люди повинн створити свою ел ту.
Натовп також у своїх потребах звертається до своєї ел ти, мудрих людей держави.

Хто обирає цю ел ту - натовп? Прихильник в можна було знайти для будь-яких « дей» чи голос в за будь-якого кандидата на державну посаду. Але це залежить не в д розум ння людьми цих « дей» , «закон в» чи «кандидат в» , а в д чогось зовс м ншого: в д здатност окремих людей

Machine Translated by Google

завоювати добру волю натовпу. Немає н чого б льш примхливого нест йкого в думках, н ж натовп. П сля в йни цей натовп, у свою чергу, був неприязним, л беральним, нац онал стичним, нац онал-селянським, нд анським тощо, в ддаючи честь кожному, щоб лише через р к плюнути на кожного, визнаючи таким чином свою власну помилку, неправильну ор єнтац ю та неспроможн сть. Їхн й критер й в дбору: «Давайте спробуємо нш » .

Отже, виб р робиться не на основ суджень знань, а випадково покладаючись на удачу.

Ось дв протилежн деї, одна з яких м стить правду, а друга — брехню. Істина, яка може бути т льки одна, шукається. Питання ставиться на голосування. Одна дея набирає 10 000 голос в, нша 10 050. Чи можна за 50 голос в визначити чи заперечити правду? Правда не залежить н в д б льшост , н в д меншост ; вона має свої закони перемагає, як виявилося, проти вс х, хоч переважних, б льшост .

В дкриття стини не можна дов рити б льшост , так само як в геометр ї теорема П фагора не може бути подана на голосування натовпу, щоб визначити або заперечити її достов рн сть; або просто як х м к, який виробляє ам ак, не бере участь у натовп , щоб поставити на голосування к льк сть азоту та водню; або як агроному, який роками вивчав с льське господарство та його закони, не потр бно звертатися до натовпу, який намагається переконати себе в його справедливост шляхом голосування.

Чи може народ обрати соб ел ту? То чому солдати не вибирають найкращого генерала? Щоб мати можлив сть вибирати, це колективне жур повинно добре знати: а)

Закони стратег ї, тактики, орган зац ї тощо; б) Ступ нь, до якої в дпов дна особа в дпов дає цим законам за допомогою навичок знань.

Н хто не може зробити мудрий виб р без цього знання. Якщо натовп бажає обрати свою ел ту, в н неодм нно повинен знати закони кер вництва нац ональним т лом ступ нь в дпов дност кандидат в на це

л дерство квал ф кац ї та знанням цих закон в.

Але натовп не може знати н закон в, н кандидат в. Тому ми вважаємо, що правляча ел та країни не може бути обрана натовпом. Намагатися в д брати цю ел ту — це все одно, що б льш стю голос в визначати, хто має бути поетами, письменниками, механ ками, ав аторами чи спортсменами.

Таким чином, демократ я, яка базується на принцип вибор в, сама обираючи свою ел ту, допускає фундаментальну помилку, з якої розвивається ц лий стан зла, безладу та нещастя в наших селах. Ми граємо тут, у столичному м сц ; тому що саме з ц єї помилки демократичної концепц ї ми можемо сказати, що вс нш помилки походять.

Коли маси покликан обрати свою ел ту, вони не т льки не здатн виявити й обрати її, але й вибирають, кр м того, за незначними винятками, найг рших у нац ї.

Демократ я не т льки усуває нац ональну ел ту, вона зам нює її найг ршою нац єю. Демократ я обирає людей, абсолютно позбавлених скрупул в, без морал ; т , хто платитиме краще, отже, т , хто має б льшу силу корупц ї; фокусники, шарлатани, демагоги, як в дзначаться у своїх галузях п д час виборчої кампан ї. К лька хороших людей могли пройти повз них, нав ть добросов сн пол тики. Але вони були б рабами перших.

Справжня ел та нац ї була б переможена, усунена, тому що вона в дмовилася б конкурувати на ц й основ ; в н в дступить залишиться схованим. Зв дси фатальн насл дки для держави. Коли державу очолює так звана «ел та» , яка складається з найг рших, найкорумпован ших, найхвор ших людей, х ба не можна запитувати, чому держава приречена на загибель?

Ось, отже, причина вс х нших зол... аморальност , корупц ї та хтивост по вс й країн ; розкрадання та розкрадання державного багатства; кривава експлуатац я народу; б дн сть злидн в їхн х дом вках; в дсутн сть почуття обов'язку в ус х ролях; розлад неорган зован сть держави; вторгнення вс х

Machine-Translated by Google

вказ вки в д ноземц в з грошима, наприклад, щоб купити збанкрут л магазини, чиї товари продаються за коп йки. Країна продається з аукц ону..

«Хто платить б льше?» Зрештою, саме туди нас приведе демократ я.
У Румун ї, особливо п сля в йни, демократ я створила для нас, через цю систему вибор в, «нац ональну ел ту» римських євреїв, засновану не на хороброст , не на любов до батьк вщини, не на жертовност , а на зрад батьк вщини. , задоволення особистого нтересу, п дкуп, торг вля впливом, збагачення шляхом експлуатац ї та розкрадання, крад жка, боягузтво та нтриги з метою повалення будь-якого противника.

Ця «нац ональна ел та» , якщо вона продовжить керувати ц єю країною, призведе до знищення румунської держави. Тому, зрештою, проблема, яка стоїть сьогодн перед румунським народом в д якої залежать ус нш , полягає в зам н ц єї фальшивої ел ти справжньою нац ональною ел тою, заснованою на чеснот , любов та жертовност до країни, справедливост та любов до народу, чесност , праця, порядок, дисципл на, чесн сть честь.

Хто зробить цю зам ну? Хто має поставити цю царську ел ту на м сце кер вництва?
В дпов даю: хто завгодно, т льки не натовп. Я визнаю будь-яку систему, окр м «демократ ї» , яка, як я бачу, вбиває румунський народ.

Нова румунська ел та, як будь-яка нша ел та у св т , має базуватися на принцип соц ального в дбору. Інакше кажучи, категор я людей, над лена певними якостями, як вони пот м виховують, природно вид ляється з т ла нац ї, а саме з великої здорової маси селян роб тник в, як пост йно прив'язан до земл та країни. Ця категор я людей стає нац ональною ел тою, як й судилося керувати нашою нац єю.

Коли можна консультуватися з натовпом, а коли потр бно? Перед ухваленням важливих р шень, як стосуються його майбутнього, з ним треба радитися, щоб сказати своє слово, чи може в н чи н , чи готовий в н духовно йти певним шляхом чи н .
З ним треба радитися з питань, як впливають на його долю. Ось що мається на уваз п д порадою з народом; це не означає обрання ел ти народом.

Але я повторюю своє запитання: «Хто кожному визначає м сце в ел т хто вс х оц нює? WBO встановлює в дб р закр плює член в нової ел ти?» В дпов даю: «Колишня ел та» .

Останн й не вибирає не називає, а освячує кожного на його м сц , до якого в н п днявся своїми зд бностями моральною ц нн стю. Освячення зд йснюється головою ел ти за погодженням з своєю ел тою. Таким чином, нац ональна ел та повинна подбати про те, щоб вона залишила нформуючу ел ту на її м сце, ел ту, що базується, однак, не на принцип спадковост , а лише на принцип соц ального в дбору, який застосовувався з найб льшою сувор стю. Сам по соб принцип спадковост недостатн й. В дпов дно до принципу соц ального в дбору, який пост йно п дживлюється елементами з глибини нац ї, ел та завжди залишається сильною. Головна сторична помилка полягала в тому, що там, де ел та створювалася на основ принципу селекц ї, вона вже наступного дня в дмовлялася в д самого принципу, який її породив, зам нюючи його принципом спадковост , закр плюючи таким чином несправедливе засуджене. система прив леїв через народження. Це був протест проти ц єї помилки; для усунення дегенеративної ел ти; для скасування прив леїв через народження народилася ця демократ я. В дмова в д принципу в дбору призвела до фальшивої та виродженої ел ти, яка, у свою чергу, призвела до аберац ї демократ ї.

Принцип в дбору усуває як принцип виборност , так принцип спадковост . Вони скасовують один одного. М ж ними виникає конфл кт; бо або снує принцип в дбору, в цьому випадку думка та голос натовпу не мають значення, або останн й голосує за певних кандидат в, в цьому випадку в дб р б льше не працює.

Machine Translated by Google

Так само, якщо прийнято принцип соц ального в дбору, спадков сть не грає рол . Ц два принципи не можуть поєднуватися, якщо спадкоємець не в дпов дає законам в дбору.

Що робити, якщо нац я не має справжньої ел ти – перша позначає другу?
В дпов даю одним реченням, в якому м ститься незаперечна стина: справжня ел та в даному випадку народжується у в йн з ел тою виродженою, фальшивою. І це теж у принцип в дбору.

Отже, п дсумовуючи, роль ел ти така: а)
Керувати нац єю за законами життя народу. б) Залишення спадкової ел ти, заснованої не на принцип спадковост , а на принцип в дбору, тому що т льки ел та знає закони життя може судити, наск льки люди в дпов дають цим законам за допомогою навичок знань. це як сад вник, який працює у своєму саду дбає про те, щоб перед смертю мати спадкоємця,

зам нити, бо т льки в н може сказати, хто з тих, хто з ним працює, краще займе його м сце продовжить його справу.

На чому повинна будуватися ел та? а)
Чистота душ . б) Працездатн сть творч сть. в) хоробр сть. г) Важке життя перманентна в йна проти труднощ в, з якими стикається нац я; Це є)
Б дн сть, а саме добров льна в дмова в д накопичення багатства. е) В ра в Бога. г)
кохання

Мене запитали, чи наша д яльн сть дотепер була такою ж, як Християнська Церква. Я в дпов даю, ми робимо велику р зницю м ж л н єю, якої ми дотримуємося, л н єю християнської церкви. Церква панує над нами зверху. Воно досягає досконалост п днесеност . Ми не можемо завантажити цей план, щоб пояснити наш д ї.
Ми своїми вчинками, ус ма своїми вчинками думками прагнемо до ц єї меж , п днесячись до неї наст льки, наск льки це дозволяє тяжк сть наших т лесних гр х в нашого пад ння в первородний гр х. Залишається побачити, наск льки далеко ми зможемо п днятися до ц єї л н ї завдяки нашим мирським зусиллям.

ОСОБА, НАРОДНИЙ КОЛЕКТИВ, НАЦІЯ

«Права людини» обмежуються не лише правами нших людей, а й ншими правами. Є три р зн сутност :
1. Особа.

2. Нин шня нац ональна сукупн сть, тобто сукупн сть ус х ндив д в одн єї нац ї, що проживають у дан й держав в дан й час.

3. Нац я, це сторичне утворення, життя якого охоплює стол ття, кор нням глибоко вкор нене в туман часу з неск нченним майбутн м.

Нова велика помилка демократ ї, заснованої на «правах людини» , полягає у визнанн та прояв нтересу лише до одн єї з цих трьох сутностей, особистост ; нехтує другим або висм ює його заперечує третє.

Ус вони мають свої права та обов’язки, право на життя та обов’язок не порушувати права на життя двох нших. Демократ я займається лише забезпеченням прав особи. Ось чому в демократ ї ми спостер гаємо гранд озний поворот. Індив д в рить, що своїми необмеженими правами в н може узурпувати права ц лого колективу, який, на його думку, в н може розтоптати вкрасти; отже, в демократ ї можна спостер гати цю карколомну сцену, цю анарх ю, в як й ндив д не визнає н чого поза своїм особистим нтересом.

У свою чергу, нац ональна сп льнота виявляє пост йну тенденц ю жертвувати майбутн м – правами нац ї – заради своїх тепер шн х нтерес в. Ось чому ми є св дками нещадної експлуатац ї та в дчуження наших л с в, шахт, нафтових запас в, забуваючи, що снують сотн румунських покол нь, д ти наших д тей, як прийдуть п сля нас, як також под ваються жити продовжувати життя.

Machine Translated by Google

нашої нац ї. Цей потряс ння, цей розрив в дносин, спровокований демократ єю, є справжньою анарх єю, порушенням природного порядку є одн єю з головних причин стану неспокою в сучасному сусп льств .

В дновити гармон ю можна лише шляхом в дновлення природного порядку.
Індив д має бути п дпорядкованим вищому суб'єкту, нац ональному колективу, який, у свою чергу, повинен бути п дпорядкованим нац ї. «Права людини» б льше не є необмеженими, а обмежен правами нац ональної сп льноти, як , у свою чергу, обмежен правами нац ї.

Нарешт , здавалося б, що в демократ ї принаймн людина, яка користується багатьма правами, живе чудово. Але насправд , це найголовн ша трагед я демократ ї, особист сть не має прав, бо де в наш й країн свобода з брань, свобода письма, свобода сов ст ? Індив д живе в умовах терору, стану облоги, цензури; тисяч людей заарештовують, деяких страчують за в ру, як за час в найтиран чн ших л дер в. Де «право суверенної юрби» вир шувати свою долю, коли з брання заборонен коли тисячам людей не дають голосувати, погано поводяться, погрожують смертю, вбивають? Ви скажете: «Так, але ц люди хочуть зм нити Конституц ю, обмежити наш свободи, встановити ншу форму правл ння!» .

Я запитую: «Чи може демократ я стверджувати, що народ не в льний вир шувати свою власну долю, зм нювати свою Конституц ю, свою форму правл ння, як йому заманеться; жити з б льшою чи меншою свободою, як хочеш?

Це найвища трагед я.
Насправд людина не має жодних прав у демократ ї. В н втратив їх не на користь нац онального колективу чи нац ї, а на користь пол тико-ф нансової касти банк р в виборчих агент в. Нарешт , остання благод яння людин . Масонська демократ я через безприкладну в роломство маскується п д апостола миру на ц й земл , водночас проголошуючи в йну м ж людиною та Богом.

Мир м ж людьми в йна проти Бога.
П дступн сть полягає у використанн сл в нашого Спасителя «Мир м ж людьми» , щоб перетворити себе на апостола «Миру» , засуджуючи показуючи Його ворогом людства. Б льше того, це в роломство також полягає у тому, що вдається, н би хочеш врятувати життя людей, а насправд ведеш їх до смерт ; вдаючи, що рятує їхнє життя в д в йни, прокляти їх — диявольськи — на в чне прокляття.

Machine Translated by Google

НАЦІЯ

Коли ми говоримо про румунську нац ю, ми маємо на увез не лише вс х румун в, як живуть на одн й територ ї, мають одне й те саме минуле й те саме майбутнє, той самий одяг, але й ус х румун в, живих мертвих, як жили на ц й земл в д початку стор ї. тут я теж буду жити в майбутньому.

Нац я включає.

1, Ус нин жив румуни, 2. Ус душ наших померлих могили наших предк в, 3. Ус т , хто народиться румунами.

Народ усв домлює себе, коли досягає усв домлення цього ц лого, а не т льки своїх власних ц лей.

Нац я має: 1.

Ф зичну та б олог чну спадщину – свою плоть кров.

2. Матер альна спадщина - земля вашої країни та її багатства.

3. Духовна спадщина, яка м стить: а)

Ваше уявлення про Бога, св т життя. Це поняття формує область, духовну властив сть.

Меж ц єї облас визначаються горизонтами, до яких сягає яскрав сть її концепц ї. Є країна нац онального духу, країна своїх в з й, здобутих одкровенням чи власними зусиллями.

б) Його честь, яка сяє в т й м р , в як й нац я протягом своєї стор ї пристосовувалася до норм, що випливають з її концепц ї Бога, св ту та життя. в)

Їхня культура, дох д в д їхнього снування, що є результатом їхн х власних зусиль у сфер мистецтва та думки. Ця культура не є нтернац ональною. Це вираження нац онального ген я, кров . Культура нтернац ональна за своїм св тлом, але нац ональна за походженням. Хтось зробив гарне пор вняння: хл б, пшениця можуть бути м жнародними предметами споживання, але вони скр зь несуть на соб в дбиток земл , на як й виросли. Кожне з цих трьох актив в має своє значення. Народ повинен захищати вс три. Найважлив ший укл н – ваша духовна спадщина, бо т льки вона несе на соб знак в чност , т льки вона триває у в ках.

Стародавн х грек в запам’ятали не своєю ф зичною формою – в д них залишилося лише прах – не їхн ми матер альними багатствами, якщо так були, а їхньою культурою.

Народ живе у в чност завдяки своїй перспектив , своїй концепц ї чест та своїй культур . Ось чому л дери нац й повинн м ркувати д яти не т льки в дпов дно до ф зичних чи матер альних нтерес в людей, але також беручи до уваги їхню сторичну честь, їхн в чн нтереси. Тобто не хл б, а честь будь-якою ц ною.

КІНЦЕВА МЕТА НАЦІЇ

Це життя?

Якщо це життя, то засоби, як люди використовують, щоб забезпечити життя, не мають значення; нав ть найг рше добре. Тому треба поставити питання. Якими принципами керуються нац ї у стосунках з ншими нац ями? Чи їм сл д керуватися тваринним нстинктом, тигр в них, як поводяться риби в мор чи тварини в л с ?

К нцевою метою є не життя, а воскрес ння. Воскрес ння народ в в м'я Спасителя Ісуса Христа. Твор ння, культура є лише засобом, а не метою, як прийнято вважати, щоб отримати це воскрес ння. Це пл д таланту, який Бог вклав у наш народ, за який ми повинн дати зв т. Настане час, коли воскреснуть ус народи земл з ус ма їхн ми мертвими, ус ма їхн ми царями та мператорами, кожен народ матиме своє м сце перед престолом Бога. Цей останн й момент, «воскрес ння мертвих» , є найблагородн шим найп днесен шим, до якого може п днятися народ.

Отже, нац я є суб’єктом, який продовжує своє снування нав ть за межами ц єї земл . Люди є реальн стю нав ть на тому св т , не т льки в цьому.

Святий Іоанн, розпов даючи про те, що в н бачив за землею, говорить:

Machine Translated by Google

«І не потребувало м сто, щоб св тило в ньому н сонце, н м сяць, бо слава Божа осяяла його, а св тильником для нього є Агнець.
«І народи будуть ходити в її св тл , цар земл принесуть свою славу та честь їй» .
(Одкровення, 21,
23-24). І ще: «Хто Тебе
не побоїться, Господи, не прославить мен Твого? Бо Ти один святий, бо вс народи прийдуть поклоняться перед Тобою, бо суди Твої явн » .

(Об'явлення 15,4).

Нам, румунам, нашому народу, як будь-якому ншому народу в св т , Бог дав м с ю, сторичну долю. Перший закон, якого повинна дотримуватися людина, - йти шляхом цього

дол , виконуючи покладену на нього м с ю. Наш народ н коли не склав зброї не полишив своєї м с ї, яким би важким довгим не був його Шлях на Голгофу.

Нав ть зараз перед нами височ ють перешкоди, висок як гори.
Ц каво, чи ми є слабким боягузливим покол нням, щоб п д тиском загроз в дпустити л н ю румунської дол та в дмовитися в д своєї м с ї народу в цьому св т ?

МОНАРХІЯ ТА МОНАРХІЧНЕ ПРАВО

На чол народу, над ел тою, стоїть монарх я. Я в дкидаю республ ку.
Деяк монархи були хорош , деяк дуже хорош , нш слабк або поган . Одн до к нця життя користувалися почестями любов'ю свого народу, нш були обезголовлен . Тому не вс монархи були хорошими. Проте сама монарх я завжди була хорошою. Не можна плутати людину з установою робити хибн висновки.

Можуть бути поган в зерунки; але чи можемо ми з цього приводу зробити висновок, що Церква повинна бути скасована, а Бог побитий кам нням до смерт ?

Звичайно, є слабк зл монархи, але через це ми не можемо в дмовлятися в д монарх ї.
У с льському господарств нод буває поганий р к п сля хорошого, або один хороший р к два поганих; але покинути землеробство н кому в св т не спало на думку.

Чи робить монарх те, що йому заманеться, великий в н чи малий, добрий чи поганий?
Монарх робить не те, що хоче. В н маленький, коли робить те, що хоче, великий, коли робить те, що повинен. Для кожного народу Бог накреслив л н ю дол . Монарх великий добрий, коли в н стоїть

у цьому ряду; в н маленький або поганий, оск льки в н в ддаляється в д ц єї л н ї дол або протистоїть їй. Отже, це закон монарх ї. Існують також нш л н ї, як можуть спокусити монарха: л н я особистих нтерес в або нтерес в класу людей чи групи; л н я чужих нтерес в (внутр шн х чи

зовн шн х). В н повинен уникати вс х цих л н й сл дувати л н ї свого народу.
Штефан Великий св тив в стор ї 500 рок в, румуни пам'ятають його, тому що в н деально дентиф кував долю свого народу. Король Фердинанд, незважаючи на тиск зовн шн х нтерес в вплив в, поставив себе в ряд з долею нац ї; в н страждав разом з нею,
жертвував пл ч-о-пл ч перемагав разом з нею. Саме завдяки цьому в н великий безсмертний.

Machine Translated by Google

БІЙ ПІД ТУТОВОЮ 17 КВІТНЯ 1932 РОКУ

Минуло лише чотири м сяц п сля вибор в у Нямц , молода лег онерська арм я вступила в нову битву. На початку с чня 1932 року в Тутов й * було визнано вакантним депутатське м сце.

Я зважив ситуац ю. На попередн х загальних виборах ми набрали лише 500 голос в. Пов т був слабкий; але в н був обрамлений сильн шими округами Ковурлуй, Кагул Текуч , щоб ми могли легко привести лег онер в.
Мен здавалося, що ми можемо виграти, я думав про те, як вплине в длуння чергової перемоги. Дв посп ль перемоги молодого покол ння над ус ма пол тичними парт ями значно п двищили б його престиж в очах країни. Я вир шив, що м й батько має балотуватися, оск льки в н мен найб льше потр бен у рус як у парламент , так за його межами для орган зац ї та пропаганди.
Вибори були призначен на 17 березня. 9 с чня я роз слав загальнопов товий ман фест. М й батько приїхав з першою виборчою командою 10 с чня. Дал йшли команди Ясси, Текуч, Берести та Кагул. Протягом перших трьох тижн в швидк сть хоробр сть невеликих лег онерських сил викликали на нашу користь пот к симпат й по вс й країн . У сувору зиму з сильним сн гопадом холодом пол тичн парт ї не могли вийти на вулицю. Вони чекали кращого часу. Але за цей час горбами, сн гом по пояс, хуртовинами мандрували лег онери в д села до села.

На початку лютого боротися з ворогом стало важче, корал ц я л берал в, нац ональних селян, луп ст в куз ст в **
дивилася на нас з лют стю, якої ми н коли ран ше не бачили. Уряд вдався до справд терористичних заход в, а єврейська преса люто атакувала нас.

Я в дчув потребу в нових п дкр пленнях, тому послав останн резерви з Ясс на чол з Тоту. Інших у мене не було, окр м Бухареста, їх не можна було забезпечити через брак кошт в. Тод я скликав збори лег онер в запропонував героїчний крок: щоб вони вирушили п шки з Бухареста до Бар ада, на в дстань майже 200 миль, пояснивши їм, що цей марш матиме б льше значення для нашої перемоги, н ж 100 000 ман фест в. Одне це було б великою героїчною промовою лег онер в до румун в Тутової.
Мою пропозиц ю лег онери сприйняли з ентуз азмом. Через тиждень команда з приблизно 25 ос б на чол з Стелеску, Каратанасе та Дору Бел масе вирушила п шки з Бухареста до Тутови. Наприк нц десятиденного походу в негоду вони досягли Бар ада, де їх тепло зустр ло все населення. Але погоня загострилася до нервового напруження. Пан Аргетояну, м н стр внутр шн х справ, вислав жандарм в полковника Ігната з великими силами наказав вивезти лег онер в з пов ту Тутова на носилках. Невеликим командам було неможливо просунутися дал . Тод я сформував дв сильн групи п д кер вництвом В ктора С лаг та Стелеску, як , п дтримуючи один одного, мали наступати на л н ї Пуешт -Драгом решть, п дтримуючи мого батька. Я послав ншу меншу команду в напрямку Бакан . Ц два маршрути залишилися недосл дженими. Вони становили п вн чно-сх дну половину пов ту. Іншу половину, на п вдень, належним чином обробив м й батько, сеньйор Д.

Попеску, голова округу В ктор С лаг , Теодор Т леа та Іон Антон у з першими командами.

Дв команди з П вноч просунулися приблизно на 30 к лометр в, борючись з сильним морозом в результат отримали к лька поранених, зокрема Току. У п вн чн й частин пов ту їх зустр ли велик контингенти жандарм в. Команди забарикадувалися на горищ покинутого будинку, де 48 годин чинили оп р без тепла, їж та води. Зрештою вони змогли в дступити п д час важкого н чного маршу, зд йсненого в справд героїчних умовах, лише завдяки наполеглив й наполегливост В ктора С лаг , який п дбадьорював виснажених, голодуючих замерзлих лег онер в до останньої ст йки.

* Тутовський пов т з Барладом як пов товим центром (Tr.)

Machine-Translated by Google

** Члени Dr. Lupu. (Тр.)

Ця дитина-сирота, син румунського священика С лаг де Карей Мар , убитого угорцями 1918 року за траг чних обставин, мужньо боровся.

Нарешт ц команди були оточен переважаючими силами, захоплен та доставлен до Бар аду. Батька заарештували посадили в полкову тюрму.
Третя команда була повн стю знищена в битв при Бакан . Там, у долин , перед н чним входом у село, на нього напав великий контингент жандарм в. Першим у калюж кров втратив св дом сть л дер команди, лег онер Ласкар Попеску, влучений у голову з гвинт вки. Інш лег онери в дмовилися в дступати. Вони йшли в контратаку з голими грудями, без н чого в руках, намагаючись проникнути в село. Один за одним ус вони впали без св домост .

Останн й, хто встояв, напав один. П д ударами в н опускався на кол на, п дводився знову атакував. В н приземлився недалеко в д своїх товариш в. Вся команда лежала без св домост в калюж кров . Зв дти їх жандарми протягли по сн гу понад милю до жандармського поста в сел .
О перш й годин ноч вершник прин с Бар аду зв стку про те, що сталося в Бакан .

Команда Яся п д командуванням Тоту, яка оп вноч прибула до Барлада, негайно вирушила п шки на допомогу пораненим товаришам. П сля бою з 3:30 ранку до 5:00 ранку, п д час якого жандарми стр ляли з ус єї своєї зброї, лег онери зайняли пост жандан в, знайшовши всередин , все ще непритомних лежачих на земл , своїх товариш в, полеглих у битв при Бакан . . Вони в двезли їх до л карн в Барлад .

Але на цьому справа не зупинилася. Євреї розгорнули масштабну кампан ю в прес , нападаючи на нас з огидним цин змом несправедлив стю. На нас нахлинула хвиля брехн , образ, наклеп в. Ус пол тичн групи об’єдналися, щоб вивести нас з бою.

Machine-Translated by Google

ДРУГИЙ РОЗПІС ГВАРДІЇ

БЕРЕЗЕНЬ 1932 РОКУ

Вигнан жандармами, п ддан нападам єврейської преси, ми зазнали нового розпуску гвард ї, наказаного простим м н стерським р шенням. Хоча ми перебували в рамках повної законност , уряд Лорги-Арджетойану, всупереч законам Конституц ї, свав льно розпустив гвард ю. Наш штаб-квартири по вс й країн були знову захоплен та закрит на замок, друкарня в Яссах закрита.
П д натиском преси ми опинилися в неможливому становищ нездатност захистити себе, оск льки вс наш публ кац ї були призупинен . У парламент я намагався виступити, але мен завадив галас б льшост , яка не дала мен захиститися.

Однак кандидатур Тутової не вдалося завадити. Бухарестський терн був вигнаний з пов ту. Так само й нш , один за одним. Наша команда з Яс в у склад близько 30 ос б п д командуванням Тоту, коли її в дправили на склад для т єї ж операц ї евакуац ї, об рвали троси та зайняли к мнату оч кування, де, забарикадован , чинили оп р 24 години, поки їх не отруїли газом. Зрештою його повантажили на потяг вивезли за м сто. У м ст залишилися лише Ібра ляну, Нуту Есану та м й батько, якого заарештували. Пот м погоню перенесли в села. Селян, вчител в священик в арештовували били; їхн будинки захопили. Вибори в дклали на м сяць, до 17 кв тня.

Батька зв льнили. Тод л тн лег онери прибули до м ста, щоб приєднатися до бою: Христаче Соломон, Коронель Камбуреану, Вентон к, Іфр м, Отець Іс х є, Пецел , Потолеа тощо. Я розпод лив їх по р зних секторах. Кожен п д покровом ноч прослизнув на св й пост. Наш команди з сус дн х пов т в знову ув йшли в Тутову на к лькох пунктах. Gh. Команда Кост перетнула р чку Барлад, по шию у вод , оск льки вс дороги патрулювали; вони прийшли на д льницю мокр мокр .

Голосування почалося 17 кв тня вранц тривало до ноч . 18 кв тня о 5 ранку було оголошено про перемогу лег онера: 5600 голос в; Л берали: 5200; Народн селяни: 4 тис.; нш групи: менше 2000; Кузисти: 500 голос в.

Ця друга лег онерська перемога проти коал ц ї вс х румунських пол тик в, здобута безстрашн стю та зал зною волею лег онер в, їхн м героїзмом кров'ю, кидаючи виклик перешкодам, образам, переворотам пересл дуванням, викликала невимовний ентуз азм у вс й країн . .

Machine-Translated by Google

НОВІ ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ

ЛИПЕНЬ 1932 РОКУ

Мого батька затвердили в останн й день парламентської сес ї. Але наш в дпочинок тривав лише тиждень, бо уряд Лорги впав. Було створено нац онально-селянський уряд на чол з п. Вайдою.

Виснажен як ф зично, так матер ально, ми вирушили в новий б й. Це був червень 1932 року.
З 15 грудня 1929 р. ми перебували в пост йн й боротьб : грудень 1929 р. - кв тень 1930 р., кампан ї в Ковурлуй, Кагул, Турда, Текуч ; л то 1930 року, п дготовка, пот м заборона маршу в Бессараб ї, а пот м м й арешт до осен ; у жовтн та листопад ми були в Мараморос — та зима знову застрягла; весна 1931 року, битва перед загальними виборами; л то 1931 р., вибори в Нямц ; зима 1932 р. вибори в Тутов ; тепер ми знову збиралися йти на загальн вибори.

Незважаючи на всю цю боротьбу, ми продовжували орган зац йну роботу в решт країни.
Минулого року ми внесли виборч списки в 17 мун ципал тетах, цього року – у 36. Ус пол тичн парт ї вели однакову, повну нтриг, боротьбу за висунення своїх кандидат в. Так тривало ц лий тиждень. Але я одноос бно, за одну н ч, закр пив ус наш списки кандидат в у 36 округах. Н хто з лег онер в не бореться за своє м сце в склад ; якщо щось є, то просить поставити його останн м.

Складна проблема для нас – ф нансов питання. Б льш сть округ в могли покривати власн витрати за рахунок внеск в лег онер в.
Інш н . Мен знадобилося 50 000 лей лише для того, щоб покрити податки на вибори.
До останнього дня я ходив у зац пен нн . Спробував одне, спробував нше. Що завгодно.

Я п шов до пана Ничифора Крайника, директора Calendarul («Календаря») в над ї, що в н матиме грош . Та даремно. Своїм щоденником, опубл кованим п'ять м сяц в тому, в н п дтримував нашу боротьбу, супроводжуючи крок за кроком хоробр сть наших лег онерських команд; однак в н не м г допомогти нам ф нансово.
Нарешт я позичив у П ху Каран ка, як , поб гши до вс х македонян, знайшли потр бну суму. Дек лька графств п дтримувалися графствами Фокшань Лр стаче Соломон.

Кампан я почалася. Нове гон ння обрушилося на наш лави.
Розташован на великому фронт , наш розр джен ряди були жорстоко атакован зв дус ль.
Лег онери Сав н Попеску були поранен п д Т г ною. У Барлад багато вчител в священик в затягнули до п двал в погано поводилися з паном Джорджеску-Барладом. У Васлуї наш маленьк команди отримали травми. Так само на Подул -Ілоай в усьому Ясському пов т . У Фокшанах на л тнього Христаче Соломона, нженера Бланару та десятьох нших за наказом адвоката Нягу напали озброєн загони нац ональних селян у сел Вултурул. Лег онери падали на землю, поранен киями та ножами. Т льки стояв, як гора, Христаче Соломон, якого доти н хто не см в торкнутися. В н люто захищався, але врешт впав посеред дороги, здоланий в д удар в. Там, на земл , його побили по голов ц скотини, як завжди трималися, як тод , так зараз, законност , цив л зованих метод в, свободи тощо.

Гуарда набрала 70 тисяч голос в, що вдв ч б льше, н ж минулого року. Найсильн шими виявилися пов ти Кагул, Нямц, Ковурлуй Тутова, де брав участь м й батько. Пот м сл дував Кампул-Лунг з Мотою; пот м Турда, Фокшани, Ізмаїл, Тиг на. Ми виграли п'ять м сць, тепер ми повинн зробити виб р, щоб зайняти їх. Я залишився в Кахул , щоб дозволити Нуту Есану потрапити до парламенту.
Я вир шив, що м й батько має залишитися в Барлад , щоб Стелеску, 25-р чний студент, м г ув йти до парламенту; Таким чином в н хот в дати ковток св жого пов тря та п дбадьорити молодь країни. Проте дов ра любов, як я виявив до цього молодого чолов ка, мен не повернулися.

*

Machine-Translated by Google

*

Тут автор має на увазі майбутню зраду Стелеску своїх товаришів-легіонерів. Тр.)

У ПАРЛАМЕНТІ ВДРУГИЙ РАЗ

Весь час у парламенті я боровся проти уряду та його заходів, як, як я вважав, суперечать добробуту румунського народу, як насправді я також боровся проти всіх попередніх адміністрацій, як змінювалися без ляку керма держави. Країні чого очікувати від усіх цих урядів. Там не кувалося нічого здорового для майбутнього нашого народу. Усі заходи та закони були лише клікома заспокійливими засобами, як день у день продовжували гірке й сумне існування нашої країни.

Коли в Гривіці румунські робітники були розстріляні за наказом міністерства внутрішніх справ, глибоко обурене ставленням прокомуністів усередині Національно-селянської партії, яка привітала крок уряду, я виступив вважав своїм обов'язком сказати наступне:

«Погано нещасним робітникам виходити на вулицю, але було б гірше, якби вони наш народ, зіткнувшись з несправедливістю, що волає до неба, не виходили, а покірно схиляли голови під ярмо, залишивши країну в руках кількох політиків-дослідників». *

Цитую офіційний протокол цього засідання:

«Пане Корнеліу Зелеа Кодряну. Пане президенте, пане та панове! В ім'ям групи, до якої я належу, я вимагаю, щоб на додаток до розслідування, яке зазвичай проводять компетентні органи, було проведено ще одне парламентське розслідування, яке складатиметься з представників різних політичних груп у цьому парламенті. Я вимагаю цього, тому що я сумніваюся в правдивості заяви міністра внутрішніх справ, я сумніваюся в цьому з поважної причини. 24 січня, коли румунські студенти, націоналісти та християни, пішли до могили Невідомого солдата, щоб встановити хрест, Державна служба безпеки злила інформацію в газету в Бухаресті, що ця акція була спланована профінансована Москвою.

«Якщо інформація, яку ви маєте про справу Гривіци, також походить з такого джерела, то я дуже добре розумію, наскільки ви праві, вживаючи заходів такого характеру, як це ви зробили вчора сьогодні (Оплески лави «Залізної гвардії» та лави «Залізної гвардії» Національний

*

Автор говорить тут про страйк робітників на Obra Grivita Rafiway у Бухаресті 4 лютого 1933 р. при Національно-селянської адміністрації. (Тр.)

Свято доктора Лупу).

По-друге, хочу сказати, що я, як всі розумні люди в цій країні, не боюся ніякого комунізму, ні більшовизму. Ми боїмося іншого, що цим робітникам ніколи чого їсти; вони голодні. (Оплески з берегів «Залізної гвардії» Селянської партії др.

Лупу).

«Деякі з цих працівників заробляють лише 1100 лей на місяць мають 5, 6, 7 дітей. Лікар В. Лупу: «Це правда».

Пан Корнеліу Зеля Кодряну: «Маючи 5, 6, 7 дітей, цих зарплат не вистачає навіть на хліб насущний, я, з іншого боку, також боюся іншого: вашої спраги справедливості».

Лікар Н. Лупу: Дуже добре!

elmr, Корнеліу Зелеа Кодряну: «Тому вам доведеться задовольнити цілі дві потреби: голод жагу справедливості (оплески на лавах «Залізної гвардії» та на лавах Селянської партії доктора Лупу), ця країна буде насолоджуйтесь повним замовленням».

Machine Translated by Google

(Зустр ч у четвер, 16 лютого 1933 р. Оф ц йний мон тор 41, 23 лютого 1933 р.)

Одн єю з труднощ в, яка гальмує парламентську д яльн сть, є тисяч звернень до м н стерств з проханням про те чи нше заступництво. Це є справжньою карою для нас, нашого електорату, (1) тому що парламентар змушен витрачати б льш сть свого часу на виконання цих вимог. Ця система небезпечна для життя орган зац ї, оск льки парал зує всю її д яльн сть;

в н може програти всю битву. Ви повинн в дмовитися в д дол своєї країни, щоб служити своїм прихильникам. Через деякий час я зрозум в, що серед тих, хто приходив до мене з такими вимогами, лег онер в немає. Ус вони були профес йними жебраками або ворогами, спец ально посланими, щоб нас парал зувати. (2) ця система поставила нас у дел катне становище, коли ми рухалися вперед шукали прихильност людей, з якими ми воювали. З цих причин я особисто в дмовився будь-кому втручатися. За всю свою роботу в парламент я н в одного м н стра н чого не питав.

Інша категор я – т , хто приходив просити у нас грош . Із сотень, як щоденно стукали до нас, лег онер в не було. Хтось був справд хворим чи зганьбленим, але хтось перетворив цю систему на справжню профес ю. Зрештою, наша група була невеликою орган зац єю, у строю, у рус , у пост йн й боротьб . Це особливо вимагало в д мене безупинної уваги до вс х рух в ворога; це передбачало виявлення та в дхилення план в противника, завоювання та орган зац ю нових позиц й, ншими словами, пост йне денне та н чне обстеження пол в битв по вс й країн . Але перш за все прийшов супров д лег онного виховання, щоб не прокинутися не виявитися поступово перетвореними на пол тичну категор ю моральної нфекц ї, в д якої ми не можемо позбутися в як й помре лег онерський дух.

Парламент позбавив мене часу, який мен д йсно потр бно було керувати.

Machine-Translated by Google

СТАН ЛЕГІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В 1932-1933 р к

Восени 1932 року взимку 1933 року лег онери могли видихнути. Три з половиною роки боротьби зак нчилися. Ц молод люди тепер заслужили в дпочинок. Минуло майже два роки, як я оселився в Бухарест .
В Яссах, щоб зайняти моє м сце, Баня, якому допомагали Тоту, Крангану, Таска Стел ан Теодореску, залишився, щоб вир шувати питання, що стосувалися студент в, друкарн , нашого дому тощо. Група студент в-лег онер в зб льшилася, тепер охоплюючи понад половина студент в-бойовик в. У Клуж здоровий початок орган зац ї був зроблений Banica Dobre; так само в Чернаут з Лаур ком, де лег онерське життя добре розвивалося п д духовним кер вництвом професора Траяна Бра ляну, навколо якого об'єдналися професор Топпа та нш . По вс й Буковин лег онерська теч я й орган зац я зростали п д ум лим кер вництвом ветерана й видатного нац онал ста Василя Лас нського. У Кишинев працювали Тудораш Серг й Флоресеу; В Орадя Маре, Лос ф Бозантан.

Молодь, вихована в братствах Хреста, готувалася до вступу до ун верситету. У Бухарест почала виходити нац онал стична газета «Calendarul» («Календар») п д кер вництвом пана Н ч фора Крайн ка та за участ купки нтелектуал в на чол з професором Драгошем Протопопеску. Цей журнал см ливо в дкривав новий широкий шлях у румунському нтелектуальному св т в християнському та нац онал стичному русл . Статт Mr.

Країн , зокрема, були справжн гарматн вогн , як с яли спустошення у ворожих лавах. У студентському рус столиц лег онери зайняли передову.

Траян Кот га очолював студентський центр з лег онерською ком с єю.

Серед столичної нтелектуальної молод в дчувся поворот. Їхнє сумл ння було стурбоване великими проблемами, як вплинули на життя нашого народу. Талановита група, що тяж ла навколо нової рев з ї Аха («В сь») з Пол хрон адою, Воєном, Константом, приєдналася до лав лег онер в, тод як нш видатн молод люди, так як професор Васде Кр стеску, Васф є Мар н, професор В адим р Дурн треску, нженер В рґд Іонеску, професор Раду Г р, адвокат Попов, художники Басараб Злотеску, вс дуже талановит й ентуз асти, працювали в русл лег онерської деолог ї.

Здоровий молодий македонець, чистий, як сльоза, хоробрий, п дходив до нас все ближче. Однак ми вважаємо необачним, щоб маса македонц в з Чотирикутника була прийнята до гвард ї, оск льки, нещодавно переселен в країну, ми п ддамо їх численним пересл дуванням. Проте македонськ студенти ун верситету в повному склад приєдналися до лег онерського руху. На чол цих молодих македонц в стояли троє видатних д яч в культури: Папанаце, Каран ка та Стер є Чумет .

З першими двома я консультувався багато раз в, обидва мали чудове судження, п дкр плене бездоганною чистотою , щиро кажучи, великою любов'ю та мужн стю.
Я не в рю, що з 1931 року не минуло жодного дня без зустр ч з ними, Протягом цього часу пересл дувань ми годинами обговорювали удар за ударом, несправедлив сть за несправедлив стю, зраду за зрадою, Кожна новина про нову тортуру лег онера була н ж, що пронизує наш серця. Б ль, який ми терп ли за вс х знущаних лег онер в, терзав наш душ ; особливо неможлив сть бачити будь-яку над ю на справедлив сть.

Стер Чумет жив з мною день н ч. Це був молодий чолов к великої собачої чесност та в рност . В н став головним скарбником гвард ї. Ус свої дн — ск льки у нього є — в н буде думати т льки про Варту, в н буде турбуватися д яти т льки для Варти, в н не буде жити н за що, кр м Варти.

Інш ц нн елементи з'явилися в р зних частинах країни:

* К лька пов т в у п вденн й Добрудж були анексован Румун єю в к нц Балканської в йни в 1913 роц . (Tr.)

Machine-Translated by Google

доктор Пантел мон, отець Йонеску Дум н ка, доктор Августин Б д ан у С б у; отець Георгеску-Ед нкт , духовний спов дник студент в, ветеран-боєць, кап тан Цюлей у Бакеу, Ар стотель Георг у, також ветеран, який командував у Рамн кул-Сарат ; у Брад — Іон Іл єску; у Констанц Сейтан; Падре Доара та В ктор Барбулеску у Вилч ; професори В нтан, Генад й Дума в Т м шоар ;

ветерани-лег онери, професори Н колае Петраску, Хор я С ма, юрист Йосип Костя, Колхон та нш , як зараз мають командн пости в р зних частинах країни.

*

Бухарест под лений на сектори, ми почали орган зовуватися в них.

Було двоє хороших людей у Зеленому та Синьому секторах, Н колае Констант неску та Дору Бел масе, два сильн характери, два твердих м зки, Дору Бел масе був одним з найвидатн ших студент в факультету л тератури; Н колае Константинеску, який мав видатну економ чну осв ту, був студентом Комерц йної академ ї.

Невдовз ц двоє виявлятимуть вражаюч якост в ри та лег онерської хороброст .

Також у цей пер од перше лег онерське звання було створено наступним наказом в д 10 грудня 1932 р.: А) Перший вищий ранг, який називається «Командор лег ону» , встановлюється в лег онерськ й єрарх ї. з огляду на їх жертовн сть, працю, героїзм, в ру, зд бност та старшинство наступн лег онери п двищуються в званн в алфав тному порядку: Банеа Іон, докторант медицини; Belgea Ion; Бланару Іон, нженер; Дум треску Іон, священик; Йонеску Андрей; С лаг В ктор, юрист; Стелесев Михайло, конгресмен; Тоту Н колае, студент; Траян Кот га, студент; Танасе Антох , рем сник.

В) Ус лег онери сер ї 1927 та 1928 рок в, як прийняли об тницю та все ще перебувають у активних лавах Лег ону, п двищуються до рангу допом жного командира лег онера.

П дпис: Корнел у Зеля Кодряну.

Інш , б льш похилого в ку, були передан до складу Сенату лег ону та Вищої ради лег онер в.

* Кожен з п’яти великих сектор в має назву за кольором: зелений, жовтий, червоний, видатний чорний. (Тр.)

Machine-Translated by Google

КАЛЮМНІЙСЬКИЙ НАСТУП

"АНАРХІЧНО-ТЕРОРИСТИЧНИЙ РУХ"

Лег онерський рух пом тно зростав, особливо серед шк льної та студентської молод , а також серед селян у вс х румунських пров нц ях. Однак в н зростав пов льн ше в м стах, де румунський елемент був найманий державою тому не мав можливост висловлювати свою думку, або економ чно поневолений євреями. Те саме мовчазне пересл дування, яке ми знаємо в дтод , як ми розпочали цю боротьбу в 1922 роц , дедал б льше пересл дує нас, ус х б йц в та їхн родини. Якщо ви були молодим випускником, ви не могли влаштуватися на державну роботу, якщо не поступилися своїм сумл нням в рою. Сотн молодих людей шукали, щоб їх залучили грошима, об цянками, почестями та посадами. Держава стала школою зради, в як й вбивали людей з характером, а зрада щедро винагороджувалася. Якщо ви були румунським купцем, ун кальним серед єврейських торговц в, випадково в рили в Лег он, ус , в д вуличних чиновник в до префект в префект в, ставали вашими ворогами. Вони пересл дували вас день н ч; оподатковував вас б льше, н ж євреїв; штрафи пост йно стягувалися з

Machine Translated by Google

ви; ти приймав удар за ударом, поки вони не знищили тебе. Якщо ти був селянином, то тебе в наручниках водили п шки з одн єї с льської жандармської пости на ншу, наступного, наступного, на десятки к лометр в, щодня били на кожному жандармському в дд лку, ти голодував 4-5 дн в; вони дивилися на вас, як на диких зв р в, вс били вас по обличчю. Якби ви були роб тником, вас би викинули з кожної фабрики та п дприємства, як використаний шматок тканини.

Тому що в ц й країн чолов к, який дотримується наших переконань, повинен померти в д голоду разом з ус ма своїми д тьми. Нас ус х вважають ворогами народу країни. Але ми дотримувалися найдосконал шого порядку та законност , щоб нам не могли приписати жодної проблеми. Але це н чого не означає. Наш уряди м ркують так: «Чи не можемо ми знищити вас, тому що ви порушили закони? Не має значення, ми їх порушимо знищимо вас! Ви не хочете д яти незаконно, добре, ми це зробимо !" Так що таким чином ми входимо в справжню талмудичну систему; з одного боку, преса вс пол тичн органи звинувачували нас у «незаконност » , а з ншого боку, залишаючись

Абсолютно в рамках закону, ми були розчавлен найогидн шими та незаконними д ями вс х урядових державних представник в, як сам перебували в найявн шому незаконному порядку.

Тягали до суд в, декрет за правовим декретом по вс й країн п дтверджували л н ю законност та порядку руху. Жодного указу про засудження нас не було. Проте основним аргументом пол тик в єврейської преси незм нно залишався: «рух безладдя» , «анарх я» , «беззаконня» , «терорист» . Єврейська преса пост йно п дбурювала пол тик в проти нас, щоб вони виступили проти нас, щоб роз рвати нас на шматки, знищити нас.

«ЗАЛІЗНИЙ ЗАХИСНИК НА СЛУЖБАХ ІНОЗЕМЦІВ»

Через деякий час, не знаючи про подальш звинувачення, єврейська преса заявила, що ми брали грош в д Муссол н ; що ми вдавали нац онал ст в, а насправд нашою метою було вичавити грош з ус х, кого зустр немо. Тепер ми зустр чаємося з Муссол н , якого ми стискали, Один за одним ми з подивом д знаємося, що: «Ми були на служб у «пробуджуючихся угорц в» ...

Ми були на служб у Москви....

Ми отримуємо грош в д євреїв .....

Яким би см шним не було останнє звинувачення, воно не оминуло нас. Тут я процитую значний уривок з єврейської газети «Пол тика» («Пол тика») в д 10 серпня 1934 року в статт п д назвою: «Макс Аушн т Зал зна гвард я» :

Тод й у наш й країн це явище було п дтверджено саме тому, що в домий факт, що найважлив ший рух румунського фашизму, Зал зна гвард я, був створений ф нансований великими кап тал стами. І тут з'являється менш н ж сенсац йна сенсац я: єврей Макс Аушн т

п дтримував ф нансував безпосередньо Зал зну гвард ю. Цей факт п дтвердили дв дуже серйозн та в дпов дальн особи, пан м н стр В ктор Яманд та в домий публ цист Скарлат Кал мах . Зг дно з цими поясненнями факт виглядає ц лком природним.

Хто ще не знає, що Г тлера також ф нансували велик єврейськ кап тал сти Н меччини? »

ЗАЛІЗНА ГВАРДІЯ ПЛАТІТЬ ГІТЛЕРІВЦЯМ

Останн м часом у Н меччин Г тлер перем г юдо-масонську г дру всього св ту. Н мецький народ з надзвичайною р шуч стю та єдн стю боровся

Machine Translated by Google

повалив єврейську владу. Євреї публ кують брехню та брехню у своїй прес , намагаючись заплутати уми людей:

1. Адольф Г тлер – художник, дурний, незд бний. Хто в нього закохається в так й цив л зован й країн , як Н меччина? Але Г тлер рухається дал .

2. Адольф Г тлер не переможе, тому що йому протистоятимуть н мецьк комун сти. Але Адольф Г тлер наближається до влади.

3. Г тлеризм розколовся надвоє, на три. Велике невдоволення всередин парт ї тощо. Але Г тлер не зм нився.

4. Адольф Г тлер з йшов з розуму. В н п шов у гори тощо. Але Адольф Г тлер здоровий все ближче до перемоги.

5. Якщо в н переможе, на другий день у Н меччин в дбудеться революц я. Комун зм почне загальне повстання Г тлер упаде. Але Г тлер отримує владу, революц я, про яку мр яли євреї, не вибухає. В н перейде в д б льшост до одностайност , якої ран ше в стор ї не було.

6. Ус країни економ чно бойкотуватимуть Н меччину, г тлеризм впаде. Але Адольф Г тлер перемагає.

7. «Диктатура» , «г тлер вський терор» по вс й Н меччин . «Голосування охоплено терором» . Але н мецький народ з ентуз азмом крокує за ним.

8. Г тлер хоче захопити нашу Транс льван ю. А ми, вс румунськ нац онал сти, як хочуть позбутися єврейського лиха, не є н б льше н менше «г тлеристами» , тобто ми хочемо в ддати н мцям нашу Транс льван ю.

Але ми в дпов ли:

«Припуст мо, що Г тлер хоче розпочати в йну проти нас, щоб захопити нашу Транс льван ю. Щоб ми, румуни, могли захистити Транс льван ю в д н мц в, ми повинн позбутися євреїв; ми також повинн вир шити цю єврейську проблему, повинн зм цнити позиц ї нашого народу, стиснутого євреями та вичерпаного з його сил, доки в н повн стю не зможе захистити себе Запечатаний євреями, як отруюють наш душ та висмоктують нашу кров, у нас не буде н зброї, н душ , н плот на наших к стках . "

9. Нарешт ми «отримуємо грош » , нас ф нансують, ми «на зарплат » у нацист в. Ми в дпов ли: «А.К. Куза бореться з євреями з 1890 року; ми з 1919, 1920, 1921, 1922 рок в, коли ми нав ть не чули про Адольфа Г тлера. Отруйн зм ї!»

ДРУКУВАННЯ ФАЛЬШИВИХ БАНКНОТ В РАСІНАРІ

Не минуло багато часу, як проти нас була розпочата нова пол тико-єврейська кампан я.

Не бажаючи, щоб ми задовольнялися грошима Муссол н , Г тлера, Москви та Аушн та, наш ворог знайшов нам нове джерело ф нансування у друкуванн фальшивих банкнот Rasinari. Сенсац йне в дкриття заповнило шпальти єврейських парт йних газет.

Нижче, за межами цього пер оду, ми подаємо к лька уривк в, призначених для люстрац ї системи в роломства, яка намагалася знищити нас в очах нац ї.

Газета Patria («Батьк вщина») в д 22 липня опубл кувала:

ЗАЛІЗНА ГВАРДІЯ ТА ДРУКАРНЯ ФАЛЬШИВО-ГРОШЕЙ С

РАСІНАРІ

- ДЖЕРЕЛО РЕКЛАМНИХ КОШТІВ -

Клуж, 21 липня. У Рас нар , сел неподал к в д С б у, було зроблено сенсац йне в дкриття, таке, яке представляє ц лу пол тичну орган зац ю в найпотворн шому св тл проти якого уряд тепер має в своїх руках найзлобн ш докази для продовження вс х тяжк сть.

Machine Translated by Google

Прес з виробництва фальшивих грошей «Зал зної гвард ї» Саме

в сел Рас нар було виявлено один з багатьох завод в з виробництва фальшивих грошей. З проведеного розсл дування було встановлено, однак, на загальний подив, що в цьому титн мова йде не про банду циган чи нег дник в, як кидають виклик суворост закону в над ї на швидке збагачення, а про Зал зну гвард ю, Пан Корнел у. Пол тична орган зац я Зелеа Кодряну, яка останн м часом веде найб льш жорстоку кампан ю проти нашого уряду та взагал проти вс х пол тичних парт й Румун ї.

Зал зна гвард я та її пропаганда в селах Але для тих, хто трохи краще знає д ял ьн сть Зал зної гвард ї з її загонами охорони, як подорожують по вс й країн з одного краю в нший, це здається ц лком природним.

У таких умовах перш за все потр бн грош . Справд , в домо, що пропагандисти Зал зної гвард ї останн м часом мали велик кошти, як дозволяли їм їздити по селах, а також друкувати газети та озброювати своїх в дданих член в ус м необх дним для коп ювання системи а-ля. Г тлер'.

Як було виявлено п дробку «М н стерству

внутр шн х справ уже давно в домо, що деяк л дери «Зал зної гвард ї» в Транс льван ї, зокрема в Брашов та С б у, мали у своєму розпорядженн велик суми, як вони розпод ляли м ж м сцевими орган зац ями по вс й країн . Спочатку виникла п дозра, що грош надала нев домо яка под бна ноземна орган зац я, але в результат стеження було встановлено, що п дозра була безп дставною. Виявлення верстату для друку грошей у Рас нар дало правоохоронним органам новий прив д, результат розсл дування був неспод ваним.

С б у ф нансує всю

орган зац ю. Влада Бухареста негайно делегувала суддю I. Станеску з Бухареста розпочати звичайне розсл дування. У супровод головного прокурора Раду Паску та прокурора Мардар ча в н вирушив до С б у, зд йснивши св й перший обшук у будинку прокурора Б д ану, який очолював орган зац ю охоронц в, де було виявлено компрометуючий сенсац йний матер ал, який показав, що грошова преса обслуговувала виключно Пол тико-п дривн ц л Зал зної гвард ї. Серед вилученої кореспонденц ї були виявлен листи в д р зних м сцевих орган зац й, зокрема в д орган зац ї Ясси, в яких пан Баня просив велику суму грошей на куп влю фургона та актив зац ю пропаганди в Молдов .

Правоохоронц провели низку арешт в та вилучили весь компромат разом з обладнанням, яке використовувалося для фальшивомонетництва.
Тривають ретельн розсл дування, намагаються встановити зв'язки м ж пресою та в дпов дними орган зац ями та, зокрема, розм ри кошт в, переданих останн м.

Моральна доблесть Зал зної гвард ї

Коли орган зац я Зал зної гвард ї, яка встигла створити ядра по вс й країн , була ганебно сп ймана на гарячому, це справило глибоке враження на всю нашу країну викликало справжн й жах у лавах прихильник в гвард ї. . В домо, що аг тац я в селах велася в м'я справедливост , чест , порядност , поваги до закону т. н.

Твердження, як тепер виявляється, були лише порожн ми словами Зал зної гвард ї, тод як насправд вони лише шукали безсов сної влади, коли йшлося про використовуван засоби.

Перед обличчям цих в дкритт в уряд, здається, готовий д яти з ус єю сувор стю. Пан В.В.Т ля, заступник Державного секретаря, заявив найближчому оточенню

Machine Translated by Google

що з огляду на серйозн сть д й, вчинених деякими членами, Зал зна гвард я повинна бути розпущена.

У Chemarea Romanilor («Поклик румун в») в д 6 серпня 1933 року читаємо наступне.

ЛЮБОВ ДО ГРОШЕЙ І ФАЛЬШИВИХ ГРОШЕЙ

«Останн ми днями газети писали про те, як лакеї Зал зної гвард ї були сп йман владою на п дробц грошей. Ми знаємо, що останн м часом так люди почали ходити по вс х наших селах, об цяти людям ус ляк реч та вимагати смертної кари для порушник в. Ми молод люди, як довго чекали, щоб д знатися для себе, як ц л та завдання цього народу. Пропов дуючи палко, з любов'ю до країни, її мудрого управл ння та викор нення ноземц в, деякий час ми думали, що з ними все гаразд - тобто, коли ми читаємо в газетах, що вони почали працювати на шкоду країн з п дробками грошей, ми почали усв домлювати, що обдурили себе що тепер ми їх знаємо. Вони є частиною профес йної кл ки граб жник в у наш й країн , з огляду на велику незаконн сть, яку вони вчинили, ми б не радили уряду н чого робити, кр м як судити їх в дпов дно до того, як вони вимагали суду за так злочини: смертної кари. , На шибеницю з фальшивомонетниками! "

В Dreptatea («Справедлив сть») в д 22 липня 1933 р., оф ц йна газета парт ї Нац онально-селянський, читаємо:

ГВАРДА ФАЛЬСИБІЛЬНИКІВ

Якщо для оц нки ос б, як формують так зване нац онал стичне крило наших пол тичних правиць, потр бен був остаточний доказ, то це була резонансна справа про фальшивомонетник в грошей Рас нар .

Скр зь завжди крайн прав парт ї, як насправд складаються з банд хул ган в хул ган в, використовували найогидн ш , п дл та безпринципн засоби в пропагандистськ й робот над дов рливими натовпами.
Бо в «концепц ї» (sic) «доктрин » (sic) права мета, яка зводиться до захоплення влади, виправдовує бруд засоб в.
Не може бути благородства в процедур , тактиц , методах повед нц , де немає благородства в деал або мет в пересл дуван й мет . Хто м г би стверджувати, що, скаж мо так, деал крайн х правих не приховує ан крапл благородства? Культ грубої сили при грубому нехтуванн елементарними правами н коли не стане деалом перевагою! Ідеал, пром ння якого гр є душу людини, є нший, деал справедливост , миру буд вничої прац , для все вищого сходження нтелектуальною драбиною нац ональної сп льноти, а тим самим всього людства. Однак це не деал правого екстрем зму, який сприймають найпрост ш людськ зразки з марною думкою про свою перемогу диктаторської влади.
Правий екстрем зм зам нює нтелект силою кулака (яка не робить р зниц м ж нтелектуалом звичайним злочинцем); по справедливост , свавол ; за благородний деал миру та сп впрац м ж державами та народами, тупу догму ненавист м ж нац ями.

Жоден нтелектуал не може схвалити правий екстрем зм.
Якщо йому вдалося сп йматик льких чолов к в, то т льки тому, що вони зробили це в м’я ненависно експлуатованої в ри, нац онал стичної в ри.
Так виникло об'єднання змовник в п д назвою «Зал зна гвард я» . В н має нам р д яти в м'я нац онал зму.

В м'я нац онал зму? Це лицем рство необх дно викрити громадськ й думц . Немає потреби в обслуговуванн нац онал зму

Machine Translated by Google

окультних орган зац й, таємних асоц ац й , зокрема, немає потреби в методах, як практикує «Зал зна гвард я» . Нац онал зм – це в ра, яка захищається серед б лого дня, в дкрито, чесно щиро.

У будь-якому раз не можна служити нац онал зму таємними замовленнями на ... «гн зда» (?!?), на невидим «батальйони» прихован «осередки» , а особливо фальшив грош , як як сь п дл злочинц .

Зал зна гвард я — це не що нше, як жменька авантюрист в, таємно згрупованих для насильницького завоювання влади в держав за допомогою найганебн шої та брехливої демагог ї. Це в м'я нац онал стичної деї.

В м'я нац онал стичної деї? Ця в ра, яка належить ус м д тям ц єї земл , не терпить засоб в, под бних до тих, як використовує «Зал зна гвард я» ; не допускає п дробок.

В дкриття гурту Rasinari показує "Зал зну гвард ю" в її справжньому св тл .

Люди дивувалися: зв дки у цих хлопц в грош ? Ст льки грошей на рекламу? Орган зовувати набувати сов ст ? Подорожувати, жити, машини? Зв дки? В дкриття Рас нар розкриває джерело: фальшив грош !

Ось як працює "Зал зна гвард я". «П онери «Зал зної гвард ї» — це особи, як п дпадають п д д ю крим нального кодексу. На п дробц грошей хочуть зробити пол тичну парт ю.

Який моральний авторитет вони тепер мають, щоб вимагати схвалення мас? І, водночас, в м'я нац онал стичної деї?

«Зал зна гвард я» — гвард я фальшивомонетник в. І гвард я фальшивомонетник в не може говорити в д мен нац онал зму! "

І нарешт , щоб не затягувати цю цитату, наведемо да Патра («А Батьк вщина») в д суботи 22 липня 1933 р. такий витяг:

«ГВАРДИСТИ» ТА ФАЛЬШИФІКАТОРИ

«В дкриття Рас нар має справд сенсац йну сторону. Воно виходить за меж звичайного, банального буденного, демонструючи всю свою широту криваву груб сть усе розкладання, розпад моральну еластичн сть тих, хто має нам р в дродити надто дов рлив маси, як шукають нового в ровчення. І ми кажемо: «справд сенсац йний» , тому що, якщо газети останн м часом звикли нас д знаватися про те, що в р зних куточках країни з'являються невелик п дп льн монетн двори, винах длив та лицарськ покровител ц єї нфляц йної установи, незгодн з крим нальним кодексом, н коли не доводили, бути членами трохи вищого соц ального статусу. У «Рас нар » герої б льше не цигани п сля др бних крад жок, не просто як сь люди в конфл кт з правосуддям, як шукають легкої та прихованої смерт , або один з тих героїв, яких ми вважаємо естетичними, насолоджуючись пл дною пригодою з великим ризиком. Але є хорош розмови про головну ноту - голову «Зал зної гвард ї» в С б у. Цитуємо об'єкт П'ять газет, як часто брали п д безкорисливий захист рух в рних Кодряну:

«Влада С б у п д час обшуку в будинку юриста Б д ана, голови орган зац ї «Зал зна гвард я» в цьому м ст , виявила сенсац йн матер али, з яких очевидно, що фабрика фальшивих грошей Rasinari була створена для п дтримки»

Зал зна гвард я. Серед нших документ в був також лист в д президента орган зац ї Ясси пана Банеа з проханням вид лити грош на куп влю фургона та актив зац ю пропаганди «Зал зної гвард ї» .

«Звичайно, чи не так? Монетний дв р для п дтримки парт ї, яка проголошує себе в дроджувати пол тику та мораль! В дом як безпринципн аг татори, скандал сти та хул гани, тепер вони також в дом як фальшивомонетники, ознака така ж ганебна, як перша, але Можливо, хтось заявив, що знайшов тут ц кавий серйозний знак нашого часу, а любитель кросворд в визнає, що для гвард ста, нав ть якщо в н зроблений з зал за, це трохи забагато. фальсиф катор. Незалежно в д того, як на це дивитися, справа Рас нар надзвичайно серйозна. Вона проливає яскраве св тло на ресурси, за допомогою яких ц авантюристи видають себе то за хул ган в, то за мученик в п дтримують

Machine Translated by Google

метушливе, амбулаторне снування. Прямо в цих колонках ми запитуємо, здивован та «ц кав », зв дки ц джентльмени беруть грош ? З знаємося чесно, ми не оч кували, що в дпов дь прийде так швидко, так страх тливо прямо в д Рас нар !

Ця ненависна кампан я тривала три тижн .
Даремно Каран ка, Стер к Чумет та Папаначе, троє ел тних лег онер в, в дчайдушно били газетн оф си, щоб отримати негатив.
Ц молод люди, починаючи з 1931 року, завдяки своїм якостям здорового глузду та великої щирост жили з мною щодня, под ляючи з мною т сам болюч тривоги та допомагаючи мен крок за кроком у важкому тягар кер вництва орган зац єю на пол бою. Марн зусилля, бо вс ц ганьби, кинут проти нас, були замовлен .

Вони матимуть лише один ефект: нагромадження несправедливост за несправедлив стю, наклепу за наклепом, удару за ударом, болю за болем.
все їх витерп ла наша молодь, поховавши в душ . Тепер, через ст льки рок в, якби я хот в дати пораду св тов , я б крикнув: стереж ться тих, хто надто довго тримається!

Machine Translated by Google

Але, з ткнувшись з цими перешкодами, ударами, нтригами та пересл дуваннями, як нападають на нас з ус х бок в, маючи це жахливе в дчуття самотност , не маючи куди йти, ми протистояли всьому цьому з твердою р шуч стю померти. «Команда смерт » є вираженням тих нтимних почутт в лег онної молод по вс й країн щодо отримання смерт ; його р шуч сть рухатися вперед через смерть.

На початку травня 1933 року була сформована команда, до складу якої входили падре Іон Дум треску, Н колає Констант неску, Стер Чумет , Петру Току, Костянтин Сав н, Булхак, Костянтин Попеску, Русу Кр стофор, Адоч теї, Йов н, Траян Кл ме, Йосип Бозантан, Гогу Сераф м Ісак М хай , професор Папук, Радою ... ,

Перед тим, як об'їхати п вкраїни, вони називали себе «The Death Team» .

Капр ора (Лань) була вигнана з Ясс за його використання. Їм довелося подолати маршрут з Бухареста, П тешт , Рамн кул-Вилча, Таргул-дж у, Турнул-Север на, Орав ти та Решиц . До того часу їх також має супроводжувати отець Дум н ка Йонеску. Пот м до Т м шоари, Арада назад до Бухареста вони були на пороз найб льшої лег онерської експедиц ї вирушили лише з 3000 леями в кишен на бензин; в ншому вони покладалися на Бога на те, що дадуть їм люди на їхньому шляху. Вони взяли з собою кодекс закон в країни. Вони залишатимуться законними, але захищатимуться в д незаконних заход в.

У Tg. Ж у, Турнул-Север н, Божович , за ними йшли пол ц я та жандарми напали. Вони стали навкол шки перед вантаж вкою, щоб захистити шини, оголивши груди перед зброєю.

На околиц Орав та їх зустр ли автоматами й заарештували. Через день прокурор Попов ч зв льнив їх, оголосивши невинними; бо вони н чого не робили, не виступали з промовами, не проводили збор в. Вони просто їздили сп вали – все. Але люди зрозум ли зустр ли кв тами. Отримали харч та газ для вантаж вки. Куди б вони не йшли, скр зь залишався сл д ентуз азму.

У Реш ц я вийшов назустр ч їм. Там ми вир шили провести громадську акц ю. Це було наше право зробити це. Оск льки я був членом парламенту зареєстрований у лег онерському списку кандидат в у округ Карас, отримавши 2000 голос в, я прийшов, щоб зв'язатися з нашими прихильниками, щоб представити їм зв т про нашу д яльн сть у парламент .

Це чудово. Це абсолютно законно. Але коли справа доходить до нас, закон в б льше не снує.

Нав ть п д час в йни Реш ца не бачила ст льки в йськової сили. Його привозили з довколишн х м ст, щоб зайняти м сто й оточити його.

Я зрозум в, що уряд готує для мене пастку. Я хот в би спробувати ррац ональний крок; втратити терп ння, щоб викликати прив д для репрес й. "Тому ми зупинили цих пан в. Тому їх треба знищити. Куди б вони не йшли, вони бунтують населення проти наших заход в порядку, проти в йськових влади. Вони хочуть зробити революц ю".

Така помилка з нашого боку була б використана єврейським урядом пресою.

Тому я не дав їм такої можливост , але, заглушивши в соб весь бунт, уникнув будь-якого протистояння.

Саме в цьому протистоянн вони б здобули перемогу. Ми вважаємо за краще в дмовитися в д м тингу.

Команда продовжила шлях, пройшла через мун ципал тет Т м ш-Торонталь ув йшла в мун ципал тет Арад. Там, у сел Ч р, жандарми разом з євреями п дбурювали селян кричати, що червон банди з Угорщини перейшли в Румун ю.

Селяни, озброєн вилами, сокирами та киями, напали на лег онер в, як не встигли представитися. В д удар в вони були в кров . У Чьюмет зламалася права рука, в н впав на узб ччя, втративши св дом сть. За нього лежав Адоч тей.

Ус вони отримали поранення. Пот м їх заарештували, перевезли в Арад пом стили в окрем камери м ської в'язниц .

Через десять дн в їх в ддали п д суд за повстання. Наш юристи з Арада; Мота, Василе Мар н

Machine-Translated by Google

а я сам їх захищав їх ус х виправдали. Румунський народ Арада висловив їм гаряче сп вчуття.

Через цей нцидент я вир шив їх супроводжувати. Частина команди поїхала п капом, а я в супровод чотирьох з них селянина Фрат ли п шки, пройшовши вс села до могили Аврама Янку в горах, близько 80 миль.
Селяни мене всюди прив тно зустр чали.

У Тебеї ми роз йшлися. Вони продовжили св й шлях через округ Хунедоара, а я поїхав до Тейуса.

НА ТЕЮСІ

М й батько мав тут виступити з промовою. Прийшовши т єї ноч , я застав батька в селянськ й хат ; в н був весь у кров . Велика к льк сть жандарм в ув йшла в зал, де були з бран люди, почали бити по вс х прикладами. Батько отримав удар по голов .

Законн сть! Законн сть!
Румунський парламентар й, який користується недоторканн стю та гарантованими правами, збирається виступити, а представники громадських сил входять до зали, розбиваючи соб голови прикладами. Селяни, вчител , священики — вс вражен . Тому я вир шив, що ми проведемо м тинг протесту через два тижн в цьому ж м сц .
Напередодн зустр ч в Тейус прибула "Команда смерт ", а також лег онери з Клужа та Бухареста, але зустр ч провести не вдалося.
Полк п хоти батальйон жандарм в оточили Тею, не даючи селянам ув йти.

Було так само, як в Решиц . Я намагався уникнути конфронтац ї, вир шивши, що м й батько та вс лег онери повинн залишити м сто, кр м мене; оск льки присутн сть к лькох людей, хоч небагатьох, могла породити конфл кт, тод як присутн сть одн єї людини перед лицем таких великих сил не могла викликати повстання; н слава для багатьох, якщо вони тяжко тяж ли над ним.

Проте селяни з Мигальта та околиць намагалися силою перетнути м ст, уже зайнятий в йськом.

«Ми, селяни Мигальта, в двоювали цей м ст у угорц в у важких боях. Ми не погоджуємося, що нин румунськ жандарми заважають нам перейти його» , - говорили ц хоробр та «безстрашн селяни М гальта.
Зав'язався б й, який тривав понад дв години. Пролунали постр ли. Був убитий селянин, а з «Команди смерт » Току, Констант неску та Адоч теї були вдруге тяжко поранен .

Усю «Команду Смерт » та нших студент в, загалом 50, влада повернула до Тейуса протягом дня. Їм сказали, що вони збираються с сти на потяг, але оск льки в них не було квитк в на потяг, їм довелося їхати в Алба-Лул ю, щоб забрати їх.
Але там, зам сть того, щоб отримати квитки, їх кинули без ордера на арешт до знаменитої в’язниц , куди був кинутий Гор я.
Ус його протести були марними. Вони марно протестували, що їхнє затримання було незаконним; що жоден затриманий не може бути заарештований без ордера на арешт; що влада, яка їх туди кинула, вчиняла протиправн д ї. О друг й годин ноч зламали тюремну браму, сформували колону п шли до будинку прокурора. Вони допов дали йому про под ї. Там вони сид ли у двор до наступного ранку, коли разом з прокурором повернулися до СІЗО. Цього разу ордери на арешт видали за «форсування вор т колон ї» .

У подальшому суд їх виправдали, оск льки, по-перше, через в дсутн сть ордер в на арешт їх незаконно тримали п д вартою. Вони в дпов дали вимогам законодавства. Пов домляючи промоутера, вони просто дотримувалися правил. Знову було доведено на суд , що не лег онери спричинили безлад, а сама влада, яка зам сть того, щоб виконувати закони, порушувала їх з суверенною зневагою.

Machine Translated by Google

«Команда смерт » повернулася до Бухареста п сля двох м сяц в аг тац ї. Його боротьба, страждання, яким в н зазнав, його рани сколихнули душу вс єї Транс льван ї.

Тепер, у цей час, можна сказати, що лег онерський рух поширився по вс й країн , незважаючи на будь-який спротив влади, незважаючи на вс пересл дування.

Починаючи зараз, давайте зупинимося, ми сказали. Ми почнемо поглиблювати лег онерську осв ту для життя у трудових таборах. Кого буде турбувати ця тиха д яльн сть, особливо поза пол тичними рамками?

ДАМБА ВІЗАНІ

10 ЛИПНЯ 1933 РОКУ

Machine Translated by Google

Проте минулої зими аптекар Ар стотель Георг у, л дер лег ону Рамн кул-Сарат, над слав мен зв т, у якому описав ситуац ю в сел В зан , де р чка Бузау щороку затоплювала поля фермер в площею к лька тисяч . акр. І в н казав, що все село благає, щоб ми прийшли допомогли їм побудувати захисну дамбу. Я прийняв це прохання вжив ус х необх дних заход в, над славши спец ал зованих нженер в, склавши плани та видавши наказ, щоб ус лег онери в цьому рег он були присутн у В шан 10 липня 1933 року, коли в дкривався трудовий таб р. Ось наказ: УСІМ КЕРІВНИКАМ ГНІЗД ТА ЛЕГІОНАРСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ У КРАЇНІ

Товариш ,

н коли б льше не п дн малася проблема св тла, н ж у той момент, коли людина втратила з р. Н би проблема буд вництва постала особливо гостро в той час, коли людство ч тко усв домлює, що все навколо руйнується.

Коли все пов льно перетворюється на руїну, людська душа йде у протилежний б к, у спробу контратаки, виявляючи гр зний порив будувати з п двалин, п дн мати працею, будувати.

Н коли в Європ ця проблема буд вництва не п дн малася так, як сьогодн , коли воєнний час залишив нас у руїнах коли повоєнний час з кожним днем поб льшував наш руїнний стан.

У наш й країн п сля 15 рок в помпезного, але стерильного публ чного дискурсу, який не залишив по соб н чого, окр м руїн, наша душа повстає проти слова прагне д ї.
Ми також хочемо будувати; в д зламаного мосту до дороги плескоту водоспаду та його перетворення в енерг ю; в д нової селянської садиби до нового типу румунського села, румунського м ста, румунської держави.
Це сторичний заклик нашого покол ння, що на руїнах сьогодення ми будуємо нову прекрасну країну.

Сьогодн в наш й країн румунський народ не може виконати свою м с ю у св т , створити власну культуру та див л зац ю у Сх дн й Європ .

ЛЕГІОНЕРИ, ц

стини спонукали мене покликати вас у середину країни, на береги р чки Бузеу, щоб своїми руками звести ту величезну дамбу, яка десятил ттями носитиме ваше м’я.

Я запитав його, щоб в н м г сказати ншим румунам, що ви є тими, хто збирається будувати нову Румун ю.

Ця нова Румун я не може народитися в клубах, кафе, кабаре; або висок п дбори, як використовували на вулицях м ста п д час атракц он в розваг р зноман тн Дон Жуани.
Воно народиться з героїзму вашої прац .

ПОЯСНЕННЯ ТА ВКАЗІВКИ

1. Гребля буде зведена поблизу села В сан в п вденн й частин округу Рамн кул-Сарат, в чотирьох милях на п вн ч в д родовища Фаурей на л н ї Бузеу-Браїла
.

2. М сце зустр ч , село В шан . П сля прибуття вс команди будуть п дпорядкован м сцевому командуванню.

3. Дати прибуття у В шан : 8 9 липня 1933 року.
4. Проект буде виконуватися в два етапи по 30 дн в кожен.
Перший крок,. 10 липня — 10 серпня 1933р.
Другий етап: 10 серпня - 10 вересня 1933 р.

У кожн й команд буде 500 ос б.
Загальне командування покладатиметься на командувача лег онерами округу Рамн кул-Сарат
, Aristotel Gheorghiu, який орган зує:

Machine Translated by Google

- забезпечення, -
хостинг, -

нструменти, - ус нш питання, що стосуються загального напрямку проекту.
П д його кер вництвом будуть: 1. Кер вник проекту, лег онер, призначений особисто мною на початку роботи, 2. Начальник розм щення та постачання 3.
Командир лег онера команди, разом вони створять ус необх дн служби (пров з я тощо).

Першу команду складатимуть лег онери з Браїли, Бузеу, Рамн кул-Сарату, Фокшань, Текуч , Бухареста, Плоєшт , Ялом ц , Дамбов ти, Мускела, Арджеша, Влашки, Олтен ї.

Лег онери з Бессараб ї прибудуть 15 липня, тобто на 5 дн в п зн ше. Вони залишать Cbisinau п шки, пройшовши через Gradiste, Comrat, Congaz, Kabul, Colibasi, Reni, Galati.
До ц єї групи приєднаються лег онери з Кабула, Т гб ни, Ізмаїла та Четатеа-Альби.

До складу першої команди ув йдуть Братства Хреста з ус єї країни. Другу команду складуть лег онери з решти країни. Лег онери намагатимуться мати робочий одяг, запасну б лизну, лопату, ковдру.

Інш команди повинн маршувати або с сти на потяг, скориставшись 75% знижкою на групов екскурс ї.

П’ять дов рених лег онер в Браїли повинн з’явитися за 5 дн в ран ше, 5 липня, щоб п дготувати ґрунт прийняти своїх товариш в; вони будуть призначен командиром лег ону Браїла Іоном Л єску негайно зв'яжуться з командиром лег ону Рамн кул-Сарату Ар стотелем Георг у.

Штаб-квартира, де необх дно пов домляти про в дправлення та прибуття: Ар стотель Гбергб у, фармацевт, Рамн кул-Сарат.

РЕКОМЕНДУЮ: а)
Виконайте замовлення до к нця. Якщо вас провокують, я забороняю вам реагувати.
Д статися м сця призначення є найважлив шим.
Бажаю, щоб де б ви не були, м стом чи м стом, вас завжди вражала дисципл нован сть, коректн сть, ц лком г дне ставлення та порядн сть лег онер в. Кер вники команд несуть повну в дпов дальн сть. б) Звертаю вашу увагу на те, що у В зан та околицях ви повинн демонструвати зразкову повед нку в ус х в дношеннях; дружн й до народу , зокрема, героїчний у прац й опор . в) У випадку, якщо сумн вним елементам вдасться проникнути до лег онер в, вони будуть в дправлен додому при перш й спроб в дхилення в д прямого шляху, про це потр бно пов домити мен особисто.

Насправд кожен кер вник в дпов дає за своїх людей. г) Я приїду вранц в понед лок, 10 липня, п сля м тингу в Сучав .

На св танку, перед початком роботи, ви в зьмете участь у богослуж нн , яке в дправлять ус священики в цьому район .

товариш ,
Ви збираєтеся написати нову стор нку в книз стор ї боїв лег ону,
Країна знову дивитиметься на вас як на героїв, як бачила вас багато раз в ран ше.
ран ше.

Ід ть тод з серцями, повними ентуз азму, на поле, де на вас чекає важке завдання, але через яке ви принесете нову жертву, отже, новий крок до нашої перемоги, лег онної Румун ї.

Machine-Translated by Google

Тому я спод ваюся побачити вас ус х на нашому новому пол бою.

Бухарест, 23 червня 1933 р. Корнел у Зеля-Кодряну Голова лег ону

Понад 200 молодих лег онер в з бралися у В зан 10 липня, прибувши п шки з Калат , Фокшан , Бухареста, Бузеу, Текуч , Ясс, Браїли п д кер вництвом Стеляна Теодореску, Н колає Констант неску, Павалути, Дору Бел маче, Стоенеску та Бруми.

Але зам сть того, щоб їх прийняти з рад стю дати їм щось поїсти м сце для в дпочинку, стомлених голодних, якими вони були, коли вони прибули, їх оточили к лька рот жандарм в, напали з жорсток стю диких зв р в повалили на землю. п д ударами. .

Жандарм в про нструктували їхн оф цери, зг дно з наказом М н стерства внутр шн х справ, де пан Арманд Кал неску*, за його власними твердженнями, в д гравав важливу роль у заходах наших тортур репрес й, як завдали удар в ц й молод . Румуни з такою ненавистю, н би нападають на найб льших ворог в румунського народу.

Серед поранених принижених до останньої меж приниження були лег онери Стел ан Теодореску, Брума, Дору Бел масе, отець Іон Дум треску, Стоенеску, Павалута та Н колає Констант неску, важко поранен вчетверте за два м сяц .

Зв стка про цю безпрецедентну жорсток сть проти деяких молодих людей, як прийшли зробити добру справу, про вс знущання, яким вони були п ддан , поширилася, як чорна пелена, над розчавленими та стурбованими серцями вс єї нашої молод , яка, завдяки своїй в р та любов до батьк вщини, були зраджен пол тиками країни зовн шньому ворогов . Тод я зрозум в, що вс шляхи для нас закрит що в дтод треба готуватися до смерт .

Ми пройшли через стан загальної депрес ї, коли в дчували, що вс наш запаси терп ння та самовладання були на меж краху. Я зрозум в, що все навколо мене тр щить що, перш за все, якщо трапиться один ляпас, то це буде непоправне нещастя. Мен хот лося скрикнути в д глибини душ : Не витримаємо б льше!

У ц й гн тюч й атмосфер я звернувся до прем'єр-м н стра в наступному лист , опубл кованому в газет Calendarul («Календа?») в д 20 липня 1933 року:

ПОГОНЯ ЗА ЗАЛІЗНИМ ЗАХИСНИКОМ

ЛИСТ ВІД П. КОРНЕЛІУ З. КОДРЕАНУ ДО П. ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР АЛ. ВАЙДА

Пане прем'єр-м н стре,

П сля нцидент в у В зан , таких моральних серйозностей, що моє серце обливалося кров'ю, я вир шив написати вам так рядки:

До цього мене спонукали ан миттєва мпульсивн сть, ан будь-яке бажання опубл кувати м й лист у газетах, щоб мої друз аплодували, чи легко виконати звичайний формальний обов'язок «протестувати» проти ганьби, скоєної в Рамн кул-Сарат .

Моє неспок йне сумл ння змушує мене адресувати вам цього листа, кажучи мен , що цей шлях, на який ви так легко штовхнули нас, для будь-якої людини чест є шляхом смерт .

* Арн анд Кал неску, тод шн й заступник держсекретаря в М н стерств внутр шн х справ, щойно розпочав сер ю пересл дувань Зал зної гвард ї. В н вийшов з Нац ональної селянської парт ї в лютому 1938 року через особисту ненависть до Корнел у З. Кодряну став м н стром внутр шн х справ правою рукою короля Румун ї Кароля II. В дтод з рка цього сумного героя юдео-масонства продовжувала сходити, поки не досягла свого зен ту, дня, коли за наказом свого високопоставленого суверена в н наказав убити голову Зал зної гвард ї; пот м похвалитися серед однол тк в, висловлюючись техн чною мовою ката, що в н «в друбав голову Зал зн й гвард ї» . Насправд Кал нес й був просто садистським шахраєм; честь за цей «акт зброї» повн стю належить королю. (Тр.)

Machine Translated by Google

нещастя, яких уже неможливо уникнути.

Пане прем'єр-м н стре,

Я не зможу описати вам тут у к лькох рядках наше мучеництво протягом останн х десяти рок в, у наш й країн ,
за нашу румунську та християнську в ру.
Скажу т льки, що протягом десяти рок в румунськ уряди втомилися бити нас.
Була л беральна адм н страц я, яка розчавила нас п д ударами; там сл дував Mr.
Ґоґа, в н нас теж розтрощив у 1926 роц ; тод пан М халаке, який також славився, разом з чужоземними
володарями, варварським побиттям, винищенням нас; пот м була адм н страц я Йорги-Аргетояну, яка
знову нас п д рвала; нарешт ви прийшли до влади, продовжуючи удари.

Н хто з них не запитував, прем'єр-м н стре, чи можемо ми п дтримувати неск нченн моральн та
ф зичн тортури, як часто мали тенденц ю долати нашу силу опору.

Весь цей час ми все дуже сильно п дтримували. Ми повн ран, але н коли не опускаємо голови. Ми засмутили їх,
тому що, якими б тяжкими не були наш тортури, принаймн наше почуття людської г дност та нашої чест
було поважано. Однак останн м часом, п д Вашою адм н страц єю, наш пересл дування катування
вступили в найтяжчу фазу.

Те, що сталося в Теюс , де м й батько був застрелений закривавлений, те, що сталося особливо у
В зан , незр внянно серйозн ше, н ж ус наш страждання дос . Ц зловживання заз хають на нашу честь.

Я ще довго не буду представляти вам рахунок.
Ви, напевно, пам'ятаєте, два м сяц тому, коли я прийшов запитати, чим ми заслужили пересл дування,
як ви почали, ви сказали мен : «Чому б тоб не почати щось конструктивне?»

'М стер. Прем'єр-м н стр, — в дпов в я, — я вир шив побудувати дамбу на узбережж Бузеу.
У вас є як сь заперечення? '

'Немає. Дуже добре. Дуже добре.'
Я подав петиц ю до М н стерства громадських роб т за м сяць до того, як щось почалося; Я проконсультувався з
найвидатн шими профес йними нженерами в ц й галуз , 10 липня робота мала розпочатися.

Це не просто в дпочинок для молод ; це був заклик нашої молод до служ ння велик й потреб здорових
досягнень; має бути виховання 1000 молодих людей у конструктивному напрямку.

Це мало стати прикладом для десятк в тисяч нших молодих людей.
Це була б школа для великої маси людей, як роками блукали по її нап взруйнованих мостах дорогах,
чекаючи, коли держава прийде й в дремонтує їх, тод як за один день сп льною працею можна було б їх
в дремонтувати.
Це було п дбадьоренням для вс єї країни прикладом для тих, хто помилково уявляє, що сильна Румун я
може виникнути з чиєїсь жалост , а не з прац вс х нас.
За к лька дн в до початку роботи я послав трьох видатних молодих людей до В зан п дготувати житло та
пров ант для тих, хто мав прийти. Але 8 липня вони були сп йман , перевезен до Рамн кул-Сарату, пот м
закут в кайдани в дправлен додому, як найнижч злод ї, у такому стан глузування, що принижує їхню
людську г дн сть.

«Двоє нших молодих людей з Ун верситету Бухареста, розташованого в м ст Рамн кул-Сарат, куди вони прибули
працювати з ентуз азмом, були заарештован , доставлен в пол ц ю, др б'язково образили дали ляпаса
начальником м ської пол ц ї та двома ком сарами пол ц ї - Брат в Іонеску – пот м з зв'язаними руками за
спиною через центр м ста повезли на станц ю
потягом повернули додому.

Нарешт , у понед лок, 10 липня, до В шан прибуло 200 молодих людей, б льш сть з яких були студентами.

Там, зам сть того, щоб зустр ти з розкритими об ймами за їхн добр нам ри, їх прийняли мер округу, прокурор,
пол цейськ полковник Ігнат, Ктен.
Чеплеану, жандармський лейтенант. Фотея,

Machine Translated by Google

к лька сотень жандарм в з зброєю в руках, рота п хоти з кулеметами, були закликан негайно залишити м сцев сть у тон несправедливої та невиправданої агресивност .

З ткнувшись з такою загрозливою ситуац єю, 200 юнак в лягли в шестидюймовий багнюку в ц й смиренн й поз почали сп вати «З нами Бог» . Жандармам було наказано атакувати їх. К лька сотень кинулися на них, топчучи їх, розтрощуючи черевиками груди й голови; все це випробування молод люди перенесли в мученицькому мовчанн , не чинячи жодного опору. Попереду тих, хто бив студент в ногами, йшли прокурор Рач еру та полковник Ігнат, який власною рукою смикав студента Бруму за волосся, та лейтенант.

Фотея, який вдарив кулаками по щоках невинного юнака.
Врешт мотузку принесли; 200 юнакам по-варварськи зв'язали руки за спиною, п сля чого п вдня тримали п д дощем.
Тим часом прибув отець Дум треску, прокурор запитав його: «Що ' ви тут робите?»
«Я священик. Я прийшов в дслужити месу перед початком роботи.
— Ви не священик. Ти д от, в дпов в прокурор. - Негайно зв'яж ть йому руки за спиною.

Священиков зв'язали руки, як вс м ншим, а пот м ус х, у такому принизливому становищ , в двезли в Ранн кул-Сарат заарештували в жандармер ї, де знову зазнали образ жахливих тортур з боку прокурора, жандарм в пол ц ї.

Деяк , виведен з тих кат вень чи п двал в, куди їх кинули, а пот м били батогами з бичачої жили, непритомн ли. ,
«П сля чотирьох дн в таких понев рянь їх зв льнили, оск льки їм не було н чого звинуваченого.

«Інших, затриманих дорогою до В шан , заарештували в Бузеу та Браїл , де з зв'язаними руками в дправили додому. Є ще 15, як до сьогодн шньої суботи ще не прийшли. Вони були. Водили п шки з Бузеу до Бухареста, в д жандармського поста до жандармського поста, чотири дн не годували, ображали, били.

Пане Прем'єр-

м н стре, «Це не поодинок под ї, а розпорядження уряду, яке надходить у будь-яку точку країни» . Два тижн тому без будь-якої провини - незаперечним доказом цього є вс винесен р шення справедливост - нас били ображали на кожному кроц ; у Бухарест , Арад , Теюс , П'ятра-Нямц та Сучав .

«Пане Прем'єр-м н стре, я
звертаю вашу увагу в найповажн ший спос б, щоб ми, як знаємо стор ю та жертви, принесен кожним народом, коли вони хот ли досягти кращої дол , ми, молод люди Румун ї сьогодн , не в дмовитися в д ц єї жертви.
Ми не боягузи, щоб уникнути жертви новою Румун єю.
«Але ще раз звертаю вашу увагу на те, що я навчив цю молодь почуття людської г дност та чест .

Ми знаємо, як померти, якщо потр бно, це ми доведемо. Ви можете нас заарештувати; наш кост можуть згнити в глибин в'язниц . Нас можуть застрелити. Але нам не можна давати ляпас в, не можна давати присяги не можна мати зв'язаних рук за спиною.

Ми не пам'ятаємо, щоб наш народ – протягом нашої сумної, але гордої румунської стор ї – коли-небудь терп в зневагу.
Наш поля повн мертвих, але не боягуз в.
Сьогодн ми в льн люди, як знають свої права. Рабами ми не є н коли не були. Ми приймаємо смерть, але не приниження.
Будьте впевнен , Прем'єр-м н стре, ми не можемо терп ти ц дн принижень образ.

Machine Translated by Google

Будьте впевнен , я благаю вас, що п сля десяти рок в страждань ми маємо достатньо моральних сил, щоб знайти почесний вих д з життя, яке ми не можемо витримати без чест та г дност .

Будь ласка, прийм ть мої почуття.

Корнел у Зеля-Кодряну "

ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ БЕРЕ НА СЕБЕ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВИНИЩЕННЯ ЗАЛІЗНА ГАРДА

Однак на цьому муки юнака не зак нчилися. На наших очах все темн шав обр й. Нам готувалися нш випробування, ще б льш . Не встигли тортури В зан зак нчитися, як в н д знався, що I. Г. Дука, голова л беральної парт ї, виїхав до Парижа. Ми були здивован , прочитавши його заяви в паризьких газетах; що «зал зну гвард ю» оплачують г тлер вц ; що уряд Вайди слабкий, бо в н нас не нищить; що в н, I. Г. Дука та його парт я взяли на себе в дпов дальн сть за п дготовку нашої смерт , за наше знищення. Вдома «В йторул» («Майбутнє»), оф ц йна газета парт ї, зважуватиметься на нас за тими самими аргументами: «анарх чний рух» , «п дривний рух» («рух на оплат г тлер вц в»). на уряд Вайда, звинувачуючи його в «слабкост » «толерантност » до нашого руху та в «заграванн » з нашим «анарх чним» «проданим нацистам» рухом.

Як нац я, ми сьогодн опустимось до найнижчого р вня приниження. Двоє румунських державних д яч в, I. Г. Дука та Н. Т тулеску, об'єднаються з румунським пол тичним фронтом фонд в паризьких єврейських банк р в – зац кавлених, з одного боку, у безжальн й експлуатац ї багатств нашої країни, а з ншого боку, у забезпеченн ситуац ї якомога щаслив шим. можливий для його однов рц в у Румун ї – прих д до влади Л беральної парт ї, остання, за формальної умови, зобов'язання знищити лег онерський рух будь-якими засобами. Молодий, сильний гордий румунський лег онерський народ, який виганяє їх з країни з ус ма їхн ми граб жницькими кап талами, не ладнає з ноземними банк рами.

I тому, як завершення б льш н ж десятир чного страждання, не будучи н в чому винним, наш в нець смерт уготований для НАС.

Дозволь мен , наприк нц ц єї сер ї боротьби, скерувати свої думки до моєї матер , чия душа йде за мною р к за роком, година за годиною, тремтячи в д кожного удару, що вражає мене, здригаючись в д кожної загрози, кинутої мен долею. Обшук за обшуком, який щороку проводили жорсток й непристойн прокурори та пол цейськ ком сари, порушили спок й їхнього дому, з якого вже давно зникли вс залишки радост та спокою. Яка нагорода в д народу, приниженого своїми пол тиками, для матер , яка в найтяжч й нестач виховала с мох д тей з любов до своєї країни! Нехай ц к лька сл в стануть даниною пам'ят вс м матерям, чиї д ти воювали, страждали або загинули за румунський народ!

Machine-Translated by Google

ТОВАРИШІ

товариш ,

З цими останн ми опов даннями, що закривають цей том, моя молод сть молод сть багатьох серед вас зак нчилася. Н коли б льше ми не будемо ходити твоїми стежками.

Якщо ц останн 14 рок в нашої молодост не були такими сповненими хороших час в радощ в, то зараз моє сумл ння запалює велике задоволення. Лег онерська Румун я впала своїм кор нням, як дерево, у плоть наших сердець. Воно росте з болем жертвами, а наш голодн оч спостер гають, як воно розкв тає, осв тлюючи горизонти й майбутн стол ття своїм блиском величчю. Ця велич винагороджує не т льки наш маленьк жертви, але й будь-яке людське страждання, нав ть найжахлив ше.

Дорог товариш ,

Вам, кого побили, обмовили чи замучили, я можу пов домити новини, як я хочу передати б льше, н ж хистку ц нн сть випадкової риторичної фрази: ми переможемо скоро.

Перед їхн ми стовпами впадуть ус гнобител наш . Пробачте тих, хто завдав вам болю з особистих причин. Тим, хто катував його за в ру в румунський народ, ти не пробачиш. Не плутайте християнське право обов’язок прощати тим, хто вас образив, з правом обов’язком нашого народу карати тих, хто зрадив їх взяв на себе противитися своїй дол . Не забувайте, що меч , як ви носите, належать нац ї. Ти носиш їх в її м'я, В її м'я ти будеш використовувати їх для невблаганної нещадної кари. Таким чином т льки таким чином ви п дготуєте здорове майбутнє для ц єї нац ї.

У Кармен С льва, 5 кв тня 1936 року.

СЛОВО МОЇМ ЛЕГІОНЕРАМ

(Промова Кодряну з нагоди десятої р чниц заснування

Machine Translated by Google

заснування Лег ону Архангела Михаїла)

Дорог товариш ,

П сля п'ятнадцяти рок в боротьби, пересл дувань жертв, молодь Румун ї повинен знати, що час перемоги лег онера наближається.

Ус спроби ворога проти нас будуть розбит ; вс плани нас спокусити, вс спроби купити наш душ , вс намагання нас розд лити, як будь-як зради м ж нами, все впаде на землю.

Подив ться їм прямо в оч - вс ви тирани! Змирено витримайте вс удари, витримайте вс тортури, бо жертва вс х нас буде зал зною основою зламаних т л замучених душ для перемоги.

Т з нас, хто впаде, будуть менами героїв могил!

А т , хто збирається нас вбивати, будуть нести тавро зрадник в ними будуть звинувачували з покол ння в покол ння.

З глибини лег онер виходить переможцем! З твоєю рок-душею.

Т , хто в рять, що можуть перемогти, а також т , хто думає, що можуть це купити, скоро переконаються — але надто п зно — що вони помилялися.

ЕПІЛОГ

Вбивство Корнел у Зелеа Кодряну

Св дчення жандарма Сярбу перед ком с єю сл дства в Касац йний суд Румун ї в Бухарест , листопад 1940 року:

«Т єї ноч (з 29 на 30 листопада) ми виїхали з Бухареста в двох пол цейських м кроавтобусах мер ї. Ми були

Machine Translated by Google

у супровод жандармських майор в Д нулеску та Маовеану.

Прибувши в Рамн кул-Сарат, ми зупинилися в жандармер ї, де майори Д нулеску Маовеану встановили контакт з майором Скарлатом Рос ану, єврейського походження, командиром Лег ону жандарм в у Рамн кул-Сарат .

Не отримавши ч ткого наказу, жандарми не стали арештовувати лег онер в. Нам ус м наказали повернутися до фургон в.
Ми почали повертатися до Бухареста. Але по дороз нас здивував майор Д нулеску, який крикнув: «Назад до Рамн кул-Сарату!»

Ми повернули назад, але зупинилися в сел Балтати, за к лька к лометр в по цей б к Рамн кул-Сарату, де й зупинилися на ноч влю.
Тут нам дають вино, дорог цигарки вишукану їжу.

Наступного дня ми поїхали в Рамн кул-Сарат.

Прибувши до в'язниц , ми вс п шли до одн єї з камер, де майори Д нулеску та Маовеану наказали нам, як страчувати лег онер в.

Поставивши вод я нашого фургона на кол на, вони ззаду накинули йому на шию мотузку, показуючи, як легко можна стратити.

Все зак нчилося за к лька хвилин. Пот м жандарми один за одним виходили на подв р'я в'язниц , кожен приймав п д варту лег онера.

Я взяв один, який був сильн ший вищий за нших; П зн ше я д знався, що це кап тан Корнел у Зеля Кодряну.

Пот м ми в двезли їх до фургон в. Там лег онерам прив'язували руки до лавки позаду, а ноги – до низу лавки попереду, щоб вони не могли рухатися в жодному напрямку.

Таким чином, десять з них були зв'язан в першому фургон , а четверо – у другому. Я був у першому фургон з десятьма, позаду кап тана; кожен жандарм сид в позаду п дпорядкованого йому лег онера.

В руках ми тримаємо струни. Тому ми п шли.

Майор Д нулеску був у моєму фургон , майор Маовеану – в ншому.

Панувало гробове мовчання, бо ми не могли розмовляти н м ж собою, н м ж лег онерами.

Коли ми прибули до л су Танкабешт , майор Д нулеску, який мав дати кодовий сигнал про момент страти, трич ув мкнув вимкнув л хтарик.

Настав час страти, але, я не знаю чому, жоден з нас не рухався.
Тод майор Д нулеску зупинив фургон, вийшов повернувся до того, що йшов позаду.

Machine Translated by Google

Там майор Маковеану був б льш авторитетним; лег онер в уже задушили.

Кап тан трохи повернув голову в м й б к прошепот в: «Товаришу, дозвольте поговорити з товаришами» . Але в ту саму мить, ще не встигши зак нчити прохання, майор Д нулеску вил з на п дножку фургона , зайшовши з револьвером у пов'язц , крикнув: «Стратити!» .

При цьому жандарми кинули свої мотузки...

Засунувши штори, фургони продовжили св й шлях до Дж лави.

Коли ми приїхали, була сьома година ранку. Там нас чекав полковник Зечу; Дан Паску, начальник в'язниц ; Полковник Геров ч , судмедексперт; п дполковник Іонеску та н.

Могилу вже викопали.

Трупи лег онер в, як д ставали з фургон в, клали на землю обличчям вниз стр ляли в спину, щоб м тувати стр льбу, коли вони намагалися втекти.

Пот м нас з брали в к мнат в'язниц Дж лава, де полковник прочитав нам лекц ю, сказавши: «Ви виконали св й обов'язок, ви не звичайн вбивц » .

Через к лька дн в мене викликали в каб нет полковника Геров ч , який, побачивши мене, сказав: «Ти дуже сильний, ти м г убити трьох одночасно» . Пот м в н дав мен на п дпис пап рець про те, що я отримав 20 000 леїв як медичну допомогу, я йому сказав: «Я не хворий, пане полковнику» . В н в дпов в: «Слухай сюди, Сарбу! Х ба ти не бачиш, який ти поганий? І тримай язика за зубами, накше я його наб'ю бруду» , — показуючи на п столет «Маузер» на стол . Тому мене, як нших жандарм в, в дправили у в дпустку» .